مجموعه آثار مبارکه

۸٤

84

BP
320
M35
v.84

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران
شید الله ارکانه بتعداد محدود بمنظور حفظ تکثیر
شده است ولی از انتشارات مصوبه امری نمیباشد
شهرالمسائل ۱۲۳ بدیع

ovided by the Afnan Library

.ע
ח7
ע5

مجموعه الواح مبارکه حضرت بهاءالله
و حضرت عبدالبهاء، در اوان نسخه
متعلق بجناب ابوالقاسم افنان
در شیراز تهیه و عکسی بعمل آمده است

Provided by the Afnan Library

ش ورقه اخت افنان جناب سیدم علیه بهاء الله و الطافه هوالناطق من افق السجن

سبحانک یا الهی الوجود و مربی الغیب و الشهود هذه ورقتک من اوراق سدرة

امرک قد اجابت اذ ارتفع ندائک و اقبلت اذ اشرق نور ظهورک و سئلک

بالکلمة التی بها سرع الی مقر الفداء فی ایامک و باسرار کتابک

و بالی بحر علمک بان تؤیدها علی ذکرک و ثنائک و الاستقامة علی

امرک ثم تقدرلها ما قدرته لایامک الالهی بطفر عرش عظمتک انک

انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الا انت المهیمن القیوم

ش ورقه ضلع جناب میرزا الواحد علیه بهاء الله و عنایته هوالشفیق الکریم

سبحانک یا اله الاسماء و فاطر الارض و السماء اسئلک بایاک تکبر

و بالذین یطوفون حول عرشک یا مولی الوری و رب العرش و الثری بان

تؤیده علی ذکرک و ورقتک علی ما یبقی به ذکرها فی مملکتک انت الذی

یا الهی نبت افنائک الی سدرتک قدرلهم و لمن یا تیهم الخیر

فی کل الاحوال انک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الا انت العزیز الافضال

صل اللهم یا الهی علی الذین هبت علیهم نفحات عنایتک فی ایامک اقبلوا

ע.
רח
טל

Digitized by the Afnan Library

اليك وشربوا رحيق المختوم الوحي من ايادي عطائك ايرب نوّر قلوبهم بانوار
معرفتك وودعوهم بفيضاء وجهك ثم اكتب لهم من تقلبك الى خير الآخرة والاولى
لا اله الا انت الغفور الكريم ٭ ورقة ضلع خباء افنان اخا يمزر الواحد
هو الظاهر المتكلم العليم ٭ سبحانك اللهم يا الهي اسئلك بنور بهائك
الذي احاط ملكوتك وجبروتك وبالجذبات التي افئدة المخلصين من عبادك
ان تقدر لي فنائك وورقة من اوراقك خير كل ورقة تمسك بسدرة
بيانك وتنورت بنور عرفانك وامنعها ظلم اعدائك الذين نقضوا
عهدك وميثاقك ايرب اسئلك باسمك الاعظم الذي به احترقت افئدة
الذين انكروا حجتك وبرهانك وكفروا بظهورك وايانك ان تقدر
لاوراقك ما يقربهن اليك انك انت المقتدر على ما تشاء بفضل ما تريد
باسمك العزيز الحميد هو الناطق في ملكوت البيان قل الهي الهي
ترى اتمسك التي آمنت بك وبايات قد اقبلت الى بحر فضلك وافق
وافق رحمتك وسماء جودك اسئلك بالكلمة الاولى والورقة
العليا بان تقدر لامتك هذه ما ينبغي لجودك وسلطانك وغناءك
وسواءك اي رب قد احترقت افئدة امائك في اتاقك اسئلك

بان تشرفهن بلقائک او تکتب لهن اجر وصالک انک انت الذی لا یعجزک
شئ ولا یمنعک امر تفعل وترید وانک انت الله الفرد الواحد العزیز الحمید
جناب آقا محمد آقا علیه ٦٤٤ هوالاقدس الاعظم کتاب
من لدنا لمن اقبل الی افق ارادة ربه العزیز الوهاب لتجدنه آیات الله
الی مقام جعله الله مقدسًا عن الاذکار قد حضر کتابک وسمعنا ندائک
واقبلنا الیک من هذا السجن لتذکر ربک العزیز العلام انشاء الله بنار
محبت الهی بشأنی مشتعل شوی که آثران در عالم ظاهر شود نامه ات
رسید ولحاظ عنایت بتو توجه نمود انشاء الله بما یحب و یرضی فائز شده
وخواهی شد بگو ای پروردگار من وسلطان من ومحبوب من ومحبوب من و
ومقصود من ومعبود من از تو میطلبم مرا مؤید فرمائی بر انچه رضای تو
در اوست بشأنکه مشیت وارادهٔ تو فانی نشود ای پروردگار من بنامی که
انچه تو خواسته ئی ترا نی یا الهی یقیناً لیک وناطقًا بذکرک وثنائک
استلک بان تجعلنی مظهرًا عن کل ما یکره رضائک وتقدر لی ما ینبغی
فضلک وجودک انک انت المقتدر العزیز المتعال الحکیم
الاقدس الاعظم الابهی انا نذکر امتی وحدت عرف آیه واقبلت الی افق امره

ע.
רח
טל

یا امتی ما علمنی آنا قرأنا کتابک و وجدنا منه عرف حبک و لقائک المظلوم
الغریب و قضینا لک ما اردته قبل سؤالک انه لهو الغفور الکریم انا
عرفناک مطلع امری و بیناک کوثر فضلی بید عنایتی و انا الشافی العلیم
و هدیناک سبیلی و قربناک الی بحر رحمتی الذی احاط العالمین ان ا
نطقنی بثنائی بین امائی انا نؤیدک فضلا من لدنا ان ربک لهو المؤید المختار
ان التی اشتعلت بنار محبتی و فازت بکوثر وحی لظهر منها ما تقر به اعین
الاماء یشهد بذلک ربک الفضال القدیم ثم بزرا بیگم باسم مولای
عالمیان الحمد لله بقمیص ایمان در ایام رحمن فائز شدی و بنعمت باقیه
الهیه که در حقیقت او قلبه ذکر حق است مرزوق گشتی بینبغی لک و لصلحاء دهرها
لعارفها انشاء الله لآزال از کوثر ثنای رحمانی در حدیقه عرفان بنصرت
لا یزالی نبوشی و در مقعد صدق ان و اوان بذکر محبوب عالمیان مشغول باش
این است کنیز یکه فنا نداشته و ندارد ببقاء الله باقی خواهد بود
ان اشکری ربک بهذا الفضل المبین قولی لک الحمد یا الهی بما عرفتنی نفسک
و ما حجبتنی محمود نما عن لقائک تمیص فضلک فی ایامک ای رب فاکتبنی
و ابی من الذین فازوا بما اردته فی یوم قیامک علی امرک ثم ایدنی

من غفل عن ذکرک علی الاقبال الیک انک انت الغفور الکریم
ش میزاسلیم مبدء التقدس عن الامکان قد فاز بکتابک
بالمنظر الاعلی وتوجه الیک طرف الله مالک الاسماء وقرأ ما نزلت
به فی ثنآء الله العلیم الحکیم وذکرک بهذا اللوح الذی به تجذبت افئدة من
عرف حقک الاعلی والمقربون نفحات اسمک العظیم طوبی لک بما فزت
بلقائک ان اذکار ربنا ایادی الطاف ربک الرحمن ان هذا لفضل عظیم
انا نذکر الورقات لیقبلن الی الله وینطقن بذکره بین ارضه وسمائه علی
الامر وسبحن بحمد ربک المقتدر المتعالی العلیم انه لا اله الا هو المهیمن
الا منع الاقدس الاعلی لک الحمد یا الهی بما اظهرت ما هو المکنون فی علمک
وبینت للعباد ما یقربهم الی شاطئ بحر غنائک اذا اتی لک بما نزلت
به نزلت العباد التی ذکرت فی الکتاب وبها ظهر ما هو الموعود فی کتابک
والواحک ربنا هک وزبرک بان تجعل کل واحد من اقبائک ثابتا فی
امرک ومستقیما علی حبک علی شان لا یزلزله الا رضائک وما قدرت
له بقدیرک ایرتب قدمات هذا المقام الاعلی المقامات اسئلک بان لا
تمنع احبتک عن هذا المقام العزیز المنیع انک انت المقتدر المهیمن

لیسین الغفور الکریم بنام یکتا خداوند یکتا سند الیوم نور و نار هر دو مشهود

و ندای رحمن و شیطان هر دو مرتفع چه بلند است مقام نفسی که با فق ابهی ناظر باشد

و از ما سوی الله منقطع گشت آنچه من المخلصین فی کتاب لیسین الحمد لله لحاظ عنایت

الهی بکتابت توجه نمود و باین ذکر ابهی ترا ذاکر شد و ان اعرف و لا تکن من

الغافلین ۲ بنام دوست یکانه ای کنیز الهی ندایت اصغا شد و بفضل

اعظم که عرفان مالک قدم است فائز گشتی حال مهد نما تا با خلاقش که در کتاب

احدیش از قلم مقدسش نازل شده عامل شوی لعمر الله لکتاب لیسین

س ابن ابن اف جناب علی اقا علیه بهاء الله

هر ورق حسب حسابه لیسین خلق است و لکن مخلق جاهر بنفی و طرد و اعراض

اعتراض قیام نموده اند انه اراد حسبوتهم و هم اراده احده سوف یرون انفسهم

فی مثلها لیسین کتاب را بصبر و سکون و اصطبار وصیت نمائیم اوست آمر دانا و او

قادر و توانا الیه یصعد کلم الطیب علیک من لدن الله رب العالمین ۲ ورقه

صلح جناب افنان ابوالحسن الذی حضر و فاز بنام کویند یکتا

یا اوراقی و امائی امروز نسمه الله در مرور و روح الله در حرکت و ظهور است چه

باحکام بهجت و شور بطوبی متکلم طور سرور چنین مرقوم یکی بر پاطری از برای اوست که

بسدرة مبارکه تمسک جسته و بحرکت او متحرک گشته سبحان الله نفحات وحی تا
اسماء وصفات عالم غیب وشهود منتظر نموده مع ذلک کثیری غافل ومحجوب
طوبی لک بما فزت بایامی وسمعت ظهوری واستوائی علی عرشی سبحانی یسئل الله
ان یحفظک من شر کل غافل وظلم کل ظالم ای رب ترانی متوجها الیک ومتمسکا
بدایم فضلک وعنایتک اسئلک ان لا تخیب املک عما عندک وما قدرته
للائی آمن بک وبایاتک وطفن حول عرش عظمتک انک انت المقتدر العزیز
الفیاض

سجع مهر مبارک
بهاء الله ۱۲۹۲

شرافخان احقر عباد صنایع فرانسه علیهم بهاء الله

هو المغرد علی الافنان قولی یا افنانی سبحانک یا الهی ومقصودی ورجائی
ومحبوبی تری ورقة من اوراقک قد توجهت الیک وتمسکت بسدرة عنایتک
وارادت بدایع فضلک ورحمتک ای رب اسئلک بنور وجهک وتقدیسات
وجهک بان تحفظنی بقدرتک وسلطانک لئلا تقطعنی عما صفات الامتحان
فی ایامک ای رب انا الذی اقبلت الیک متمسکا بحبل جودک اسئلک بانک
تجعلنی منغمسة فی بحر احدیتک وقائمة الدی باب جودک فی کل عالم من عوالمک
انک انت المقتدر القدیر

سجع مهر مبارک
بهاء الله
۱۲۹۲

شرافخان احقر عباد صنایع فرانسه علیهم بهاء الله

هو الهادی یا ورقتی قد ورد کتابک المظلوم من سجن عکا وبشرک بعنایة ربک
لاسمه المضیء الملاء الاعلی وسکان مدائن الاسماء واهل ملا المنظر الابهی

ولا یزید الظالمین الا خسارا افرحی یا ورقتی ثم اذکری وتسبحی ربک فی
العشی والاشراق البهاء علیک وایاک وعلیک من لدی الله
العزیز الوهاب جناب سینه علیه بهاء الله هو الامر الحکیم
یا منیر الحمد لله آثار اعمال شما از هر شطری ظاهر آفتاب بیان داده و هنا
مریئا گفته نفحات ذکر شما در اثبات امر مالک ملکوت اسما آفاق را بنور
اتفاق منور داشته ومیدارد اجر احدی عند الله ضایع نشده ونمی شود
قلم اعلی گواهی داده بر اقبال واستقامت جناب مذکور وآن جناب و
امثالهن اولیا واوراق ذکر نمودند انچه را که سبب ارتفاع کلمة الله بوده وهستند
لکما کذلک نطق مولیکما فی ذکرکما انه ولیکما ویحبکما لوجه المنور المقدس العزیز
البدیع جناب نیر علیه بهاء الله هو المشرق من افق اللوح
ام الکتاب ینطق انه لا اله الا انا المقتدر علی ما اشاء باسمی المهیمن علی ما کان وما
یکون هذا یوم بشر به النبیون والمرسلون من لدی الله المهیمن القیوم یا ایها
الناظر الی الوجه اصغ بما جری اسمک من قلمی الاعلی فی هذا المقام الابهی
وقل لک الحمد یا الهی بما نورت قلبی بنورک وانزلت لی ما یکون باقیا
ببقاء ملکوتک وجبروتک اسئلک یا مولی العالم باسمک الاعظم الذی سخرت
به افئدة الامم ان تؤیدنی علی القیام علی خدمة امرک ای رب ترانی مقبلا

اليك متمسكا بحبلك سائلا ان تجعلني من الذين ما منعتهم رياح الظلم عن التوجه
الى بيت عدلك واشتغلهم الاعتساف عن التقرب الى بساط فضلك اي رب
ايدني على نصرة امرك والورود في بساط عز احديتك انك انت المقتدر على
ما تشاء باسرك المبين لا اله الا انت الغفور الرحيم خاطب سيدنا عليه بهاء الله
هو المعطي الوهاب سبحانك اللهم يا الهي اسئلك بامواج بحر عطائك
وتجليات انوار شمس غنائك وباسرار المكنونة المخزونة في كتبك ان ترضى يا
الهي عن عبادك ثم ارزقني حلاوة بيانك الذي به ظهر نفوذ مشيتك العليا اقتدار
قلمك الاعلى الهي الهي تراني مقبلا اليك متمسكا بعروتك الوثقى التي بحركتها
دارت افلاك التعيين والبيان وظهرت جواهر الحكمة والعرفان من معدن اللامكان
اسئلك بنفحات آياتك وارتفاع اعلام هدايتك في بلادك ان تجعلني
في كل الاحوال منجذبا بآياتك وناطقا بثنائك انك انت المقتدر المهيمن
العزيز الفضال صورة خطاب سيد سيدنا عليه بهاء الله
يسمى السليم يا ملأ هل ينبغي ان تكون اليوم صامتا او تقوم وتنادي العباد و
تحرهم بما فعل الظالمون بابناء البتول لو تسمع من ينبغي كل ان يصيح
بين الارض والسماء كذلك يأمرك ربك المهيمن القيوم قد ظهر من الظلم

ماذا اب به کید العدل تشهد انذلک مالک الغیب والشهود هذا یوم فصاح
الروح وضرح الیهود کذلک اخبرناک وذکرناک ما ورد علی اصفیاء الله من
الذین لم یفقهون قد قتلوا ابناء الرسول بنهبوا اموالهم کذلک سولت لهم
انفسهم الخبیثة وهم لا یشعرون انجاء علیک وعلی من اقبل الی العزیز الودود
مشهدی ابوالقاسم بسم الله الاعظم الاعظم ذکر رحمة ربک عبده
الذی اتخذ نفسه الی الله سبیلا واراد ان یحضر لقاء العرش بعد الذی
حبس العالم القدم بما اکتسبت ایدی الاشرار الذین اذا قیل لهم یاتی حجة الله قم
بالله یقولون بالبیان واذا اتی سلطان المعانی علی هیاکل البیان کفروا بالله
ربهم الرحمن کذلک اخذنا المجرمین واظهرنا ما فی صدورهم وجعلناهم عبرة للعباد
فاعتبروا یا اولی الابصار قد ضج هذا یوم فیه ناح قائم الارض واضطربت
الاکوان وتری فی وجوه المجرمین عبرة النار قد تالله ان الساعة قد اضطربت
والصور ینوح بنفسه ومشرکو المقربین اخذوا زید الله ویقولون ارجعنا یا رب النار
والملائکة وقفان لقاء العرش ولن یقدرون ان یتکلمون الا بعد اذن ربکم العزیز
المختار اتقوا الله یا قوم ولا تعترضوا علی الذی باشارة من اصبعه انقطرت سماء
الادیان وانشقت الارض الوهم واکتب الاصنام وانقعرت الاعجاز قل یا قوم هذا
لهوا الذی ناح لخزنة نقطة البیان وسمع ندائه نقطة الفرقان اتقوا الرحمن یا ملاء الکفار

انک انت الاحزن من شیئ تا آلله قد قدر لک یا قربه الابصار ان استقم علی الامر بحول آ
وقوته علی شان لا یمنعک عن ذکره اشارات آلذین کفروا بربهم المختار وانبهآ علیک
وعلی آلذین قاموا عن بین الاموات وتوجهوا الی وجه منه ضیائت آلآفاق ؛

ابو القاسم شن الاحدیت الاعظم الاعلی سبحان آلذی

اظهر نفسه کیف اراد وانها تنطق بین الامکان آنه لا اله آلا هو الظاهر المتکلم
الناطق المبین آن آلذین کان فی قلوبهم ریب استنکفوا واستکبروا علی آلله
آنهم من الاخسرین قل یا قوم قد حضر المقصود وتم البرهان ان اعتصموا بآلله
ولا تتبعوا کل جاهل بعید قل هذا یوم وعدتم به فی الالواح ان اعرفوا
ولا تکونن من المریبین ان الیوم ینادی باعلی النداء ولکن القوم من الغافلین
طوبی لمن اقبل الیه معرضا عن آلذین کفروا بآلله رب العالمین

ابو القاسم بسم الله الاعز الاعلی قل قد ارتفع غمام الله حینئذ
بالحق واحاط الممکنات سلطان آلذی کان علی العالمین محیطا
ان استظلوا یا قوم فی ظله لیحفظکم عن حرارة الغفلة والهوی فی هذا الیوم
آلذی احاطت النار کل مشرک دنیا ان یا عبد اسمع نداء آلله من هذه
الشجرة المرتفعة البیضاء فی قطب هذه الارض المبارکة الحمراء بانه لا اله

الا هو و آن هذا الظهور السلطانه و بهائه ثم عزه و کبریائه ثم عظمته و اجلاله لمن فی
الملک جمیعا و فی کل یدعو الناس الی رضوان الله و قربه و تقربهم الی مقر الذی کان
عن الادراک مرفوعا قل یا قوم خافوا عن الله و اجیبوا ربکم العلی الاعلی و لا تتبعوا
کل مشرک بعید اقل الیوم لن ینفعکم شئ و لو تذکرون الله بدوام ملکوته و بقاء
جبروته و ما ینفعکم هو تقربکم الی هذا الجمال الذی کان فی تلک الایام بین الظالمین
مطلوبا و انک انت قم علی ذکر الله و خدمته ثم ودع الارض و من علیها عن
ورائک ثم اقبل الی وجه الله الذی کان فی ازل الازال من انوار العز و الجلال علی
الحق میرزا ان یا قاسم کن قاصما شوکة المعتدین فی هذه الایام التی اعترضوا
علی الله عباده الذین بهم اعتدوا علیه و کانوا من الظالمین فی ام الالواح
من قبل الله مذکورا و البهاء علیک و علی الذین هم استقروا علی الامر و اتخذوا
الی الله سبیلا و کانوا فی المهد و فیا هو العلیم الخبیر کتاب لدی العرش
حاضر و راس آن با جلیل ذکر الهی مطلی و مزین شد تا گواهی باشد از برای تو و شهادت
دهد بانکه با یام فائز شدی و بعرفان محبوب عالم که اکثری از امم از او غافل
مشرف گشتی ان اشکر الله بهذا الفضل العظیم و سلم الی وصیت میفرماید قلم حکمت
لسلا ینظر ما یحجب به الضعفاء انه لهو الغفور الرحیم طوبی لک بما لطفت بثناء ربک

و ذکر اسمک الذی العرش و اجابک مولیک بهذا اللوح البدیع انما البهاء
علیک و علی الذین تحرک قلمه بذکر الله و علی من ذکرفی کتابک نسئل الله بان
یؤیدکم و یوفقکم علی ما یحب و یرضی و تقدر لکم ما ینفعکم فی الاخرة و الاولی

شرح الواح اسماء ذکرت لدی العرش مذکور و مبدات

مسموع انشاء الله از عنایت رحمانیه و فیوضات لازال در سدره ربانیه ساکن باشد
حمد مقصود عالم را که بذکرش مؤیدشدید و بفرمانش فائز گشتید در حقیقت این
علت خلق و افرینش معرفت او بوده هر نفسی بان مقام فائز شد و بفیوضات
لاتحصی فائز است الیوم عارف بنفسی است که او را شناخت و عالم کسی است
که معلوم را ادراک نمود نفوس غافله که در تربیه نفس و هوی مانده اند و با انوار فجر
هدایت مهتدی نشده اند از معدودین لدی الحق محسوبند طوبی از برای نفوسیکه ذکر
شان از قلم اعلی جاری و در جنت ابدیه که محبت الله است وارد شده اند ان اشکر
ربک بما بثت اسمک فی اللوح قل یا الهی و سیدی اسئلک بسراج وجهک
الذی به اشرقت سمائک و ارضک و مظلومیته مطلع آیاتک الذی ابتلی بین
الظالمین من خلقک بان تجعلنی من الذین انقطعوا الی جنک تمام توجهک و قاموا
علی خدمتک بین عبادک و اخذتهم نفحات محبتک علی شان نبذوا من علی

ע.
רר
טל

Funded by the Afnan Library

الارض عن ورائهم فی اظهار امرک و اعلاء کلمتک ثم قدر لی یا الهی یا هو خیرلی
لانک انت العلیم و انک انت المقتدر القدیر جناب نظر علی خ علیه ۹
هر لئالی هدایت سبع البحر عالم را انوار ظهور اسم اعظم بقدح اکبر ظاهر فرموده
امروز هر بعیدی بشطر قرب متوجه و هر عاصی بحر غفران ناظر و هر فقیری بشاطی
قلزم غنا وارد جذب ظهور حقایق اشیارا اخذ نموده ولیکن عباد غافل و در حجب
غفلت مستور از صبیحه بر نخواستند و از صور بشعور نیامدند طوبی از برای نفسیکه فی
ایام الله اخذش نمود و بشطر دوست اتیش خرمود و از مقربین در کتاب مبین
مذکور و مسطور قد ذکرک من طاف حولی و ما حولی ذکرناک بهذا اللوح البدیع المبارک
و چنیکه انوار وجه محروم نماند و بسکوت حال موفقیکه از افق اعلی ممنوع نگشت باید اولیای
حق ندای عالم را مشاهده نمایند و در لیالی و ایام بامریکه
سبب ارتفاع کلمه علیا است قیام کنند این است مقام انسان و شان او که از قلم
رحمن جاری شده طوبی للعارفین ان اشکر ربک آنه ایدک و عرفک ما
غفل عنه اکثر اهل الارض کذلک نطق لسان العظمه فی مقام الرفیع و فی سجنه العظیم
البهاء علی اهل الذین ما خوفتهم شئونات الجبابره و ما اصغفهم ما ظن من الذین کفروا
بالله مالک یوم الدین جناب مشهدی یوسف بیگ علیه بهاء الله

بسمی المهیمن علی الاسماء قد انزلنا الکتاب واظهرنا البرهان وانتظرنا الاشیاء
علی انه لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الحکیم طوبی لعبد ما منعه الهوی عن مولی
الوری وما شغلته الدنیا عن التقرب الی ملکوت عنایة ربه الکریم قد سمع
المظلوم ندائک ووجد عرف حبک وانزل لک ما یحفظک عن سهام
الشیاطین آیاک ان تمنعک الوان الدنیا عن الله رب العالمین قل
یا ملاء البیان ضعوا ما عندکم وخذوا ما اوتیتم من لدن منزل قدیم
لا ینفعکم البیان الا بهذا الکتاب العزیز العظیم خافوا الله ولا تستکبروا الذی
اتی لنبأ تکم وعرفکم صراط الله المستقیم کذلک انزلنا الآیات واظهرنا
الامر فضلا من عندی علیک لتکون من الشاکرین البهاء من لدنا علیک
وعلی الذین اخذوا الکتاب بقدرة وعملوا بما امروا به من لدن آمر علیم

س ل خ ا بسمی الذی به انار افق البرهان فی الامکان

مسطور من آی قلم الله المهیمن القیوم ولوح مرقوم من آی یراعة من یراعه
الیه رتب ما کان وما یکون هذا لوح لاح من افقه العرفان طوبی
لقوم یعرفون کم من عالم ترکناه بنفسه وکم من جاهل انقذناه بفضلی
المهیمن علی کل شاهد ومشهود طوبی لک بما ذکرت لدی المظلوم وتوجه الیک وجه

القدم من مقامه المحمود اياك ان تحزنك اشارات الامم او يحولك ضوضاء
الذين كفروا بالله مالك الوجود ان الذين اعرضوا سوف يرون انفسهم
في خسران مبين انهم قد انتظروا ايام الله طلما اتت قاموا على الاعراض
على شان ناح به سكان الملكوت والبهاء عليك وعلى الذين نبذوا الاوهام
وتمسكوا بحبل عنايته ربهم مالك الملوك فسلع جايب اسد الله عليها بهاء الله
بسبي الفضال الكريم حمد خدا را كه اوراق را سدره را راه نمود وآما را
بر ظهور سلطان ظهور اگاه فرمود طوبى لامة اقبلت وفازت ويل
لقلب غافل كفر بالله اذا تلى زبور صهيون يا امتى قد ذكرك من اتجلى لرناك
بهذا الكتاب العزيز البديع الذى به نادت الاشياء وانجذبت حقايقها
وترنمت طيور العرش انه لا اله الا هو المقتدر العليم الحكيم كذلك انزلنا
الآيات فضلا من عندى لتشكرى ربك العزيز العظيم البهاء من
لدنا عليك وعلى كل امة امنت بالله رب العرش والكرسى الرحيم
ابو القاسم فى السين هو العزيز القيوم فاشهد يا عبد بما شهد الله
قبل خلق السموات والارض وقبل ان يخلق ملائكة المسبحين بانه الله احدا
فردا صمدا الذى لن يرفعه نصرة المقبلين ولن يضره اعراض المعرضين

وبآن علیا البهآئه ونوره علی الخلق اجمعین ایاک ان لاتنقض میثاق الله وکن
علی عهد قویم ثم اشکر الله بارئک بما اذکرک فی هذا السجن البعید وعرفک نفسه
وانزل علیک کتاب کریم انه نزل بالحق من لدی آله رب العالمین والروح و
والبهاء علیک وعلی المخلصین ش

هوالله مع الحبیب یا امتی نامه ات حاضر وباصغاء مظلوم فائز امروز
کل درصقع واحد مشاهده میشوند هر نفسی توجه نمود وباوجه منیر وقلب طاهر
وصدر مقدس اقبال کرد واز اهل بهاء مذکور ودر صحیفه حمرا از قلم اعلی مسطور
باین عمل طیب در این یوم معادله ننماید اعمال قرون واعصار نیکوست حال نفسیکه
باعمال طیبه مرضیه حق جل جلاله راضی شود چه بسیار از رجال که الیوم محروم
میشوند وچه مقدار از آماء که بر شاطی بحر عرفان خیمه برافراشته اند کبری
من حبلی علی وجوه بناتک وذکرهن بذکری وثنائی وآیاتی لعل الله
تعالی ان یغفرک ویغفرهن انه هو الفضال الکریم وهو المشفق الغفور الرحیم
ش امة الله ضلع جناب حاجی محمد حسین خیاط علیها بهاء الله هوالله ای بنده ذکر من عندنا
للذین اقبلوا الی الله المهیمن القیوم وشهدوا بما شهد الله الا انهم عباد مکرمون
قد حضر العبد المحاضر بکتابک وعرضه لقاء العرش ونزل لک هذا الکتاب
مختوم طوبی لمن فاز بذکر الله فی ایامه ویل لکل غافل محجوب انه غفرلک
وکفر عنک سیاتک ان اشکره بهذا الفضل الشهود ان استقم علی الامر بامر

ربک انه یشهد و یری و هو الحق علام الغیوب البهاء المشرق من افق البقاء
علی الذین سمعوا النداء و اجابوا ربهم مالک الوری الذی اتی بالحق بسلطان
احاط ما کان و ما یکون و تذکر من تسمی بحسن قبل علی لیفرح و یکون من الشاکرین
فی کتاب انه مالک الوجود ان احمد ربک بما قبل الملک من سطوة التجن و ذلک
بما لا یعادله ما علی الارض و لکن القوم لا یفقهون ۞ مشهدی ابوالقاسم
بسم الله الاعظم الاسنی ذکر رحمة ربک عبده الذی اتخذ لنفسه الی الله
سبیلا و اراد ان یحضر تلقاء العرش بعد الذی حبس حمال القدم بما اکتسبت
ایدی الاشرار الذین اذا قیل لهم بای حجة آمنتم بالله یقولون بایات
و اذا اتی سلطان ایمانی علی ظلل البیان کفروا بالله رب العالمین کذلک
اخذنا المجرمین و اظهرنا ما فی صدورهم و جعلناهم عبرة للعباد فاعتبروا یا
اولی الابصار قد ضجت هذا یوم فیه ناحت قبائل الارض و اضطربت الاکوان و
تری فی وجوه المجرمین عبرة النار قد تاالله ان الساعة قد اضطربت و الصور
ینوح لنفسه و مشرکی المقربین اخذه ذلیل انه و یقولون ارحمنا یا رب الارباب
و الملائکة و اقفون تلقاء العرش و لن یقدرون ان یتکلمون الا بعد اذن ربکم العزیز
المختار اتقوا الله یا قوم و لا تعترضوا علی الذی باشارة من اصبعه الفطرت سماء لیلاد

وانشقت الارض الوهم واكب الاصنام وانقصرت الاعجاز قلبي يا قوم هذا ...
ناح لحزنه نقطة الفرقان اتقوا الرحمن يا ملاء الفجار انك لا تحزن من شئ تا
قد قدر لك ما تقر به الابصار ان استقم على الامر بحول الله وقوته على شان لا
يمنعك عن ذكره اشارات الذين كفروا بربهم المختار والبهاء عليك وعلى
الذين قاموا عن يمين الاموات وتوجهوا الى وجهه منه اصابت الآفاق

حضرت از
شش ع ب ابو القاسم عليه بهاء الله
مبعه المهيمن على الانشاء يا ابا القاسم امروز يحق منسوب است ودر كتب الهى بيوم الله
مذكور اگر نفسى در انچه در كتب الهى مخصوص اين ايام نازل شده تفكر نمايد بتحير و
بقول هذا يوم عظيم امروز روزى است كه نبأ اعظم ندا ميفرمايد وكتب با فق اعلى
دعوت مينمايد طوبى لفاصد قصد المقصود وتوجه اليه وبما امر به فى كتابه المبين
در جميع امور بحق توكل كن وبا و تفويض نما البته انچه بمقتضيات حكمت بالغه اثبات ان
امر ميفرمايد واجرا ميدارد انه لهو المقتدر القدير ع ع حسن بديعه بهاء الله
هر الناظر من افقه الاعلى
كتاب انزله المظلوم من سجن عكا الى الله المهيمن القيوم ويوصيه بما ينفع
الامر ويذكره بما نزل من القلم الاعلى فى هذا المقام المرفوع يا حسن اسمع ندائى
من سدرة المنتهى انه لا اله الا انا الحق علام الغيوب اياك ان تحزنك شئونات
العالم او تضعفك قوة الذين كفروا بآيات مالك الوجود حتى حين اتى الموعود واركبا

Digitized by the Afnan Library

علی السحاب طوبی لمن تهد وراءی ویمی لمن غاب محجوب هذا الیوم تقول الاثمار
الاشجار طوبی لک بما مرت علیکن نسمات الظهور فی هذا الیوم الذی قرت به العیون
والبحار تنادی الجبال وتقول طوبی لک بما نبتت علیکن خیام العظمة وارتفع فیکن
خباء المجد امرا من لدی الله مالک الغیب والشهود طوبی لعبد فاز بعرفان الذی اتی
وقام علی خدمة امره المحتوم قد حضر لدی الوجه من وجه سلیمان بکتابک قرئناه واحصینا
بهذا اللوح لتشکر ربک العزیز الودود ونذکر من سمی بمحمد شفیع کما ذکرناه من قبل
فی الواح شتی لیشکر ربه مالک الملک والملکوت یا شفیع انا ذکرناک بما ترین به
ویباح لکتاب الوجود ویشهد بذلک من عنده لوح محفوظ لا تقتفت الی
الدنیا وشئوناتها ذکر عبادی بالروح والریحان لعلهم یجدون عرف قمیص الله
رب ما کان ومایکون لا تنظر الی الخلق واعمالهم بل الی الذین ینطقون فی
العالم لا اله الا انا الحق علام الغیوب یا ابا القاسم اسمع نداء المظلوم من
السجن ثم اذکره فی الاصیل والبکور ایاک ان تحجبک حجبات العالم او
تخوفک سطوة الذین کفروا بالله شاهد والمشهود قد لبیک اللهم یا الهی بما انزلت
الی من سطر السجن وذکرتنی بایات تضوع منها عرف اسمک المحبوب
وذکر من سمی بمحمد حسن لیفرح ویکون من الشاکرین یا حسن اقبل بقلبک الی

الافق الاعلی ثم اذکر مولاک فی کل حین اذ ذکرک اذ کنت صامتا من ذکره
واصبک الک من شطر سجنه المبین اشکر الله بما توجه الیک وجه القدم وذکرک بالا
یاخذه لبغضاء الذین کفروا بربک هو المشفق الکریم یا حسن اشکر الله ربک بما جری من
قلمه
ذکر کل اسم کان فی کتاب الله هو الغفور الرحیم و نذکر اما ئی اللاتی امن بالله
الفرد
الخبیر بعسری کل امة امت انها من اعلی الرجال لدی الله العزیز الحمید قد عفر الله
الذین قبلوا الیه بحضرت کتبهم امام الوجه انه هو الذی یتقدست بفضله اکفانا
وبعنایته کان منصفا بصیرا بهاء علی اهل البهاء الذین آمنوا بمیثاق الله رب العالمین
جناب محمد حسن وعلی اقا علیهما بهاء الله ؛ ببنام مقصود عالمیان
عبد حاضر امام وجه حاضر نامه شما را تمام ذکر نمود و بشرف اصغا فائز گشت
لله الحمد اقبال نمودید در ایامیکه علماء وفقهاء و شیعه از حق اعراض نمودند و
دمش فتوی دادند جمیع اصحاب عالم منتظر ایام موعوده در کتب الهی بوده اند
چون سدره مبارکه ظاهر و با ثمار خفیه حکمت و بیان مزین گشت بما اسباب فتنه
تفتیش نمودند الا من شاء الله طوبی از برای نفسیکه شبهات معرضین منعش
ننمود و سطوت معتدین از توجهش باز نداشت کاس بیان را باسم محبوب امکان
از ایادی عطا اخذ نمود و با سمش اشاعه نمود بعمری الله آنه من اصحاب البهاء فی

قل لک بآله مولی الوری یا حسین بعد محمد حد کن مقصود عالمیان را که ترا ذکر نمود و
بآثار قلم اعلی فائز فرمود نسئل الله ان یؤیدک و من تسمی بعلی علی یحب و یرضی و یقدر
لکما ما یبقی به ذکرکما انه علی کل شیء قدیر و بالاجابة جدیر هو المولی
شیخ جناب ابو القاسم هو الناطق بین الارض و السماء قد اوقدنا السراج
و انزلنا الآیات و اظهرنا الامر و ابطلنا الاشیاء و القوم اکثرهم من المنافقین قد سمعوا
النداء و انکروه و جادلوا بالآیات اذ نزلت من لدن منزل قدیم بهم الذین
انکروا حجة الله و برهانه فی الاعصار تشهد بذلک من عنده علم کل شیء فی کتاب مبین
قد حضر کتابک لدی الوجه و جدنا منه عرف حب نزلنا لک هذا اللوح لتقر عیونکم و تکون
من الشاکرین انا نوصیک و الذین امنوا بما یرتفع به امر الله ان ربک لهو الناصح العلیم
قل یا ملاء الارض و سماواتها عند کم تالله قد اتی مالک الملکوت بکتاب عظیم ایاکم ان تمنعکم
الاوهام عن الذی به انار افق البیان و هذا الغدیر الذی انفصل منه لا الله الا هو المنزل
القدیم کذلک نورنا افق اللوح بشمس البیان اذا فرت بان احمدا رب العالمین
یا علی قبل اقبل الحمد لله بانوار عرفان مقصود عالمیان منور گشتی و از کوثر بیان
اش سیدی اعرف مقام هذا الفضل و قدر ذلک البهاء یا مالک العطاء و ذلک الفضل
یا مولی الوری اشهد انک اظهرت ما کان مکنونا فی کنه العصمة و مستورا عن البر

وهدیت عبدک هذا الی بابک الاعظم الذی به اضطربت افئدة الامم اسئلک
ان لا تمنعنی عن باب جودک وعطائک وبحر ایاتک لا الٰه الا انت الغفور الوهاب
العلیم ۱۵۲ یا محمد قبل حسن اعمال بعضی سبب اطمینان شد امروز ناصر حق
اعمال طیبه واخلاق مرضیه بوده تکرر یا محمد این کلمه علیا از قلم اعلی نازل ضرّ این مظلوم
زنجیر دکند ارض اطا نبوده و نیست ظلم ظالمهای ارض مسیم نه بلکه از نفوسی است که دعوی
محبت مینمایند وخود را از اهل بها میشمرند ولکن بطیع نفس وهوی مشاهده مشکر و مدار امروز
باید اولیا بنور تقوی منور باشند وبنار انقطاع مشتعل این است وصیت حق جل جلاله
از قبل وبعد طوبی للعاملین حمد کن حضرت مقصود را که در این شب ترا ذکر نمود و بآیات
نازل حسنه مؤید انچه را که هر حرف از آن حی است منیر ومصباحی است منیر فی ارض
اهل ارض اذا فزت بذلک الحمد یا مالک الملک والملکوت وسلطان الغیب والشهود انت
شش ۶ جناب فضل الله علیه بهاء الله هوالشاهد من افقه الاعلی
یا فضل الله ملکوت فضل ظاهر وقلم اعلی ناطق واصغا بیان منیر معانی
روشن ومنیر ولکن قوم را سکری اخذ نموده که قلم ولسان از ادراکش عاجز واز
احصایش قاصر طوبی از برای نفسیکه لوجه الله قیام نمود ولوجه الله تکلم نمود

و لوجه الله بخدمت امر مشغول کشت اوست از اهل بیت صفینه حمرا که ذکرش در قیوم اسما
از قلم اعلی مذکور و مسطور بگو باحزب الله باتحاد و اتفاق بنصرت امر الله مشغول شوید
امری ظاهر شده که شبه و مثلی نداشته و ندارد بگو تبرسید از خدا و بدیکتا
و خود را از نفحات ایامش محروم منمائید تا الله قد ظهر ما لا ظهر فی الابداع بعنایا
لنفس یا منقطعها الشهیات و لالاشارات امروز غیث کرم هاطل و افنان فضل مزن
و چشم اشیا بجمال و قتالوا ناطق حضور امحروم منمائید بشنوید ندای مظلوم را انه یدعوکم
تحت مخاب البغضاء یشهد ذلک مولی الاسماء و فاطر السماء و در انچه ظاهر شده
تفکر نمائید و ناس را از نفحات وحی اگاه کنید هر نفسی قادر است در این یوم مبارک
مراتب باقیه و ذکر دائم تحصیل نماید طوبی از برای ناطقیکه زاجیر علما او را
منع ننمود و از برای مقبلیکه اعراض فقها و سطوت امرا او را از حق باز نداشت
امروز روزی است بزرگ اقلام عالم از وصفش عاجز و قاصر کذلک نطق القلم
اذ کان ملک القدم مستویا علی عرش البیان بسلطان مبین انتهاء علیک
و علی الذین سمعوا النداء و اقبلوا الیه و اقبلوا بقلوبهم الی هذا الافق المنیر الذی طلع
هو الحسین الحسین قد شهد الجمال و رب العباد و لکن الناس فی حجاب عظیم ما من شیء
الا و قد شهد له الامر و لکن القوم فی ریب مبین قد کفروا بنعمة الله بعد ان اتتهم

ونبذوا عن وراءكم كتاب الحكيم قد قضوا من نطق ما انتحى بذلك لسانهم الملاء الاعلى
والذين طافوا عرشه العظيم قل يا قوم ان ارحموا على انفسكم ولا تقتصروا ضوا عما اتى به
جاءكم ببرهان الروح وحجة محمد ولأمي المرسلين تا الله قد شهد ام الكتاب بظهوري
وطاف حولي ولكن القوم اكثرهم من الغافلين قد نبذوا ما نزل من سماء مشيته
ربهم الرحمن واخذوا ما عند القوم من الظنون والتماثيل ان القوم هم العلماء بهم
منعوهم عن التوجه الى وجه الله رب العالمين سوف يأخذهم الله عما كانوا عنده
الا اكثر الناس في خسران مبين كذلك نطق القلم الاعلى في هذا القصر الرفيع
ربك المقتدر القدير البهاء الاتح من افق ملكوتي عليك وعلى الذين يتمسكون به على امره
جناب آقا محمد حسن الذي حضر وفاز بسمعي الذي به اشرق النور البيان من افق
ارادة الله رب العالمين الحمد لله الذي اظهر امره واتم وعده ونطق بما تقر به انفس
اليه انه لهو المالك الذي اخذ قتل الملوك بعبوديتهم له ويتخرهم عند ظهوره اقتداره
ويفقرهم عند اشراق شمس غناه ويمرضهم عند امواج بحر شفائه انه لهو المقتدر العزيز
القابض انك اذا قرأت لوح الله واثاروشربت رحيق البيان من كأس عطائه
قل سبحانك اللهم يا الهي اسألك باسمك المهيمن على الاسماء وبحياتك اللهم
يا الهي اسألك بسلطانك الذي غلب الاشياء ان تنزل على عبدك هذا من سحاب

برکة من عندی و رحمة من لدنک ثم اکتب لی یا الٰهی ما ینفعنی فی کل عالم من عوالم ملکک
انک انت الذی شهدت الموجودات بعظمتک و اقتدارک لا الٰه الا انت المقتدر
العزیز المختار نجا من شهد ای لو یقام بها علیه مسمی الذی به سطع النور فی طور البیان و ملأ
الارض اسمعوا نداء المظلوم الذی یذکرکم فی السجن الاعظم و یهدیکم الی صراط الله
رب العالمین قد ظهر المکنون و اظهر ما کان موعودا فی کتب الله العزیز العظیم
ایاکم ان تمنعکم شئونات البشر عن مالک القدر و ایاکم ان یحجبکم ظلم کل
ظالم بعید خذوا اقداح البقاء باسم ربکم الابهی ثم اشربوا منه قرة عینی
الاعظم و اطری باسمی المهیمن علی من فی السموات و الارض قد ملأ البیان
قد اتی من طاف البیان حوله فلما کان مذکورا فی البیان فی المقطة الذی یشرا
فیطوف بکعبة الظهور فی هذا المقام البدیع انک اذا فزت بایاتی
و ما جری من قلمی دل وجهک شطر السجن و قل لک الحمد یا الٰهی و لک البقاء
یا محبوبی اسئلک بقلمک الذی جعلته علما لاظهار امرک و منادیا باسمک
بین عبادک و نورا للذین ارادوا افقک الاعلی و ظلمته و نقمته کیف ناخذ بنیم
و اسئلک یا مقصود العالم باسمک الاعظم ان تجعلنی فی کل الاحوال متمسکا بحبل
و متشبثا بذیل رحمتک و متنعما فی بحر توحیدک لا الٰه الا انت المقتدر العزیز الحکیم

بسمی الذی به اشرق النور من افق الظهور لک الحمد یا الهی
ولک الثناء یا مقصودی ولک البهاء یا مالک الارض والسماء بما عرفتنی امرک المبین
وبنائک العظیم وسقیتنی من کاس عطائک رحیق لقائک واسمعتنی ندائک الاحلی اذ کنت
مستویاً علی العرش العطاء اسئلک اللهم یا مقصود القلوب ان تفتح علی وجهی باب
رحمتک وثروتک انک انت المقتدر العزیز الفیاض ذی الجود علیه بهاء الله
الاقدس الامنع الاعظم انا انزلنا مره ما لا یعرفه احد الا من شاء الله وقد نزلنا الایات علی شان یعرفها العباد وما اراد بها رهبتم العلیم الخبیر لعمری
یحب ان ینطق بکلمات یعرفها کل من اقبل الی الله کذلک تقضی رحمتی التی سبقت
العالمین ان اشکر الله بما ینطق المحبوب علی لسانکم ان هذا لفضل عظیم
ان الذین بعد الیوم عن فضل الله ورحمته اولئک ضلال سبیل الذین ان قتلوا
واعترفوا بما نزل فی الالواح انهم من بقایا زین من الناس من اخذ الظلمة نفسه
نورا وسهم من ضل فی بیداء الضلال ولا تکونن من الشاعرین قد ارتفع النداء
علی شان سمعت الذرات ولکن اکثرهم من المعرضین یرون برهان الله وسلطانه
وینکرونه بما اتبعوا کل جاهل بعید قل یا قوم خافوا الله ولا تطردوا الوجه بابصارکم
ببهته البصر المنیر کذلک امرتم فی کل حین الالواح ان انتم من الفقهین ثم لا

تحزن من الذين يعتدون با آله وما ورد علينا من جنود الظالمين ان اشكره في كل
الاحيان وتوكل عليه انه مع عباده المتوكلين الا فخطم الالهي يا عبد ان اشكر آله ربك
با حضر اسمك لدى الوجه وتوجه اليه لحاظ ربك العليم الحكيم لو تقرف قد وهذ
المقام لتطير من الشوق وتصيح بهذا الاسم بين العالمين لما امرنا الناس بالحكمة تمسكنا
عنهم بعض المقامات لئلا تاخذ نار الاشتياق عن كفهم زمام الاختيار ان ربك لهو
الحاكم على ما يريد ان اذكر آله ربك ثم اشكره بما انزل عليك ما يبقى به ذكرك بدوام
الملك والملكوت انه لهو الغفور الرحيم يا احبائي ان افرحوا باسمي ثم اذكروا ربكم
العزيز الحميد لا تحزنوا من الذين اعرضوا سوف يأخذهم آله بقهر من عنده
انه مهلك قرون الاولين ويرفع اسمائكم بالحق انه لهو المقتدر القدير

قد سمعنا ندائك يا المظلوم اذ كان بين ايدي المشركين ووجدنا من ندائك
عرف حبك مولى العالمين طوبى لسانك بما تحرك بثناء مولاك لصدرك
بما استنار من انوار محبة هذا الجمال المشرق المنير نسئل آله بان يوفقك في
كل الاحيان على ذكره وثنائه ويؤيدك على الاستقامة على ما انت عليه انه لهو
المقتدر القدير طوبى لك بما وجدناك مقدسا من ذكر غيري هذا
ينبغي لمن اقر اليوم بهذا الامر البديع انه يذكر من ذكره ويرفع من خضع لسلطنته
واقتداره انه لارحم الراحمين انما البهاء عليك وعلى عباد آله المخلصين

جناب محمد رضا شش هو القائم العظیم الحمد لله الذی فضل بین الموحدین
والمشرکین بکلمة من عنده وانه لهو المقتدر العزیز الحکیم وانک انت یا عبدنا نظر الی الوجه
فاستکبر انه ربک ما غرنک نفسک وانقطعتک عن المشرکین وقد سمع انه ما خرج من سمک
فی ثناء نفسه انه لا یغرب عن علمه من شیء علیم انه بکل شیء علیم فاعلم بان الله تعالی
قد خلق لثناء انه بریک ورب العالمین وان تقلب قد فطر بحب ربک العزیز المقتدر
العلی العظیم وانما الاذن قد فوت لاستماع نغماته الابدع البدیع فیا عبد الک بما
سمعت کلماته وکنت ناطقا بذکره وثنائه وفزت بحبه ورضائه وان هذا الفوز عظیم
کن علی حبک بارئک علی شأن لو لا تجد احدا سواک فی حبه وامره لن تضطرب فی
نفسک وتکون علی الاستقامة وفرح مبین الآن هذا الکأس لن یقدر ان یزین بشعاع احد
لاعجاد الله المقربین هل رأیت بان العجل یشتاق الی نفحات الهک والخمر یزین من کوثر
الحیوان لا فورب العالمین کل یعمل علی شاکلته وسبیلک مع حبه لذلک نزل الامر فی الالواح
یا امر الله ربک ورب آبائک الاولین وانک لن تنظر مبصر ربک لتشهد الله بیم کفروا
یا آله نفسه تلک الایام علی صور الکلاب الخنازیر تجنب عن هؤلاء ثم اعتصم بحبل ربک
ان وجدت من مقبل فاتق علیه ما القی الله علیک وان وجدت من معرض فاعرض
عنه وتوجه الی وجه ربک المشرق المنیر تا الله الحق قد خلقتم لتبلیغ هذا الامر فطوبی
لکم یا اصفیاء الله قد فزتم بالفاز احدیة سواکم کذلک یحقق الله من یشاء برحمته وانه لهو الغفور الکریم تا الله العلم

بآنا سمعنا نداء الذين ناد وا ربهم ودعوه سرًا وجهرًا وحضرين يدينا
اوراق التى حملتموها واجسامهم بكلمات غر بديع وارسلنا هالرسلن انهم اليشكرن
الله ربهم فى كل الاحوال ويكونن من الشاكرين ان استقم على حب الله بان
لا يزلك كلمات المنكرين ان استمد بالله ربك وانه يحرسك ويحفظك
بالحق ثم انقطع عن كل شرك اثيم كذلك يقينناك واذكرناك فى هذا اللوح
ليكون مستشرًا ببشارات الروح فيهذه الايام التى كان جمال القدم فى حزن عظيم والقدس عليك
وعلى عباد الله المخلصين الاقدم الاعظم قد ارسلنا اليك نفحة التقديس
من هذا القميص الذى صار احمرًا بدم البهاء بما اكتبت ايدى الاشقياء الذين كفروا
بالله منزل الايات طوبى لمن وجد عرفه واقبل اليه بقلبه انه من الابرار يذكر
اهل ملاء الاعلى ويصلين عليه الملائكة والروح من لدى العزيز الوهاب
يا عباد الرحمن ان استمعوا ندائه الله من هذا الشطر الذى منه لاحت نيرات
اليقين انا كم ان يمنعكم شئ عن الله موجد الامكان وفاطر الاعيان الذين
كفروا فى خوضهم ويلتكوا بهذا الجبل الذى منه استحكمت الاديان ان الذين اعرضوا
اولئك من اصحاب الضلال والذين اقبلوا اولئك فى الروح وريحان ان
اسئلوا الله بان يوفقكم على امر ويقدر لكم ما تقر به القلوب وتقر به الابصار

بسم الله الاقدس الابهى

هذا کتاب من لدن مالک الاسماء للذی سمع نداء ربه واجاب لمفرح
بذکر الله آیاً وستقیم علی الامر علی شأن لا تخوفه جنود الظالمین یا ایها
العبد المقبل الی الله لو تجد حلاوة ذکر الله لتقطع عما کان ویکون ناطقاً
باسم ربک الرحمن بین الاکوان ان هذا الحق یقین ان الذین سمعوا باذن
القلب طاروا فی هواء الشوق والاشتیاق یشهد بذلک قبائلهم قل الله العزیز الحکیم
هل یحزن احد بعد الذی اشرقت شمس البهجة من افق ربه العزیز الحکیم تقلبوا
بهذا الاسم تالله به تعطر الآفاق لو انتم من العارفین وبه تفصل الله بین عباده انه
لهو المقتدر القدیر فذکوب البیان باسمی الرحمن ثم اشرب بهذا الذکر الحکیم من
سمی بالاسم الاعظم - هو الاقدس الاعظم العلی الاعلی من لدنا
لمن فاز بالله العلیم القیوم طوبی لک بما فزت البیت وصاحب کل بیت
مرفوع لعمری انا نجد نفحات الحجاز التی تضوعت من ذاک المقام انا نذکر الیوم الذی
فیه اشرقت شمس البطحاء من ذاک الافق المشهود واعترض علیه العباد بما عندهم
من الاوهام والظنون طوبی لک بما دخلت السجن بعد رجوعک من البیت
المعمور وسمعت نداء المظلوم وشربت رحیق الوصال من کأس عطاء

ربک المهیمن القیوم ان افرح بما ذکرت من قلم المسجون و توجه الی
فی کل الامور انا نکبر من هذا المقام علی الذین توجهوا بوجوه نورآء الی الله
العزیز الودود انما البهآء علیهم وعلیک وعلی اخیک الذی فاز بالاسم
الظاهر المکنون شش جناب حاجی اسمی حضرت مقصود سلام گوینده وانا قلم
اعلی شهادت میدهد بر ایمان و توجه و اقبال وخضوع وخشوع تو بوجه
الله رب العالمین الحمد لله هجرت نمودی وکوثر وصال را از ید عطای محبوب
پیدا وال آشامیدی بگوای دوستان جهد نمائید تا جواهر وجودها
انسانی از خیمقل عنایت ربانی ظاهر وهویدا گردد انسان بمثابه شجرات
اثمار آن صفات واخلاق حسنهٔ روحانیه است وآله بعنایت الهی اشجار
وجود باین اثمار مزین گردند انه لهو المقتدر القدیر کتابت حاضر ذکرت را
راسپندیم وباین لوح امنع ترا ذکر نمودیم ان افرح ثم اشکر ربک الغفور الکریم

ش ش جناب حاجی محمد رضا الذی فاز هو العلیم الخبیر ذکر الله تا امین
فاز بایمانی وسمع ندائی وشهد بما شهد به لسان عظمتی انه لا اله الا انا المهیمن
القیوم قد ارسلنا الرسل وانزلنا الکتب واخبرنا العالم بهذا الظهور الاعظم
لیشهد بذلک کتب الله رب العالمین یا ملاء الارض تالله الرحمن خلطوا انفسکم مع جنات

الظنون والاوهام لتقابلوا للاریکم انوار الله من هذا الافق المنیر قد
ظهر ما کان مستوریا فی خزائن العلم واتی من کان موعودا فی القرون و الاعصار
یشهد بذلک کل منصف علیم یا ملاء الارض اصغوا ما عندکم وخذوا اما امرتم
به من لدن قوی غالب قدیر طوبی لعبد سبق فاز بکلمة الله ویل الاخرین الذین
تمسکوا بما عندهم معرضین عما عند الله مالک هذا الیوم البدیع طوبی لک
بما اقبلت وسمعت واجبت من اعرض عند العلماء الارض الامن شرب حیوان الاستقامة
من ایادی عطاء ربه القدیر شش ورقه طوطی علیها بها راله
بنام دوست یکتا یا امتی ندایت را شنیدیم وبین آیات بدیعه منیعه جواب
عنایت فرمودیم جمیع عالم بیک کلمه از کلمات الهی معادله ننماید فضل بمقامی آمد
که هر مقبلی بلوح حق جل جلاله فائز شد ونزد بعضی الواح متعدده موجود جمیع عالم
از شکر این فضل بر نیاید وبنیاید ان اشکر فضل ربک بهذا الکرم المبین الحمد
لله رب العالمین وتذکر امتی بنبئک ونبشرها برحمتی التی سبقت من فی السموات
والارضین جناب محمد رضا الذی هاجر وفاز بنام خداوند یکتا
له الحمد قصد افق اعلی را نمودی واز بر وبحر گذشتی وبعنایات حق جل جلاله
بمقامی وارد شدی که قصد مقربین ومخلصین بوده دیدی مقامی را که ملاء اعلی

طائفش بوده و شنیدی ندائیرا که ابن عمران در طور عرفان شنیده
و مکافات و جزا این عمل مبروک مسرور خیر دنیا و آخرت از برای تو از
قلم اعلی مقدر گشته این مقام را حفظ نما و بآنچه سزاوار عنایت حق
جل جلاله است عامل شو آنه ذکرک من قبل و نهید ایمین و یامرک بالمعروف فضلا
من عنده و هو الامر القدیم شش فصل آله پیام یکیست خداوند دانا
امروز روزی است که کل ذکر او را شنیده اند چه که در جمیع کتب الهی مذکور است
و بمثابه آفتاب حقیقی از افاق الواح ربانی مشرق و مضیئ مفلک تعلق بر اعراض
قیام نموده و با غراض مشغول گشته عجب در اینکه کل منتظر و از حق سائل و
آمل که ایشان را از ادراک یوم عزیز بدیع محروم نفرماید معذلک کل غافل
و را حق شاهده می شوند سکر هوی ناس را از مالک وری منع نموده و نکوشت
حال بقسیکه سحابات عالم و حجابات امم او را از اشراقات شمس اعظم منع نموده لعمر الله
انه من الفائزین و آنه من اهل البهاء فی لوح مبین حاجی محمد جعفر علیه بهاء الله
هوالشاهد الخبیر قد سمعنا ذکرک و رأینا اشتعالک فی حب الله رب العرش
العظیم ذکرناک بلوح لاحت من افقه شمس عنایة ربک و رب العالمین
قل یا الهی و سیدی اسئلک باسمک المهیمن علی الاسماء و بالکلمة

التی جرت علی البحر باسمک الاعظم الابهی بان تؤیدنی علی ذکرک
وثنائک وعلی خدمة امرک ای رب زدنی شوقا واستقامة علی هذا
الامر الذی به تزعزعت الارکان واضطربت افئدة المعرضین ای رب لا
تخلنی محروما عما عندک فاکتب لی ما کتبته لاصفیائک انک انت المقتدر
ما تشاء لا اله الا انت العلیم الحکیم ش حباب حاجی تاکر جک علیه بهاء الله
بسمی الذاکر والمذکور عالما غفلت احاطه نموده وجمعی ازاقران اعلی منع کرده بکر نفوسیکه از بحر
محبت الهی مستفرقند ان نفوس یکذره از بلایا در سبیلش از نافی آلهیا مقدم میدارند ش
از اهل بها در کتاب اسما طوبی از برای ایشان چه که فائز شدند بامریکه لازال حق جل جلاله
بلسان نبیین ومرسلین بآن بشارت فرموده امروز روزی است بزرگ
وعظمتش از قلم اعلی در زبر والواح ناطق فیه مکلم الطور آنه لا اله الا انا
العلیم الحکیم نامهات رسید و بشرف اصغا فائز وشمس عنایت ازافق
شرق انشاء الله فائز می شوی بانچه طلب نمودی ان الفرح بهد الفضل
المبین وقل الحمد لله رب العالمین البهاء علیک وعلی کل امة آمنت
بالله وعلی امتی آلتی فازت بالزوراء وسمعت ندا الله العلیم الحکیم
ش ۵ حباب حاجی سمی حضرت مقصود ۵

هو المشفق الکریم لازال آثار فضل و رحمت و شفقت و عنایت از خزانه قلم اعلی
ظاهر و مشهود و هر کلمه از کلمات علیا که از مطلع ارادهٔ مالک اسما ظاهر گشته
مبین و امری است حکیم و بنائیت طوبی از برای نفوسیکه بعرفانش فائز گشتند
و از بحر معانیش حصهٔ و نصیب برند یا ایها المذکور لدی المظلوم ندایت را
شنیدیم و این لوح امنع اقدس جواب میگوئیم کلمه عفو و غفران از قلم اعلی در بارهٔ آنچه
نازل تشکر کن مقصود عالمیان را که باین فضل اعظم و رحمت کبری فائز شدی
مفاتیح کنوز عالم در ید قدرت اوست یعطی و یمنع و هو الفضال الکریم از برای
تو مقدر شده آنچه که عرف عنایت از او متضوع تا الهی الهی انا عبدک ابن
عبدک قد رغبت الیک متمسکا بحبل عنایتک و متشبثا بازیال ردائ فضلک اسئلک
بسبحات وجه جمالک و المقامات التی تشرفت بقدومک و مجلیها مقر عرشک بان تغفر لی
و تجعلنی من الذین اخذهم حبک و لقائک بحیث ما منعهم شئی من الاشیاء
عن التقرب الی افقک الاعلی و التوجه الی انوار وجهک یا مولی الوری ای
رب تری عبدک هذا اراد العفو من بحر رحمتک و البرکة من سماء عطائک
و الاستقامة من شمس عنایتک قدرلی یا الهی خیر الاخرة و الاولی و ما یکون
نورا لی فی کل عالم من عوالمک انک انت الذی نادت الاشیاء بالطافک و سمت بحبک

ثم اسئلک یا مالک الوجود وسلطان الغیب والشهود بان تؤیدنی علی
ما تحب وترضی انک انت لا اله الا انت الغفور الکریم افنان جناب زین علیه من کل بهاء
هو العزیز العلیم الحکیم شهد الله لا اله الا هو له الاسمین العظیم شهد انه لا اله
الا هو الباقی الدائم العزیز المشهود شهد الله لا اله الا هو یفعل
ما یشاء بسلطان من عنده انه لهو العزیز المحبوب یا افنانی
ان القلم الاعلی یقرئکم هذا الذکر الذی به تبدل الله الحزن بالفرح
الاکبر لا اله الا هو العزیز الودود لا تحزنوا عما ورد علیکم ان
الذی صعد انه الیوم فی مقعد الصدق عند ملیک الغیب والشهود
هذه کلمة لا یعادلها خزائن الارض کلها ولکن الناس اکثرهم
لا یفقهون انتم الله لم الیه ترجعون یشهد الله ان لیظهر منکم
ما یفرح به قلب العالم ویستیقظ به اهل الوجود ان الذی غرب انه
اشرق من افق العزیز الممنوع قد غرب نجم العرفان من
سماء البیان ظاهری وطلع من افق سماء اسمی الباطن
المکنون یعلم الله انه لبالمنظر الاکبر والمقام الاعلی قد
شهد بذلک من عنده علم ما کان وما یکون لو عرف الوجود ولنا

Provided by the Afnan Library

بعده عن هذا المقام المحمود قد نزل له من سماء البيان ما هالت
به الملائكة وكتب به الروح كل ذلك من فضل عليه وعليكم انه لهو الفضال
العطوف ان احفظوا الناس من وساوس الذين اخذوا الاوهام ونبذوا
عن ورائهم ما نزل في لوحي المحفوظ لان الناعق نعق وسعق
انه لهو الحق علام الغيوب البهاء عليكم وعلى الذين يسمعون قولكم في هذا الامر
المحتوم ح س خ هو الكتاب ظاهر المكنون كتاب نزل
بالحق وانه يغبط الناس بما ينفعهم في الدنيا والاخرة ولكن القوم لا
يفقهون انه لميزان الله فيما سواه وبرهان الاعظم بين الامم
طوبى لقوم يتذكرون انه لهو الذاكر في السجن والمذكور في الواح
الله المهيمن القيوم وانه لهو الموعود اذا اتى من سماء البيان اضطرب
به اهل الامكان الا الذين نبذوا الهوى وتوجهوا الى المقام المحمود
قد وجدنا من ذكرك عرف حبك واظهرنا لك هذا اللوح المستور الذي
سطرت ايادي من قلمي الاعلى طوبى لمن وجد منه عرف المحبوب ان
اطمئن بفضل الله ورحمته ثم انطق بذكره بين الناس ليتوجهن اليه
العزيز الودود وكذلك ينطق لسان العظمة فضلا من عنده عليك
وعلى الذين آمنوا بالله وكانوا بآياته اولئك هم المهتدون محمد قبل رضائك

بسم الله الاقدس الابهى هذا كتاب من لدنا الى
الذى سلك سبيل الله الواضح المستقيم وتمسك بالعروة الوثقى واجاب ندآء ربه
المقتدر العظيم فياخذه سكر خمر العرفان عما جرى من قلم الرحمن ويؤيده على
ذكره وثنائه بين عباده الذين غفلوا عن يوم وعدوا به فى لوح حفيظ ثم قل يا
قوم قد اتى اليوم وينادى مظهر الامر عن يمين العرش من فى السموات والارضين
اتقوا الله ولا تتبعوا الذين اذا تلقى عليهم الايات يصرون مستكبرا الا انهم فى عذاب
جمال القدم لاطلاق العالم وحبس فى اكمن الاعظم لعتق العالمين واختار لنفسه الاحزان لسرور
من فى الاكوان هذا من رحمة ربك الرحمن الرحيم قد قبلنا الذلة لعزكم والشدائد لراحتكم
يا ملاء الموحدين ان الذى جاء ليعمر العالم قد اسكنه المشركون فى اخرب البلاد وكذلك
قضى الامر وامضيناه من قبل الوحى ان ربك لهو المقتدر على ما يريد قل يا قوم ان الذى
فدى نفسه لمحبوبكم هل تعرضون عليه او تقتلونه فويل عليكم يا ملاء المعرضين اتركوا
تسبح بحمد ربك فى البدو والاصال والعشى والاشراق كذلك يامركم المظلوم من هذا الشطر البعيد
ما منعنا الذين قصدوا الشطر الا من قبل الا لما ورد علينا فى تلك الايام ان ربك لهو العليم الخبير
عنده علم السموات والارض وما استر عن اعين المقربين قل يا قوم به العباد انه خير لهم وما
حصل فيه الا ما تحفظهم عن النفع الاكبر ويقربهم الى مقر ربهم العزيز الحكيم لو انتم
يا عند نا لا تحزنكم الامور فى الشرق والغرب قل يا قوم هذا اليوم فيه صفا

Provided by the Afnan Library

الوجه عن افق القدس و ينادي لمن في ما بين الارض و السماء ليحق لله المقتدر القدير المجيد
ان اذكروه على مقاعدكم انه يذكركم فضله السجن و يدعوكم الى الافق الاعلى ان هذا لفضل
عظيم كبر من قبل على عباد الذين ما منعتهم الاحجاب عن شطر ربهم العزيز الوهاب و اذا
يسمعون ذكري ينوحون الفراق و يكون بسجني و بلائي و اتى و نفسي الرحمن الكون
سرورين من وجد لذة البلاء في سبيل الله خالق الاسماء لا يبدله بما خلق في
ملكوت الانشاء ان ربك على ما اقول شهيد افضل حاجبك عليه من كل بهاء بهاء
هو الله قدس الاعظم المقتدر العلي العظيم ان يا قلم الاعلى ان اذكر من صعد الى الذروة
العليا قل اول عرف يتضوع من قميصي رحمة ربك مالك الاسماء عليك يا ايتها
النجم الشرق من افق السماء اشهد ان فيكم لاح افق الاعلى و نطقت السدرة
المنتهى و ظهرت الكلمة العليا و الذروة البيضاء و النقطة الاولى التي بها ظهرت الكنوز
و الزبر المخزون و فصل ما كان و ما يكون و به برزت نسمة الله في العالم و تمت الحجة على الامم و
كملت النعمة بما فاحت رائحة البيان في ذكر الاسم الاعظم و اشهد ان بكم تفجرت
الانهار و جرت الانهار و بورقت الاشجار و ظهرت الاثمار و بزرت الازهار و انارت
وجوه الابرار و فيكم ماج بحر العرفان و هاج عرف الرحمن و فتح باب الجنة
التي تطوف حولها الجنان و فيكم طلع الفجر الذي به بطفى سراج الاوهام و اشرقت

الشمس الوحی و لاح قمر الالهام و بکم فاض بحر البیان لاحیاء من فی الامکان
اشهد الآن فیکم نصبت رایة انه لااله الا انا العلیم القیوم و ارتفع سرادق انی
انا الله لااله الا انا العزیز المحبوب و تفرد عندلیب العرفان فی ملکوت البیان بملک
لله المقتدر العزیز الودود و انه لهو الکتاب الاعظم و الحکمة العلیا و الآیة الکبری و به
ظهرت مشیة الله النافذة و قدرته المحیطة و سلطنته الباقیة و قوته المهیمنة و انه لهو
الوجه الذی اشرقت من افق البقاء بعد فناء الاشیاء و بظهوره طلعت حوریات المعانی
من قصور البیان و ظهرت الاسرار المودعة فی الفرقان و به برزت العلامات و شهدت
الحصاة لمنزل الآیات و انه لهو الذی اذا ظهرت الجبال و نطقت الاشیاء فی ذکر الله ذی
العظمة و الاجلال و به توجه کل نقیر الی ملکوت الفناء و کم من حقیر الی انوار الهدی و
کل ظمان الی کوثر البقاء اشهد الآن فیکم ظهر الجمال المعلوم و نطق القائم قبل القیوم و فک
الرحیق المختوم و اشهد انک انت الذی کنت موقنا بلقاء ربک مالک الاسماء و متنورا بانوار
اذا اشرق النیر الاعظم من افق الزوراء و هذا مقام ما سبقه اهل البقاء الا من شاء ربک فاطر
السماء و انت الذی شربت رحیق الایقان اذ کان الناس فی مریة و شقاق و ادرکت
لقاء الیوم الذی انزله الرحمن فی الفرقان قال و قوله الحق یوم الناس لرب العالمین
طوبی لک بما وفیت بالمیثاق اذ نقضه اهل الآفاق و اقبلت الی الوجه
حین ارتدت فرائض العباد من سطوة اهل النفاق طوبی لک و لمن یزورک

بما جری من القلم الذی به نصب الصراط ووضع المیزان وظهرت الساعة ونزل البیان
حبیبا قاز زرگ خبیر وزی علیه بهاء الله هذا یوم سمع الحبیب

تعالی له الرحمن لمن اقبل وفاز بعده فان الله فی یوم فیه اعراض العلماء ونقضهم
الامر آثم العباد الذین نقضوا میثاق الله مالک یوم التناد یا زرگ قد حضر
لدی المظلوم کتابک سمعنا ما فیه واجبناک بهذا اللوح الذی لاح من افق عنایة ربک مالک
الرقاب آیاک ان تمنعک شبهات المعرضین الذین کفروا
بالله منزل الآیات قل الهی الهی اسئلک بان اسمع من کل عرق من عروقی
ذکرک وثنائک ومن شعراتی وصفک ووصف اولیائک الهی الهی
اشهد ان الیوم یومک ولا ینبغی ان یری فیه الا آثار قدرتک وظهورات
سلطنتک اسئلک ان تجعلنی من قلمک الاعلی من الذین احترقوا بالنور
وانقطعوا عن الظنون وعما لا ینبغی لآیاتک ای رب اشرفنی بمقامک
اوقدر لی احمده بجودک فی الطافک اسئلک یا مولی الوری ومالک الاخرة
والاولی باسمک الاعظم الاعظم الابهی وما کان مکنونا فی علمک ومخزونا
فی خزائن عصمتک بان تجعلنی من خدام امرک لافتخر بین عبادک و
خلقک لا اله الا انت المقتدر القدیر وبالاجابة جدیر کتبه من قبل

علی اولیائی و بشرهم برحمتی و فضلی لنفسه انه تعالی ان یؤید هم علی الاقبال
والاتحاد و یقربهم الیه و یکتب لهم بجوده ما ینبغی لقدرته و ظهوره و فضله
و رحمته التی سبقت الممکنات البهاء علیکم من لدی آله مظهر البینات جناب آقا میرزا
بهاء الله فیروزی ۴ اوست دانا و بینا نامه‌ات رسید و باصغاء مظلوم
فائز گشت یا بزرگ انشاء الله بعنایتش فائز باشی و از کوثر حیوان
که از قلم اعلی جاری است بیاشامی لله الحمد باقبال خود فائز شدی باشارات
علمای جاهل و فقهای غافل ترا از بحر اعظم منع ننمود و محروم نساخت این
مقام عظمت قدرش را بدان از نامه‌ات عرف محبت متضوع قل الهی
الهی لک الحمد بما ایدتنی و جعلتنی مقبلاً الی امرک الذی اعرض عنه اکثر عبادک
اسئلک باسمک الذی جعلته فوراً للابرار و ناراً للاشرار و مفتاحاً
مشرق وحیک و مطلع آیاتک بان تکتب لی من قلمک الاعلی ما تقر به عینی
یا فاطر السماء ای رب ترانی مقبلاً الیک و منتظراً بدایع فضلک و الطافک
اسئلک ان لا تحجبنی عما عندک ثم اجعلنی فی کل الاحوال مستقیماً علی امرک
و متمسکاً بحبلک انک انت القوی الغالب المقتدر المختار و نذکر ایاک البهی
حتی یحمد لیفرح و یکون من الشاکرین و نذکر امتک التی اقبلت الی انوار الوجه و

ستی یا قاکو چک نسئل الله ان یؤیدهم ویوفقهم علی ما ینبغی له ذکرهم
فی کتاب الله العزیز الحمید یا نصر الله قد حضر اسمک لدی المظلوم ذکرک
بالا لیاد له ذکر لهیاکل یشهد بذلک من عنده لوح کریم وند کر عبد الله
فی شمس آباد ونبشره بعنایة الله وفضله لیکون من الثابتین یا نصر الله
ویا عبد الله قلم اعلی لازال ضریرش را ذکر نموده وسینماید باید اولیاء
بکمال اتحاد و اتفاق بذکر حق وثناء حق مشغول باشند وبما ینتفع الله
امر الله قائم این است وصیت مظلوم دوستان حق را کل را تاپلسر سر سانیم
ولفضل ورحمت وشفقت و عنایت حق بشارت میدهیم انه هو الفضال
الکریم این سه فقره در یک ورقه زرد بخط مبارک جمال قدم جل ذکره
الاعظم بوده هو العلیم الخبیر یا افنانی شهدت السدرة بانک اقبلت
الیها وحملت الاثقال فی سبیلها الی ان وضعت تحتها الفردوس وحضرت
ورایت وسمعت نداء المظلوم فی سجنه العظیم وفزت بالا لیاد له
ما علی الارض ان ربک لهو العلیم الحکیم لا تحزن من شیء قد وردت
الوادی الامین وانت من الامنین قل الحمد لله رب العالمین هو المعطی
الکریم طوبی لک بما اقبلت وآمنت بالله رب العالمین

وشربت رحیق الوصال من ید عطاء ربک المشفق الکریم قال لک الحمد یا
الهی بما ایدتنی وعرفتنی نفسک بان تجعلنی مستقیما علی امرک العظیم
وقدرلی ما ینفعنی فی کل عالم من عوالمک انک انت المقتدر
قد شهدت بما شهد الله انه لا اله الا هو القیوم هذه
شهادة تکون لمسک بدوام استماع الحسنی من لدی الله مالک
الغیب والشهود جاء اخان الذی کان حاضرا لدی الوجه خاتم مبارک بهاء الله
بسمی المسجون الغریب یا قلمی الاعلی اذکر من نسبته الی نفسک وسمی اخانک
فی الحضور امام وجه ربک العلی الاعلی قد فاز بالتقاء اذ کان الناس فی
بعد مبین انه بنی من بدالقدرة والاقتدار کذلک سبقت من ذکره الذی لا یضیع
بدوام ملکوت ربک العلیم الخبیر لا یتغیر من القرون والاعصار ولا من الدهور
والاسطار کذلک یشرک من احبک شکرا لله بهذا الفضل الذی لا یحد بحدود
الذکر والبیان لیشهد بذلک ربک المبین العلیم لنسئله تعالی ان یؤیدک فی
کل الاحوال ویقدر لک ما ینبغی لجوده ورحمته التی سبقت من فی السموات والارضین
کبر من جنابی افنانی قد احاطتنا جنود الظنون والاوهام وکل طالم بعید
انظروا واذکروا ما انزلناه فی اخر لوح السلطان الذی دعوناه برفیق و

الی الله ربه ورب العالمین کذلک اظهرت سدرة البیان امرها العلیم الحکیم
البهاء الظاهر اللائح المشرق من سماء رحمتی علیک وعلی من معک لوجه الله العزیز الحمید
جناب ملا محمد اصفهانی علیه بهاء الله الابهی ابهی
قد شهد القلم الاعلی انه لا اله الا هو وانه لهو الذی یجری علی الاشیاء باسمائه الحسنی فی یوم
فیه انار افق التوحید بشمس اسمه المهیمن علی الامکان هذا یوم فیه نطق سر التوحید الملک لله
الواحد المقتدر المختار به بدء الیوم وبه ختم ومنه ظهرت الانوار وانبعثت طوبی
لبصیر رای وسمع سمع ما منعت به الحجبات من شیء الا وقد احاطه تجلیات انوار
التوحید من آناس ایمن عرف واقبل ومنهم من غفل واعرض لعمرالله من شرب رحیق التوحید
من کاس حبها انه مبدع البحار انه لا یعرف بما دونه ولا یدرک بما سواه ومنع
ظهوره فی کل شیء قد کان مقدسا عنده ومنزها عما نطق به اهل العرفان من عرفه فی
ظهوره فقد فاز بالتوحید والذی غفل انه من اهل الحجاب انک انت یا ایها الناس
الی وجه التوحید وانت رب من کاس التجرید ان استمع نداء المظلوم فی هذا السجن الاعظم
انه لا اله الا هو العزیز الوهاب تمسک بالقدرة والاتقان بهذا الحبل الذی اذا تحرک
سکنت الموجودات واطمئنت الممکنات واذا سکن تحرک من فی الملکوت الارضین
والسموات قد قرئنا کتابکم ووجدنا منه عرف حبکم نسئل الله بان یوفقکم علی ما یبقی

Provided by the Afnan Library

به ذکرکم فی ملکوت و اسمائک فی جبروت الاذکار انبیاء علیک و علی الذین فازوا
فی هذا الیوم الذی فیه انفصق من علی الارض الا من شاء انه مالک الرقاب بخاتم مبارک
قد استقر جمال القدم علی العرش الاعظم اذ انطق لسان العظمة والکبریاء و عند سدرة
المنتهی مخاطبا لمن فی الارض و السماء قد عظمتی و جمالی قد ظهر من یکان فی ازل الازال
تجلیا فی کنائز القدرة ؛ و الاجلال آنه لهو المحبوب قد اتی الحیوة العالمین هو
تشهد آنه آنه لا اله هو یحیی من یشاء ما اراد آنه لهو العزیز الوهاب یا افنانی لا
تحزنوا من شئی آنه محکم فی حکم الاحوال ؛ حسین و علی هو ؛ خاتم مبارک قد نطق
لسان الوحی آنه لا اله الا هو الواحد المختار سوف یرتفع اعلام النصر و تقیم الملک لله

العزیز الوهاب ؛ خاتم مبارک دلیلی لنفسی و برهانی امری و حجتی جمالی المنیر ؛
هو شهد الله آنه لا اله الا هو و الذی ینطق آنه لمطلع الوحی و مشرق الهام یشهد بذلک
لسانی و قلمی الفرد البدیع ۲ هو قد قرت عین العالم بظهور آیاتک یعتدم و سلطان
الامم ولکن اکثر الناس هم لا یعرفون ؛ خاتم مبارک دلیلی لنفسی و برهانی امری
و حجتی و جمالی المنیر هو قد اتی الوعد و ظهر الموعود و سلطان شهود طوبی لبصیر
عرف و سمع نداء الله المهیمن القیوم ؛ هو الظاهر من افق الاسم
الهی الهی اشهد بذا الیوم یوم الذی کان مذکورا فی کتبک و صحفک و زبرک
و الواحک و اظهرت فیه ما کان مکنونا فی علمک و مخزونا فی کنائز عصمتک اسئلک

۲ ص ۴ ب ۲ یا من ینطق بانی انا الله لا اله الا انا و انا المقتدر العلیم الحکیم انا نطقنا من شجرة الطور انه لا اله الا انا العزیز الحمید

یا مولی العالم باسمک الاعظم الذی به ارتعدت فرائص الامم بان تؤید عبادک
وآبائک علی الاستقامة علی امرک والقیام علی خدمتک انک انت القدیر علی
ما تشاء وفی قبضتک زمام الاشیاء تحفظ من تشاء بقدرتک وسلطانک انک انت
القوی الغالب القدیر هو السامع المجیب الهی الهی رحم عبادک وآبائک ولا تحرمهم
عن فرات رحمتک الذی جری من قلمک الاعلی فی صدقة المعانی بامرک ای رب لا تحرمهم
عبادا اقبلوا الیک منقطعین عن دونک فانزل الیهم وعلی آبائهم من سحاب سمائک
جودک ما یحفظهم عن دونک ای رب تری ملاء البیان نقضوا عهدک وکفروا
میثاقک واعرضوا عن جمالک اسئلک بالبحر الاعظم الذی ناح باسمک وبالرفرف
قمیصک الذی هاج فی آیامک بان تحفظ عبادک وآبائک بقدرتک وسلطانک
لا الٰه الا انت المقتدر القدیر حبذا القسم الذی ناح دونه
الاسماء یا ایها المهاجر فی سبیل الله تشهد بانبائک وتوجهک وخضوعک
امام وجه المظلوم اذ کان مسجونا بما اکتسبت ایادی الخاطئین ان البهاء علیک
البلاء یناری الاولیاء ویعرفهم ما یقربهم الی الافق الاعلی قد ظهر ما کان
مستورا فی قلوب الذین آمنوا ثم کفروا اقبلوا ثم اعرضوا اقروا ثم انکروا
واکلوا اموال الناس بالباطل الا انهم من الغافلین قد غرتهم الدنیا بزینتها و

وزخرفها وعملوا ما دابت به اکباد المخلصین : یا ابا القاسم طوبی لک بما
اقبلت الی السجن وحضرت امام الوجه المظلوم وسمعت ما وعدت به فی کتب الله رب العالمین
بحضورک غفر الله آیاک فضلا من عنده وهو ارحم الراحمین با قبالی الیه ماج بحر الغفران
واحاطه نور عفوه به المشفق العزیز العلیم قل لک الحمد یا الهی بما هدیتنی الی صراطک واولیائک
فی بیتک واسمعتنی ندائک اسئلک بایاتک الکبری وانوار عرشک یا مولی الوری بان
تؤیدنی واولیائک علی ذکرک وثنائک وبالقیام علی خدمتک ای رب انا الفقیر وفی
قبضتک زمام الفضل والعطاء قدر لی ما یقربنی الیک وبحبلی مستقیما علی امرک بحیث لا
تمنعنی عوی الذئاب عن التوجه الیک یا رب الارباب انک انت الحاکم فی البدء
والمآب لا اله الا انت العزیز الوهاب حسب میرزا محمد الذی سمی به وفاز
بنام خداوند یکتا اولیاء الله را بانچه سزاوار یوم اوست از قبل وبعد امر فرمودیم
طوبی از برای نفسیکه بما اراده الله ممتلئ نمود و بذیل تقوی تمسک جست یکرر
این کلمه از قلم اعلی جاری لعل وارثکم باالاعمال والاخلاق از حق میطلبیم نفوسی
که الی الله هجرت نموده اند انشاء ان را مؤید فرماید بر نصرت امر قسم بافتاب
که الی الله هجرت نموده اند انشاء ان را مؤید فرماید بر نصرت امر قسم بافتاب
حقیقت نفوس اعمال طیبه واخلاق مرضیه از نفوس صفوف وجنود اعلی واکرا
قوت وقدرتش را قدرت جنود عالم ضعیف ننماید از حق میطلبیم اولیائش را مؤید فرماید

برا عمالیکه سبب اعلای کلمهٔ اوست الحمد لله از وطن هجرت نمودی قاصد المقصد الاقصی
والافق الاعلی و فائز شدی بحضور نسئل الله تبارک وتعالی ان یوفقک وایاه
هناک علی الاستقامة لاتمنعها شئ من الاشیاء ویقدر لکم ما انزله فی
کتابه لاصفیائه انه هو المولی المهاجرین والمقصود القاصدین اجبای ان ارض از ذکور
واناث کل را ذکر نمودیم نسئل الله ان یکتب لهم خیر الاخرة والاولی انه هو المشفق
والمربی وهو الغفور الرحیم البهاء علیکم یا اهل البهاء طوبی لکم ولمن اخذ کم
وسمع قولکم فی هذا البساط العظیم حباب بزرگ ایکه علیه بهاء الله هو الناصح الامین
کتاب اعظم که لازال در کنز الهی مکنون بود ظاهر شد و باعلی الندا کل را
بافق اعلی دعوت نمود نار ضغینه وبغضای عالم او را منع ننمود و قدرت و سرکت
ارض او را ضعیف نکرد لوجه الله ظاهر شد و فی سبیل الله حمل شدائد نمود و وارد
بر او انچه که شبه و مثل ندارد مع ارادهٔ مبغضین و شماتت ملحدین و ضر ظالمین و دافع
هر چه اراده مینمودند بعملش مشغول چه که این مظلوم بی ناصر و معین بوده غذایش غالبا
کبد و شرابش خون دل در هر یوم ضربه بر سر و بلایا چون ابر نازل از سحاب ظلم
من غیر تعطیل سهام بعضا بارید و در جمیع احوال نار محبت الهی مشتعلتر و اشتعالش محکمتر
له الحمد فی کل الاحوال انه هو المغنی المتعال کذلک زینا لک حسب ما کتب علی نفسه رب العالمین

یا علی قبل عسکر علیک بهاء الله مالک القدر لله الحمد از وطن ظاهر قصد وطن اعلی
نمودی با جنود فضل و رحمت و عنایت وجود و کرم الهی ترا مدد نمود تا انکه با فق اعلی
فائز شدی و در مصر مولی الوری حاضر و مدتی در ظل قباب عظمت ساکن اکبر بسند
قطرات بحر و رمل بر و هر یک در دفتر حساب الهی بقدری محسوب شود و تو در اینمدت
مذکوره بحمد و ثنای حق جل جلاله مشغول باشی هر آینه از عهدهٔ این فضل اعظم و
کرم ابهی بر نیائی قل لک الحمد یا مقصود العالمین و لک الشکر یا محبوب الشهدا و
المقربین و لک الثناء یا ضیاء من فی السموات و الارضین عنایتش بدیع
را اخذ نموده و میفرماید حفظش همراه و اسم مبارکش حرز هر آگاه انمظلوم از قبل تو شکر
مینماید چه که فائز شدی بانچه که شبه و مثلی نداشته و ندارد و مذکر اینبنک را آلهٔ
الذی اسمی بنا و علی وضعک و بنتیک و بنبر آهم بعبادته آله رب العالمین و
تعالی ان یقربهم الیه و یقدر لهم ما قدره لعباده المقربین و آیاته القاسات انه
علی کل شیئ قدیر و مذکر با البصیر الذی سمی بمحمد لیفرح بذکر المظلوم و یکون من
الذاکرین یا محمد مظلوم در سجن ترا ذکر مینماید الحمد لله بشرف ایمان و اقبال
فائز شدی و در راه دوست یکتا صدمات شدائد و بلایا نمودی این فضل اعظم را
ذکر نما و در قلب یکتا هم حب محفوظ دار انه مع عباده المقربین لا آله الا هو العلیم

الحکیم وتذکر ابنائک بذکر خضعت له الاذکار وتسئله تعالی ان یقدرلهم کل
خیر انزله فی کتابه ویکتب لهم نعمة الاخرة والاولی ومائدة کل عالم من عنده انه
انه هو المقتدر القدیر یا محمد کبر من قبلی علی وجوههم وذکرهم بما انزل لهم من لدن
منزل قدیم یا رضا جمیع اذان عالم از برای شنیدن ندای این یوم اکبر از
سجن اعظم مرتفعت خلق شده ولکن کثیری محروم الا عدة معدودات وتوبان
فائز شدی وندا را اصغا نمودی وبا فقر اقبال کردی قل لک الحمد یا الهی بما
اسمعتنی وعرفتنی وعلمتنی وهدیتنی الی ابنائه اضطربت القلوب واسودت
الوجوه وزلت اقدام الفقراء والعلماء الا الذین نجیتهم بجودک وقدرتک من دنی
النفس والهوی وذکرتهم فی کتاب المبین وتذکر ابنک الذی اسمی بعابد فی کتاب
الاسماء ثم ابنک الاخر الذی سمی بعلی قبل رضا وتذکرهما بآیات الله
وبشرهما بفضلک ورحمتک التی سبقت الوجود من الغیب والشهود یا فضلی اذکر
من سمع ندائی واقبل الی الافق الاعلی وتمسک بحبل میرزا لیاخذه عروف بنائی
ویقربه الی ملکوت العز البدیع یا سید قبل میرزا افرح بذکری ایاک ثم اشکر
ربک انه ذکرک فی اخر اللوح بما یبقی به اسمک وذکرک بین ارض واسماء انه وصفاته
انه هو المفضال الکریم قل لک الحمد یا مخبتی من فی الظهور والاوهام وبقیتی کل
الاقبال من ایادی الفضل والعطاء اشهد انک انت المقتدر علی ما تشاء وفی

قضیتک زمام الامور لااله الا انت الغفور و مالک الظهور یا علی عسکر الحمد
اسمآء مذکوره کل بذکر مظلوم فائز گشتند و بعنایات مزین در اول ایام عهد نمودیم
اظهار الفضل و کرمه و جوده هر اسمی امام وجه حاضر شود او را ذکر نمائیم تا کان الله
ان ربک هو الغفور الکریم البهآء من لدنا علیک و علی الذین امنوا بالله و آیاته
و اعترفوا بما نزل من سمآء مشیته و نطق به لسان عظمته فی مقامه الرفیع سبحانک
یا الهی تری احبآئک بین ایادی اعدائک و صفیائک بین ایدی الذین کفروا بک و بآیاتک
اسئلک بسمآء جودک و بحر کرمک و بانوار شمس اسمک الاعظم الذی به نورت قلوب
الامم بان تحفظهم بقدرتک التی غلبت الاشیآء و تحیط بهم بسلطانک الذی احاط
الممکنات ثم انزل علیهم من سمآء عفوک و عطائک ما تقر به عیونهم و تفرح
به قلوبهم ای رب تری الموحدین بین المشرکین و وردت علیهم ما ناح به سکان
فردوسک و جنتک اسئلک بان تحفظهم من شر المعتدین و ظلم الظالمین
انک انت المقتدر الذی لا یمنعک شیء تفعل بسلطانک ما تشآء و تحکم بقدرتک
ما تریده و انک انت العزیز الحمید بسم ربنا الاقدس الاعظم الابهی
سبحانک یا الهی اسئلک بنورک سطع فی العالم و بنار سدرتک التی اشتعلت
بها افئدة الامم و بانوار ظهورک و بسنآء امرک فی ظهورک ان تؤید
عبادک علی التوجه الی الوارد و بهکایر رب انت الکریم قد شهد بکرمک

الکائنات ونفصلک الموجودات اسئلک ان لاتحجب اولیائک عن بحر عطائک وسماء
جودک ثم اکتب للذین اقبلوا الیک وفازوا بلقائک ما قدرته لمخلصین من عبادک یا
الهی ترانی اعدائک الذین کفروا بک وبایاتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا
انت العلیم الحکیم ۞ بسمی المقدس عن الاسماء در این سنه وارد شد انچه که عین
گریست وقلم آنرا فوحه نمود یا ابا القاسم اوهامات حزب قبل بیان آمده ودلیل اماری
مهود کتاب الهیرا انکار نموده واراده کرده از میان بردارد این حزن از جمیع اضرار عالم ا
تا بعینش بگویند این بیان صحیح نیست گفته شد آن بیانیکه نزد شما بآن ناطق ودر ذکر
نمودند انهم صحیح نیست حکایت متوهمین قبل بیان آمده لعمر الله این فقره باب بحیث
وفرح وانبساط را مسدود نمود ملل الهی الهی اسئلک بفرات بهائک وبعبرته ال
کتابک عن الظالمین الذین اردوا محوه فی آیاتک ایرب لا یؤثر بهم ما اردوا انک
انت المقتدر علی ما تشاء وفی قبضتک زمام من فی السموات والارضین بمجنس بسنده شد
کتابیکه بقیوم اسما نامیده شده آنرا هم اراده نموده اند محو نمایند تا بر واصحاب تقنه
حمرا بیداز حق صلاله در لیالی وایام حفظ کند بشراطف نمایند اوست قادر وتوانا
البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیک وعلی الذین سمعوا الندآء واجابوا ربهم
السامع المجیب شیخ محمد حسن از شهد قلمی الاعلی انه لا الٰه الا هو
یحیی ویمیت یمیت ویحیی وهو الفرد الواحد العلیم الحکیم سمعنا ندائک ونادیناک

من شطر الامین العرش و ذکرناک بذکر یرتفع به مقامک و مقام کل تقبل قبل الله
الفرد الخبیر ان اشکر ربک ایاک و انزل لک ما یبقی به دوام اسمائی الحسنی و انا
الذاکر المشفق الکریم البهاء علیک و علی الذین آمنوا بالله العزیز الحمید ٭ ٭ ٭

جناب حسین خ ا علیه بهاء الله بنام مقصود عالمیان این نامه
ایست از مظلوم بسوی مظلومی که از کاشس بلایا آشامیده و از کوثر بلا چشیده
وارد شده بر او محزون مباش عنایت حق ترا احاطه نموده نجات بخشیده حق جل جلاله
شاهد و گواه که در کل حین بتحت لحاظ بوده و هستی از عاقبت امور احدی الا آگاه
نه لهذا نباید در امورات حادثه مکدر باشی آگر لذت بیان رحمن را بیابی
عنایتش را آگاه شوی خود را بر سریر اطمینان و فرح مشاهده کنی قد بدل الله
اضطرابک بالاطمینان و ذلک من الکنوز ان یکون ساکنا فی کل الاحوال قل الهی الهی
فرح همی بجود تو و عطایت و ازل کربتی بسلطنتک و اقتدارک ترا فی مقبلا الیک
حین الذی احاطتنی الاحزان من کل الجهات اسئلک یا مالک الوجود و رب العالمین بالغیب
و الشهود باسمک الذی به سخرت الافئده و القلوب و بامواج بحر رحمتک
و اشراقات انوار نیر عطایتک بان تجعلنی من الذین ما منعهم شئی من الاشیاء عن التوجه
الیک یا مولی الاسماء و فاطر السماء ایر تب تری ما ورد علی فی ایامک

اسئلک بمشرق اسمائک ومطلع صفاتک بان تقدر لی ما یکملنی تائما علی خدمتک
وناطقا بثنائک انک انت العزیز القدیر وبالاجابة جدیر ثم اسئلک
فی آخر عرضی بانوار وجهک بان تصلح امری وتقضی دینی وحوائجی انک انت
الذی شهد کل ذی لسان بقدرتک وقوتک وذی درایة بعظمتک وسلطانک
لا اله الا انت المجیب البدیع القدوس من الاسماء وبکتاب کریم نزل من سماء
رب العالمین انه لقاعد الی الجنة الکبیا وهادیهم الی صراط المستقیم طوبی لک ثم
لکتابک وسمعا منه ما نطق لسان العظمة من قبل ان ربک لهو السمیع البصیر قل سبحانک
یا من باسمک سخرت الاشیاء وبارادتک انقلبت الاسماء اسئلک بمقصود قدر
وظهور اقتدارک بان تحفظنی من سموم اعدائک وادع شیعا عبادک ایاک ثم سبحانک
مقبلا الیک ومتوکلا علیک نا حفظنی بجودک وعطائک وقدر لی من فضلک انک
انت بیدک ملکوت کل شیء وفی قبضتک زمام الاسماء
ینفذ فیهم ما یشاء لا اله الا انت القوی الغالب القدیر سبحانک یا من هو الشاهد والمشهود علیه یشهد الله
کتاب انزله المحمود فی البیت المعمور وهدی الناس الی صراط المستقیم ما ظلم فیه الا من
قد ظهر ما کان مسطورا من القلم الاعلی فی کتاب الله مالک الاسماء ویکفرنا فی علمه المحیط
اتقوا الله ولا تعترضوا علی الذی لما اتی خضع له ملکوت السموات وکل عالم وتحت عارف
شهیدا بما شهد الله فی مقامه الرفیع انا سمعنا ما انزلت اجبناک بهذا کتاب
نبذت الرحمة بظنه عند کل ذی علم وایقان انه لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم

انا نوصی الکل بالاستقامة علی هذا الامر العظیم قد ارتفع النفاق فی الآفاق الا علی ما شاء
یوم التلاق استوی علی کرسی الفضل وبدء بالعباد الی الافق الاعلی وبأمرهم بما ینفع
به مقامهم من لدن علیم حکیم قل یا قوم اتقوا الله ولا تتبعوا انفسکم تمامظ بالحق کذلک
یوصیکم من عنده کتاب مبین لعباده المشرق من افق السماء رحمتی علیک وعلی من تمسک بحبل المتین و
الحمد لله رب العالمین

ش ورقه اخت افنان جناب سید علیه بهاء الله و عطاه

هو الناطق من افق التحقیق

سبحانک یا اله الوجود و مربی الغیب و الشهود هذه ورقة من اوراق سدرة امرک قد اجابت اذا ارتفع ندائک و اقبلت اذا اشرق نور ظهورک بالکلمة التی بها سرع قبائل الامم معون الی المقر الاقدس من آیاتک و اسرار کتابک و لئالی بحر علمک بان تؤیدها علی ذکرک و ثنائک و الاستقامة علی امرک ثم اقدرها ما قدرته لایامک الالائی طفن عرش عظمتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المهیمن القیوم

ش ورقه ضلع جناب میرزا ابوالحسن علیه بهاء الله و عنایته

هو المشفق الکریم

سبحانک یا اله الاسماء و فاطر الارض و السماء اسئلک بایاتک الکبری و بالذین یطوفون حول عرشک یا مولی الوری و رب العرش و الثری بان تؤیده انک و ورقتک علی ما ینبغی به ذکرها فی مملکتک انت الذی لا الهی نسبت افئدتک الی سدرتک قدرلهم و لهن ما یقربهم الیک فی کل الاحوال انک انت الغنی المتعال لا اله الا انت العزیز الفضال صل اللهم یا الهی

علی الذین ما بدلوا نعمة عرفانک فی آیاتک اقبلوا الیک وشربوا
رحیق الوحی من ایادی عطائک ای رب نور قلوبهم بانوار معرفتک
و وجوههم بضیاء وجهک ثم اکتب لهم من قلمک الاعلی خیر الآخرة و
الاولی لا اله الا انت الغفور الکریم ورقة ضلع جناب افنان اطهر زاده احسن
هو الظاهر الناطق العلیم ❊ سبحانک اللهم یا الهی سئلک بنور بهائک
الذی احاط ملکوتک وجبروتک وانجذبت به افئدة المخلصین من
عبادک ان تقدر لیا فنانک ورقة من اوراقک اجر کل ورده تمسکت
بسدرة بیانک وتنورت بنور عرفانک وامنها ظلم اعدائک الذین
نقضوا عهدک ومیثاقک ای رب سئلک بایمک الاعظم الذی به احترقت
افئدة الذین انکروا حجتک وبرهانک وکفروا بظهورک وایاتک ان
تقدر لاوراقک ما یقربهن الیک انک انت المقتدر علی ما تشاء
تفعل ما تزید بایمک العزیز الحمید ❊ هو الناطق فی ملکوت البیان خطابات ١٨٠
نوتی الهی الهی تری امتک التی آمنت بک وبایاتک قد اقبلت الی
بحر فضلک وافق رحمتک وسماء جودک تسئلک بالکلمة الاولی
والورقة العلیا بان تقدر لامتک هذه ما ینبغی لجودک والطافک

و عنایتک ومواهبک ای رب قد احترقت افئدة اماتک فی
ایامک سئلک بان تشرفهن بلقائک او تکتب لهن اجر وصالک
انک انت الذی لایحرک شئ ولا یمنعک امر تفعل وترید وانک
انت الله الفرد الواحد العزیز الحمید ش خ ب علی آقا علیه ٤٤٩

هوالاقدس الاعظم کتاب من لدنا لمن اقبل الی افق ارادة ربه العزیز
الوهاب لتجذبه آیات الله الی مقام جعله الله مقدسا عن الاذکار
قد حضر کتابک وسمعنا ندائک واقبلنا الیک من هذا السجن لتشکر
ربک العزیز العلام انشاء الله بنار محبت الهی فیما بین مشتعل شوی که اثر
آن در عالم ظاهر شود نامه ات رسید ولحاظ عنایت بتو توجه نمود
انشاء الله بما یحب ویرضی فائز شده وخواهی شد بگوای پروردگار
من وسلطان من ومحبوب من ومقصود من ومعبود من از تو میطلبم مرا
مؤید فرمائی بر انچه رضای تو در اوست بشانیکه مشیت واراده
تو فانی ومعدوم نمایم نخواهم جز انچه تو خواسته ئی ترانی یا الهی
مقبلا الیک وناطقا بذکرک وثنائک اسئلک بان تجعلنی مظهر امرک
کل ما یکره رضائک وتقدر لی ما ینبغی لاسماء فضلک وجودک انک

Provided by the Afnan Library

انک انت المتعال المقتدر العزیز الحکیم ش ، ، می بی گوهر
الاقدس الاعظم الابهی انا نذکر التی وجدت عرف الله و اقبلت
الی افق امره المنیر یا امتی فاعلمی انا قرأنا کتابک و وجدنا منه
عرف حبک مولک المظلوم الغریب و قضینا لک ما اردته قبل سؤالک
انه لهو الغفور الکریم انا عرفناک مطلع امری و سقیناک کوثر فضلی
بید عنایتی و انا الشاهد العلیم و هدیناک السبیل و قربناک الی
بحر رحمتی الذی احاط العالمین ان انطقی بثنائی بین اما ئی انا نؤیدک
فضلا من لدنا ان ربک لهو المؤید الخبیر ان التی اشتعلت بنار محبتی
و فازت بکوثر وصلی لنظهر منها ما یقر به افئدة الاماء یشهد بذلک
الفضال القدیم ش میرزا بگم باسم مولای عالمیان
الحمد لله بقمیص ایمان در ایام رحمن فائز شدی و بنعمت باقیه ابدیه
که در حقیقت او لیه ذکر حق است مرزوق گشتی همنگا لواصلها و مرتقا
لمارفیها ش ، الله لازال از کوثر ثنای رحمانی و رحیق عرفان حضرتش
یزالی نبوشی و در کل احیان و ادان ندکر محبوب عالمیان مشغول باشی
این است کنزیکه خزانه داشته و ندارد بیقاء الله باقی خواهد بود

ان اشکر بی ربک بهذا الفضل المبین قولی لک الحمد یا الهی بما عرفتنی نفسک
و ما جعلتنی محروما عن نفحات قمیص فضلک فی ایامک ای رب فاکتبنی منهم انک
من الذین فازوا بما اردته فی یوم قیامک علی امرک ثم ایدنی من شطر عن
ذکرک علی الاقبال الیک انک انت الغفور الکریم ش ش میرزا بیگ

خطابات ۲۲۲م

بسمه القدس عن الامکان قد فاز بحبک بالمنظر الاکبر
و توجه الیک طرف الله مالک الاسماء و قرأنا ما تکلمت به فی ثناء الله العلیم
الحکیم و ذکرناک بهذا اللوح الذی به تجدن المخلصون عرف قمیص الاعلی
و المقربون نفحات اسمی العظیم طوبی لک بما فزت بحار العرفان اذ اداروا
ایادی الطائفین بیت الرحمن ان هذا الفضل عظیم انا نذکر الورقات التی اقبلن
الی الله و نطلب بذکره الجمیل ان استقمی علی الامر و تسبحی بحمد ربک المقتدر المتعالی العلیم الخبیر

ش ش امة الله بی بی کوهر الامنع الاقدس الاعلی

خطابات ۲۲۳م

لک الحمد یا الهی بما اظهرت ما هو المکنون فی علمک و بینت للعباد ما یقربهم
الی شاطی بحر عنایتک اذا اسلک بسبیلک الذی به نزلت الصهباء التی ذکرت
فی الانجیل و بها ظهر ما هو الموعود فی کتبک و الواحک و صحفک و زبرک
بان تقبل کل واحد من احبائک ثابتا فی امرک و مستقیما علی حبک علی

شان لایرئی فیه الا رضاک وما قدرت له بقدیرک ای رب قد
صعلت هذا المقام اعلی المقامات سئلک بان لاتمنع احبتک عن
هذا المقام العزیز المنیع انک انت المقتدر المهیمن الغفور الکریم ؛

بنام یکتا خداوند یگانه الیوم فوز و نار هر دو مشهود و ندای رحمن و
وسیطان هر دو مرتفع چه بلند است مقام نفسیکه با فق الهی ناظر باشد و از
ماسوی الله منقطع گشت آنه من المخلصین فی الکتاب مبین الحمد لله لحاظ
عنایت الهی بتجلیات توجه نمود و باین ذکر الهی تراذکر فرمود ان اعرف
ولاتکن من الغافلین ؛ بنام دوست یگانه ای کنیز
الهی ندایت اصغا شد و بفیض اعظم که از خزان مالک قدم است فائز گشتی
حال جهد نما تا باحکامش که در کتاب اقدس از قلم تقدس نازل شده
عامل شوی بعمر الله لکتاب المبین ش این این اف

ش این این اف جناب آقا علیه بهاء الله ؛ ؛
امروز حق جل جلاله معین خلق است ولکن خلق جاهل بر نفی و طرد و اعراض و
اعتراض قیام نموده اند آنه اراد حسیبهم و هم اراذل سوف یری کل انفسهم
فی ضلال مبین کل البصیر و سکون و اصطبار و صیت علیائیم اوست آمر و دانا و اوست

قادر و توانا البهاء علیک من لدی الله رب العالمین — ورقه
ضلع جناب افنان الوالحسن الذی حضر و فاز بنام گوینده یکتا
یا اوراقی وا آنی امروز نسمه الله در مرور و روح الله در حرکت و ظهور جدید است
با کمال بهجت و شور ظهور متکلم طور مسرور و جشن عظیم برپا طوبی از برای اورا قیکه
ببدره مبارکه تمسک جستند و بحرکت او متحرک سبحان الله نفحات رحمانی
مالک اسما و صفات عالم غیب و شهود را معطر نموده معذلک اکثری
غافل و محجوب طوبی لک بما فزت بایامی و بعثت ظهوری و استوائی
علی عرش بیانی سئل الله ان یحفظک من شر کل غافل و ظلم کل ظالم
ای رب ترانی متوجها الیک و راجیته به انع فضلک و عنایتک اسئلک
ان لا تخیب املک عما عندک و قما قدرته للذاکرین بایامک
و طفن حول عرشک عظمتک انک انت المقتدر العزیز الفیاض ش

ش افنان اخت جناب سید ضلع افنان علیهم بهاء الله

بجمع مصر مبارک
اهل بهاء الله

هو المغرد علی الافنان قولی یا الهی سبحانک یا الهی و معبودی و محبوبی خط کاتب
ترانی ورقه من اوراقک توجهت الیک و تمسکت بسدره عنایتک و ارادت ۴۲۸

٨

بدایع فضلک ورحمتک ای رب اسئلک بنور وجهک ونفحات وحیک
بان تحفظنی بقدرتک وسلطانک لئلا تقطعنی عما صفات الامتحانین نی
آیاتک ای رب انا الذی اقبلت الیک متمسکا بحبل جودک اسئلک بان تجعلنی
منعمة فی بحر احدیتک وقائمة لدی باب جودک فی کل عالم من عوالمک
انک انت الغفور الکریم

ختم مبارک

بهاء الله
١٢٩٢

ش افنان اخت جناب سید ضلع افنان علیهم بهاء الله هوالهادی
یا ورقی یذکرک المظلوم من شطر السجن وبشرک بعنایة ربک الذی
لاسمه خضع الملأ الاعلی وسکان مدائن الاسماء واحل هذا المنظر الابهی
ولا یزیدالظالمین الا خسارا افرحی یا ورقی ثم اذکری وتسبحی ربک فی العشی
والاشراق البهاء علی ایک وامک واخیک وعلیک من لدی الله العزیز الوهاب

جناب منشی علیه بهاء الله هوالامر الحکیم

یا منیر الحمد لله آثار اعمال شما از هر سطری ظاهر آفتاب بیان گواهی داده وماه
همتا مرآت کفته نفحات ذکر شما وراثت امر مالک ملکوت اسما آفاق را بنفاق
منور داشته ومیدارد اجر احدی عند الله ضایع نشده ونمیشود قلم اعلی گواهی

داده بر اقبال و استقامت جناب مذکور و آن جناب و همچنین اولیا و اورا
ذکر نمودید آنچه را که سبب ارتفاع کلمة الله بوده همیشه کلما در مرئی کلمات لک
نطق مولیکما فی ذکرکما انه ولیکما و یحبکما بوجه المنور المقدس العزیز البدیع
جناب نبیل علیه بهاء الله هو المشرق من افق الالواح
ام الکتاب ینطق انه لا اله الا انا المقتدر علی ما اشاء باسمی المهیمن علی ما کان
و ما یکون هذا یوم یشر به النبیون و المرسلون من لدی آلله المهیمن القیوم یا ایها
الناظر الی الوجه افرح بما جری اسمک من قلمی الاعلی فی هذا المقام الابهی و
قل لک الحمد یا الهی بما فورت قلبی بنور معرفتک و انزلت لی ما یکون باقیا
ببقاء ملکوتک و جبروتک اسئلک یا مولی العالم باسمک الاعظم الذی سخرت
به افئدة الامم ان تؤیدنی علی القیام علی خدمة امرک ای رب ترانی
مقبلا الیک و متمسکا بحبلک اسئلک ان تجعلنی من الذین ما منعتهم اشارات الظنون
عن التوجه الی نیر عدلک و استنه الانصاف عن التقرب الی ساط فضلک ای رب
عبدک فی نصرة امرک و الورود فی ساط عزاحدیتک انک انت المقتدر علی ما تشاء
لا اله الا انت الغفور الرحیم - جناب سینا علیه بهاء الله
هو المعطی الوهاب سبحانک اللهم یا الهی اسئلک بامواج بحر عطائک

وتجليات انوار شمس عنايتك وبالاسرار المكنونة المخزونة في كتابك ان ترفعني بين
بين عبادك ثم ارزقني حلاوة بيانك الذي به نظرفه وتشيتك العليا
اقتدار قلمك الاعلى الهي الهي تراني مقبلا اليك ومتمسكا بعروتك الوثقى التي بحركتها
دارت افلاك المعاني والبيان وظهرت جواهر الحكمة والعرفان من معدن الامكان في
اسلك منهجك آياتك وارتفاع اعلام هديتك في بلادك ان تجعلني في
كل الاحوال منجذبا بآياتك وناطقا بثنائك انك انت المقتدر المهيمن العزيز الفعال

ص سه ده جناب سيد سينا عليه بهاء الله ابهى العليم

يا قلمي هل ينبغي ان تكون اليوم صامتا او تقوم وتنادي العباد وتخبرهم بما فعل
الظالمون بابناء البتول لو تسمع بما ينبغي لك ان تصيح بين الارض والسماء
كذلك يامرك ربك المهيمن القيوم قد ظهر من الظلم ما ذاب به كبد العدل شهيد
يذكرك بالكتاب الغيب والشهود هذا يوم فيه ناح الروح وفرح الهدى كذلك اخبرناك
وذكرناك ما ورد على اصفيائه من الذين لا يفقهون قد قتلوا ابناء الرسول و
نهبوا اموالهم لذلك تولت لهم انفسهم الخبيثة وهم لا يشعرون البهاء عليك وعلى من اقبل
الى العزيز الودود مشهدي ابو القاسم سلم الله الاعظم الابهى

ذكر رحمة ربك عبده الذي اتخذ نفسه الى الله سبيلا واراد ان يحضر تلقاء العرش

بعد الذی حبس جبال القدم بما اکتسبت ایدی الاشرار الذین اذا قیل لهم هاتوا
حجة امنتم بالله یقولون بالبیان واذا اتی سلطان المعانی علی ظلل البیان
کفروا بالله رب العالمین لذلک اخذنا المجرمین واظهرنا ما فی صدورهم وجعلناهم
عبرة للعباد فاعتبروا یا اولی الابصار قل هذا یوم فیه ناحت قبائل الارض و
اضطربت الاکوان وتری فی وجوه المجرمین غبرة آثار قل تالله ان الساعة قد اضطربت
والصور ینوح لنفسه ومشرکی المقربین اخذهم ذل الله ویقولون ارحمنا یا رب الاله والملائکة
واقفان تلقاء العرش ولن یقدروا ان یتکلموا الا بعد اذن ربکم العزیز المختار اتقوا الله
یا قوم ولا تعترضوا علی الذی باشارة من جبل نفطرت سماء الادیان وانشقت ارض
الوهم واکب الاصنام وانقعرت الاشجار قل یا قوم هذا الذی ناح بحزنه نقطة
البیان وسمع نداءه نقطة الفرقان اتقوا الرحمن یا قوم انی اخاف علیکم من بأسه
تالله قد قدر لکم ما یقشعر منه الابصار ان استقیموا علی الامر بحول الله وقوته علی شأن
لا یمنعکم عن ذکره اشارات الذین کفروا بربهم المختار والبهاء علیک وعلی الذین
قاموا عن بین الاموات وتوجهوا الی وجه منه اضائت الافاق

ابو القاسم ش ش الله ش الاعظم الاعلی سبحان الذی

اظهر نفسه کیفما اراد وانها تنطق بین الامکان انه لا اله الا هو الظاهر المتکلم الناطق

خط کاتب ٣٥ م

المبين ان الذين كان في قلوبهم ريب استنفكوا واستكبروا على الله على
انهم من الخاسرين قل يا قوم قد ظهر المقصود وتم السبيل ان ان اعتصموا بالله لا
تتبعوا كل جاهل بعيد قل هذا اليوم وعدتم به في الالواح ان اعرضوا ولا
تكونن من المريبين ان اليوم ينادي يا على البناء ولكن القوم من الغافلين
طوبى لمن اقبل اليه معرضا عن الذين كفروا بالله رب العالمين - ابو القاسم ع ٣٠ ع
بسم الله الاعز الاعلى قل قد ارتفع غمام الله حينئذ بالحق واحاط الممكنات
بسلطان الذي كان على العالمين محيطا ان استظلوا يا قوم في ظله لتحفظهم عن حرارة النفس والهوى في هذا اليوم الذي احاطت انوار كل شمس
دينا ان يا عبد اسمع نداء الله من هذه الشجرة المرتفعة البيضاء في قطب هذه
الارض المباركة الحمراء بانه لا اله الا هو وان هذه الظهور لسلطانه و
ثم عزة وكبريائه ثم عظمته واجلاله لمن في الملك جميعا وفي كل يدعوا الناس
الى رضوان الله وحبه ولتقربهم الى مقر الذي كان عن الادراك ممنوعا
قل يا قوم خافوا عن الله واجيبوا ربكم العلي الاعلى ولا تتبعوا كل مشرك
بعيد قل اليوم لن ينفعكم هو تقربكم الى هذ شيئ ولو تذكرون الله بدوام
ملكوته وبقاء جبروته وما ينفعكم هو تقربكم الى هذا الجمال الذي كان في

تلك الايام بين الظالمين مظلوما وانك انت قم على ذكر الله وخدمته
ثم ودع الارض ومن عليها عن ورائك ثم اقبل الى وجه الذى كان فى
ازل الازال من انوار العز والجلال على الحق منيرا ان يا قاسم كن
قاصم شوكة المعتدين فى هذه الايام التى اعترضوا على الله عباده الذين
هم اعتمدوا عليه وكانوا من الظالمين فى ايام الالواح من قبل انه سبحانه
والبهاء عليك وعلى الذين استقروا على الامر وتمسكوا بالله سبيلا
ولكانوا فى العهد وفيا ٭ هو العليم الخبير كتابك لدى العرش حاضر
وراس آن باكليل ذكر الهى مكلل ومزين شد تا گواهى باشد از براى تو
وشهادت دهد باينكه بايمان فائز شدى وبعرفان محبوب عالم كه كثيرى از
امم از او غافلند مشرف گشتى ان اشكر الله بهذا الفضل المبين قلم اعلى
وصيت ميفرمايد تمسك بالحكمت لئلا يظهر ما تحتجب به الضعفاء انه لهو الغفور الرحيم
طوبى لك بما نطقت بثناء ربك وذكر اسمك الذى العرش واحاطة
مولاك بهذا اللوح البديع انما البهاء عليك وعلى من تحرك قلمه
بذكر الله وعلى من ذكر فى كتابك لنسئل الله بان يؤيدكم ويوفقكم
على ما يحب ويرضى ويقدر لكم ما ينفعكم فى الاخرة والاولى

٭ ٭ ٭ انه هو الله لا اله الا هو الواحد الاحد الصمد

ذکرت لدی العرش مذکور وندایت مسموع نشاء الله از غمامات رحمانیه
وفیوضات لازال درسدره ربانیه ساکن باشید حمد مقصود عالم را
که بذکرش مؤیّد شدید وبمعرفتش فائز گشتید درحقیقت اولیه علت
خلق واز لیش معرفت او بوده هر نفسی باین مقام فائز شد بفیوضات
لاتحصی فائز است الیوم عارف بفینست که از ماسوی الله منقطع
کسی است که معلوم را ادراک نموده ونفوس غافله که در تربیه نفس وهوی
مانده اند وبانوار مخجبه هدایت مهتدی نشده اند از معدودین لدی الحق
محسوب شده طوبی از برای نفوسیکه ذکرشان از قلم اعلی جاری ودر
جنت ابدیه که محبت الله است وارد شده اند ان اشکر ربک بما
ثبتک اسمک فی الالواح قل یا الهی وسیدی اسئلک بسراج و
الذی به اشرقت سمائک وارضک ومطلوعیته مطلع آیاتک الذی اجتبیته
بین الظالمین من خلقک بان تجعلنی من الذین انقطعوا فی حبک عما سواک
وقاموا علی خدمتک بین عبادک واخذتهم نفحات محبتک علی شان
من علی الارض عن ورائهم فی اظهار امرک واعلاء کلمتک ثم قدرلی یا الهی

یا الٰهی یا هو خیر لی لانک انت العلیم وانک انت المقتدر القدیر
جناب آقا علی [illegible] موهبت حضرات اسامی اسلیم
عالمرا انوار ظهور اسم اعظم بفرح اکبر ظاهر فرمود امروز هر بصیری
بشطر قرب متوجه و هر عاصی بحر غفران ناظر و هر فقیری بساط غنا
وارد جذب ظهور حقایق اشیارا اخذ نموده ولکن عباد غافل در
قبور غفلت مطروح از صیحه بر نخواستند و از صور شعور نیامدند حمد
از برای خدا که عرف ایام الله اخذش نمود و بشطر دوست بدایعش
فرمود او از مقربین در کتاب نبیین مذکور و مسطور قد ذکرک من طاف
حولی و هاجر معی ذکر ناک بهذا اللوح البدیع مبارک است و هر نفسیکه
از انوار وجه محروم نماند و بسکوت حال موقنیکه از افق اعلی ممنوع
باید اولیای حق ندای عالمرا بمثابه طنین ذباب مشاهده نمایند و در
ایام باریکه سبب ارتفاع کلمه علیا ست قیام کنند این
مقام انسان و شان او که از قلم رحمن جاری شده طوبی للعارفین
ان اشکر ربک انه ایدک وعرفک ما غفل عنه اکثر اهل الارض کذلک
نطق لسان العظمة فی مقامه الرفیع وفی سجنه العظیم البهاء علی اهل الله

الذين ما خوفتهم شئونات الجبابرة وما اضعفهم باظر من الذين كفروا بالله
مالك يوم الدين ۞ حباب مشهدی یوسف بیگ علیه بهاء الله
بسمی المهيمن على الاسماء قد انزلنا الكتاب واظهرنا البرهان واتقنا الاشياء على
انه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الحكيم طوبى لعبد ما منعه الهوى عن مولى الورى
وما شغلته الدنيا عن التقرب الى ملكوت غنائه ربه الكريم قد تسمع المظلوم يا حباب
ووجد عرف حبك وانزل لك ما يحفظك عن سهام الشياطين اياك ان
تمنعك الوان الدنيا عن الله رب العالمين قل يا ملاء البيان ضعوا ما عندكم
وخذوا ما اوتيتم من لدن منزل قديم لا ينفعكم البيان الا بهذا الكتاب العزيز
العظيم خافوا الله ولا تستكبروا الذي اتى لنجاتكم وعرفكم صراط الله المستقيم قد
انزلنا الايات واظهرنا الامر فضلا من عندي عليك لتكون من الشاكرين
البهاء من لدنا عليك وعلى الذين اخذوا الكتاب بقدرة وعمروا بما امروا به من لدن
امر عليم حكيم ۞ قسمي الذي به انار افق البرهان في الامكان
كتاب سطور من اي قلم من قلم الله المهيمن القيوم ولوح مرقوم من اي يراعة من يراعة
الله رب ما كان وما يكون هذا اللوح لاح من افقه نير العرفان طوبى لقوم
يعرفون كم من عالم تركناه بنفسه وكم من جاهل انقذناه بفضلي انا

حباب الكتاب

١٦

علی سبحانک یا ... ومشهود طوبی لک بما ذکرت لدی المظلوم وتوجه الیک وجه
القدم من مقامه المحمود ایاک ان تحزنک اشارات الامم او یخوفک
خوضاء الذین کفروا بالله مالک الوجود ان الذین اعرضوا سوف یرون انفسهم
فی خسران مبین انهم قد انتظروا ایام الله فلما اتت قاموا علی الاعراض علی
شان ناح به سکان الملکوت ولبهاء علیک وعلی الذین نبذوا الاوهام
متمسکوا بحبل عنایة ربهم مالک الملوک ... علیها بهاء الله
بسبی الفضل الکریم ... حمد خدا را که اوراق را بسبد رحمت ملبوس و بآیات ظهور
سبحان طهورا گاه حزن موجود طوبی لامة اقبلت وفازت وویل لکل غافل کفر
بالله اذا تلی بنور مبین یا امتی قد ذکرک من اجتبی ذکرناک بهذا الکتاب العزیز
البدیع الذی به نادت الاشیاء وانجذبت حقائقها وترنمت طیور العرش انه لا
الا هو المقتدر العلیم الحکیم کذلک انزل الآیات فضلا من عنده ولک لتشکری
ربک العزیز العظیم البهاء من لدنا علیک وعلی کل امة انت انه رب العرش والکرسی
انه لهو المقتدر فی الشیون ... هو العزیز البدیع

فاشهد یا عبد بما شهد الله قبل خلق السموات والارض وقبل ان یخلق ملائکته
المسبحین بانه الله احدا فردا صمدا الذی لن یرفعه نکفرة المبطلین ولن یضیره

اعراض المعرضین وبان علیًّ بهآئه ونوره علی الخلق اجمعین ایاک ان لا
تقنط من میثاق الله وکن علی عهد قویم ثم اشکر الله بما اذکرک فی
هذا السجن البعید وعرفک نفسه وانزل علیک کتاب کریم انه نزل بالحق من
لدی الله رب العالمین والروح والتکبیر والبهآء علیک وعلی المخلصین
ش ش ۱۵۲ ش امة الله ضلع جناب حاجی محمد حسین خباط علیها بهآء الله
هوالله المجیب یا امتی نامه ات حاضر و باصغاء مظلوم فائز امروز
کل در صقع واحد مشاهده میشوند هر نفسی توجه نمود و باو جه منیر و قلب طاهر
و صدر مقدس اقبال کرد او از اهل بهاء مذکور و در صحیفه حمرا از قلم اعلی
مسطور باین عمل طیب در این یوم معادله بتنهایی اعمال قرون و اعصار نمکنو
حال انفسکه با اعمال طیبه مرضیه حق جل جلاله را نصرت نمودید بسیار از
رجال که الیوم محروم مشاهده میشوند و چه مقدار از اماء که بر شاطی بحر
هر فنا خیمه بر افراشته اند کبری من قبلی علی وجوه بناتک و ذکرهن
بذکری عجز بیتی و آیاتی نسئل الله تعالی ان یقربک و یقربهن الیه
هو الفضال الکریم و هو المشفق الغفور الرحیم
ش ش

هذا ذکر من عندنا للذین اقبلوا الی الله الیمین القیوم وشهدوا بما
شهد الله انهم عباد مکرمون قد حضر العبد الحاضر بکتابک وعرضه
تلقاء العرش ونزل لک بهذا الکتاب مختوم طوبی لمن فاز بذکر الله
فی ایامه وویل لکل غافل محجوب انه غفرلک وکفر عنک سیئاتک
ان اشکره بهذا الفضل المشهود ان استقم علی امر ربک انه
یشهد ویری وهو الحق علام الغیوب البهاء المشرق من افق
علی الذین سمعوا النداء واجابوا ربهم مالک الوری الذی اتی با
الحق بسلطان احاط ما کان وما یکون ونذکر من سمی بحسن قبل
علی لیفرح ویکون من الشاکرین فی کتاب الله مالک الوجود انا
احمد ربک بما قبل الیک من شطر السجن وذکرک بالایات ولو ما علی
الارض ولکن القوم هم لا یفقهون

بسم الله الاعظم الاسنی ذکر رحمة ربک عبده الذی اتخذ لنفسه
الی الله سبیلا واراد ان یحضر تلقاء العرش بعد الذی حبس جمال
القدم بما اکتسبت ایدی الاشرار الذین اذا اقبل لهم بایات مبینات
بالله یقولون بالبیان واذا اتی سلطان المعانی علی خلل البیان

كفروا بالله ربهم الرحمن كذلك اخذنا المجرمين واظهرنا ما فى صدورهم
وجعلنا هم عبرة للعباد فاعتبروا يا اولى الابصار قل هذا يوم فيه ناحت
قبائل الارض واضطربت الاكوان وترى فى وجوه المجرمين غبرة النار
قل تالله ان الساعة قد اضطربت والصور ينوح لنفسه ومعشر المتقين
اخذوا ذيل الله ويقولون ارحمنا يا رب الارباب والملائكة وهم يقفون
تلقاء العرش ولن يقدرون ان يتكلمون الا بعد اذن ربكم العزيز الجبار
اتقوا الله يا قوم ولا تعترضوا على الذى باشارته من اصبعه انقطعت
سماء الاديان وانشقت ارض الوهم واكب الاصنام وانقعرت
الاعجاز قل يا قوم هذا الذى ناح لحزنه نقطة البيان وسمع نداءه
نقطة الفرقان اتقوا الرحمن يا ملاء الفجار انك لا تحزن بمن
تالله قد قدر لك ما تقر به الابصار ان استقم على الامر بحول الله
وقوته على شان لا يمنعك عن ذكره اشارات الذين كفروا بربهم
المختار والبهاء عليك وعلى الذين قاموا عن بين الاموات وتوجهوا
الى وجهه منه اصابت الآفاق

خط کاتب ۱۴۳ ع

بسمه المهیمن علی الاسماء یا ابوالقاسم امروز بحق منسوب است
و در کتب الهی بیوم الله مذکور اگر نفسی در آنچه در کتب الهی مخصوص این
ایام نازل شده تفکر نماید تحیر و یقول هذا یوم عظیم امروز روزی است
که بنداء اعظم ندا میفرماید و کل را بافق اعلی دعوت مینماید طوبی لقا
قصد المقصود و لوجه توجه الیه و عمل بما امر به فی کتابه المبین در جمیع امور
بحق توکل کن و باو تفویض نما البته آنچه مقتضیات حکمت بالغه است
بان امر میفرماید و اجرا میدارد انه لهو المقتدر القدیر

کتاب انزله المظلوم من سجن عکا لمن اقبل الی الله المهیمن القیوم و یوصیه بما
یرتفع به الامر و یذکره بما نزل من القلم الاعلی فی هذا المقام المرفوع
یا حسن اسمع نداء الله من سدرة المنتهی انه لا اله الا انا الحق علام
الغیوب ایاک ان تحزنک شئونات العالم او تضعفک قوة الذین کفروا بالله مالک الوجود حق اتی الموعود و اکتفا علی
استحباب طوبی لمن شهد و رای و ویل لکل غافل محجوب هذا
یوم تقول الاثمار للاشجار طوبی لکن بما مرت علیکن نسمات

٢١

الظهور فی هذا الیوم الذی به قرت العیون و البحار تنادی الجبال و تقول طوبی
لک بما نصبت علیک خیام العظمة و الارتفاع فیک خباء المجد امرا من لدی الله مالک
الیوم و المشهود طوبی لعبد فاز بعرفان الله فی ایامه و قام علی خدمة امره المحتوم
قد حضر لدی الوجه من وجه مسلمان بکتابک قرئناه و اجبناک بهذا اللوح
لتشکر ربک العزیز الودود و تذکر من سمی بمحمد شفیع کذلک ذکرناه من قبل
فی الواح شتی لتشکر ربه مالک الملک و الملکوت یا شفیع انا ذکرناک
بما تزین به دیباج کتاب الوجود فیشهد بذلک من عنده لوح محفوظ لا
تلتفت الی الدنیا و شئونها تذکر عبادی بالروح و الریحان لعلهم
یجدون عرف قمیص الله ربک ما کان و ما یکون لا تنظر الی الخلق و اعمالهم
بل الی الذین ینطق فی قطب العالم لا الله الا انا الحق علام الغیوب یا ابا القاسم
اسمع نداء المظلوم من سطر السجن ثم اذکره فی الاصیل و البکور اناک ان تحجبک
حجبات العالم او تخوفک سطوة الذین کفروا بآیات الله و المشهود
قل لک الحمد یا الهی بما اقبلت الی من سطر السجن و ذکرتنی بآیات تضوع
منها عرف اسمک المحبوب و تذکر من سمی بمحمد حسن لیفرح و یکون من
الشاکرین یا حسن اقبل بقلبک الی الافق الاعلی ثم اذکر مولاک فیما کان عن انه

ذکرک اذ کنت صامتاً عن ذکره و اقبل الیک من شطر سجنه المبین اشکر الله
بما توجه الیک وجه القدم و ذکرک بالاسم الذی به انقطع الفؤاد انّ ربک هو المشفق الکریم
یا حسن اشکر الله ربک بما جری من قلمه ذکر کل اسم کان فی کتابک انه هو
الغفور الرحیم و نذکر اماءک الّلاتی آمن بالله العزیز العلیم بعدی کل امته انت
انها من اعلی الرجال لدی الله العزیز الحمید قد غفر الله الذین اقبلوا الیه و
حضرت کتبهم امام الوجه انه هو الذی رحمت بفضله الکائنات و بعنایته
کل منصفٍ بصیر الهمنا علی اهل البهاء الذین وفوا میثاق الله رب العالمین

بنام مقصود عالمیان

عبد حاضر امام وجه حاضر نامهٔ شما را تمام ذکر نمود و بشرف اصغا ۱۴ ه
فائز گشت لله الحمد اقبال نمودید و در آیامیکه علماء و فقهاء و شیعه از ط کاتب
حق اعراض نمودند و بسفک دمش فتوی دادند جمیع احزاب عالم منتظر ایام
موعوده در کتب الهی بوده اند و چون سدرهٔ مبارکه ظاهر و باثمار
جنتیهٔ حکمت و بیان مزین کل باسیاف قصد قطعش نمودند الا من شاء ربک
طوبی از برای نفسکه شبهات معرضین منعش نمود و سطوت معتدین از جوشش
باز نداشت کاس بیان را باسم محبوب امکان از ایادی عطا اخذ نمود

وباشمش آشامید لعمر الله آنه من اهل البهاء فی کتاب الله مولی الکورای
یا حسن بعد محمد حمد کن مقصود عالمیان را که ترا ذکر نمود و آثار قلم اعلی
فائز فرمود سئل الله ان یؤیدک ومن سمی بعلی علی ما یحب ویرضی
ویقدر لکما ما یبقی به ذکرکما انه علی کل شئی قدیر وبالاجابة جدیر

هو الناطق بین الارض والسماء

قد اوقدنا السراج وانزلنا الایات واظهرنا الامر وانطقنا الاشیاء والقوم
اکثرهم من الغافلین قد سمعوا النداء وانکروه وجادلوا بالایات
اذ نزلت من لدن منزل قدیم هم الذین انکروا حجة الله وبرهانه فی
الاعصار مبعدهم ذلک من عنده علم کل شئی فی کتاب مبین قد حضر کتابک
لدی الوجه وجدنا منه عرف حبک نزلنا لک هذا اللوح لتقرء وتکون
من الشاکرین انا نوصیک والذین آمنوا بما یرتفع به امر الله ان ربک
هو الناصح العلیم قل یا ملاء الارض دعوا ما عندکم تا الله قد اتی مالک
الملکوت بکتاب عظیم ایاکم ان تمنعکم الاوهام عن الذی به انار افق البیان
وبذر العندلیب علی الاغصان انه لا الٰه الا هو المنزل القدیم کذلک نورنا
افق اللوح لیتمسک الیمان اذا فزت بان احد الله رب العالمین

یا علی قبل آقا الحمد لله بانوار عرفان مقصود عالمیان منور گشتی واز کوثر بیان آشامیدی
اعرف مقام هذا الفضل وقل لک البهاء یا مالک الاسماء وملک القضل یا مولی الوری اشهد انک
اظهرت ما کان مکنونا فی کنز العصمة ومستورا عن البریة وهدیت عبدک هذا الی سبیلک
الاعظم الذی به اضطربت افئدة الامم اسئلک ان لا تمنعنی عن باب جودک وعطائک
وبحر آیاتک لا اله الا انت الفرد الواحد العلیم الحکیم ١٥٢ یا محمد
قبل حسن اعمال بعضی سبب احزان شد امروز ناصر حق اعمال طیبه واخلاق مرضیه بوده مکرر
این کلمهٔ علیا از قلم اعلی نازل حزن این مظلوم زنجیر کنندهٔ ارض طا بوده وهست چنین ظلم ظالمها
ارض میم نه بلکه از نقوسی است که دعوی محبت مینمایند وخود را از اهل بها میشمرند
ولکن مطیع نفس وهوی مشاهده میگردند امروز باید اولیا بنور تقوی منور باشند وبه انقطاع
متمسک این است وصیت حق جل جلاله از قبل وبعد طوبی للعاملین جعلکن الله من
المقربات در لیله که در این شب ترا نمود وبسمت نازل فرمود انچه را که هر حرف از آن
است بحر ومصباحی است مضیئی از برای اهل ارض اذا افتخرت بقل لک الحمد
یا مالک الملک والملکوت وسلطان العز والجبروت ش
هوالشاهد من العلی
یا فضل الله بملکوت فضل ظاهر وقلم اعلی ناطق وافق سماء بیان منیر معانی

روشن ومنیر ولکن قوم اسکری اخذ نموده که قلم و لسان از ادراکش عاجز
واز احصایش قاصر طوبی از برای نفسیکه لوجه الله قیام نمود و لوجه الله تکلم نمود
ولوجه الله بخدمت امر مشغول گشت اوست از اهل سفینه حمرا که ذکرش در قشوم
اسماء از قلم اعلی مذکور ومسطور بگو یا حزب الله باتحاد و اتفاق بنصر امر الله
مشغول شوید امری ظاهر شده که شبه ومثل نداشته وندارد بگو تبرسید از خداوند
یکتا وخود را از نفحات آیامش محروم منمائید تا الله قد ظهر ما لا ظهر فی الابداع تفحا
نفس ما منعها الشبهات ولا الاشارات امروز عنایت کریم ها طل وآفتاب
فضل مشرق وجمیع اشیا تهللوا وتعالوا ناطق خود را محروم منمائید بشنوید ندای
مظلوم را آنرا بدعوکم تحت مخالب البغضاء یشهد بذلک مولی الاسماء و فاطر
السماء در آنچه ظاهر شده تفکر نمائید وناس را از نفحات وحی الگاه نکنید
هر نفسی قادر است در این یوم مبارک مراتب باقیه وذکر دائم تحصیل نماید
طوبی از برای ناطقیکه زاجر علما او را منع نمود و از برای سمعیکه اعراض
فقها و سطوت امرا او را از حق باز نداشت امروز روزی است بزرگ
اقلام عالم از وصفش عاجز و قاصر که ذلک نطق القلم اذ کان ماکان لتقدم
مستویاً علی العرش لسلطان السلطان سبحان البهاء علیک وعلی آلک الذین بکمو الله
واقبلوا بقلوب هم الی هذا الافق المنیر علیک بهاء الله

۴۵۴ خط کاتب

هو المبین المبین قد شهد الحجاد لرب العباد ولکن الناس فی
حجاب عظیم ما من شیئ الا وقد شهد لهذا الامر ولکن القوم فی ریب مبین قد
کفروا بنعمت الله بعد انزالها ونبذوا عن ورا کلم کتاب الحکیم قد قتلوا
من نطق بالحق بذلک لعنهم الملاء الاعلی والذین طافوا عرش العظیم
قل یا قوم ان ارحموا علی انفسکم ولا تقترضوا علی الذی جائکم ببرهان
الروح وحجة محمد ودلائل المرسلین تالله قد شهد ام الکتاب بظهوری مع
طاف حولی ولکن القوم اکثرهم من الغافلین قد نبذوا ما انزل من سمآء
مشیة ربهم الرحمن واخذوا ما عند القوم من الظنون والتمائیل ان
القوم هم العلمائهم الذین منعوهم عن التوجه الی وجه الله رب العالمین
سوف یاخذهم الله عدلا من عنده انهم یرون انفسهم فی خسران مبین
کذلک نطق القلم الاعلی فی هذا القصر الرفیع لتشکر ربک المقتدر القدیر
البهاء الاتم من افق بلکو علیک وعلی الذین تمسکوا بذیل المنیر

جناب آقا محمد حسن الذی حضر وفاز بلقاء الذی به اشرق النور
البیان من افق ارادة الله رب العالمین الحمد لله الذی اظهر امره
وانجز وعده ونطق بما یقرب الناس الیه انزلهوا الملک الذی اقر تحل الملوک

بعبوديتهم له وبمجرد ظهور اقتداره وتقربهم عند اشراق تيّر غنائه وبرضهم
عند امواج بحر شفائه انه لهو المقتدر العزيز الفياض انك اذا قرئت بلوح الله
وآثاره وسترت رحيق البيان من كأس عطائه قل سبحانك اللهم
يا الهي اسئلك باسمك المهيمن على الاسماء، وسبحانك اللهم يا الهي اسئلك
بسلطانك الذي غلب الاشياء ان تنزل على عبدك هذا من سحاب عطائك
بركة من عندك ورحمة من لدنك ثم اكتب لي يا الهي ما ينفعني في كل عالم
من عوالمك انك انت الذي تهدت الموجودات بعظمتك واقتدارك
لا اله الا انت المقتدر العزيز المختار جناب مشهدي ابوالقاسم عليه بهاء الله
بسمي الذي به سطع النور من طور الظهور يا ملاء الارض اسمعوا ندائي المظلوم
الذي يذكركم في السجن الاعظم ويهديكم الى صراط الله رب العالمين قد
المكنون والظهر ما كان موعودا في كتب الله العزيز العظيم اياكم ان تمنعكم
شئونات البشر عن مالك القدر واياكم ان يحزنكم ظلم كل ظالم بعيد
خذوا قدح البقاء باسم ربكم الابهى ثم اشربوا منه مرة بذكري الاعظم
واخرى باسمي المهيمن على من في السموات والارض قل يا ملاء البيان
قد اتى من طاف البيان حوله وظهر ما كان مذكورا بالبيان نقطة البيان
بشر العباد بظهور مكلم الطور في هذا المقام العزيز البديع انك اذا قرئت

یا یاقوتی و یا جوہری من قبلی دل و جہک شطر التسجن و قل لک الحمد یا الٰہی
ولک البہاء یا محبوبی اسئلک بقلمک الذی جعلتہ علمًا لاظہار امرک
ومناديًا باسمک بین عبادک و نورًا للذین ارادوا افقک الاعلی
وظلمۃً ونقمۃً لکل فاجر لئیم واسئلک یا مقصود العالم باسمک الاعظم
ان تجعلنی فی کل الاحوال متمسکًا بحبل عطائک ومتشبثًا بذیل رحمتک
ومتشمسًا فی بحر توحیدک لا الٰہ الا انت المقتدر العزیز الحکیم

جناب آقا محمد حسن الذی حضر وطار بسمی الذی بہ اشرق النور من
افق الظہور لک الحمد یا الٰہی ولک الثناء یا مقصودی ولک البہاء
یا مالک الارض والسماء نبأ عن فتنی امرک المبین و نبأک العظیم وسقینی
من کاس عطائک رحیق لقائک وسمعتنی ندائک الاحلی اذ کنت مستویًا
علی عرش العطاء اسئلک اللہم یا مقصود القلوب ان تفتح علی
وجہی باب رحمتک وثروتک انک انت المقتدر العزیز الفیاض

صہ جناب باقر علیہ بہاء اللہ الاقدس الامنع الاعلی
انا انزلنا ترتہ ما لا یعرفہ احد الا من شاء اللہ وفی مقام نزلنا لآلئ
علی شان یعرفہا العباد وما ارادوا بہا ربہم العلیم الخبیر لعمری تحب
ان تنطق بکلمات یعرفہا کل من اقبل الی اللہ کذلک تقتضی رحمتی التی

٢٩

سبقت العالمین ان اشکر الله بما ینطق المحبوب علی لسانکم ان
هذا لفضل عظیم ان الذین بعد الیوم عن فضل الله ورحمته اولئک
ضلال مبین والذین اقبلوا واعترفوا بما نزل فی الالواح انهم من الفائزین
من الناس من اخذ الظلمة لنفسه نورًا ومنهم من ضل فی هیاکل الضلالة
ولا یکونن من الشاعرین قد ارتفع النداء علی شان سمعت الذرات
ولکن الناس اکثرهم من المعرضین یرون برهان الله وسلطانه و
بما اتبعوا کل جاهل بعید قل یا قوم خافوا الله ولا تنظروا الوجه بابصارکم
بل بعد البصر المنیر کذلک امرتم فی کل الالواح ان انتم من المتفهمین
انک لا تحزن من آمنوا بالله وما ورد علینا من جنود الظالمین
ان اشکره فی کل الاحیان وتوکل علیه انه مع عباده المتوکلین ٥٩ ع
الاعظم الابهی یا عبد ان اشکر الله ربک بما عرفک لدی الوجه
وتوجه الیه لحاظ ربک العلیم الحکیم لو تعرف قدر هذا المقام لتطیر
من الشوق وتصیح بهذا الاسم بین العالمین لما امرنا الناس بالحکمة نزلنا
لهم بعض المقامات لئلا تأخذنا رائحة الاشتیاق عن کفرهم زمام الاختیار
ان ربک لهو الحاکم علی ما یرید ان اذکر الله ربک ثم اشکره بما انزل

٣٠

علیک ما ینبغی بذکرک بدوام الملک والملکوت انه لهو الغفور الرحیم
یا احبائی ان استمعوا بما یحق به اذکروا ربکم العزیز الحمید لا تخافوا من الذین
اعرضوا سوف یاخذهم الله بقبضة من عنده انه مهلک قدرون الا و
یرفع اسمائکم بالحق انه لهو المقتدر القدیر ۞ ص باقة الاقدس
قد سمعنا ما ناديت به المظلوم اذ کان بین ایدی المشرکین ووجدنا
من ندائک عرف حبک مولی العالمین طوبی لک بما تحرک
بثناء مولیک وصدرک بما استنار من انوار محبته هذا اکمال الشرف
الیوم نسئل الله بان یوفقک فی کل الاحیان علی ذکره وثنائه ویؤیدک
علی الاستقامة علی ما اراد علیه انه لهو المقتدر القدیر طوبی لک بما وفقنا
فی کتابک مقدسا من ذکر غیری هذا ینبغی لمن اقر الیوم بهذا الامر البدیع
انه یذکر من ذکره ویرفع من یضع لسلطنته واقتداره انه لا اله الا هو العلیم الحکیم
انما البهاء علیک وعلی عباد الله المخلصین ۞ جناب محمد رضا شیرازی
هو القائم القیوم ٤٤١ الحمد لله الذی فصل بین الموحدین والمشرکین بکلمة
من عنده وانه لهو المقتدر العزیز الحکیم وانک انت یا عبدنا نظر الی
الوجه فاشکر الله ربک بما عرفک نفسه وانقطعک عن المشرکین وقد

سمع الله ما خرج من شفيك في ثناء منظر نفسه انه لا يغرب عن علمه من شئ عليم انه
بكل شئ عليم فاعلم بان الانسان قد خلق لثناء الله ربك رب العالمين وان اسلب
قد فطر بحب ربك العزيز المقتدر العلي العظيم وانما الاذن قد وقت لاستماع نغمات
الابداع البديع فيا جذا لك بما سمعت كلماته وكنت ناطقا بذكره وثنائه
وفزت بحبه ورضائه وان هذا لفوز عظيم كن على حب ربك على شأن
لو لا تجد احدا سواك في حبه وامره لن تقصد بي نفسك وتكون على لا تقا
وفرح بين لان هذا كاس لن يقدر ان يشبر بها احد الا عباد الله المقربين
هي راية بان تجعل مشتاقا الى نفحات المسك وتخبر بشر بمن كور بحبوحة
الفردوس رب العالمين كي يعرف على شاكلته ويسلك مع جنسه كذلك نزل
الامر في الالواح من لدنه ربك ورب آبائك الاولين وانك لو تنظر بعين
التجرد الذين كفروا الا في ملك الايام على صور الكلاب يختارون بحب عن
هؤلاء ثم اعتصم بعصمة ربك ان وجدت من مقبل فاتق عليه ما القى الله على ملكك و
ان وجدت من معرض فاعرض عنه وتوجه الى وجه ربك المشرق المنير تالله
انك قد خلقتم لتبليغ هذا الامر خطوبي لكم يا اصفياء الله قد فزتم بما لا فاز
احد سواكم كذلك يخص الله من يشاء برحمته وانه لهو الغفور الرحيم ثم اعلم بانا

يا ناسمعنا نداء الذين نادوا ربهم ودعوه سرا وجهرا وحضروا بين يديه
اوراق التي حملتموها واجبنا هم بكلمات عز بديع وارسلنا هالترسلين اليهم
ليشكرن الله ربهم في كل الاحوال ويكونن من الشاكرين ان استقم على حب الله
بشأن لا يزلك كلمات المنكرين ان اعتصم بالله ربك وانه يحرسك ويحفظك
بالحق ثم انقطع عن كل مشرك اثم كذلك يقضي امرك واذكرناك فيهذا اللوح ليشكرن
ببشارات الروح في هذه الايام التي كان جمال القدم في حزن عظيم والهدى
عليك وعلى عباد الله المخلصين الاقدم الاعظم — قد ارسلنا اليك التذكرة
التقديس من هذا القميص الذي صار محمرا بدم البهاء بما اكتسبت ايدي الذين
كفروا بالله منزل الآيات طوبى لمن وجد عرفه واقبل اليه بقلبه الا انه من
الابرار يذكرنه اهل الملاء الاعلى ويصلين عليه الملائكة والروح من لدى الفرد
الوهاب يا عباد الرحمن ان استمعوا ندائه الله من هذا البحر الذي
منه لاحت شمس الايقان اياكم ان يمنعكم شئ عن الله موجد الامكان ذروا
كفروا في خوضهم ويتمسكوا بهذا الحبل الذي منه استحكمت الاديان ان الذين اعرضوا
اولئك من اصحاب الضلال والذين اقبلوا اولئك في روح وريحان ان
الله بان يوفقكم على امره ويقدر لكم ما تقر به القلوب وتقر به الابصار

خط کاتب ٣

بسم الله الاقدس الابهی

هذا کتاب من لدن مالک الاسماء للذی سمع نداء ربه واجاب لیفرح
بذکر الله آیاً ولیستقیم علی الامر علی شان لا تخوفه جنود الظالمین یا
ایها العبد اقبل الی الله لو تجد حلاوة ذکر الله تقطع عما کان ویکون ناطقاً
باسم ربک الرحمن بین الاکوان ان هذا الحق یقین ان الذین سمعوا ماذن
القلب طاروا فی هوآء الشوق والاشتیاق لیشهد باقبالهم حزب الله العزیز الحکیم
هل یحزن احد لعبد الذی اشرقت شمس البهجة من افق ربه العزیز الحکیم الکریم
تمسکوا بهذا الاسم یا الله به تعطر الآفاق لو انتم من العارفین وبه فصل الله
بین عباده انه لهو المقتدر القدیر خذ کوب البیان باسمی الرحمن ثم اشرب بهذا
الذکر الحکیم من سمی بالاسمین الاعظمین هو الاقدس الاعظم العلی الاعلی

خط کاتب ٥

من لدنا لمن فاز بالله المهیمن القیوم طوبی لک بما فازت البیت وصاحت
کل بیت مرفوع بعمری انا نجد نفحات الحجاز التی تضوعت من ذاک المقام
انا نذکر الیوم الذی فیه اشرقت شمس البطحاء من ذاک الافق المشهود وداعرض
علیه العباد بما غدرهم من الاوهام ویظنون طوبی لک بما دخلت السجن
بعد رجوعک من البیت المعمور وسمعت نداء المظلوم وشربت رحیق الوصال من کاس

عطاء ربک المهیمن القیوم ان افرح بما ذکرت من قلم السجون وتوکل
علی الله فی کل الامور آنا نکبر من هذا المقام علی الذین توجهوا بوجوه نورا
الی الله العزیز الودود انما البهاء علیهم وعلیک وعلی احبک الذی فاز بالاسم
الظاهر المکنون جناب حاجی سید محمود بنام گوینده دانا
قلم اعلی شهادت میدهد بر ایمان وتوجه واقبال وخضوع وخشوع تو
بوجه الله رب العالمین الحمد لله بهجرت نمودی وکوثر وصال را از ید عطای محبوب
بیزوال آشامیدی بگو ای جوانان مهد نمائید تا جواهر وجودهای
انسانی از صیقل عنایت ربانی ظاهر وهویدا گردد انسان بمثابه شجرات
اثمار آن صفات واخلاق حسنه روحانیه انشاء الله بعنایت الهی اشجار وجود
باین اثمار متزین گردند آنه لهو المقتدر القدیر کتابت حاضر ذکرت را شنیدیم وبآن
لوح امنع ترا ذکر نمودیم ان افرح ثم آشکر ربک الغفور الکریم ش

جناب حاجی محمد رضا اندی فاز هو العلیم الخبیر
ذکر من لدنا لمن فاز بایامی وسمع ندائی وشهد بما شهد به لسان عظمتی انه لا اله الا
انا المهیمن القیوم قد ارسلنا الرسل وانزلنا الکتب واخبرنا العالم بهذا الظهور الاعظم
یشهد بذلک کتب الله رب العالمین یا ملاء الارض اتقوا الرحمن وخضعوا الفسکم حجبات

المظلومون والادهام متحیرة لو اریکم انوار ما ظهر من هذا الافق المنیر
قد ظهر بالحق مستوراً فی خزائن العلم واتی من کان موعوداً فی الکتب والالواح
لیشهد نداءک کل منصف علیم یا ملاء الارض ضعوا ما عندکم وخذوا ما امرتم
به من لدن قوی غالب قدیر طوبی لکل مقبل فاز بکلمة الله وویل للغافلین
الذین تمسکوا بما عندهم معرضین عما عند الله مالک هذا الیوم البدیع طوبی لک
بما اقبلت وسمعت وا جبت من اعرض عنه العلماء الارض الا من شرب رحیق الاستقامة
من ایادی عطاء ربه المقتدر الشکر جناب محمد رضا اندر هاجر وفاز
بنام دوست یکتا یا امتی ندایت را شنیدیم وباین ایات بدیعه منیعه
جواب عنایت فرمودیم جمیع عالم بیک کلمه از کلمات الهی معادله ننماید فضل
بمقامی است که هر مقبل بلوح حق جل جلاله فائز شد ونزد بعضی الواح
مستوده موجود جمیع عالم از شکر این فضل بر نیاید ومنمی آید ان اشکر فضلی علیک
بهذا الکرم المبین الحمد لله رب العالمین وتذکر امتی غبتک وغبرها بر
التی سبقت من فی السموات والارضین
بنام خداوند یکتا لله الحمد قصد افق اعلی را نمودی واز بر و بحر گذشتی ولقبایل
حق جل جلاله بمقامی وارد شدی که قصد مقربین وملقبین نموده دیدی مقامی را

که ملاء اعلی طائفش بوده و شنیدی ندائی را که ابن عمران در طور عرفان
شنیده مکافات و اجر این عمل مبروک مسرور خیر دنیا و آخرت از برای تو
از قلم اعلی مقدر گشته این مقام را حفظ نما و بآنچه سزاوار رضایت حق جل جلاله
است عامل شو آنه ذکرک من قبل و فی هذا الحین و یذکرک بالمعروف فضلاً
من عنده و هو الآمر الحکیم ش فضل الله بنام یکتا خداوند دانا

٩ عرع
خطابات

امروز روزی است که کل ذکر او را شنیده اند چه که در جمیع کتب الهی مذکور است
و بمثابه آفتاب حقیقی از افاق الواح ربانی مشرق و مضیء مذلک کل بر اعراض
قیام نمودند و باغراض مشغول گشتند بحیث در اینکه کل منتظر و از حق سائل و امل
که ایشان را از ادراک یوم عزیز بدیع محروم ننماید و منع نکند و حال روز ظاهر
و سلطان الهی بالحق بین ارض و سماء مذ ایمفرماید مذلک کل غافل و راقد
مشاهده میشوند سکر هوی ناس را از مالک وری منع نمود و سکوت حائل نفسیکه
سبحات عالم و حجبات امم او را از اشراقات شمس اسم اعظم منع نمود و لعمری آلته
آنه من العنایات بن و آنه من اهب العطاء فی لوح سین

جناب شیخ حسینعلی علیه بهاء الله هرات به انجیر قد سمعنا ذکرک و ذکر ایمانک
استقامتک فی حب الله رب العرش العظیم ذکرناک بلوح لاحت من افقه شمس عنایته

ربک ورب العالمین قدیما الهی وسیدی اسئلک باسمک الذی سمیت علی الاسماء ونفسه
التی جرت علی الهیکل باسمک الاعظم الاعلی بان تؤید فی علی ذکرک وثنائک
وعلی خدمة امرک امرتک زوفی شوقا واستقامة علی هذا الامر الذی به تزعزعت
الارکان واضطربت افئدة المعرضین ای رب لاتخلنی محروما عما عندک فاکتب لی
ماکتبته لاصفیائک انک انت المقتدر علی ما تشاء لااله الا انت العلیم الحکیم

ش جناب حاجی امنا کوچک علیه بهاء الله بسمی الذاکر المذکور

عالما غفلت احاطه نموده وجمیع را از افق اعلی منع کرده مگر نفوسیکه در
بحر محبت الهی مستغرقند آن نفوس یک ذره از بلایا در سبیلش ارمان در الدنیا
مقدم میدارند ایشانند از اهل بهاء در کتاب سماء طوبی از برای ایشان چه که فائز
شدند بامریکه لازال حق جل جلاله بلسان نبیین ومرسلین بآن بشارت داده
امروز روزی است بزرگ وعظمتش از قلم اعلی در زبر والواح نازل منیع قسم بمکلم
الطور انه لااله الا انا العلیم الحکیم نامه رسید وبشرف اصغا فائز وشمس عنایت
از افق فضل مشرق انشاء الله فائز میشوی بانچه طلب نمودی ان افرح بهذا
المبین وقل الحمد لله رب العالمین البهاء علیک وعلی کل امة آمنت بالله وعلی امتی التی فازت
فی الزور اء وسمعت ندائه العلیم الحکیم ش جناب حاجی شمسی حضرت مقبل

هو المشفق الکریم لازال آثار فضل و رحمت و شفقت و عنایت از خزانهٔ قلم اعلی
ظاهر و مشهود هر کلمهٔ از کلمات عیاکه از مطلع ارادهٔ مالک اسماء ظاهر گشته
مبین و امری است حکیم و بنایت حکمتی از برای نفوسیکه بعرفانش فائز گشته
و از بحر معانیش حصّهٔ نصیب برده اند یا ایها المذکور لدی المظلوم ندایت استماع
و بانین لوح امنع اقدس جواب میگوئیم کلمهٔ عفو و غفران از قلم اعلی دربارهٔ آنچه
نازل شکر کن مقصود عالمیان را که بانین فضل عمیم و رحمت کبری فائز شدی
بمقدر
مفاتیح کنوز عالم در ید قدرت او ست یعطی و یمنع و هو الفضال الکریم از برای تو
شده اینکه گوئی عنایت از او متضوع قلت الهی الهی انا عبدک و ابن عبدک
قد رجعنا الیک متمسکا بحبل عنایتک و متشبثا بازمال ردای فضلک اسئلک بسمائم
فجر ظهورک و المقامات التی تشرفت بقدومک و بحلتها مقر عرشک بان تقدرلی
و تجعلنی من الذین اقبلوا الیک و الهمتهم بما منعهم شئی من الاشیاء
عن التقرب الی افقک الاعلی و التوجه الی انوار وجهک یا مولی الوری
ای ربّ تری عبدک هذا اراد العفو من بحر جودک و ابر کرمک من سماء عطائک
و الاستقامة من شمس عنایتک قدّرلی یا الهی خیر الاخرة و الاولی و ما یکون
لنا فی کل عالم من عوالمک انک انت الذی لا تضیع اجر الذین یا تطافک و سعوا الیک

ثم اسئلک یا مالک الوجود وسلطان الغیب والشهود بان تؤیدنی علی ما تحب وترضی
انک لا الٰه الا انت الغفور الکریم افنان غیب بزرگ علیه من بهمتای اسماه
هو الغنی العلیم بحکیم شهد الله لا الٰه الا هو العلیم القیوم شهد الله انه لا الٰه الا هو الباقی
الدائم العزیز المشهود شهد الله انه لا الٰه الا هو یفعل ما یشاء بسلطان من عنده انه لهو العزیز
المحبوب یا افنانی ان تقلم الاعلی یغزیکم بهذا الذکر الذی به بدل الله الحزن
بالفرح الاکبر لا الٰه الا هو العزیز الودود لا تحزنوا اعما ورد علیکم ان الهدی
انه الیوم فی مقعد الصدق عند ملیک الغیب والشهود نهده بکلمة لا تعادلها خزائن
الارض کلها ولکن الناس اکثرهم لا یفقهون انتم لله ثم الیه ترجعون نشهد بانه
ان یظهر منکم ما یفرح به قلب العالم ویستیقظ به اهل الارض قد ان الذی غرب انه اشرق
من افق العزیز الممنوع قد غرب نجم العرفان من سماء ظاهری وطلع من افق سمائی
انسی الباطن المکنون لعمر الله انه لهو المنظر الاکبر والمقام الاعلی قد شهد به کل
من عنده علم ما کان وما یکون لو عرف الوجود لیناح لبعده عن هذا المقام
المحمود قد نزل له من سماء البیان ما هلل به الملائکة وکبر به الروح فی کل ذلک
علیه وعلیکم انه لهو الفضال العطوف ان اضطوا الناس من وساوس الذین اخذوا الاثام
ونبذوا اعز جزائهم ما نزل فی لوحی المحفوظ لان الناس عن یغیق وسوف یتفق انه لهو الحق

علام الغيوب لبهاء عليكم وعلى الذين يسمعون قولكم في هذا الامر المحتوم

ش ح س خ هو الباقي بالظاهر المكنون كتاب نزل بالحق وآنه يعظ الناس بما ينفعهم في الدنيا والاخرة ولكن القوم لا يفقهون انه انه لميزان الله فيما سواه وبرهان الاعظم بين الامم طوبى لقوم تنبذ كرون انه لهو الذكر في السجن والمذكور في الواح الله المهيمن القيوم وانه لهوا الموعود اذا اتى من سما البيان اضطرب به اهل الامكان الا الذين نبذوا الهوى وتوجهوا الى المقام المحمود قد وجدنا من ذكرك عرف حبك وانظر بالك هذا اللوح المسطور الذي سطرت آياته من قلمي الاعلى طوبى لمن وجد منه عرف المحبوب ان اطمئن بفضل الله ورحمته ثم انطق بذكره بين الناس ليتوجهن الى الله العزيز الودود وكذلك ينطق لسان العظمة فضلا من عنده عليك وعلى الذين آمنوا بالله وكانوا بآياته هم مهتدون ٭ محمد رضا ش بسم الله الاقدس الابهى هذا كتاب من لدنا الى الذي سلك سبيل الله الواضح المستقيم وتمسك بالعروة الوثقى واجاب نداء ربه العلي العظيم ليأخذه سكر خمر العرفان عما جرى من قلم الرحمن ويؤيده على ذكره وثنائه بين عباده الذين غفلوا عن يوم وعده وانه هو اللوح المحفوظ حفيظ قم وقل يا قوم قد اتى اليوم وينادي مظهر الامر عن يمين العرش من في السموات والارضين اتقوا الله ولا تتبعوا الذين اذا تتلى عليهم الآيات

یصرّون مستکبرًا الا انهم فی عذاب الیم قد قید حال القوم اطلاق العالم
وحبس فی احصن الاعظم العتق العالمین واختار لنفسه الاحزان لسرور من فی
الاکوان هذا من رحمة ربک الرحمن الرحیم قد قبلنا الذلة لعزکم والشدائد
لراحتکم یا ملاء الموحدین ان الذی جاء لتعمیر العالم قد اسکنه المشرکون فی خرب البلاد
کذلک قضی الامر وما اضیناه من قلم الوحی ان ربک لهو المقتدر علی ما یرید قل یا قوم
ان الذی فدی بنفسه یحیونکم هل تعترضون علیه او تقتلونه فویحسرة علیکم
یا ملاء المعرضین انک تسبح بحمد ربک فی الغدو والآصال ولتکونن من الآیبین
کذلک یأمرک المظلوم من هذا السطر البعید ما منعنا الذین خضعوا واشطر الله من
لما ورد علینا فی تلک الایام ان ربک لهو العلیم الخبیر عنده علم السموات
والارض وما تسرّ عن اعین المقربین کل بامره یعملون انه خیر لهم وما
قصد فیه الا ما تحفظهم عن الفزع الاکبر او یقربهم الی مقر ربهم العزیز الحکیم
لو اطلعوا بما عندنا لا یتحرکون الا من بعد امری المشرق المنیر قل یا قوم
هذا یوم فیه اضاء الوجه عن افق القدس وینادی المنادیون الارض و
السماء ان الحکم لله المقتدر القدیر الحمید ان اذکروه علی مقاعدکم
انه یذکرکم فی هذا السجن ویدعوکم الی الافق الاعلی ان هذا لفضل عظیم

كبرّ من قبلي عباد الذين ما منعتهم الاحجاب عن شطر ربهم العزيز الوهاب
واذا اسمعون ذكري ينوحون الفراق ويكون بسبحي وبعالمي وآفاقي ونفسي
الرحمن الكون على سرور مبين من وجد لذة البقاء في سبيل الله خالق الاسماء
لا يبدله بما خلق في ملكوت الانشاء اني ركبت على ما اقول بعيدا افضال
جناب بزرگ عليه من كل بهاء ابهاء
هو الاقدس الاعظم
المقتدر القيوم العظيم ان يا قلم الاعلى ان اذكر من صعد الى الذروة العليا و
قل اول عرف تضوع من قميصي رحمة ربك مالك الاسماء علمك يا ايها النجم المشرق
من افق السماء اشهد ان فيكم لاح الافق الاعلى ونطقت الشجرة المنتهى وظهرت
الكلمة العليا والذروة المنورا النقطة الاولى الذي جعله سر البيان المكنون والامر المخزون
وفصل كل علم ما كان ومايكون وبه سرت نسمة الله في العالم وتمت الحجة على الامم
وكملت النعمة بما فاحت رائحة البيان في ذكر الاسم الاعظم واشهد ان فيكم
تحركت البحار وجرت الانهار ولورقت الاشجار وظهرت الاثار وبرز
الاسرار وانارت وجوه الابرار وفيكم ماج بحر العرفان ولاح نير
الرحمن وفتح باب الجنة التي تطوف حولها الجنان وفيكم طلع الفجر الذي
به طفى سراج الاوهام واشرقت شمس الوحي ولاح قمر الالهام وبكم فاض بحر
الحيوان لاحياء من في الامكان اشهد ان فيكم نصبت راية انه لا اله الا

الا انا العليم القيوم وارتفع سرادق انني انا الله لا اله الا انا العزيز المحبوب
تفرد عن ذي العرفان في ملكوت البيان الملك لله المقتدر العزيز الودود وانه
لهو الكتاب الاعظم والكلمة العليا والآية الكبرى وبه ظهرت مشية الله النافذة
وقدرته المحيطة وسلطنته الباقية وقوته القيمة وانه لهو الوجه الذي اشرقت من افق
البقاء بعد فناء الاشياء وبظهوره طلعت حوريات المعاني من قصور البيان
وظهرت الاسرار المودعة في الفرقان وبه برزت العلامات وشهدت
الحصاة لمنزل الايات وانه لهو الذي اذا ظهر مرت الجبال ونطقت الاشياء
في ذكر الله ذي العظمة والاجلال وبه توجه كل فقير الى ملكوت الغناء وكل
متحير الى انوار الهدى وكل ظمآن الى كوثر البقاء اشهد ان حكمه ظهر الجمال المعلوم
ونطق القائم قبل القيوم وفك الرحيق المختوم واشهد انك انت الذي كنت
موقنا بلقاء ربك لدى الاسماء وتنورا بانوار الله اذا اشرق النير الاعظم من افق الزوراء
وهذا مقام سبقه اهل البقاء الا من شاء ربك فاطر السماء وانت الذي شربت
الرحيق الابقان اذ كان الناس في مرية وشقاق واوركت لقاء اليوم الذي
انزله الرحمن في الفرقان قال وقوله الحق يوم يقوم الناس لرب العالمين
طوبى لك بما وفيت بالميثاق اذ نقضه اهل الافاق واقبلت الى الوجه حين
اعرضت فرائض العباد من سطوة اهل النفاق طوبى لك ولمن يزورك بما جرى

من القلم الذی بنصب الصراط ووضع المیزان وظهرت الساعة ونزل البیان

جناب آقا زین خسروزی علیه بهاء الله هو السامع المجیب کتب ۱۱۷

انزله الرحمن بلن قبل ونماز بعز خان الله فی یوم فیه اعرض العلماء ونقضوا بهم الآراء ثم العباد الذین نقضوا میثاق الله مالک یوم التناد یا زرک قد حضر لدی المظلوم کتابک وسمعنا ما فیه واجبناک بهذا اللوح الذی لاح من افقه نیر عنایة ربک مالک الرقاب ایاک ان تمنعک شبهات المعرضین الذین کفروا بالله نزل الآیات قل الهی الهی حتی اسمع من کل عرق من عروقی ذکرک وثنائک ومن شعراتی صفتک ووصفک لیتک الهی الهی اشهد ان الیوم یوم لا ینبغی ان یری فیه الا آثار قدرتک وظهور سلطنتک اسئلک ان تکتبنی من قبلک الا علی من الذین اقبلوا الیک بالتوحید وانقطعوا عن الظنون وعما لا ینبغی لایامک ای رب اشرفنی بلقائک او قدر لی الخیر بجودک والطافک اسئلک یا مولی الوری ومالک الآخرة والاولی باسمک الاعظم الذی به ظهر کل کان مکنونا فی علمک ومخزونا فی خزائن حکمتک بان تجعلنی من خدام امرک لافتخر به بین عبادک وخلقک لا الله الا انت المقتدر القدیر وبالاجابة جدیر کنت من قبلی علی اولیائک وبشرهم برحمتی وفضلی نسئل الله تعالی ان یؤیدهم علی الاتفاق والاتحاد وتقربهم الیه وتجعلهم مجذوبة بما ینبغی لقدرته وظهوره وفضله ورحمته التی سبقت الممکنات البهاء علیکم من لدی الله مظهر البینات ۰۰ ۰۰ جناب آقا بزرگ ۱۱۸

علیه بهاء الله فیروزی ۞ ۞ ادست دانا و بینا

۶۷۸ نامه‌ات رسید و با صفاء مظلوم نائرگشت یا زرگ البقاء الربیعانیش نائر باشی و از کوثر حیوان که از قلم اعلی جاری است بیاشامی لله الحمد باقبال خود فائز شدی ای یار علمای جاهل و فقهای غافل تراز آن حبر اعظم منع نمودند و محروم نمودند بمقام عظمت قدرش را بدان از نامه‌ات عرف محبت تضوع نمود الهی الهی لک الحمد بما ایدتنی و جعلتنی مقبلاً الی امرک الذی اعرض عنه اکثر عبادک اسئلک باسمک الذی جعلته نوراً للابرار و ناراً للاشرار و بنفحات مشرق وحیک و مطلع آیاتک بان تکتب لی من قلمک الاعلی ما یقربنی الیک یا فاطر السماء ایرب ترانی مقبلاً الیک و منتظراً بدایع جودک و فضلک و الطافک اسئلک ان لا تخیبنی مما عندک ثم اجعلنی فی کل الاحوال مستقیماً علی امرک و متمسکاً بحبلک ایک انت المقتدر علی ما تشاء لا الله الا انت الغالب المقتدر المختار و نذکر ایاک الذی سمی بمحمد لیفرح و یکون من الشاکرین و نذکر امتک التی اقبلت الی انوار الوجه و اضاءت الذی سمی باقاکوچک نسئل الله ان یؤیدهم و یوفقهم علی ما ینبغی لایام ظهوره فی کتاب الله العزیز الحمید یا ناصر الله قد حضر امتک لدی المظلوم ذکرک بالاسماء و له ذکر العالم یشهد بذلک من عنده علم کریم و نذکر عبد الله نجی شمس آباد و بشرته بعنایة الله و فضله لیکون من الشاکرین یا ناصر الله و یا عبد الله قلم اعلی لازال خلقش را ذکر نموده و مینماید باید لسان

بجمال الحق و اتفاق بذکر حق و ثناء حق مشغول باشند و بما ینتفع به امر الله قائم
اینست وصیت مظلوم دوستان حق را بتمسک بریسمانیم و بفضل و رحمت و شفقت و عنایت
حق تبارک و تعالی امید هم انه هو المفضال الکریم این ورقه در یک ورقه زرد خط مبارک جمال قدم
اعظم بوده هو العلیم الخبیر یا افنانی هذه السدره بانک اقبلت الیها و تمسکت باذیالها
فی سبیلها الی ان دخلت بقعة الفردوس و حضرت و رایت و سمعت نداء المظلوم فی
سجنه العظیم و فزت بما لا یعادله ما علی الارض ان ربک لهو العلیم الحکیم لا تحزن من
شیء قد وردت الوادی الایمن و انت من الامنین قل الحمد لله رب العالمین
هو المعطی الکریم طوبی لک بما اقبلت و آمنت بالله رب العالمین و شربت
رحیق الوصال من ید عطاء ربک المشفق الکریم قل لک الحمد یا الهی بما ایدتنی و
عرفتنی سبلک یا الهی و استقمت علی امرک العظیم و قدر لی ما ینفعنی فی کل عالم
من عوالمک انک انت المقتدر القدیر
قد تشهدت بما شهد الله انه لا اله الا هو العلیم الخبیر هذه شهادة تکون بمثلک
بدوام اسمائه الحسنی من لدی الله مالک الغیب و الشهود جناب شیخ سلمان
الذی کان حاضرا الذی توجه - خاتم مبارک بهاء الله

سبحی السجون الغریب یا قلمی الاعلی اذکر من یمشی الی نفسک حتی افنا
فی الحضور امام وجه ربک العلی العظیم قد فاز بالبقاء اذ کان الانس فی بعد مبین
انه نبئ من یدالقدرة والا قتدار الذی بیتی من ذکره الذی لا یفنی ابد وام ملکوت
ربک العلیم الخبیر ولا تغیر من القرون والاعصار ولا من الشمس والامطار کذلک
یبشرک من احاط بک اشکر الله بهذا الفضل الذی لا یحد بحد وذکر والتبیان لیشهد
بذلک ربک المبین العلیم انه قضاء ان یمد ک فی کل الاحوال والعقد رلک
ما ینبغی لجوده ورحمته التی سبقت من فی السموات والارضین کذلک قضی
امرا فی قلم قد احاطنا جنود الظنون والاوهام وکل ظالم بعید انظروا
واذکروا ما انزلناه فی آخر لوح السلطان الذی دعوناه برفق وشفقة الی الله
ربه ورب العالمین کذلک اظهرت سدرة البیان امرها المحکم المتین البهاء
الظاهر اللائح المشرق من سماء رحمتی علیک وعلی من سمع لوجه الله العزیز الحمید

ه جناب علاء الدین خان علیه بهاء الله هو الاقدم الاعظم الامنع العلیم

٨١ ٥ قد شهد القلم الاعلی انه لا اله الا هو وانه لهو الذی تجلی علی الاشیاء باسمائه الحسنی
فی یوم فیه انار افق التوحید بشمس المهیمن علی الامکان هذا یوم فیه ینطق
الملک لله الواحد القهار المختار بهر بدء الیوم وبه ختم ونسه ظهرت الانوار وبه رجعت

طوبى لبصر رأى وسمع سمع ما تمرت به الجبال ما من شئ الا وقد احاطته تجليات
انوار التوحيد من الناس من عرف واقبل ومنهم من غفل واعرض فسبحان ربك
رحيق التوحيد من كاس عطاها اليد مبدء الابجار انه لا يعرف بما دونه ولا يدرك بما سواه
ومنع ظهوره في كل شئ وقد كان مقدسا عنه ومنزها عما نطق به اهل العرفان من
في ظهوره انه نار يا التوحيد والذي غفل انه من اهل الحجاب ايكات يا ايها الناظر
الى وجه التوحيد واستشارب من كاس التجريد ان استمع ندآء المظلوم في هذا السجن الاعظم
انه لا اله الا هو العزيز الوهاب تمسك بالقدرة والاتقان بهذا الحبل الذي اذا
تحرك سكنت الموجودات واطمئنت الممكنات واذا سكن تحرك من في الملكوت الا من
والسموات قد قرئنا كتابكم ووجدنا منه عرف حبكم لنسئل الله بان يوفقكم على ما يحق به ذكركم
في ملكوت ويمكنكم في جبروت الاذكار انه هو المقتدر على ما يشاء عليك وعلى الذين فازوا في هذا اليوم
الذي فيه انفق من على الارض الا من شاء انه مالك الرقاب ؛ خاتم بيمنه
قد استقر جمال القدم على العرش الاعظم اذا انطق لسان العظمة والكبرياء وغنى سدرة
المنتهى مخاطبا من في الارض والسماء فو عظمتي وجمالي قد ظهر من كان في ازل
الازال مخفيا في كنوز العزة والاجلال انه لهو المحبوب قد اتى المحبوب العالمين هو
هو نشهد انه لا اله الا هو يفعل في ملكه ما يشاء ما اراد انه لهو العزيز الوهاب

٦٨٢ یا افنانی لاتحزنوا من شیئی انه معکم فی کل الاحوال ؛ حسین وعلی هو

؛ خاتم بیمار قد نطق لسان الوحی انه لااله الا هو الواحد المختار سوف یرتفع

٦٨٣ اعلام النصر ویبقی الملک لله العزیز الوهاب فم خاتم مبارک ویسلی نفسی ورجائی

٦٨٤ امری وحجتی وجمالی المنیر ؛ هو شهد الله انه لا اله الا هو والذی منطق انه لمطلع الوحی

٦٨٥ ومشرق الالهام یشهد بذلک لسانی وقلمی العزیز البدیع خاتم مبارک شهد الله

لنفسه بانی انا حی فی الافق الابهی واذا ینطق من هذا الافق من کان شیئا

انا الله لااله الا انا المقتدر المهیمن العزیز البدیع هو حق قرت عین

العالم بظهور الله مالک القدم وسلطان الامم ولکن اکثر الناس هم لایعرفون ؛ خاتم بیمار

٦٨٦ ویسلی نفسی وبرهانی امری وحجتی وجمالی المنیر هو قد اتی الموعود بظهوره الموعود

لسلطان مشهود طوبی لبصیر عرف ویسمع سمع ندء الله المهیمن القیوم ؛ هو الظاهر

من الافق الابهی الهی الهی اشهد بان هذا الیوم یوم الذی کان مذکورا فی کتبک و

صحفک وزبرک والواحک وظهرت فیه ما کان مکنونا فی علمک ومخزونا فی خزائن

علمک بسلطانک یا مولی العالم باسمک الاعظم الذی به ارتعدت فرائص الامم

بان تؤید عبادک وامائک علی الاستقامة علی امرک والقیام علی خدمتک امتک

انت المقتدر علی ما تشاء وفی قبضتک زمام الاشیاء تحفظ من تشاء بقدرتک وسلطانک

انک انت القوی الغالب القدیر هو السامع المجیب - الهی الهی

احسم عبادک وامائک ولا تمنعهم عن فرات رحمتک الذی جعلته من قلم عنایتک
اللاعلی فی صدیقة المعانی بامرک ایرب انهم عباد اقبلوا الیک منقطعین عن دونک
فانزل الیهم علی امائک من سحاب سماء جودک ما یحفظهم عن دونک ایرب تری
ملاء البیان نقضوا عهدک وکسروا میثاقک واعرضوا عن جمالک سلکک بالبحر الاعظم
الذی ناح بسمک ویعرف قمیصک الذی هاج فی ایامک بان تحفظ عبادک وامائک
بقدرتک وسلطانک لا اله الا انت المقتدر القدیر یا ربی القاسم الذی
ینطق هایر ونادی هو المهیمن علی الاسماء یا ایها المهاجر فی سبیل الله
نشهد باقبالک وتوجهک وحضورک امام وجه المظلوم اذ کان مسجونا بما
اکتسبت ایادی الظالمین ان الهباء فی قطب البلاء ینادی الاولیاء
ویقربهم الی الافق الاعلی قد ظهر ما کان مستورا فی قلوب الذین آمنوا ثم
کفروا اقبلوا ثم اعرضوا اقروا ثم انکروا واکلوا اموال الناس بالباطل
الا انتم من الغافلین قد غرتهم الدنیا بزینتها وزخرفها وعملوا ما اذاقت
به عباده المخلصین یا ایها القاسم طوبی لک بما اقبلت الی السجن وحضرت امام
وجه المظلوم وسمعت ما وعدت به فی کتب الله رب العالمین بحضورک غفر الله
ایاک فضلا من عنده انه هو ارحم الراحمین یا قبالی الیه ناج بحر الغفران واحاط

نور عفو ربه المشفق العزیز العلیم قل لک الحمد یا الٰهی بما هدیتنی الی صراطک واد خلتنی
فی سبیلک واستعملنی لدائک اسلک بایاتک الکبری وانوار عزتک
یا مولی الوری بان تؤیدنی فی اولیائک علی ذکرک وثنائک والقیام
علی خدمتک ایرتب انا الفقیر وفی قبضتک زمام الفضل والعطاء قدر لی
ما یقربنی الیک ویجعلنی مستقیما علی امرک بحیث لا تمنعنی عما ینبغی لایامک عن التوجه
الیک یا رب الارباب انک انت الحاکم فی البدء والمآب لا الٰه الا انت العزیز الوهاب

جناب میرزا سید محمد الذی هاجر وفاز بنام خداوند یکتا

اولیاء الله را بانچه سزاوار یوم اوست از قبل و بعد امر نمودیم طوبی
از برای نفسیکه بما اراده الله تمسک نمود و بندیم بتقوائی ثبت حبت تکبر این
کلمه از قلم اعلی جاری انشاء الله باید بکم بالاعمال والاخلاق از حق میطلبیم نفوسی
که الی الله هجرت نموده اند ایشان را مؤید فرماید بر نصرت امرش بما
حقیقت نفوذ اعمال طیبه واخلاق مرضیه از نفوذ صفوف وجنود اعلی
واکثر است قوت وقدرتش را قدرت جنود عالم ضعیف ننماید از حق میطلبیم
اولیایش را مؤید فرماید بر اعمالیکه سبب اعلای کلمه اوست الحمد لله از وطن الهجرت
نمودی قاصد المقصد الاقصی والافق الاعلی وفائز شدی بحضور نسئل الله تبارک وتعالی

ان یوفقک و اولیائه هناک علی استقامة لا تمنعها شئ من الاشیاء و یقدر لکما ما انزله فی کتابه
لاصفیائه انه هو التوّاب المهاجر من یقصد التقاصدین تجلی ان ارض از ذکر و ثنای
کل را ذکر نمودیم شاید الله ان یکتب لهم خیر الاخرة و الاولی انه هو العزیز الوهاب
و هو الغفور الرحیم البهاء علیکم یا اهل البهاء طوبی لکم و لمن اقبل و سمع قولکم فی هذا النبأ العظیم

جناب میرزا علیمحمد علیه بهاء الله هو الناصح الامین کتاب عظیم که لازال

در کنز علم الهی مکنون بود ظاهر شد و باعلی الندا کل را بافق اعلی دعوت نمود
نار ضغینه و بغضای عالم او را منع نمود و قدرت و سوکت فراعنهٔ ارض او را ضعیف
نکرد لوجه الله ظاهر شد و فی سبیل الله جهد شدائد نمود و وارد شد بر او انچه که
شبه و مثل ندارد مگر اراذل معرضین و شقات محدثین و کفر ظالمین واقع شد چه
اراذل میتوانند بعلمش مشغول چه که از علوم فی ما صرو یعین بوده و غنه ایشان قطعات کبد
و شرابش خون دل در هر یوم صد بعی ظاهر و بلایای جدیده ی نازل از سحاب
ظلم نفس شریر بقبایل سهام بغضا بارید و در جمیع احوال از محبت الهی مشتعلتر و شعلات
محکمتر لله الحمد فی کل الاحوال انه هو المقتدر المتعال کذلک ینادیکم سدرة العلی بالکلیل
عنایة رب العالمین ع ع جناب میرزا محمد علی ها جر و فانی بنام خداوند یکتا
یا علی قبل عکا علیک بهاء الله مالک القدر لله الحمد از وطن ظاهر قصد وطن اعلی
نمودی و عبور فضل و رحمت و عنایت و جود و کرم الهی ترا مدد نمود تا انکه بافق اعلی

فائز شدی و در مقر مولی الوری حاضر و تقرب در ظل قباب عظمت ساکن اگر بعد و قطرات بحر در کل
ترد هر یک در دفتر حمد الهی بقدر محسوب شود و تو در نهایت مذکوره بحمد و ثنای حق جل جلاله مشغول شوی
هر آینه از عهده این فضل اعظم و کرم اکبر برنیائی قد لک الحمد یا مقصود العالمین و لک الشکر یا
محبوب افئدة المقربین و لک الثناء یا ضیاء من فی السموات و الارضین عنایتش ترا فیلد را خذ
نموده و مینماید حفظش همراه و احاطه اش ساکن هر جا گاه مخطوم زر قبل تو شکر مینماید چه که فائز
شدی بانچه که شبه و مثل ندا شته و ندارد و مذکر انبای آدمی اسمی بنا و علی وضعک و علیک
و بشر هم بعنایة الله رب العالمین و بنشاء تعالی ان تقدیر تهم الیه و یقدر لهم ما قدره لعباده
و اما ئه القانتات انه علی کل شئ قدیر و مذکر بالبصیر الذی سمی بمحمد لیفرح به کل مظلوم و یکون من
الشاکرین یا محمد مظلوم در سجن ترا ذکر مینماید الحمد لله بر وفق امان و اقبال فائز شدی و در
دوست یکتا صلی شدائد و بلایا نمودی این فضل اعظم را ذکر نما و در قلب مخاطب بحب
محفوظ دار آنرا مع عباده المقربین لا اله الا هو العلیم الحکیم و مذکر انبای که بدلیل
لا الا ذکار و بنشاء تعالی ان تقدیر لهم کل خیر انزله فی کتابه و یکتب لهم نعمة الاخرة و الدنیا
و مائدة کل عالم من عوالمه انه هو المقتدر القدیر یا محمد کتب من قبلی علی وجوههم و ذکرهم
بما نزل لهم من لدن منزل قدیم یا ملا جمع آنان عالم از برای شنیدن ندای
این یوم کزار سجن اعظم مرتفع است خلق شده و لکن کثیری محروم الا عدة معدودات
و تو بان فائز شدی و ندا را اصغا نمودی و بافق اقبال کردی قد لک الحمد یا الهی بما
بسقتنی بمعرفتک و علمتنی و مدتنی الی ابنائک ضطرت القلوب و استودت

الوجود و زلت اقدام العلماء الا الذین تجیتهم بجودک و قطعتم من دونهم
النفس والهوی و ذکرتهم فی کتابک المبین و تذکرا بانک انت الذی اسمی بعبادک فی ملکوت
الاسماء ثم ابنک الاخر الذی سمی بعلی قبل رضا و تذکرهما بایات الله و بشرتهما بفضلک
و رحمتی التی سبقت الوجود من الغیب و الشهود یا قلمی اذکر من سمع ندائی و اقبل الی افقی
سمی بسید قبل میرزا یاخذه عرف بیانی و یقربه الی ملکوت العزیز البدیع یا سید قبل میرزا
افرح بذکری ایاک ثم اشکر ربک انه ذکرک فی اخر اللوح بما یبقی به اسمک
و ذکرک بدوام اسماء الله و صفاته انه هو المفضال الکریم قل لک الحمد بما جعلتنی من برء
الظنون والاوهام و سقیتنی کاس الایقان من ایادی الفضل والعطاء اشهد انک
انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام الامور لا الله الا انت الغفور الرحیم
الظهور یا علی عسکر الحمد لله اسماء مذکوره کل مذکر مظلوم فائز گشتند و بعنایت
مزین در اول ایام عهد نمودیم اظهار فضل و کرم و وجوده هر اسمی امام وجه حاضر
شود او را ذکر نمائیم حیاکان او میشاء ان ربک هو الغفور الرحیم البهاء من لدنا
علیک و علی الذین امنوا بالله و ایاته و اعترفوا بما نزل من سماء مشیته و نطق به لسان
عظمته فی مقامه الرفیع یا سمی یا علی یا الهی تری احبائک بین ایادی اعدائک و اصفیائک فی
بین الذین کفروا بک و بایاتک اسئلک بسماء جودک و بحر کرمک و بانوار

اسئلک الاعظم الذی به نورت به قلوب الامم بان تحفظهم بقدرتک التی غلبت الاشیاء
وتحرسهم بسلطانک الذی احاط الممکنات ثم انزل علیهم من سماء عفوک و
عطائک ما تقر به عیونهم وتفرح به قلوبهم ای رب تری الموحدین بین المشرکین
وورد علیهم ما ناح به سکان فردوسک وجنتک اسئلک بان تحفظهم من شر
المتدین وظلم الظالمین انک انت المقتدر الذی لا یمنعک شیء عن فعل سلطانک ما
تشاء وتحکم بقدرتک ما تریده وانک انت العزیز الجمیل بسم ربنا الاقدس
الاعظم الاعلی الابهی سبحانک یا الهی اسئلک بنورک سلطع فی العالم وبنار سدرتک
التی استضاءت بها افئدة الامم وبانوار ظهورک والنداء المرتفع فی ظهورک ان تؤید عبادک
علی التوجه الی انوار وجهک ایر ب انت الکریم قد شهد بکرمک الکائنات وافعالک الوجود
اسئلک ان لا تخیب اولیائک عن بحر عطائک وسماء جودک ثم اکتب للذین اقبلوا الیک و
فازوا بالعرفانک ما قدرته للمخلصین من عبادک ثم احفظهم یا الهی من شر اعدائک الذین کفروا بک
وبایاتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت العلیم الحکیم بسم ربنا الاقدس
الاعظم الاعلی الابهی

عن الاسماء ۞ در این سنه وارد شد آنچه که عین عظمت گریست و قلم الله نوحه نمود
یا ابا القاسم اوهام حزب قبل همیشه آنده و دولت آبادی معهود کتاب الهی را انکار
و اراده کرده از میان بردارد این حزن از جمیع احزان عالم اعظم است تا بحیثی میگویند

این بیان صحیح نیست کفته شد آن بیانیکه نزد شماست بیاورید ذکر نمودید آن هم
صحیح نیست حکایت متوهمین قبل بیان اراده نمود الحمد لله این فقره باب بهجت انشراط و فرح
و انبساط را مسدود و ممنوع علی الحق الی السلک و فرات بهائک و لبراءة ان تحفظ کتابک
عن الظالمین الذین ارادوا محوه فی ایامک ایاک ان لا تؤید بهم ارادوا انک انت المقتدر علی
ما تشاء و فی قبضتک زمام من فی السموات و الارضین و مخلوقین شنیده شد کتابیکه بقیوم اسماء
نامیده شده انرا هم اراده نموده اند محو نمایند باری اهل بهاء اصحاب عنایت حمرا
باید از حق جل جلاله در لیالی و ایام حفظ کتاب بدیع طلب نمایند او است قادر و توانا
و ابواب سماء بمشیت تو مفتوح است رحمتی علیک و علی الذین سمعوا النداء و اجابوا ربهم
و اسلموا لوجهه شش جانب شش محمد خراز ؛ شهد الله انه لا اله الا هو و کفی بالله شهیدا
انه لا اله الا هو کینونات میت و حقایق هویه لهویته الفرد الواحد العلیم الحکیم بمضامین
نامه بنامک من فی الاکوان العرش و ذکرناک بذکر یرتفع به مقامک بین مقام کل
اقبل الی الله الفرد الخبیر ان اشکر ربک انه هدیک و انزل لک ما یبقی به ذکرک ما دامت سماء
و ارض الله اکرم المشفق الکریم الهاء علیک و علی الذین امنوا بالله العزیز الحمید ؛
حسین ع ا علیه بهاء الله نام مقصود دعا فی این نامه ایست
از مظلوم بسوی پرسنده کان سطر میکند از کاس بلا آنچه دارد

Provided by the Afnan Library

شده بر تو آیینه دار محرمان سبحات عنایت حق تراحاطه نموده و فنا بحر شهود جمیع حقایق تا عرش و ثری
که در کل حین تحت لحاظ بوده و هستی از عابثات امواج هوی الا آلاء گاه نه لئی انباء در امواج
حادثه مکدر باشی اگر قوت پیمان رحمن را بیابی فی وضاعیتش را گاه و سوی خود را بر سریر اطمینان
فرح مشاهده کنی قسم بدل آله اضطراب بالا لتفات و ذلک لعزانه یکون ممکن فی کل
الاحوال حال الهی الذی فرح همی بحدوث ممکن و ازل کرسی بساط شئات و اقتدار ک را ان
مقبلا الیک حین الذی احاطتنی الاحزان من کل جهات بسبک یا مالک الوجود و المهیمن علی الغیب
والشهود با سمک الذی بر سخرت الافئده و القلوب و با مواج بحر رحمتک و اشراقات انوار
نیر عطائک ان تجعلنی من الذین ما منعهم شئی من الاشیاء عن التوجه الیک یا مولی الاسماء
و فاطر السماء ایرتجی ما ورد علی فی ایامک اسئلک فی هذا عرصی ما نزار و جنبک ان
تصلح اموری و تقضی حوائجی انک انت الذی ما منعه تحول الی لسان بقدرتک و قوتک
و ذی و رانه بعظمتک و سلطانک لا اله الا انت الذی باسمک الذی به سمی القدس عن ان
کتاب یکون مثل ما نزل من لدن عزیز علیم ان یا قلم الاعلی قد اتی یوم فیه ینادی المناد
طوبی لک بما حضر کتابک بسمانه ما فطر لسان العظمة من جنب ان ربک لهو
السمیع البصیر قد سمعنا ندائک بسبک سخرت الاشیاء و بارادتک انقلبت الاشیاء
اسئلک بنفوذ قدرتک و ظهور اقتدارک ان تحفظنی من سموم اعدائک و دواعی اهوائهم عباد
و ان تجعلنی مقبلا الیک و متوکلا علیک و ناطقا بحمدک و الطافک

و قدر لی من قلمک الاعلی ما یقضی فی کل عالم من عوالمک انت المقتدر
ان تردنی فی قبضتک تمام الاسماء لا اله الا انت القوی الغالب القدیر
شمس جمال یوسف هو الشاهد المشهود علیه بما نزل الورقاء
فی الغیب والشهود وهو ان یا ایها المستقیم یا ملاء الارض قد ظهر ما کان مسطورا
من القلم الاعلی فی کتب الله مالک الاسماء ومکنونا فی علمه المحیط اتقوا الله ولا
تعترضوا علی الذی لما اتی یقضی له الملک والملکوت وکل عالم وکل عارف شهیدا
بما شهد الله فی مقامه الرفیع انا سمعنا ذلک اجبناک بهذا الکتاب الذی منه
جری قرات الرحمة ونطق عندلیب البیان علی الامکان انه لا اله الا هو الفرد
العلیم انا نوصی الکل بالاستقامة علی هذا الامر العظیم قدر ارتفع النعاق
فی الآفاق الاعلی ومالک یوم التلاق استوی علی کرسی الرفیع ویدعو العباد
الی الافق الاعلی ویامرهم بما یرتفع به مقامهم من الذی علیهم حکم قل یا قوم
اتقوا الله ولا تمنعوا انفسکم عما ظهر بالحق کذلک یوصیکم من عنده کتاب مبین
البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیک وعلی الذین تمسکوا بحبل المتین
والحمد لله رب العالمین

بسمی المسجون الغریب یا حلمی الاعلی اذکر لی بنته ابی لئلا یسبق افنائک
فی الحضور امام وجه ربک العلی الاعلی قد فاز بالبقاء اذ کان الناس فی بعد مبین
انه نبی من ید القدرة والاقتدار کذلک بیننا من ذکره الذی لا یفنی بدوام ملکوت
ربک العلیم الخبیر ولا یتغیر من القرون والاعصار ولا من البتمس والامطار کذلک
نبشرک من لدنا بشارة الله بهذا الفضل الذی لا یحد بحد ودانه کر والبیان شهید
بذلک ربک العلیم الحکیم نسئله تعالی ان یؤیدک فی کل الاحوال ویقدر لک
ما ینبغی لایامه ورحمته التی سبقت من فی السموات والارضین کبر من قبل
افنائی کل قد احاطتنا جنود الظنون والاوهام وکل ظالم بعید انظروا
واذکروا ما انزلناه فی احد لوح السلطان الذی دعوناه برفق وشفقة الی
به رب العالمین کذلک اظهرت سدرة البیان امرها المحکم المتین انها
لمظاهر الالهیة من شطر المشرق من سمائی رحمتی علیک وعلی الذین معک بروحه العزیز الحمید

قد شهد القلم الاعلی انه لا اله الا هو وانه لهو الذی یحتج علی الاشیاء باسمائه الحسنی
فی یوم فیه انار الافق التوحید بشمس اسمه المهیمن علی الامکان هذا یوم فیه نطق سدرة
الملک لا اله الا هو المقتدر المختار به بدء الیوم وبه ختم ومنه ظهرت الانوار والیه رجعت

الواح مبارک جمال قدم عزّ ثنائه

جلد دوّم

Provided by the Afnan Library

ش ورقه اخت افنان جناب سيد عليه بهآء الله والطافه

هو الناطق من افق السجن

١٥ء سبحانك يا آله الوجود ومربّى الغيب والشهود هذه ورقة من اوراق سدرة امرك
ط قد اجابت اذ ارتفع ندآئك واقبلت اذ اشرق نور ظهورك اسئلك بالكلمة
التى بها سرع السامعون الى مقرّ الفدآء فى آيامك وباسرار كتابك ولنالى بحر
علمك بان تؤيدها على ذكرك وثنائك والاستقامة على امرك ثمّ قدر لها ما
قدرته لاماتك اللآئى طفن عرش عظمتك انك انت المقتدر على ما تشآء لا آله
الا انت المهيمن القيوم

ش ورقه ضلع جناب ميرزا ابو الحسن عليه بهآء الله وعنايته

هو المشفق الكريم

ء١ء سبحانك يا آله الاسمآء وفاطر الارض والسمآء اسئلك بآياتك الكبرى و
ط بالذين يطوفون حول عرشك يا مولى الورى ورب العرش والثرى بان تؤيد
امتك وورقتك على ما ينبغى به ذكرها فى مملكتك انت الذى يا الهى نسبت
افنانك الى سدرتك قدر لهم ولهن ما يقربهم اليك فى كلّ الاحوال

انك انت الغنى المتعال لا اله الا انت العزيز الفضال صل اللهم
يا الهى على الذين ما بدلوا نعمة عرفانك فى آياتك اقبلوا اليك وشربوا
رحيق الوحى من ايادى عطائك اى رب نور قلوبهم بانوار معرفتك
ووجوههم بضياء وجهك. ثم اكتب لهم من قلمك الاعلى خير الآخرة
والاولى لا اله الا انت الغفور الكريم

ورقة ضلع جناب افنان آقا ميرزا ابو الحسن

١١٨ هو الظاهر الناطق العليم

سبحانك اللهم يا الهى اسئلك بنور برهانك الذى احاط ملكوتك وجبروتك
وانجذبت به افئدة المخلصين من عبادك ان تقدر لافنانك وورقة
من اوراقك اجر كل ورقة تمسكت بسدرة بيانك وتنورت بنور عرفانك
وما منعها ظلم اعدائك الذين نقضوا عهدك وميثاقك اى رب اسئلك
باسمك الاعظم الذى به احرقت افئدة الذين انكروا حجتك وبرهانك وكفروا
بظهورك وآياتك ان تقدر لاوراقك ما يقربهن اليك انك انت المقتدر
على ما تشاء تفعل ما تريد باسمك العزيز الحميد

هو الناطق فی ملکوت البیان

فؤلی الٰهی الٰهی تری امتک التی آمنت بک وبآیاتک قد اقبلت الی بحر فضلک و
افق رحمتک وسمآء جودک اسئلک بالکلمة الاولی والورقة العلیا بان تقدر
لأمتک هذه ما ینبغی لجودک والطافک وعنایتک ومواهبک ای رب قد احترقت
افئدة امائک فی آیامک اسئلک بان تشرفهن بلقائک او تکتب لهن اجر
وصالک انک انت الذی لا یعجزک شئ ولا یمنعک امر تفعل وترید وانک
انت الله الفرد الواحد العزیز الحمید

ش جناب علی آقا علیه ٩ ع ع

هو الاقدس الاعظم

٩/ع

کتاب من لدنا لمن اقبل الی افق ارادة ربه العزیز الوهاب لیخبر ایات الله
الی مقام جعله الله مقدسا عن الاذکار قد حضر کتابک وسمعنا ندائک
واقبلنا الیک من هذا السجن لتشکر ربک العزیز العلام انشآء الله بناد
محبت الٰهی بشأنی مشتعل شود کما ثرآن ادعا لم ظاهر شود نامرات
رسید ولحاظ عنایت بتو توجه نمود انشآء الله بما یحب ویرضی فائن

شده وخواهی شد بگوای پروردگار من وسلطان من ومحبوب من ومقصود
من ومعبود من ازتو میطلبم مرا مؤید فرمائی برانچه رضای تو در او ست
بشأنیکه مشیت وارادهٔ خودرا در مشیت وارادهٔ تو فانی ومعدوم نمایم
نخواهم جز انچه تو خواسته ئی ترانی یا الٰهی مقبلاً الیک وناطقاً بذکرک
وثنائک اسئلک بان تجعلنی مطهراً عن کل مایکرهه رضائک وتقدر لی
ماینبغی لسماء فضلک وجودک انک انت المتعال المقتدر العزیز الحکیم

ش بی بی گوهر

الاقدس الاعظم الأبهی ۶۲۰

انا نذکر التی وجدت عرف الله واقبلت الی افق امره المنیر یا امتی فاعلمی انا قرأنا کتابک
ووجدنا منه عرف حبک مولیک المظلوم الغریب وقضینا لک ماارد ته قبل
سئوالک انه لهو الغفور الکریم انا عرفناک مطلع امری وسقیناک کوثر فضلی
بید عنایتی وانا الشاهد العلیم وهدیناک سبیلی وقربناک الی بحر رحمتی الذی
احاط العالمین ان انطقی ثنائی بین امائی انا نؤیدک فضلاً من لدنا ان ربک
لهو المؤید الخبیر ان التی اشتعلت بنار محبتی وفازت بکوثر وحیی یظهر منها

ما تطیر به افئدة الاماء یشهد بذلك ربك الفضال القدیم

ش میرزا بکم

۲۱ء باسم مولای عالمیان

الحمد لله بقمیص ایمان در ایام رحمن فائز شدی وبنعمت باقیهٔ الهیه کذ د
حقیقت اولیه ذکر حق است موزوق گشتی هنیئًا لواصلیها ومریئًا لعارفیها
انشاء الله لازال از کوثر ثنای رحمانی ودحیق عرفان حضرت لایزالی بنوشی ودر کل
احیان واوان بذکر محبوب عالمیان مشغول باشی این است کنزیکه فنا نداشته ونداد
ببقاء الله باقی خواهد بود ان اشکری ربك بهذا الفضل المبین قولی لك الحمد
یا الهی بما عرفتنی نفسك وما جعلتنی محرومًا عن نفحات قمیص فضلك فی ایامك
ای رب فاکتبنی وابنی من الذین فازوا بما اردته فی یوم قیامك علی امرك ثم ایدمن
غفل عن ذکرك علی الاقبال الیك انك انت الغفور الکریم

ش میرزا بیکم

۲۲ء بسمه المقدس عن الامکان

قد فاز کتابك بالمنظر الاعلی وتوجه الیه طرف الله مالك الاسماء وقرأنا ما تکلمت

به فی ثناء الله العلیم الحکیم وذکرناک بهذا اللوح الذی به تجدن المخلصون عرف قلمی الاعلی والمقربون نفحات اسمی العظیم طوبی لک بما فزت بکاس العرفان اذا دارها ایای الطاف ربک الرحمن ان هذا لفضل عظیم انا نذکر الورقات التی اقبلن الی الله ونطقن بذکره الجمیل ان استقیمی علی الامر وسبحی بحمد ربک المقتدر المتعالی العلیم الخبیر

ش امة الله بی بی گوهر

الامنع الاقدس الاعلی ٦٣٤

لک الحمد یا الهی بما اظهرت ما هو المکنون فی علمک وبینت للعباد ما یقربهم الی شاطی بحر عنایتک اذا اسئلک باسمک الذی به تزلزلت الصخور والجبال وبها ظهر ما هو الموعود فی کتبک وزبرک بان تجعل کل واحد من احبائک ثابتا فی امرک ومستقیما علی حبک علی شان لا یری فیه الا رضائک وما قدرت له بتقدیرک ای رب قد جعلت هذا المقام اعلی المقامات اسئلک بان لا تمنع احبتک عن هذا المقام العزیز المنیع انک انت المقتدر المتعالی المهیمن الغفور الکریم

بنام یکتا خداوند بیمانند

۶۲۴

الیوم نور و نار هرد و مشهود و ندای رحمن و شیطان هرد و مرتفع

چه بلند است مقام نفسیکه بافق ابهی ناظر شد و از ما سوی الله منقطع گشت

انه من المخلصین فی کتاب مبین الحمد لله لحاظ عنایت الهی بکتابت توجه نمود

وباین ذکر ابهی تو را ذکر فرمود ان اعرف ولا تکن من الغافلین

بنام دوست یگانه

۶۲۵

ای کنیز الهی بدایت اصغا شد وبفیض اعظم که عرفان مالک قدم است

فائز گشتی حال جهد نما تا باحکامش که در کتاب اقدس از قلم مقدس نازل

شده عامل شوی لعمر الله انه لکتاب مبین

ش ابن ابن اف جناب علی آقا علیه بهاء الله

هو المعین

۶۲۶

امروز حق جل جلاله معین خلق است ولکن خلق جاهل بر نفی وطرد واعراض

واعتراض قیام نموده اند انه اراد حیوتهم وهم ارادوا قتله سوف

یرون انفسهم فی ضلال مبین کلّا بصبر وسکون واصطبار وصیّت

مینمائیم اوست آمرو دانا واوست قادر وتوانا البهآء علیك

من لدی الله ربّ العالمین

ورقه ضلع جناب افنان ابوالحسن الّذی حضر وفاز

بنام گویندهٔ یکتا

٩٣٧

یا اوراقی واما ئی امروز نسمة الله درمرور وروح الله درحرکت

وظهور جمیع اشیا باکمال بهجت وشور بظهور مکلّم طور مسرور جشن

عظیم برپا طوبی ازبرای اوراقیکه بسدرهٔ مبارکه تمسك جستند و

بحرکت او متحرکند سبحان الله نفحات وحی مالك اسما وصفات عالم

غیب وشهود را معطر نموده مع ذلك اکثری غافل ومحجوب طوبی لك

بما فزت بایّامی وسمعت ظهوری واستوائی علی عرش بیانی نسئل الله

ان یحفظك من ضرّ کلّ غافل وظلم کلّ ظالم ای ربّ تراانی متوجّهة الیك

وراجیة بدآئع فضلك وعنایتك اسئلك ان لاتخیّب امتك عمّا عندك

وعمّا قدّرته للّذین آمنوا بك وبایاتك وطفن حول عرش عظمتك انّك

انت المقتدر العزیز الفیّاض

ش افنان اخت جناب سیّد م ضلع افنان علیهم بهآء الله

سجع مهر مبارک

الله
بها
١٢٩٢

هو المقرّد علی الاغصان

٤٢٨

قولی یا افنانی سبحانك یا الٰهی و مقصودی و محبوبی ترانی ورقة من اوراقك
توجّهت الیك و تمسّکت بسدرة عنایتك و ارادت بدائع فضلك
و رحمتك ای ربّ اسئلك بنور وجهك و نفحات وحیك
بان تحفظنی بقدرتك و سلطانك لئلّا تسقطنی عاصفات الامتحان
فی ایامك ای ربّ انا الّذی اقبلت الیك متمسّکة بحبل جودك اسئلك
بان تجعلنی منغمسة فی بحر احدیّتك و قائمة لدی باب جودك فی کلّ
عالم من عوالمك انّك انت الغفور
الکریم

ختم مهر مبارک

الله
بهاء
١٢٩٢

ش افنان اخت جناب سیّد مرضع افنان علیهم بهآء الله

٩٢٩

هو الهادی الی صراط المستقیم

یا ورقتی یذکرک المظلوم من شطر السّجن ویبشرک بعنایة ربّک الّذی
لاسمه خضع الملأ الاعلی وسکّان مدائن الاسماء واهل هذا المنظر
الابهی ولا یزید الظّالمین الّا خسارًا افرحی یا ورقتی ثمّ اذکری
وسبّحی ربّک فی العشی والاشراق البهآء علیک وامّک واختک
وعلیک من لدی الله العزیز الوهّاب

جناب نیّر علیه بهآء الله

هو الآمر الحکیم

٩٣٠

یا نیّر الحمد لله آثار اعمال شما از هر شطری ظاهر آفتاب بیان گواهی داده
وماه هیئنًا مریئًا گفته نفحات ذکر شما در اثبات امر مالک ملکوت اسما

آفاق را بنور اتفاق منور داشته ومیدارد اجر احدی عند الله ضایع نشده
ونمیشود قلم اعلی گواهی داده بر اقبال واستقامت جناب مذکور وآنجناب
وهمچنین اولیا واوراق ذکر نمودید انچه را که سبب ارتفاع کلمة الله بوده
هنیئًا لکما ومریئًا لکما کذلک نطق مولیکما فی ذکرکما انه ولیکما ویحبکما لوجهه
المنور المقدس العزیز البدیع

جناب نبیل علیه بهاء الله

هو المشرق من افق اللوح ٦٤١

ام الکتاب ینطق انه لا اله الا انا المقتدر علی ما اشاء باسمی المهیمن علی ما کان
وما یکون هذا یوم بشر به النبیون والمرسلون من لدی الله المهیمن القیوم
یا ایها الناظر الی الوجه بما جری اسمک من قلمی الاعلی فی هذا المقام الابهی وقل
لک الحمد یا الهی بما نورت قلبی بنور معرفتک وانزلت لی ما یکون باقیًا ببقاء ملکوتک
وجبروتک اسئلک یا مولی العالم باسمک الاعظم الذی سخرت به افئدة الامم
ان تؤیدنی علی القیام علی خدمة امرک ای رب تراانی مقبلًا الیک ومتمسکًا بحبلک
اسئلک ان تجعلنی من الذین ما منعتهم اسیاف الظلم عن التوجه الی نیر عدلک

واستنة الاعتساف عن التقرب الى بساط فضلت اى ربّ ايدنى على نصرة امرك
والورود فى بساط عزاحديتك انك انت المقتدر على ما تشاء بامرك المبين

لا اله الا انت الغفور الرحيم

جناب سينا عليه بهاء الله

هو المعطى الوهاب ٩٤٣

سبحانك اللهم يا الهى اسئلك بامواج بحر عطائك وتجليات انوار شمس غنايتك
وبالاسرار المكنونة المخزونة فى كتبك ان ترفعنى باسمك بين عبادك ثم ارزقنى
حلاوة بيانك الذى به ظهر نفوذ مشيتك العليا واقتدار قلمك الاعلى
الهى الهى ترانى مقبلاً اليك ومتمسكا بعروتك الوثقى التى بحركتها دارت
افلاك المعانى والبيان وظهرت جواهر الحكمة والعرفان من معدن الانسان
اسئلك بنفحات آياتك وارتفاع اعلام هدايتك فى بلادك ان تجعلنى فى كل
الاحوال منجذبا بآياتك وناطقا بثنائك انك انت المقتدر
المهيمن العزيز
الفضال

ص شده جناب سید سینا علیه بهآء الله

بسمی العلیم

۶۴۴

یا قلمی هل ینبغی ان تکون الیوم صامتًا او تقوم وتنادی العباد وتخبرهم بما فعل الظالمون بابناء البتول لو تسمع منی ینبغی لک ان تصیح بین الارض والسمآء کذلک یأمرک ربک المهیمن القیوم قد ظهر من الظلم ما ذاب به کبد العدل یشهد بذلک عالک الغیب والشهود هذا یوم فیه ناح الروح وفرح الیهود کذلک اخبرناک وذکرنا لک ما ورد علی اصفیاء الله من الذین هم لا یفقهون قد قتلوا ابناء الرسول ونهبوا اموالهم کذلک سولت لهم انفسهم الخبیثة وهم لا یشعرون البهآء علیک وعلی من اقبل الی الخیر الودود

مشهدی ابو القاسم

بسم الله الاعظم الابهی

۶۴۵

ذکر دخمه دبلت عبده الذی اتخذ لنفسه الی الله سبیلًا واراد ان یحضر لقآء العرش بعد الذی جبس جمال القدم بما اکتسبت ایدی الاشرار الذین اذا قیل لهم بای حجة آمنتم بالله یقولون بالبیان واذا اتی سلطان المعانی

على ظلل التبيان كفروا بالله ربهم الرحمن كذلك اخذنا المجرمين واظهرنا
ما في صدورهم وجعلناهم عبرة للعباد فاعتبروا يا اولى الابصار قل هذا
يوم فيه ناحت قبائل الارض واضطربت الاكوان وترى في وجوه المجرمين
غبرة النار قل تالله ان الساعة قد اضطربت والصور ينوح لنفسه و
محشر المقربين اخذوا ذيل الله ويقولون ارحنا يا رب الارباب والملائكة
واقفون تلقاء العرش ولن يقدرون ان يتكلمون الا بعد اذن ربكم العزيز
المختار اتقوا الله يا قوم ولا تعترضوا على الذي باشارة من اصبعه انفطرت
سماء الاديان وانشقت ارض الوهم وكلت الاصنام وانقعرت الاعجاز
قل يا قوم هذا الهوا الذي ناح لحزنه نقطة البيان وسمح ندائه نقطة الفرقان
اتقوا الرحمن يا ملأ الفجار انات لا تحزن من شئ تالله قد قدر لك ما تقر به
الابصار ان استقم على الامر بحول الله وقوته على شأن لا يمنعك عن ذكره
اشارات الذين كفروا بربهم المختار والبهاء عليك وعلى الذين قاموا عن بين
الاموات وتوجهوا الى وجه منه اضائت
الآفاق

ابو القاسم ش

الاقدس الاعظم الاعلى

٦٤٥ سبحان الذى اظهر نفسه كيف اراد وانها تنطق بين الامكان انه لا اله الا
هو الظاهر المتكلم الناطق المبين ان الذين كان فى قلوبهم ريب استنكفوا
واستكبروا على الله الا انهم من الاخسرين قل يا قوم قد ظهر المقصود وتم البرهان
ان اعتصموا بالله ولا تتبعوا كل جاهل بعيد قل هذا يوم وعدتم به فى الالواح
ان اعرفوه ولا تكونن من المريبين ان اليوم ينادى باعلى النداء ولكن القوم
من الغافلين طوبى لمن اقبل اليه معرضا عن الذين كفروا بالله رب
العالمين

ابو القاسم

٦٤٦ بسم الله الاعز الاعلى

قل قد ارتفع غمام الله حينئذ بالحق واحاط الممكنات فسبحان الذى كان على
العالمين محيطا ان استظلوا يا قوم فى ظله ليحفظكم عن حرارة النفس والهوى
فى هذا اليوم الذى احاطت النار كل مشرك دنيا ان يا عبد اسمع نداء الله من هذه

الشجرة المرتفعة البيضاء فى قطب هذه الارض المباركة الحمراء بانه لا اله الا هو و
ان هذا الظهور لسلطانه وبهائه ثم عزه وكبريائه ثم عظمته واجلاله لمن
فى الملك جميعا وفى كل حين يدعو الناس الى رضوان الله وحبه وتقربهم
الى مقر الذى كان عن الادراك مرفوعا قل يا قوم خافوا عن الله واجيبوا
ربكم العلى الاعلى ولا تتبعوا كل مشرك بعيد قل اليوم لن ينفعكم شئ
ولو تذكرون الله بدوام ملكوته وبقاء جبروته وما ينفعكم هو تقربكم الى
هذا الجمال الذى كان فى تلك الايام بين الظالمين مظلوما وانك انت
قم على ذكر الله وخدمته ثم دع الارض ومن عليها عن ورائك ثم اقبل الى
وجه الذى كان فى ازل الازال من انوار العز والجلال على الحق مبرزا ان يا قاسم
كن قاصم شوكة المعتدين فى هذه الايام التى اعترضوا على الله عباده الذين هم
اعتدوا عليه وكانوا من الظالمين فى ام الالواح من قلم الله مذكورا والبهاء
عليك وعلى الذين هم استقروا على الامر واتخذوا الى الله
سبيلا وكانوا فى العهد
وفيا

هوالعلیم الخبیر

۶۴۷
حضرت کاتب
کتابت لدی العرش حاضر ودر آن با کلیل ذکر الهی مکلل ومزین شد تا کو هی باشد
از برای تو وشهادت دهد باینکه بایمان الله فائز شدی وبعرفان محبوب عالم
که اکثری از امم از او غافلند مشرف گشتی ان اشکر الله بهذا الفضل المبین
قلم اعلی وصیت میفرماید کل را بحکمت لئلا یظهر ما تحتجب به الضعفاء
انه لهو الغفور الرحیم طوبی لک بما نطقت بثنآء ربک وذکر اسمک لدی العرش
واجابت مولیات بهذا اللوح البدیع انما البهآء علیک وعلی من تحرک
قلمه بذکر الله وعلی من ذکر فی کتابک نسئل الله بان یؤیدکم ویوفقکم علی ما
یحب ویرضی ویقدر لکم ما ینفعکم فی الاخرة والاولی

ش ابو القاسم

بسمه الواحد الاحد الصمد

۶۴۸
حضرت کاتب
ذکرت لدی العرش مذکور وندایت مسموع انشآء الله از عنایت رحمانیه وفیوضات
الهیه لازال در ظل سدرهٔ ربانیه ساکن باشید حمد مقصود عالم را که بذکرش مؤید
شدید وبعرفانش فائز گشتید در حقیقت اولیه علت خلق وافرینش

معرفت او بوده هر نفسی باین مقام فائز شد بفیوضات لا تحصی فائز است
الیوم عارف نفسی است که او را شناخت و عالم کسی است که معلوم را
ادراک نمود نفوس غافله که در بریهٔ نفس و هوی مانده اند و بانوار
فجر هدایت مهتدی نشده اند از معدومین لدی الحق محسوبند طوبی
از برای نفوسی که ذکرشان از قلم اعلی جاری و در جنت ابدیه که محبت الله است
وارد شده اند ان اشکر ربک بما ثبت اسمک فی اللوح قل یا الهی و سیدی
اسئلک بسراج وحیک الذی به اشرقت سماوات وارضات و مظلومیتک
مطلع آیاتک الذی ابتلی بین الظالمین من خلقک بان تجعلنی من الذین
انقطعوا فی حبک عما سواک و قاموا علی خدمتک بین عبادک و اخذتهم
نفحات محبتک علی شأن نبذوا من علی الارض عن ورائهم فی اظهار امرک
و اعلاء کلمتک ثم قدر لی یا الهی ما هو خیر لی لانک انت العلیم
و انک انت
المقتدر
القدیر

جناب نظر علی خ علیه ۹

هو الشاهد السامع العلیم

۶۲۹

عالم را انوار ظهور اسم اعظم بفوح اکبر ظاهر فرمود امروز هر بعیدی بشطر قرب متوجّه و هر عاصی بحر غفران ناظر و هر فقیری بشاطی قلزم غنا وارد جذب ظهور حقایق اشیاء را اخذ نموده ولکن عباد غافل و در قبور غفلت مطروح ازصیحه بر نخواستند و از صور بشعور نیامدند طوبی از برای نفسیکه عرف ایّام الله اخذش نمود و بشطر دوست هدایتش فرمود او از مقربین در کتاب مبین مذکور و مسطور قد ذکرک من طاف حولی و هاجر معی ذکرناک بهذا اللوح البدیع مبارک است وجهیکه از انوار وجه محروم نماند و نیکو است حال موقنیکه از افق اعلی ممنوع نگشت با بیا و لیای حق ندای عالم را بمثابهٔ طنین ذباب مشاهده نمایند و در لیالی و ایّام بامریکه سبب ارتفاع کلمهٔ علیا است قیام کنند این است مقام انسان و شأن او که از قلم رحمن جاری شده طوبی للعاملین ان اشکر ربک انه ایدک و عرفک ما غفل عنه اکثر اهل الارض کذلک نطق لسان العظمة فی مقامه الرفیع و فی سجنه

العظيم البهآء على اهل الله الذين ما خوفتهم شئونات الجبابرة و ما
اضعفهم ما ظهر من الذين كفروا بالله مالك يوم الدين

جناب مشهدى يوسف بيك عليه بهآء الله

بسمى المهيمن على الاسمآء

٩٤٠

قد انزلنا الكتاب واظهرنا البرهان وانطقنا الاشياء على انه لا اله الا هو
الفرد الواحد العليم الحكيم طوبى لعبد ما منعه الهوى عن مولى الورى و
ما شغلته الدنيا عن التقرب الى ملكوت عنايته وبه الكريم قد سمع المظلوم ندائك
ووجد عرف حبك وانزل لك ما يحفظك عن سهام الشياطين اياك ان تمنعك
الوان الدنيا عن الله رب العالمين قل يا ملأ البيان ضعوا ما عندكم وخذوا
ما اوتيتم من لدن منزل قديم لا ينفعكم البيان الا بهذا الكتاب العزيز العظيم
خافوا الله ولا تنكروا الذى اتى لنجاتكم وعرفكم صراط الله المستقيم كذلك انزلنا
الآيات واظهرنا الامر فضلاً من عندى عليك لتكون من الشاكرين البهآء
من لدنا عليك و على الذين اخذوا الكتاب بقدرة وعملوا بما امروا
به من لدن آمر عليم

س ل خ ا

بسمی الّذی به انار افق البرهان فی الامکان

۶۴۱ کتاب مسطور من ایّ قلم من قلم الله المهیمن القیّوم ولوح مرقوم من ایّ
یراعة من یراعة الله ربّ ما کان وما یکون هذا الوح لاح من افقه نیّر
العرفان طوبی لقوم یعرفون کم من عالم ترکناه بنفسه وکم من جاهل
انقذناه بفضلی المهیمن علی کلّ شاهد ومشهود طوبی لک بما ذکرت لدی
المظلوم وتوجه الیک وجه القدم من مقامه المحمود ایّاک ان تحزنک اشارات
الامم او یخوفک ضوضاء الّذین کفروا بالله مالک الوجود انّ الّذین اعرضوا
سوف یرون انفسهم فی خسران مبین انّهم قد انتظروا ایّام الله
فلمّا اتت قاموا علی الاعراض علی شأن ناح به سکّان الملکوت البهاء علیک
وعلی الّذین نبذوا الاوهام وتمسّکوا بحبل عنایة ربّهم مالک الملوک

ضلع جناب اسد الله علیها بهاء الله

۶۴۳ بسمی الفضّال الکریم

خطابات حمد خدا را که اوراق را بسدره راه نمود وامّاء را بر ظهور سلطان ظهور آگاه فرمود

طوبى لامة اقبلت وفازت وويل لكل غافل كفر بالله اذا تى بنود مبين يا امتى
قد ذكرك من احبنى ذكرناك بهذا الكتاب العزيز البديع الذى به نادت الاشياء
وانجذبت حقائقها وترنمت طيور العرش انه لا اله الا هو المقتدر العليم الحكيم
كذلك انزلنا الآيات فضلاً من عندى لك لتشكرى ربك العزيز العظيم
البهاء من لدنا عليك وعلى كل امة آمنت بالله رب العرش
والكرسى الرفيع

ابو القاسم فى الشين

هو العزيز القيوم ٩٤٤

فاشهد يا عبد بما شهد الله قبل خلق السموات والارض وقبل ان يخلق
ملائكة المسبحين بانه اله احدا فردا صمدا الذى لن يرفعه نصرة المبطلين ولن يضره
اعراض المعرضين وبان عليا بهائه ونوره على الخلق اجمعين اياك ان لا تنقض
ميثاق الله وكن على عهده قويم ثم اشكر الله بما نزلت بما ذكرك فى هذا السجن البعيد
وعرفك نفسه وانزل عليك كتاب كريم انه نزل بالحق من لدى الله رب العالمين والروح
والتكبير والبها عليك وعلى المخلصين ٢ ٥ ١

ش امة الله ضلع جناب حاجی محمد حسین غیاث علیهما بهآء الله

هو السامع المجیب

۶۴۴

یا امتی نامهات حاضر و باصغاء مظلوم فائز امروز کل در صقع واحد مشاهده میشوند هر نفسی توجه نمود و باوجه منیره و قلب طاهر و صدر مقدس اقبال کرد و از اهل بها مذکور و در صحیفهٔ حمرا از قلم اعلی مسطور باین عمل طیب در این یوم معادله ننماید اعمال قرون و اعصار بنکوست حال نفسیکه باعمال طیبه و اخلاق مرضیه حق جل جلاله را نصرت نمود چه بسیار از رجال که الیوم محروم مشاهده میشوند و چه مقدار از اماء که بر شاطی بحر عرفان خیمه برافراشته اند کبری من قبلی علی وجوه بناتک وذکریهن بذکری و عنایتی وآیاتی نسئل الله تعالی ان یغفرک ویغفرهن انه هو الفضال الکریم وهو المشفق الغفور الرحیم

ش جناب محمد حسن خیاط علیه بهآء الله

۶۴۵ هو الشاهد السامع الخبیر

هذا ذکر من لدنا للذین اقبلوا الی الله المهیمن القیوم وشهدوا بما شهد الله

الا انهم عباد مكرمون قد حضر العبد الحاضر كتابك وعرضه بلقاء العرش ونزل
لك هذا الكتاب المحتوم طوبى لمن فاز بذكر الله فى ايامه وويل لكل غافل محجوب انه
غفرك وكفر عنك سيئاتك ان اشكره بهذا الفضل المشهود ان استقم على الامر
باسم ربك انه يشهد ويرى وهو الحق على امر الغيوب البهاء المشرق من افق
البقاء على الذين سمعوا النداء واجابوا ربهم مالك الورى الذى اتى بالحق
بسلطان احاط ما كان وما يكون ونذكر من سمى بحسن قبل على ليفرح ويكون
من الشاكرين فى كتاب الله مالك الوجود ان احمد ربك بما اقبل اليك من
شطر السجن وذكرك بما لا يعادله ما على الارض ولكن القوم هم لا يفقهون

مشهدى ابو القاسم

بسم الله الاعظم الابهى ٩٤٦

ذكر رحمة ربك عبده الذى اتخذ لنفسه الى الله سبيلا واراد ان يحضر لقاء العرش
بعد الذى حبس جمال القدم بما اكتسبت ايدى الاشرار الذين اذا قيل لهم بان حجة ٤٠
آمنتم بالله يقولون بالبيان واذا اتى سلطان المعانى على ظل التبيان كفروا
بالله وبهم الرحمن كذلك اخذنا المجرمين واظهرنا ما فى صدورهم وجعلناهم

عبرة للعباد فاعتبروا يا اولى الابصار قل هذا يوم فيه ناحت قبائل الارض واضطربت
الاكوان وترى فى وجوه المجرمين غبرة النار قل تالله ان الساعة قد اضطربت
والصور ينوح لنفسه ومعشر المقربين اخذوا ذيل الله ويقولون ادعنا يا رب
الارباب والملائكة واقفون تلقاء العرش ولن يقدرون ان يتكلمون الا بعد اذن
ربكم العزيز المختار اتقوا الله يا قوم ولا تعترضوا على الذى باشارة من اصبعه
انفطرت سماء الاديان وانشقت ارض الوهم وكبت الاصنام وانقعرت
الاعجاز قل يا قوم هذا هو الذى ناح لحزنه نقطة البيان وسمع نداءه نقطة
الفرقان اتقوا الرحمن يا ملأ الفجار انك لا تحزن من شئ تالله قد قدر لك
ما تقر به الابصار ان استقم على الامر بحول الله وقوته على شأن لا يمنعك
عن ذكره اشارات الذين كفروا بربهم المختار والبهاء عليك وعلى الذين قاموا
عن بين الاموات وتوجهوا الى وجهه منه اضاءت الآفاق

ش جناب ابو القاسم عليه بهاء الله خراز

٦٤٧

بسمه المهيمن على الاسماء

يا ابا القاسم امروز بحق منسوب است و در كتب الهى بيوم الله مذكور

اگر نفسی در آنچه در کتب الٰهی مخصوص این ایام نازل شده تفکر نماید بتحیر و یقول هذا یوم عظیم امروز روزی است که نبأ اعظم ندا میفرماید و کل را باقق اعلیٰ دعوت مینماید طوبیٰ لقاصد قصد المقصود و لوجه توجه الیه و عمل بما امر به فی کتابه المبین در جمیع امور بحق توکل کن و با و تفویض نما البته آنچه مقتضیات حکمت بالغه است بآن امر میفرماید و اجرا میدارد انه لهو المقتدر القدیر

جناب حسن علیه بهآء الله

هو الناظر من افقه الاعلیٰ ۶۴۸

کتابی انزله المظلوم من شطر السجن لمن اقبل الی الله المهیمن القیوم و یوصیه بما یرتفع به الامر و یذکره بما نزل من القلم الاعلیٰ فی هذا المقام المرفوع یا حسن اسمع ندآء الله من سدرة المنتهیٰ انه لا الٰه الا انا الحق علام الغیوب آیاتی ان تحزنک شئونات العالم او تضعفک قوة الذین کفروا بالله مالک الوجود قل قد اتی الموعود راکبا علی السحاب طوبیٰ لمن شهد و رای و ویل لکل غافل محجوب هذا یوم تقول الاثمار للاشجار طوبیٰ لک بما مرت علیک نسمات الظهور فی هذا الیوم الذی به قرت العیون و البحار تنادی الجبال

وتقول طوبى لكن بما نصبت عليكن خيام العظمة وارتفع فيكن خباء المجد
امرًا من لدى الله مالك الغيب والشهود طوبى لعبد فاز بعرفان الله فى ايامه
وقام على خدمة امره المحتوم قد حضر لدى الوجه من سمّى بسلمان بكتاب قرئنا ه
واجبناك بهذا اللوح لتشكر ربك العزيز الودود وتذكر من سمّى بمحمد شفيع
كما ذكرناه من قبل فى الواح شتّى ليشكر ربه مالك الملك والملكوت يا شفيع
انا ذكرناك بما تزيّن به ديباج كتاب الوجود ليشهد بذلك من عنده لوح
محفوظ لا تلتفت الى الدنيا وشئونا تها ذكر عبادى بالروح والريحان
لعلّهم يجدون عرف قميص الله رب ما كان وما يكون لا تنظر الى الخلق و
اعمالهم بل الى الذى ينطق فى قطب العالم لا اله الا انا الحق علّام الغيوب
يا ابا القاسم اسمع ندآء المظلوم من شطر السجن ثمّ اذكره فى الاصيل والبكور
آيات ان تحجبك حجبات العالم او تخوفك سطوة الذين كفروا بالشاهد و
المشهود قل لك الحمد يا الهى بما اقبلت الىّ من شطر السجن وذكرتنى بآياتك
تضوّع منها عرف اسمك المحبوب وتذكر من سمّى بمحمد حسن ليفرح ويكون
من الشاكرين يا حسن اقبل بقلبك الى الافق الاعلى ثمّ اذكر مولاك فى كلّ حين

انه ذکرک اذ کنت صامتا عن ذکره و اقبل الیک من شطر سجنه المبین اشکرالله
بما توجه الیک وجه القدم و ذکرک بما لا یأخذه النفاد ان ربک هو المشفق
الکریم یا حسن اشکر الله ربک بما جری من قلمه ذکر کل اسم کان فی کتاب
انه هو الغفور الرحیم و نذکر اما آئی اللاوئی آمن بالفرد الخبیر لعمری کل امة
آمنت انها من اعلی الرجال لدی الله العزیز الحمید قد غفر الله الذین اقبلوا
الیه و خضعت کُتبهم امام الوجه انه هو الذی شهدت بفضله الکائنات
و بعنایته کل منصف بصیر البهاء علی اهل البهاء الذین وفوا بمیثاق الله
رب العالمین

جناب محمد حسن و علی آقا علیهما بهاء الله

بنام مقصود عالمیان

۹۴۹

عبد حاضر امام وجه حاضر نامهٔ شما را تمام ذکر نمود و بشرف اصغا فائز
گشت لله الحمد اقبال نمودید در ایامیکه علما و فقهاء شیعه از حق اعراض
نمودند و بسفک دمش فتوی دادند جمیع اخبار عالم منتظر ایام موعودهٔ
در کتب الهی بوده اند و چون سدرهٔ مبارکه ظاهر و باثمار جنیهٔ حکمت

Provided by the Afnan Library

وبیان مزین کل باسیاف قصد قطعش نمودند الامر "آء الله طوبا" زبرای
نفسیکه شبهات معرضین منعش ننمود وسطوت معتدین از توجهش باز
نداشت کأس بیانرا باسم محبوب امکان از ایادی عطا اخذ نمود وباسمش
آشامید لعمرالله انه من اهل البهآء فی کتاب الله مولی الوری باحسن بعد محمد
حمد کن مقصود عالمیانرا که ترا ذکر نمود وبآثار قلم اعلی فائز فرمود نسئل الله
ان یؤیدك ومن سُمّی بعلی علی ما یحب ویرضی ویقدر لکما ما یبقی به ذکرکما
انه علی کل شئ قدیر وبالاجابة جدیر

ش جناب ابوالقاسم

هوالناطق بین الارض والسمآء

۶۵۰
قد اوقدنا السراج وانزلنا الآیات واظهرنا الامر وانطقنا الاشیآء
والقوم اکثرهم من الغافلین قد سمعوا النداء وانکروه وجادلوا بالآیات
اذ نزلت من لدن منزل قدیم هم الذین انکروا حجة الله وبرهانه فی کل
الاعصار یشهد بذلك من عنده علم کل شئ فی کتاب مبین قد حضر کتابك
لدی الوجه وجدنا منه عرف حبك نزلنا لك هذا اللوح لتقرء وتکون من

الشاكرين انا نوصيك والذين آمنوا بما يرتفع به امر الله ان ربك لهو
الناصح العليم قل يا ملأ الارض دعوا ما عندكم ثم اقبلوا الى مالك الملكوت
بكتاب عظيم اياكم ان تمنعكم الاوهام عن الذى بدا بالحق بيان وهدى
العندليب على الافنان انه لا اله الا هو المنزل القديم كذلك نورنا افق
اللوح بشمس البيان اذا فزت ببيان احمد الله رب العالمين

١٥٢ ٩٥١

يا على قبل آقا الحمد لله بانوار عرفان مقصود عالميان منور گشتى واز كوثر
بيان آشاميدى اعرف مقام هذا الفضل وقل لك البهاء يا مالك العطاء
ولك الفضل يا مولى الورى اشهد انك اظهرت ما كان مكنونا فى كنز العصمة
ومستورا عن البرية وهديت عبدك هذا الى نبأك الاعظم الذى به
اضطربت افئدة الامم اسئلك ان لا تمنعنى عن باب جودك وعطائك
وبحر آياتك لا اله الا انت الفرد
الواحد العليم
الحكيم

۶۵۲
یا محمد قبل حسن اعمال بعضی سبب احزان شد امروز ناصر حق اعمال طیبه
واخلاق مرضیه بوده مکرر این کلمهٔ علیا از قلم اعلی نازل ضر این مظلوم زنجیر
وکند ارض طا نبوده وهمچنین ظلم ظالمهای ارض میم نه بلکه از نفوسی است
که دعوی محبت مینمایند وخود را از اهل بها میشمرند ولکن مطیع نفس
وهوی مشاهده میگردند امروز باید اولیا بنور تقوی منور باشند
ونار انقطاع مشتعل این است وصیت حق جل جلاله از قبل وبعد طوبی
للعاملین حمد کن حضرت مقصود را که در این شب ترا ذکر نمود وباسمت
نازل فرمود انچه را که هر حرف آن سراجی است منیر ومصباحی است
مضیئی از برای اهل ارض اذا فزت به قل لك الحمد یا مالك الملك والملکوت
وسلطان العز والجبروت

۶۵۳
ش جناب میرزا فضل الله علیه بهآء الله
هو الشاهد من افقه الاعلی
یا فضل الله ملکوت فضل ظاهر وقلم اعلی ناطق وافق سماء بیان بنیر معانی

روشن ومنیر ولکن قوم را سکری اخذ نموده که قلم ولسان از ادراکش
عاجز واز احصائش قاصر طوبی از برای نفسیکه لوجه الله قیام نمود
ولوجه الله تکلم نمود ولوجه الله بخدمت امر مشغول گشت اوست
از اهل سفینهٔ حمرا که ذکرش در رقیوم اسما از قلم اعلی مذکور ومسطور
بگو یا حزب الله باتحاد واتفاق بنصرت امرالله مشغول شوید امری ظاهر
شده که شبه ومثل نداشته ونخواهد بگو بترسید از خداوند یکتا وخود را
از نفحات ایامش محروم ننمائید تالله قد ظهر ما لا ظهر فی الابداع نعیما
لنفس ما منعتها الشبهات ولا الاشارات امروز غیث کرم هاطل و
آفتاب فضل مشرق وجمیع اشیا بهلوا وتعالوا ناطق خود را محروم ننمائید
بشنوید ندای مظلوم را اتریدعوکم تحت مخالب البغضاء یشهد بذلک
مولی الاسماء وفاطر السماء در آنچه ظاهر شده تفکر نمائید وناس را از نفحات
وحی آگاه کنید هر نفسی تا دراست در این یوم مبارک مراتب باقیه وذکر
دائم تحصیل نماید طوبی از برای ناطقیکه زمام امور علما او را منع ننمود واز
برای مقبلی که اعراض فقها وسطوت امرا او را از حق باز نداشت امروز روزیست

بزرك اقلام عالم از وصفش عاجز وقاصر كذلك نطق القلم اذ كان مالك
القدم مستويًا على عرش البيان بسلطان مبين البهاء عليك وعلى الذين
سمعوا النداء واقبلوا بقلوبهم الى هذا الافق المنير

ش جناب فضل الله عليه بهاء الله

هو المبين المبين

٩٥٤
قد شهد الجماد لرب العباد ولكن الناس فى حجاب عظيم ما من شئ الا وقد
شهد لهذا الامر ولكن القوم فى ريب مبين قد كفروا بنعمة الله بعد انزالها
ونبذوا عن ورائهم كتاب الحكيم قد قتلوا من نطق بالحق بذلك لعنهم الملأ
الاعلى والذين طافوا عرشه العظيم قل يا قوم ان ارحموا على انفسكم ولا
تعترضوا على الذى جائكم ببرهان الروح وحجة محمد ودلائل المرسلين تالله
قد شهد ام الكتاب بظهورى وطاف حولى ولكن القوم اكثرهم من الغافلين
قد نبذوا ما نزل من سماء مشية ربهم الرحمن واخذوا ما عند القوم من
الظنون والتماثيل ان القوم هم علمائهم الذين منعوهم عن التوجه الى
وجه الله رب العالمين سوف ياخذهم الله عدلًا من عنده اذًا يرون

انفسهم فخسران مبين كذلك نطق القلم الاعلى فى هذا القصر الرفيع
لتشكر ربك المقتدر القدير البهاء اللائح من افق ملكوتى عليك وعلى
الذين تمسكوا بذيلى المنير

جناب آقا محمد حسن الذى حضر وفاز ٩٥٥

بسمى الذى به اشرق نور البيان من افق ارادة الله رب العالمين
الحمد لله الذى اظهر امره وانجز وعده ونطق بما يقرب الناس اليه انه
لهو المالك الذى اقر كل الملوك بعبوديتهم له وبعجزهم عند ظهور اقتداره
وبفقرهم عند اشراق نير غنائه وبمرضهم عند امواج بحر شفائه انه
لهو المقتدر العزيز الفياض انك اذا فزت بلوح الله وآثاره وشربت
رحيق البيان من كاس عطائه قل سبحانك اللهم يا الهى اسئلك باسمك
المهيمن على الاسماء وسبحانك اللهم يا الهى اسئلك بسلطانك الذى
غلب الاشياء ان تنزل على عبدك هذا من سحاب عطائك بركة من
عندك ورحمة من لدنك ثم اكتب لى يا الهى ما ينفعنى وكل عبادك
الذى شهدت الموجودات بعظمتك واقتدارك لا اله الا انت المقتدر العزيز المختار

جناب مشهدی ابوالقاسم علیه بهاء الله

بسمی الّذی به سطع النّور فی طور الظّهور ٤٥٩

یا ملأ الارض اسمعوا ندآء المظلوم الّذی یذکرکم فی السّجن الاعظم و یهدیکم
الی صراط الله ربّ العالمین قد ظهر المکنون و اظهر ما کان موعودًا
فی کتب الله العزیز العظیم ایّاکم ان تمنعکم شئونات البشر عن مالک القدر
و ایّاکم ان یحزنکم ظلم کلّ ظالم بعید خذوا قدح البقآء باسم ربّکم الابهی
ثمّ اشربوا منه مرّة بذکری الاعظم واخری باسمی المهیمن علی من فی
السّموات والارضین قل یا ملأ البیان قد اتی من طاف البیان حوله
و ظهر ما کان مذکورًا بلسان النّقطة الّذی بشّر العباد بظهور مکلّم الطّور
فی هذا المقام العزیز البدیع انّک اذا فزت بآیاتی و ما جری من قلمی و آمنت
شطر السّجن و قلت الحمد یا الهی و لک البهآء یا محبوبی اسئلک بکلماتک الّتی
جعلتها علمًا لاظهارک و منادیًا باسمک بین عبادک و نورًا للّذین ارادوا
افقک الاعلی و ظلمةً و نقمةً لکلّ فاجر لئیم و اسئلک یا مقصود العالم باسمک
الاعظم ان تجعلنی فی کلّ الاحوال متمسّکًا بحبل عطائک و متشبّثًا بذیل

رحمتك ومتغمسا فی بحر توحیدك لا آله الا انت المقتدر العزیز الحکیم

جناب آقا محمد حسن الذی حضر وفاز

بسمی الذی به اشرق الفجر من افق الظهور

٦٥٧

لك الحمد یا الهی ولك الثناء یا مقصودی ولك البهاء یا مالك الارض

والسماء بما عرفتنی امرك المبین ونبأك العظیم وسقیتنی من کأس

عطائك رحیق لقائك واسمعتنی ندائك الاحلی اذ کنت مستویا

علی عرش العطاء اسئلك اللهم یا مقصود القلوب ان تفتح علی وجهی

باب رحمتك وثروتك انك انت المقتدر

العزیز الفیاض

ص جناب باقر علیه بهاء الله

الاقدس الامنع الاعظم

٦٥٨

انا نزلنا مرة ما لا یعرفه احد الا من شاء الله وفی مقام نزلنا الآیات علی شأن

یعرفها العباد وما اراد بها ربهم العلیم الخبیر لعری نحب ان ننطق بکلمات یعرفها

کل من اقبل الی الله کذلك تقضی رحمتی التی سبقت العالمین ان اشکروا الله بما

ينطق المحبوب على لسانكم ان هذا الفضل عظيم ان الذين بعدوا اليوم عن فضل الله
ودعته اولئك فى ضلال مبين والذين اقبلوا واعترفوا بما نزل فى الالواح
انهم من الفائزين من الناس من اخذ الظلة لنفسه نورًا ومنهم من ضل
فى هياء الضلال ولا يكونن من الشاعرين قد ارتفع النداء على شأن سمعت
الذرات ولكن الناس اكثرهم من الغافلين قد اشرقت شمس البيان على شأن
احاطت الامكان اشراقها ولكن الناس اكثرهم من المعرضين يرون
برهان الله وسلطانه وينكرونه بما اتبعوا كل جاهل بعيد قل يا قوم
خافوا الله ولا تنظروا الوجه بابصاركم بل بهذا البصر المنير كذلك امرتم
فى كل الالواح ان انتم من الفقهين انك لا تحزن من الذين كفروا بالله
وما ورد علينا من جنود الظالمين ان اشكره فى كل الاحيان وتوكل عليه
انه مع عباده المتوكلين

الاعظم الأبهى ٦٥٩

هو
ع ط يا عبد ان اشكر الله ربك بما حضر لديك الوجه وتوجه اليه لحاظ ربك
العليم الحكيم لو تعرف قدر هذا المقام لتطير من الشوق وتصيح بهذا

الاسم بين العالمين لما امرنا الناس بالحكمة سترنا عنهم بعض المقامات
لئلا تاخذنا والاشتياق عن كفهم زمام الاختيار ان ربك لهو الحاكم
على ما يريد ان اذكر الله ربك ثم اشكره بما انزل عليك ما يبقى به
ذكرك بدوام الملك والملكوت انه لهو الغفور الرحيم يا احبائي
ان افرحوا باسمي ثم اذكروا ربكم العزيز الحميد لا تحزنوا من الذين اعرضوا
سوف يأخذهم الله بقهر من عنده انه مهلك قرون الاولين ويرفع

اسمائكم بالحق انه لهو المقتدر القدير

ص باقر

الاقدس الاقدس ٦٦٠

قد سمعنا ما نادیت به المظلوم اذ كان بين ايدي المشركين ووجدنا
من ندائك عرف حبك مولى العالمين طوبى لاسانك بما تحرك بثنآء مولياك
ولصدرك بما استنار من انوار محبة هذا الجمال المشرق المنير نسئل الله
بان يوفقك في كل الاحيان على ذكره وثنائه وبتوفيقك على الاستقامة
على ما انت عليه انه لهو المقتدر القدير طوبى لك بما وجدنا كتابك مقدسا

عن ذكر غيری هذا ينبغی لمن اقر اليوم بهذا الامر البديع انه يذكر من ذكره و
يرفع من خضع لسلطنته واقتداره انه لارحم الراحمين انما البهآء عليك
وعلی عباد الله المخلصين

جناب محمد رضا ش

هو القائم القيوم

٤٤١

الحمد لله الذی فصل بين الموحدين والمشركين بكلمة من عنده وانه لهو المقتدر
العزيز الحكيم وانك انت يا عبد الناظر الی الوجه فاشكر الله ربك بما عرفك
نفسك وانقطعك عن المشركين وقد سمع الله ما خرج من شفتيك فی
ثناء مظهر نفسه انه لا يغرب عن علمه من شئ وانه بكل شئ عليم فاعلم
بان اللسان قد خلق لثناء الله ربك ورب العالمين وان القلب قد فطر
بحب ربك العزيز المقتدر العلی العظيم وانما الاذن قد ذوقت لإستماع
نغمات الابدع البديع فياحبذا لك بما سمعت كلماته وكنت ناطقا بذكره
وثنائه وفزت بحبه ورضائه وان هذا لفوز عظيم كن علی حب ربك
علی شأن لو لا تجد احدا سواك فی حبه وامره لن تضطرب فی نفسك

وتكون على استقامة وفرح مبين لان هذا كاس لن يقدر ان يشرب
منها احدا الا عباد الله المقربين هل رايت بان الجعل يشتاق الى نفحات
المسك والخنزير يشرب من كوثر الحيوان لا فورب العالمين كل يعمل على
شاكلته ويسلك مع جنسه كذلك نزل الامر في الالواح يا موالله ربك
ورب آبائك الاولين وانك لو تنظر ببصر ربك لتشهد الذين هم كفروا بالله
في تلك الايام على صور الكلاب والخنازير تجتنب عن هؤلاء ثم اعتصم
بعصمة ربك ان وجدت من مقبل فالق عليه ما القى الله عليك وان وجدت
من معرض فاعرض عنه وتوجه الى وجه ربك المشرق المنير تالله الحق
قد خلقتم لتبليغ هذا الامر فطوبى لكم يا اصفياء الله قد فزتم بما لا فاز احد
سواكم كذلك يختص الله من يشاء برحمته وانه لهو الغفور الرحيم ثم اعلم
بانا سمعنا نداء الذين نادوا ربهم ودعوه سرا وجهرا وحضر بين يدينا
اوراق التي حملتموها واجبناهم بكلمات عز بديع وارسلناها لترسلن
اليهم ليشكرن الله وربهم في كل الاحوال ويكونن من الشاكرين ان استقم
على حب الله بشان لا يزلك كلمات المنكرين ان اعتمد بالله وربك وانه

يحرسك ويحفظك بالحق ثم انقطع عن كل مشرك اثيم كذلك القيناك
واذكرناك في هذا اللوح لتكون مستبشرًا ببشارات الروح في هذه الايام
التي كان جمال القدم في حزن عظيم والقدس عليك وعلى عباد الله المخلصين

الاقدم الاعظم

٩٤٣

قد ارسلنا اليك نفحة التقديس من هذا القميص الذي صار محمرًا بدم البهاء
بما اكتسبت ايدي الاشقياء الذين كفروا بالله منزل الايات طوبى لمن وجد
عرفه واقبل اليه بقلبه الا انه من الابرار يذكره اهل ملأ الاعلى ويصلين
عليه الملائكة والروح من لدى العزيز الوهاب يا عباد الرحمن ان استمعوا
نداء الله من هذا الشطر الذي منه لاحت شمس الايقان اياكم ان يمنعكم
شيء عن الله موجد الامكان ذروا الذين كفروا في خوضهم وتمسكوا
بهذا الحبل الذي منه استحكمت الاديان ان الذين اعرضوا اولئك من
اصحاب الضلال والذين اقبلوا اولئك في روح وريحان ان اسئلوا الله
بان يوفقكم على امره ويقدر لكم ما تفرح به القلوب وتقر
به الابصار

خطاب ل

بسم الله الاقدس الأبهى ٦٦٣

هذا كتاب من لدن مالك الاسماء للذى سمع نداء ربه واجاب ليفرح بذكر الله
اياه وليستقيم على الامر على شأن لا تخوفه جنود الظالمين يا ايها العبد
المقبل الى الله لو تجد حلاوة ذكر الله لتقطع عما كان وتكون ناطقا باسم
ربك الرحمن بين الاكوان ان هذا الحق يقين ان الذين سمعوا باذن القلب
طاروا فى هواء الشوق والاشتياق ليشهد باقبالهم قلم الله العزيز الحكيم
هل يحزن احد بعد الذى اشرقت شمس البهجة من افق امر ربه العزيز الكريم
تهللوا بهذا الاسم تالله به تعطر الآفاق لو انتم من العارفين وبه
فصل الله بين عباده انه لهو المقتدر القدير خذ كوب البيان باسمى
الرحمن ثم اشرب بهذا الذكر الحكيم

من سمى بالاسمين الاعظمين

هو الاقدس الاعظم العلى الاعلى ٦٦٤

كتاب من لدنا لمن فاز بالله المهيمن القيوم طوبى لك بما زرت البيت وصاحب كل
بيت مرفوع لعمرى انا نجد نفحات الحجاز التى تضوعت من ذاك المقام المحمود

انا نذکر الیوم الذی فیه اشرقت شمس البهآء من ذالک الافق المشهود واعترض
علیه العباد بما عندهم من الاوهام والظنون طوبی لک بما دخلت السجن بعد
دجوعک من البیت المعمور وسمعت ندآء المظلوم وشربت رحیق الوصال من
کأس عطآء ربک المهیمن القیوم ان افرح بما ذکرت من قلم المسجون وتوکل
علی الله فی کل الامور انا نکبر من هذا المقام علی الذین توجهوا بوجوه نورآء
الی الله العزیز الودود انما البهآء علیهم وعلیک وعلی اخیک الذی فاز
بالاسم الظاهر المکنون

ش جناب حاجی سمنی حضرت مقصود
بنام گوینده پاینده

۶۶۵
قلم اعلی شهادت میدهد بر ایمان و توجه و اقبال و خضوع و خشوع تو لوجه الله
رب العالمین الحمدلله هجرت نمودی و کوثر وصال را از ید عطای محبوب
بیزوال آشامیدی بگوای دوستان جهد نمائید تا جواهر وجودها ے
انسانی از صیقل عنایت ربانی ظاهر و هویدا گردد انسان بمثابهٔ شجر است
اثمار آن صفات و اخلاق حسنهٔ روحانیه انشآء الله بعنایت الهی اشجار وجود

باین اثمار مزین گردند انه لهو المقتدر القدیر کتابت حاضر ذکرت داشتیم
وباین لوح امنع تراذکر نمودیم ان افرح ثم اشکر ربک الغفور الکریم

ش جناب حاجی محمد رضا الذی فاز

هو العلیم الخبیر

٦٦٦

ذکر من لدنا لمن فاز بایامی وسمع ندآئی وشهد بما شهد به لسان عظمتی انه لا اله الا
انا المهیمن القیوم قد ارسلنا الرسل وانزلنا الکتب واخبرنا العالم بهذا الظهور
الاعظم یشهد بذلک کتب الله رب العالمین یا ملأ الارض اتقوا الرحمن خلصوا
انفسکم من حجبات الظنون والاوهام تعالوا الی ربکم انوار الله من هذا الافق
المنیر قد ظهر ما کان مستورًا فی خزائن العلم واتی من کان موعودًا فی القرون
والاعصار یشهد بذلک کل منصف علیم یا ملأ الارض ضعوا ما عندکم
وخذوا ما امرتم به من لدن قوی غالب قدیر طوبی لکل مقبل فاز بکلمة الله وویل
للأخسرین الذین تمسکوا بما عندهم معرضین عما عند الله مالک هذا الیوم البدیع
طوبی لک بما اقبلت وسمعت واجبت من اعرض عنه علماء الارض الا من شرب
رحیق الاستقامة من ایادی عطاء ربه القدیر

ش ورقه طوطی علیها بهآء الله

بنام دوست یکتا

۶۴۶

با امتی ندایت را شنیدیم و باین آیات بدیعهٔ منیعه جواب عنایت فرمودیم

جمیع عالم بیک کلمه از کلمات الهی معادله نمی نماید فضل بمقامی است که هر مقبلی

بلوح حق جل جلاله فائز شد ونزد بعضی الواح متعدده موجود جمیع عالم از

شکر این فضل بر نیامده ونمی آید ان اشکر فضل ربک بهذا الکرم المبین

الحمد لله رب العالمین وتذکر امتی بذلک ونبشرها برحمتی التی سبقت

من فی السموات والارضین

ش جناب محمد رضا الذی هاجر وفاز

بنام خداوند یکتا

۶۴۱

لله الحمد قصد افق اعلی نمودی واز بر و بحر گذشتی وبعنایات حق جل جلاله

بمقامی وارد شدی که مقصد مقربین ومخلصین بوده دیدی مقامی را

که ملأ اعلی طائف بوده وشنیدی ندائی را که ابن عمران در طور عرفان

شنیده مکافات واجر این عمل مبرور خیر دنیا وآخرت از برای تو از قلم اعلی

خط طوطی

مقدر گشته این مقام را حفظ نما و بآنچه سزاوار عنایت حق جل جلاله است
عامل شو انه ذکرک من قبل و فی هذا الحین و یأمرک بالمعروف فضلاً من عنده
وهو الآمر القدیم

ش فضل الله

بنام یکتا خداوند دانا

٦٦٩

امروز روزیست که کل ذکر او را شنیده اند چه که در جمیع کتب الهی مذکور است
و بمثابهٔ آفتاب حقیقی از آفاق الواح ربانی مشرق و مضیئ مع ذلک کل بر اعراض
قیام نمودند و باعتراض مشغول گشتند عجب در اینکه کل منتظرند و از حق
سائل و آمل که ایشانرا از ادراک یوم عزیز بدیع محروم نفرماید و منع نکند
و حال روز ظاهر و لسان الهی باعلی النداء مابین ارض و سما ندا میفرماید
مع ذلک کل غافل و واقد مشاهده میشوند سکر هوئ نامرادانرا از مالک ورئ
منع نمود نیکوست حال نفسیکه سبحات عالم و حجبات امم او را از اشراقات
انوار شمس اسم اعظم منع ننموده لعمر الله انه من الفائزین وانه من اهل
البهاء فی لوح مبین

جناب حاجی حسین علی علیه بهآء الله

هو الشاهد الخبیر

٤٧٠

قد سمعنا ذکرک ورأینا اشتعالک فی حب الله رب العرش العظیم ذکرناک بلوح لاحت من افقه شمس عنایة ربک رب العالمین قل یا الهی وسیدی اسئلک باسمائک المهیمن علی الاسماء وبالسفینة التی جرت علی البحر باسمک الاعظم الابهی بان تؤیدنی علی ذکرک وثنائک وعلی خدمة امرک ای رب زدنی شوقا واستقامة علی هذا الامر الذی به تزعزعت الادکان واضطربت افئدة المعرضین ای رب لاتجعلنی محروما عما عندک فاکتب لی ما کتبته لاصفیائک انک انت المقتدر علی ما تشآء لا الٰه الا انت العلیم الحکیم

ش جناب حاجی آقا کوچک علیه بهآء الله

بسمی الذاکر والمذکور

٤٧١

عالم را غفلت احاطه نموده وجمیع را از افق اعلی منع کرده مگر نفوسیکه در بحر محبت الهی مستغرقند آن نفوس یک ذره از بلایا در سبیلش از ما فی الدنیا مقدم میدارند ایشانند از اهل بها در کتاب اسما طوبی از برای

ایشان چه که فائز شدند باموریکه لازال حق جل جلاله بلسان نبیین و مرسلین
بآن بشارت فرموده امروز روزی است بزرگ و عظمتش از قلم اعلی در زبر
والواح نازل ینطق فیه متکلم الطور انه لا الٰه الا انا العلیم الحکیم نامه رسید
و بشرف اصغا فائز و شمس عنایت از افق فضل مشرق انشآء الله فائز
میشوی بآنچه طلب نمودی ان افرح بهذا الفضل المبین وقل الحمد لله رب
العالمین البهآء علیک و علی کل امة آمنت بالله و علی امتی التی فازت فی الزور آء

وسمعت ندآء الله العلیم الحکیم

ش جناب حاجی سمی حضرت مقصود

هو المشفق الکریم

٦٧٩
لازال آثار فضل و رحمت و شفقت و عنایت از خزائن قلم اعلی ظاهر و مشهود
هر کلمه‌ئی از کلمات علیا که از مطلع اراده مالک اسما ظاهر گردیده است مبین
و امریست حکیم و نبائیست عظیم طوبی از برای نفوسیکه بعرفانش فائز گشتند
و از بحر معانیش قسمت و نصیب بردند یا ایها المذکور لدی المظلوم ندایت را
شنیدیم و باین لوح امنع اقدس جواب میگوئیم کلمهٔ عفو و غفران از قلم اعلی

دربارهٔ ات نازل شکرکن مقصود عالمیانرا که باین فضا اعظم و رحمت کبریٰ فائز
شدی مفاتیح کنوز عالم در ید قدرت اوست یعطی و یمنع و هو الفضال الکریم
از برای تو مقدر شده انچه که عرف عنایت از او متضوع قل الٰهی الٰهی انا عبدک
وابن عبدک وابن امتک قد رجعت الیک متمسکا بحبل عنایتک ومتشبثا باذیال
ردآء فضلک اسئلک بنسایم فجر ظهورک والمقامات التی تشرفت بقدومک
وجعلتها مقر عرشک بان تغفر لی وتجعلنی من الذین اخذهم رحیق وحیک
والهامک بحیث ما منعهم شئی من الاشیآء عن التقرب الیٰ افقک الاعلیٰ و
التوجه الی انوار وجهک یا مولی الوریٰ ای رب تریٰ عبدک هذا اراد العفو
من بحر رحمتک والبرکة من سمآء عطآئک والاستقامة من شمس عنایتک قد رجع
یا الٰهی خیر الاخرة والاولیٰ ومایکون نورًا الی فی کل عالم من عوالمک انک انت الذی
نادت الاشیآء بالطافک ومواهبک ثم اسئلک یا مالک الوجود وسلطان
الغیب والشهود بان تؤیدنی علیٰ ما تحب وترضیٰ انک انت الله لا اله الا
انت الغفور
الکریم

افنان جناب بزرك عليه من كل بهآء ابهاه

هو المعزى العليم الحكيم

٦٧٥

شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم شهد الله انه لا اله الا هو الباقى الدآئم العزيز المشهود شهد الله انه لا اله الا هو يفعل ما يشآء بسلطان من عنده انه لهو العزيز المحبوب يا افنانى ان القلم الاعلى يعزيكم بهذا الذكر الذى به بدل الله الحزن بالفرح الاكبر لا اله الا هو العزيز الودود لا تحزنوا عما ورد عليكم ان الذى صعد انه اليوم فى مقعد الصدق عند مليك الغيب والشهود هذه كلمة لا تعادلها خزآئن الارض كلها ولكن الناس اكثرهم لا يفقهون انتم لله ثم اليه ترجعون نسئل الله ان يظهر منكم ما يفرح به قلب العالم وليستيقظ به اهل الرقود ان الذى غرب انه اشرق من افق العزيز الممنوع قد غرب نجم العرفان من سمآء ظاهرى وطلع من افق سمآء اسمى الباطن المكنون لعمر الله انه لبا المنظر الاسمى والمقام الاعلى قد شهد بذلك من عنده علم ما كان وما يكون لو عرف الوجود لناح لبعده عن هذا المقام المحمود قد نزل له من سمآء البيان ما هلل به الملآئكة وكبر به الروح كل ذلك

من فضل الله عليه وعليكم انه لهو الفضال العطوف ان احفظوا الناس من
وساوس الذين اخذوا الاوهام ونبذوا عن ورائهم ما نزل فى لوحى المحفوظ
لان الناعق نعق وسوف ينعق انه لهو الحق علام الغيوب البهاء عليكم و على
الذين لبيمعون قولكم فى هذا الامر المحتوم

ش ح س خ

هو الكتاب الظاهر المكنون ٦٧٤

كتاب نزل بالحق وانه يعظ الناس بما ينفعهم فى الدنيا والآخرة ولكن القوم
لا يفقهون انه ليزان الله فيما سواه والبرهان الاعظم بين الامم طوبى
لقوم يتذكرون انه لهو الذاكر فى السجن والمذكور فى الواح الله المهيمن
القيوم وانه لهو الموعود اذا اتى من سماء البيان اضطرب به اهل الامكان
الا الذين نبذوا الهوى وتوجهوا الى المقام المحمود قد وجدنا من ذكرك عرف
حبك ربك واظهرنا لك هذا اللوح المسطور الذى سطرت آياته من قلمى الاعلى
طوبى لمن وجد منه عرف المحبوب ان اطمئن بفضل الله ورحمته ثم انطق بذكره
لعل الناس يتوجهن الى الله العزيز الودود كذلك نطق لسان العظمة فضلاً

من عنده عليك وعلى الذين آمنوا بالله وكانوا بايات الله هم
مهتدون

محمد قبل رضا ش

بسم الله الاقدس الابهى

٦٧٥

هذا كتاب من لدنا الى الذى سلك سبيل الله الواضح المستقيم وتمسك
بالعروة الوثقى واجاب نداء ربه العلى العظيم ليأخذه سكر خمر العرفان عما جرى
من قلم الرحمن ويؤيده على ذكره وثنائه بين عباده الذين غفلوا عن يوم وعدوا
به فى لوح حفيظ قم وقل يا قوم قد اتى اليوم وينادى مظهر الامر عن يمين العرش
من فى السموات والارضين اتقوا الله ولا تتبعوا الذين هم اذا تلقى عليهم الايات
يصرون مستكبرا الا انهم فى عذاب اليم قد قيد جمال القدم لاطلاق العالم
وحبس فى الحصن الاعظم لعتق العالمين واختار لنفسه الاحزان لسرور
من فى الاكوان هذا من رحمة ربك الرحمن الرحيم قد قبلنا الذلة لعزكم
والشدايد لرخائكم يا ملأ الموحدين ان الذى جاء لتعمير العالم قد اسكنه المشركون
فى اخرب البلاد وكذلك قضى الامر وامضيناه من قلم الوحى ان ربك لهو المقتدر

على ما يريد قل يا قوم ان الذى فدى نفسه لحيوتكم هل تعترضون عليه او تقتلونه
فواحسرة عليكم يا ملأ المعرضين انك سبح بحمد ربك فى الغدو والآصال والعشى
والاشراق كذلك يأمرك المظلوم من هذا الشطر البعيد ما منعنا الذين قصدوا
شطر الله من قبل الا لما ورد علينا فى تلك الايام ان ربك لهو العليم الخبير
عنده علم السموات والارض وما ستر عن اعين المقربين كل ما يأمر به العباد
انه خير لهم وما قصد فيه الا ما يحفظهم عن الفزع الاكبر او يقربهم الى مقر
ربهم العزيز الحكيم لو اطلعوا بما عندنا لا يتركون الا بعد امرى المشرق المنير
قل يا قوم هذا يوم فيه اضاء الوجه عن افق القدس وينادى المنادى بين الارض
والسماء النبى لله المقتدر العزيز الحميد ان اذكروه على مقاعدكم انه يذكركم
فى هذا السجن ويدعوكم الى الافق الاعلى ان هذا لفضل عظيم كبر من قبلى عباد
الذين ما منعتهم الاحجاب عن شطر ربهم العزيز الوهاب واذا يسمعون
ذكرى ينوحون لفراقى ويبكون لسجنى وبلائى واتى ونفسى الرحمن اكون على سرور
مبين من وجد لذة البلاء فى سبيل الله خالق الاسماء لا يبدله بما خلق فى
ملكوت الانشاء ان ربك على ما اقول شهيد

افنان جناب بزرك عليه من كل بهاء ابهاه

هو الاقدس الاعظم المقتدر العلى العظيم

٦٧٩

ان يا قلم الاعلى ان اذكر من صعد الى الذروة العليا وقل اول عرف تضوع من قميص رحمة ربك مالك الاسماء عليك يا ايتها النجمة المشرقة من افق السماء اشهدان فيكم لاح الافق الاعلى ونطقت السدرة المنتهى وظهرت الكلمة العليا والدرة البيضاء والنقطة الاولى الذى به ظهر السر المكنون والرمز المخزون وفصل علم ما كان ومايكون وبه سرت نسمة الله فى العالم وتمت الحجة على الامم و كملت النعمة بما فاحت رائحة البيان فى ذكر الاسم الاعظم واشهدان بكم سجرت البحار وجرت الانهار وتوردقت الاشجار وظهرت الآثار وبرزت الاسرار واثارت وجوه الابرار وفيكم ماج بحر العرفان وهاج عرف الرحمن وفتح باب الجنة التى تطوف حولها الجنان وفيكم طلع الفجر الذى به طفئ سراج الاوهام واشرقت شمس الوحى ولاح قمر الالهام وبكم فاض بحر الحيوان لاحياء من فى الامكان اشهدان فيكم نصبت راية انه لا اله الا انا المهيمن القيوم وارتفع سرادق انني انا الله لا اله الا انا العزيز المحبوب وتفرد عندليب العرفان فى ملكوت البيان

الملك لله المقتدر العزيز الودود وانه لهو الكتاب الاعظم والكلمة العليا والآية
الكبرى وبه ظهرت مشية الله النافذة و قدرته المحيطة وسلطنته الباقية وقوته
المهيمنة وانه لهو الوجه الذى اشرق من افق البقاء بعد فناء الاشياء وبظهوره
طلعت حوريات المعانى من قصور البيان وظهرت الاسرار المودعة فى الفرقان
وبه برزت العلامات وشهدت الحصاة لمنزل الآيات وانه لهو الذى اذا ظهر
مرت الجبال ونطقت الاشياء فى ذكر الله ذى العظمة والاجلال وبه توجه
توجه كل فقير الى ملكوت الغناء وكل متحير الى انوار الهدى وكل ظمآن الى الكوثر
البقاء اشهد ان فيكم ظهر الجمال المعلوم ونطق القائم قبل القيوم وفلق الرحيق
المختوم وتحقق كل امر محتوم واشهد انك انت الذى كنت موقنا بلقاء ربك
مالك الاسماء وتنورت بانوار الله اذا شرق النير الاعظم من افق الزوراء
وهذا مقام ما سبقه اهل الانشاء الا من شاء ربك فاطر السماء وانت الذى
شربت رحيق الايقان اذ كان الناس فى مرية وشقاق وادركت لقاء اليوم
الذى انزله الرحمن فى الفرقان قال وقوله الحق يوم يقوم الناس لرب العالمين
طوبى لك بما وفيت بالميثاق اذ نقضه اهل الافاق واقبلت الى الوجه فحين

ارتعدت فرائص العباد من سطوة اهل النفاق طوبی لک ولمن یزورک
بما جری من القلم الذی به نصب الصراط ووضع المیزان وظهرت الساعة
ونزل البیان

۶۷۷

جناب آقا بزرگ فیروزی علیه بهاء الله

هوالسامع المجیب

کتاب انزله الرحمن لمن اقبل وفاز بعرفان الله فی یوم فیه اعرض العلماء ونفثوا بهم الامراء ثم العباد
الذین نقضوا میثاق الله مالک یوم التناد یا بزرگ قد حضر لدی المظلوم کتابک سمعنا ما فیه
واجبناک بهذا اللوح الذی لاح من افقه نیر عنایة ربک مالک الرقاب آناک ان تمنعک
شبهات المعرضین الذین کفروا بالله منزل الآیات قل الهی الهی احب ان اتبرء
من کل عروق من عروقی ذکرک وثنائک ومن شعراتی وصفک ووصفا ولیائک الهی الهی
اشهد انک هذا الیوم یومک ولا ینبغی ان یری فیه الا آثار قدرتک وظهورات سلطنتک اسئلک
ان تکتبنی من قلمک الاعلی من الذین استقروا بالتوحید وانقطعوا عن الظنون وعما ینبغی
لایامک ایرب اشرفنی بلقائک اوقدر لی خیره بجودک والطافک اسئلک یا مولی الوری
ومالک الآخرة والاولی باسمک الاعظم الاعظم الاجمی وما کان مکنوناً فی علمک ومخزوناً فی خزائن
عصمتک بان تجعلنی من خدام امرک لافتخر بین عبادک وخلقک لا اله الا انت المقتدر القدیر

وبالاجابة جدیر کبتر من قبلی علی اولیائی هناک وبشرهم برحمتی وفضلی نسئل الله تعالی ان یؤیدهم
علی الاتفاق والاتحاد ویقربهم الیه ویکتب لهم بجوده ما ینبغی لقدرته وظهوره وفضله ورحمته
التی سبقت الممکنات البهاء علیکم من لدی الله مظهر البینات

۶۷۸

جناب آقا بزرگ علیه بهاء الله فیروزی
اوست بینا و دانا

نامه‌ات رسید و باصغاء مظلوم فائز گشت یا زکی انشاء الله بعنایتش فائز باشی وازکوثر حیوان
که از قلم اعلی جاریست بیاشامی لله الحمد باقبال فائز شدی اشارات علمای جاهل وفقهای
غافل ترا از بحر اعظم منع ننمود ومحروم نساخت انمقام عظیمست قدرش را بدان از نامه‌ات
عرف محبت متضوع قل الهی الهی لک الحمد بما ایدتنی وجعلتنی مقبلاً الی امرک الذی اعرض
عنه اکثر عبادک اسئلک باسمک الذی جعلته نوراً للابرار وناراً للاشرار ونفحات مشرقیاً و
ومطلع آیاتک بان تکتب لی من قلمک الاعلی ما یقربنی الیک یا فاطر السماء ومالک ملکوت
الاسماء ایرب ترانی مقبلاً الیک ومنتظراً بدایع جودک وفضلک والطافک اسئلک
ان لا تحتجبنی عما عندک ثم اجعلنی قبیلک الا حوال مستقیماً علی امرک ومتمسکاً بحبلک انک
انت القوی الغالب المقتدر المختار وتذکر امتک التی سمتی بمحمد لیفرح ویکون
من الشاکرین وتذکر امتک التی اقبلت الی انوار الوجه واخاک الذی سمتی باقا کوچک
نسئل الله ان یؤیدهم ویوفقهم علی ما ینبغی به ذکرهم فی کتاب الله العزیز الحمید یا نصیر الله
قد حضر اسمک لدی المظلوم ذکرک بما لا یعادله ذکر العالم یشهد بذلک من عنده لوح کریم
وتذکر عبد الله فی شمس آباد وبشره بعنایة الله وفضله لیکون من الثابتین یا نصیر الله

یا نصرالله ویا عبدالله قلم اعلی لازال حریش را ذکر نموده ومیفرماید باید اولیا بکمال اتحاد واتفاق بذکر حق وثنای حق مشغول باشند وبباید تقیه بامرالله قائم امنیت وصیت مظلوم دوستان حق را کل را بکمال سرور میرسانیم وبفضل ورحمت وشفقت وعنایت حق بشارت میدهیم انه هوالفضال الکریم

۶۷۹

این نامه در جواب عریضه [illegible] جناب افنان جناب آقا میرزا جمال قدم جل ذکره الاعظم بوده

هُوَ العلیم الخبیر

یا افنانی شهدت السدرة بانک اقبلت الیها وحملت الاذی فی سبیلها ان ربک لهو الغفور الکریم بقعة الفردوس وحضرت ورأیت وسمعت نداء المظلوم فی سجنه العظیم وفرت بما لا یعادله ما علی الارض ان ربک لهو العلیم الحکیم لا تحزن من شیء قد وردت الوادی الامین وانت من الآمنین قل الحمد لله رب العالمین

هو المعطی الکریم

طوبی لک بما اقبلت وآمنت بالله رب العالمین وشربت رحیق الوصال من ید عطاء ربک المشفق الکریم قل لک الحمد یا الهی بما ایدتنی وعرفتنی اسئلک بان تجعلنی مستقیماً علی امرک العظیم وقدر لی ما ینفعنی فی کل عالم من عوالمک انک انت المقتدر القدیر

قد شهدت بما شهد الله انه لا اله الا هو العلیم الحکیم هذه شهادة تکون معک بدوام اسمائه الحسنی من لدی الله مالک الغیب والشهود

جناب افنان الذی کان حاضراً لدی الوجه

بهاء الله

۶۸۰ بسمی المسجون الغریب

یا قلمی الاعلی اذکر من نسبته الی نفسک وسبق افنائک فی الحضور امام وجه ربک العلی العظیم قد فاز باللقاء اذ کان الناس فی بعد مبین انه بنی من ید القدرة والاقتدار لک بیتا من ذکره الذی لا یفنی ابد دوام ملکوت ربک العلیم الخبیر ولا یتغیر من القرون والاعصار ولا من الشمس والامطار کذلک نبشرک من احبک لشکر الله بهذا الفضل الذی لا یحد بحدود الذکر والبیان یشهد بذلک ربک المبین العلیم نسئله تعالی ان یمدک فی کل الاحوال ویقدر لک ما ینبغی لجوده ورحمته التی سبقت من فی السموات والارضین کبر من قبلی افنانی قل قد احاطتنا جنود الظنون والاوهام وکل ظالم بعید انظروا واذکروا ما انزلنا فی آخر لوح السلطان الذی دعوناه برفق وشفقة الی الله ربه ورب العالمین کذلک اظهرت سدرة البیان امرها المحکم المتین البهاء الظاهر اللائح المشرق من سماء رحمتی علیک وعلی من معک وحبیک لوجه الله العزیز الحمید

۶۸۱ هو جناب علاء الدین خان علیه بهاء الله

هو الاقدم الاعظم المبین العلیم

قد تشهد القلم الاعلی انه لا اله الا هو وانه الهو الذی تجلی علی الاشیاء باسمائه الحسنی فی یوم فیه انار افق التوحید بشمس اسمه المهیمن علی الامکان هذا یوم فیه نطق سر التوحید الملک لله الواحد المقتدر المختار بدء الیوم وختمه ومنه ظهرت الانوار والحیوة [illegible]

الا و قد احاطة تجلیات انوار التوحید من الانس من عرف و اقبل و منهم من غفل و اعرض نعیماً لمن شرب رحیق التوحید من کأس جعلها الله مبدء البحار انه لا یعرف بما دونه و لا یدرک بما سواه و مع ظهوره فی کل شیئ قد کان متقدساً عنه و منزهاً عما نطق به اهل العرفان من عرفه فی ظهوره انه فاز بالتوحید و الذی غفل انه من اهل الحجاب انک انت یا ایها الناظر الی وجه التوحید و الشارب من کأس التجرید ان استمع ندائی المظلوم فی هذا السجن الاعظم انه لا اله الا هو العزیز الوهاب تمسک بالقدرة و الایقان بهذا الحبل الذی اذا تحرک سکنت الموجودات و اطمئنت الممکنات و اذا سکن تحرک من فی الارضین و السموات قد قرئنا کتابکم و وجدنا منه عرف حبکم نسئل الله بان یوفقکم علی ما ینبغی به ذکرکم فی الملکوت و اسمک فی جبروت الاذکار البهآء علیک و علی الذین فازوا فی هذا الیوم الذی فیه انصعق من علی الارض الا من شآء الله مالک الرقاب

خاتم با

قد استقر جمال القدم علی العرش الاعظم اذا نطق لسان العظمة و الکبریاء عند سدرة المنتهی مخاطباً لمن فی الارض و السماء فو عظمتی و جمالی قد ظهر من کان فی ازل الآزال مخفیاً فی کنائز العزة و الاجلال انه هو المحبوب قد اتی لحیوة العالمین

۸۲ ۶

هو

یا فنانی

شهد الله انه لا اله الا هو یؤتی من یشآء ما اراد انه هو العزیز الوهاب لا تحزنوا من شیئ انه معکم فی کل الاحوال

حسین و علی

خاتم مهما

هو

۶۸۴ قد نطق لسان الوحی انه لا اله الا هو الواحد المختار سوف یرتفع اعلام النصر و یبقی الملک لله
العزیز الوهاب

۶۸۴ خاتم مبارک

دلیلی نفسی و برهانی امری و حجتی جمالی المنیر

هو

شهد الله انه لا اله الا هو والذی ینطق انه لمطلع الوحی و مشرق الالهام یشهد بذلک لسانی
و قلمی العزیز البدیع

۶۸۵ خاتم مبارک

شهد الله لنفسه بنفسه بانی انا الحق فی الافق الاعلی
و اذا ینطق من هذا الافق الا علی کلمة انی انا الله
لا اله الا انا المقتدر المتعالی المهیمن العزیز البدیع

هو

قد قرت عین العالم بظهور الله مالک القدم و سلطان الامم و لکن اکثر الناس هم لا یعرفون

۶۸۶ خاتم مبارک

دلیلی نفسی و برهانی امری و حجتی جمالی المنیر

هو

قد اتی الوعد و ظهر الموعود بسلطان مشهود طوبی لبصیر عرف و سمیع ندآء الله
المهیمن القیوم

هو الظاهر من الافق الابهی

۶۸۷

الٰهی الٰهی اشهد بهذا الیوم بویک الذی کان مذکوراً فی کتبک وصحفک وزبرک والواحک واظهرت فیه ما کان مکنوناً فی علمک ومخزوناً فی کنائز عصمتک اسئلک یا مولی العالم باسمک الاعظم الذی به ارتعدت فرائص الامم بان تؤید عبادک وامائک علی الاستقامة علی امرک والقیام علی خدمتک انک انت المقتدر علی ما تشاء وفی قبضتک زمام الاشیاء تحفظ من تشاء بقدرتک وسلطانک انک انت القوی الغالب القدیر

هو السامع المجیب

۶۸۸

الٰهی الٰهی ارحم عبادک وامائک ولا تمنعهم عن فرات رحمتک الذی جری من قلمک الاعلی فی حدیقة المعانی بامرک ایرب انهم عباد اقبلوا الیک منقطعین عن دونک فانزل علیهم وعلی امائک من سحاب سمآء جودک ما یحفظهم عن دونک ایرب تری ملأ البیان نقضوا عهدک وکسروا میثاقک واعرضوا عن جمالک اسئلک بالبحر الاعظم الذی ماج باسمک وبعرف قمیصک الذی هاج فی آیاتک بان تحفظ عبادک وامائک بقدرتک وسلطانک لا الٰه الا انت المقتدر القدیر

۶۸۹

جناب ابوالقاسم الذی هاجر وفاز هو المهیمن علی الاسمآء

یا ایها المهاجر فی سبیل الله نشهد باقبالک وتوجهک وحضورک امام وجه المظلوم اذ کان مسروراً بما اکتسبت ایادی الظالمین انّ النجاء فی قطب البلاء وبنادی الاولیاء

ویعرفهم مایقربهم الی الله العزیز الخبیر قد ظهر ما کان مستوراً فی قلوب الذین آمنوا ثم کفروا
اقبلوا ثم اعرضوا اقروا ثم انکروا واکلوا اموال الناس بالباطل الا انهم من الغافلین
قد غرتهم الدنیا بزینتها وزخرفها وعملوا ما ذابت به اکباد المخلصین یا ابا القاسم
طوبی لک بما اقبلت الی السجن وحضرت امام وجه المظلوم وسمعت ما وعدت به فی کتاب الله
رب العالمین بحضورک غفر الله اباک فضلاً من عنده وهو ارحم الراحمین
باقبالک الیه ماج بحر الغفران واحاطه نور عفوربه المشفق العزیز العلیم قل لک الحمد
یا الهی بما هدیتنی الی صراطک وادخلتنی فی بیتک واستعملتنی ندائک اسئلک
بآیاتک الکبری وانوار عرشک یا مولی الوری بان تؤیدنی واولیائک علی ذکرک
وثنائک والقیام علی خدمتک ایرب انا الفقیر وفی قبضتک زمام الفضل والعطاء
قدر لی مایقربنی الیک ویجعلنی مستقیماً علی امرک بحیث لاتمنعنی عوی الذئاب
عن التوجه الیک یارب الارباب انک انت الحاکم فی المبدء والمآب لااله الا انت العزیز الوهاب

جناب میرزا علیمحمد الذی هاجر وفاز
بنام خداوند یکتا

۶۹۰

اولیاء الله را بانچه سزاوار یوم اوست از قبل وبعد امر نمودیم طوبی از برای
نفسیکه بما اراده الله تمسک نمود وبذیل تقوی تشبث جست مکرر اینکلمه از قلم اعلی
جاری انصروا ربکم بالاعمال والاخلاق از حق میطلبیم نفوسیکه الی الله هجرت نموده اند
ایشان را مؤید فرماید بر نصرت امر قسم بآفتاب حقیقت نفوذ اعمال طیبه
واخلاق مرضیه از نفوذ صفوف وجنود اعلی واکثر است قوت وقدرتش را

را قدرت جنود عالم ضعیف ننماید از حق میطلبیم اولیایش را مؤید فرماید بر اعمالیکه سبب اعلای کلمهٔ اوست الحمدلله از وطن هجرت نمودی قاصد المقصد الاقصی والافق الاعلی وفائز شدی بحضور نسئل الله تبارک وتعالی ان یوفقک واولیائه هناک علی الاستقامة التی لاتمنعها شئی من الاشیاء ویقدر لکم ما انزله فی کتابه لاصفیائه انه هو ولی المهاجرین ومقصود القاصدین احبائی آن ارض از ذکور واناث کل را ذکر نمودیم نسئل الله ان یکتب لهم خیر الآخرة والاولی انه هو رب العرش والثری وهو الغفور الرحیم البهاء علیکم یا اهل البهاء طوبی لکم ولمن اخبکم ویسمع قولکم فی هذا النبأ العظیم

جناب میرزا علیمحمد علیه بهاء الله

991

هوالناصح المبین

کتاب اعظم که لازال در کنز علم الهی مکنون بود ظاهر شد وباعلی الندا کل را باافق اعلی دعوت نمود نار ضغینه وبغضای عالم اورا منع ننمود وقدرت وشوکت فراعنهٔ ارض اورا ضعیف نکرد لوجه الله ظاهر شد وفی سبیل الله حمل شدائد نمود ووارد شد بر او انچه که شبه ومثل نداشت محتل ارادهٔ معرضین وشماتت ملحدین وضر ظالمین واقع هرچه اراده مینمودند بعلمش مشغول چه که بی ناصر ومعین بوده غذایش قطعات کبد وشرابش خون دل در هر یوم ضر بدیعی ظاهر وبلای جدیدی نازل از سحاب ظلم من غیر تعطیل سهام بغضا ودر جمیع احوال نار محبت الهی مشتعلتر واستقامت محکمتر له الحمد فی کل

الا حوال انه هو المعتنی المتعال کذلک زینا راس حبک باکلیل عنایة الله رب العالمین

۶۹۳

جناب علی عسگر الذی حضر و فاز

بنام خداوند یکتا

یا علی قبل عسگر علیک بهاء الله مالک القدر لله الحمد از وطن ظاهر قصد وطن اعلی نمودی و جنود فضل و رحمت و عنایت وجود و کرم الهی ترا مدد نمود تا انکه باوفق اعلی فائز شدی و در محضر مولی الوری حاضر و مدتی در ظل قباب عظمت ساکن اگر بعدد قطرات بحر و رمول بر و هریک در دفتر حساب الهی بقرنی محسوب شود و تو در ایمدت مذکوره بحمد و ثنای حق جل جلاله مشغول شوی هرگز آینه از عهدهٔ این فضل اعظم و کرم اکبر برنیائی قل لک الحمد یا مقصود العالمین ولک الشکر یا محبوب افئدة المقربین ولک الثناء یا ضیاء من فی السموات والارضین عنایتش ید مقبلین را اخذ نموده و میفرماید حفظش همراه و اسم مبارکش حرز هر آگاه نمیظلوم از قبل تو شکر مینماید چه که فائز شدی بانچه که شبه و مثل نداشته و ندارد و مذکر انبک الذی سمی بنادعلی و ضلعک و بنتیک و نشر هم بعنایة الله رب العالمین و نسئله تعالی ان یقربهم الیه و یقدر لهم ما قدره لعباده القانتین و امائه القانتات انه علی کل شیء قدیر و مذکر ابا بصیر الذی سمی بمحمد لیفرح بذکر المظلوم و یکون من الشاکرین یا محمد مظلوم در سجن ترا ذکر مینماید الحمد لله بشرف ایمان و اقبال فائز شدی و در راه دوست یکتا حمل شدائد و بلایا نمودی این فضل اعظم را ذکر نما و در قلب کاتم حب محفوظ دار انه مع عباده المقربین لا اله الا هو العلیم الحکیم

وتذکر ابنائک بذکر خضعت له الاذکار ونسئلک تعالی ان یقدرلهم کل خیر انزله فی
کتابه ویکتب لهم نصیبه للآخرة والاولی وما ئدة کل عالم من عوالمه انه هو المقتدر القدیر
یا محمد کبر من قبلی علی وجوههم وذکرهم بما نزل لهم من لدن منزل قدیم یا بر جلیل
جمیع آوان عالم از برای شنیدن ندای این یوم که روز سجن اعظم مرتفع است
خلق شده ولکن اکثری محروم الا عدة معدودات وتو آن فائز شدی
وندارا اصغا نمودی وبافقش اقبال کردی قل لک الحمد یا الهی بما اسمعتنی
وعرفتنی وعلمتنی وهدیتنی الی نبأ به اضطربت القلوب واسودت الوجوه
وزلت اقدام العرفاء والعلماء الا الذین نجیتهم بجودک وطهرتهم من دنس
النفس والهوی وذکرتهم فی کتابک المبین وتذکر ابنک الذی سمی
بعابد فی کتاب الاسماء ثم ابنک الآخر الذی سمی بعلی قبل رضا
وتذکرهما بآیات الله وبشرهما بفضلی ورحمتی التی سبقت الوجود من الغیب
والشهود یا قلمی اذکر من سمع ندائی واقبل الی افقی وسمی بسید قبل میرزا
لیأخذه عرف بیانی ویقربه الی ملکوتی العزیز البدیع یا سید قبل
میرزا افرح بذکری ایاک ثم اشکر ربک انه ذکرک فی آخر الالواح
بما یبقی به اسمک وذکرک بدوام اسماء الله وصفاته انه هو الفضال الکریم
قل لک الحمد بما نجیتنی من بحر الظنون والاوهام وسقیتنی کأس الایقان
من ایادی الفضل والعطاء اشهد انک انت المقتدر علی ما تشاء وفی
قبضتک زمام الامور لا الٰه الا انت الغفور ومالک الظهور یا علی عسگر
الحمد لله مذکوره کل بذکر مظلوم فائز گشتند وبعنایت مزین در اول ایام

عهد نمودیم اظهاراً لفضل الله وکرمه وجوده هر اسمی اَمام وجه حاضر شود او را
ذکر نمائیم حیّاً کان او میّتاً انّ ربّک هو الغفور الرّحیم البهآء من لدنّا علیک
وعلی الّذین آمنوا بالله وآیاته واعترفوا بما نزّل من سمآء مشیّته ونطق به لسان
عظمته فی مقامه الرّفیع سبحانک یا الٰهی تری احبّائک بین ایادی
اعدائک واصفیائک بین الّذین کفروا بک وبآیاتک اسئلک بسمآء
جودک وبحر کرمک وبانوار نیّر اسمک الاعظم الّذی به نورّت به قلوب الامم
بان تحفظهم بقدرتک الّتی غلبت الاشیآء وتحرسهم بسلطانک الّذی
احاط الممکنات ثمّ انزل علیهم من سمآء عفوک وعطائک ما تقرّ به عیونهم
وتفرح به قلوبهم ای ربّ تری الموحّدین بین المشرکین وورد علیهم ما ناح
به سکّان فردوسک وجنّتک اسئلک بان تحفظهم من شرّ المعتدین
وظلم الظّالمین انّک انت المقتدر الّذی لا یمنعک شیئ تفعل بسلطانک
ما تشآء وتحکم بقدرتک ما تریده وانّک انت العزیز الجمیل

۶۹۴
بسم ربّنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

سبحانک اللّهمّ یا الٰهی اسئلک بنورک الّذی اشرق فی العالم وبنار سدرتک الّتی اشتعلت
افئدة الامم وبانوار ظهورک فی انداء المرتفعة فی طورک ان تؤیّد عبادک علی التوجّه
الی انوار وجهک ایّ ربّ انت الکریم قد شربوا بکرمک الکوثر بفضلک المتموج جودا
اسئلک ان لا تخیّب اولیائک عن بحر عطائک وسمآء جودک ثمّ اکتب للّذین
اقبلوا الیک وفازوا بلقائک ما قدّرته للمخلصین من عبادک ثمّ احفظهم یا الٰهی من
شرّ الّذین کفروا بک وبآیاتک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا الٰه الّا انت العلیّ الکریم

بسم المقدس عن الاسماء

۶۹۴

در این سنه وارد شد آنچه که عین عظمت کریست و قلم الله نوحه نمود یا ایها المقام
او هامات حزب قیوم بیان آمده جرئت ابادی معهود کتاب الهی را انکار نموده و اراده کرده
از دریای بر دارد این جزء از جمیع اخزان عالم اعظم تر است یعنی میگویند این بیان صحیح
گفته شد این بیانیکه نزد شماست بیاورید ذکر نمودند ان هم صحیح بست حکایت نمودند
قیوم بیان آمده لعمر الله این فقره باب بحجت بشاط و فرح و انبساط اسم و ذکر نمود
قل الهی الهی اسئلک بزفرات بهائک و بعبراته ان تحفظ کتابک عن الظالمین
الذین ارادوا محوه فی ایامک ایرب لا تؤید هم علی ما ارادوا انک انت المقتدر علی
ما تشاء و فی قبضتک زمام من فی السموات و الارضین و بمجنین شنیده شد کتابیکه
بقیوم اسماء نامیده شده انرا هم اراده نموده لن یمحو نما یشاء بامر ربها و اصحاب سفینه
حمرا باید از حق جل جلاله در لیالی و ایام حفظ کتاب را طلب نمایند انه علی ما یشاء قادر و توانا
آنچه از افق سماء رحمتی علیک و علی الذین سمعوا النداء و اجابوا الله
السامع المجیب

۶۹۵

شش جناب شیخ هو العلیم الخبیر محمد خراز

شهدت قلمی الاعلی انه لا اله الا هو یحیی و یمیت بمشیته و یحکم و یبقی الفرد الواحد العلیم الحکیم
سمعنا ندائک یا دنیاک من شطر الامین العرش و ذکرناک بذکر یرتفع به مقامک و مقامک
کل مقبلا الی الله الفرد الخبیر ان اشکر ربک انه ایدک و انزل لک ما یبقی به ذکرک بین
الذاکرین الکریم الهیا علیک و علی الذین امنوا بالله العزیز الحمید

۶۹۶

جناب حسین خ ا علیه بهاء الله

بنام مقصود عالمیان

این نامه ایست از مظلوم بسوی مظلومیکه از کائس بلا آشامیده واز کوب بابت چشیده واز
ش بر تو انچه وارد شد محزون مباش عنایت حق ترا احاطه نموده نجات بخشد حق جل جلاله
شاهد وگواه که در کل حین تحت لحاظ بوده وهستی از عاقبت امور احدی الا الله آگاه نه لذا
نباید در امورات حادثه مکدر باشی اگر لئالی بیان رحمن را بیابی وعنایتش را آگاه نشوی خود را از
اطمینان وفرح مشاهده کنی قد بدل الله اضطرابک بالاطمینان وذلک بالتعزز انه لهو المقتدر
معک فی کل الاحوال قل الهی الهی فرج تجلی بحر عطائک وازل کربتی بسلطنتک
اقتدارک ترانی مقبلا الیک حین الذی احاطتنی الاحزان من کل الجهات اسئلک یا
مالک الوجود والمهیمن علی الغیب والشهود بسمک الذی به تسخرت الافئدة والقلوب وبامواج
بحر رحمتک واشراقات انوار شمس عطائک بان تجعلنی من الذین ما منعهم شئون من الشئون
عن التوجه الیک یا مولی الاسماء وفاطر السماء ایرب تری ما ورد علی فقرا بابک
واسئلک بمشرق اسمائک ومطلع صفاتک بان تقدر لی ما یجعلنی قائما علی خدمتک وناطقا
بثنائک انک انت العزیز القدیر وبالاجابة جدیر ثم اسئلک فی اخر عرضی ما یوازی جهلی
بان تصلح اموری وتقضی دینی وهو انجی انک انت الذی لا یشغله شأن عن شأن بقدرة
وقوتک وذی درایة بعظمتک وسلطانک لا اله الا انت السامع المجیب

۶۹۷

بسم الله المقتدر علی الاسماء

ها دیم

الى صراطه المستقيم ط يا لك يا حضرة تبارك بسمعانه ما نطق لسان العظمة من قبل
ان ربك لهو السميع البصير قد سبحانك يا من بيدك تحركت الاشياء وبارادتك
انقلبت الاسماء اسئلك بنفوذ قدرتك وظهور اقتدارك بان تحفظني من سوء
اعدائك ولدغ اشقياء عبادك اي رب تراني متمسكا بك ومقبلا اليك ومتوكلا عليك
فاحفظني بحبك الطافك وقدرلي من قلمك الاعلى ما ينفعني في كل عالم من عوالمك انك
انت المقتدر على ما تشاء وفي قبضتك زمام الاسماء لا اله الا انت القوي الاب القدير

٨

ش حباب يوسف هو الشاهد والمشهود عليه بهاء الله ٩٨

كتاب انزله الودود في البيت المعمور ودعى الناس الى صراطه المستقيم يا ملأ الارض
قد ظهر ما كان مسطورا من القلم الاعلى في كتب الله مالك الاسماء وما كنا في غفلة احاط
اتقوا الله ولا تعرضوا عن الذي به تضوع المسك والملكوت وكل عالم وكل عارف شهد
بما شهد الله في مقامه الرفيع انا سمعنا ندائك اصغينا بهذا الكتاب الذي
منه جرى فرات الرحمة ونطق عند ليل البيان على الاغصان انه لا اله الا هو الفرد الواحد
العليم الخبير انا نوصي الكل بالاستقامة على هذا الامر العظيم قد ارتفع النعاق في
الآفاق وما لك يوم التلاق استوى على عرشه الرفيع وينادي العباد الى الافق الاعلى
وياحرمهم عما ينفعهم من لدن عليم حكيم قل يا قوم اتقوا الله ولا تمنعوا انفسكم عما
ظهر بالحق كذلك يصيلم من عنده كتاب مبين البهاء المشرق من افق سمائه رحمتي عليك
وعلى الذين تمسكوا بحبل المتين والحمد لله رب العالمين

۶۹۹

جناب محمد رضا بسمی الذی تاه بحر البیان بالشهیر حی اقا علیه بهاء الله

ذکر من لدی المظلوم لمن آمن بالقیوم ونطق بثنائه وفاز بعرفانه وحضر کتابه الذی شرفه بما

شهد به آیاته واعترف بتوحید ذاته وتقدیس نفسه عن الشبهة والمثلیة و

انا السامع المجیب قد وجدنا من کتابک عرف اقبالک انا اعرض عن الاخر الا

الی الورق الامن انقذته ید ارادة الله رب العالمین یا ایها المذکور لدی المظلوم

اسمع النداء مرة اخری انه لا اله الا انا الفرد الخبیر قد کنت قائما امام الوجوه

وناطقا بثنائی بین العباد بعزتی وسطوة الملوک والممالک والعلماء والامراء الی ان

الاعلی السلطان ما منعته جنود الارض ولا صفوف الملوک والسلاطین فلما اشرق

نیر الظهور من افق البلاد قام اهل البیان بما عرض تلقاء وان تنفطر السماء

تذوب الکباد المرسلین لذلک بدلت لهم انفسهم امرا ویهم الیوم من الناعقین

فی کتابه یا مالک الدین اشکر الله بفضله وعنایته وبما انزل لک ما لا ینفد ولا

یتغیر وام السماء الحسنی وصفاته العلیا وانا البین العلیم نسئله تعالی ان یوید

ویمدک علی ما ینبغی بعزه البدیع لذلک ینطق القلم الاعلی اذ کان المظلوم تحت

مخالب البغضاء بما انتسبت الی الظالمین ولذلک اظهر بحر المعانی امواجه

والنور اشراقه طوبی لک ولمن شرب وری ویل لمن اعرض عنک وکان من البعید

فتح جناب مهربا قر هوالمشفق الغفور الکریم ۷۰۰

امروز افتاب فضلی هویدا است و دریای عنایت موّاج و انچه را حکمت بالغه الهیه اقتضا
مینماید البته از سماء مشیت ظاهر میشود و اگر قضای حوائج بعضی از دوستان
تاخیر شود نباید محزون گردد بانکه مسئله که مانند افتاب از افق سماء لوح الهی
مشرق و بیکا از عباد ارسال شده ناظر باشد رک جبان در دست پرشک دانا
درد را می بیند و بدانائی درمان میکند انشاء الله در جمیع احوال از بحر رضا بیاشامید عنایت
حق در جمیع عوالم باقبلین را شنجین بصیر و خواهد بود ان الامر کله بیده یری و یطلع و هو
البصیر عرف محبت رحمن از نامه ات متضوع انا و جدناه فضلا من لدنا ان ربک
لهو الغفار الرحیم انه اراد ان یذکر لعفوه من قبلک ان هذا الا فضل عظیم
ما اله العالم و سلطان الامم اسئلک بخفیف سدره عنایتک و لئالی بحر علمک بان
تکتبلی من قلمک الاعلی ما تقر عینی فی عوالمک یا اله الاسماء فاطر السماء ارب تری عبدا
متمسکا بک مقبلا الیک و معترفا بما اشرف به لسان عظمتک قلب خلقی از رضک و
سمائک اسئلک بان تؤیدنی علی ما تحب و ترضی و تمتعنی بعمال ینبغی لک یا مالک
الوری و مالک الاخرة و الاولی البهاء علیک و علی امتی التی اقبلت الی افقک المنیر
فتح آباد جناب مهربا قر علیه بهاء الله

هوالله مع الحبيب

٧٠١

قد حضر کتابک و جدنا منه عرف الخلوص لله رب العالمین جنابک یهدک کتاب الهدی
لا تعادله تاالشهد و تری فی الارض ان انت من العارفین انه لمناد الله فیما سواه
و الایة العظمی بین الوری و نیر العرفان فی ملکوت البیان طوبی لمن وجد عرفه و ویل للمعرضین
هذا الیوم فیه اظهرنا ما کان مکنونا فی علم الله و مخزونا فی خزائن عصمة ربک المقتدر القدیر
طوبی لمن سبق رحیق البقاء من ایادی عطاء ربه الابهی و نعیما لمن استقیم بالمیم و الهاء
فی کتاب الاسماء انا اقمناه علی خدمة الامر و الثقناه بثنائی الجمیل لذلک نطق
لسان العظمة اذا احاطة الاحزان من الذین کفروا بالله رب العالمین قل یا ایها
لا تحزنوا من اعمالهم سوف یأخذهم الله احرا من عنده و یزید ون انفسهم فی خسران
مبین و نذکر صلعک الذی اقبلت و استمعت و شهدت بنباة ربها الغفور الکریم
قد غفرها الله فضلا من عنده و نوصیها بما نزل فی کتابه المبین بانها ان افرحی
بذکری ایاک انه فی السجن الاعظم ذکرک و الذین آمنوا و اعرض عنه کل جاهل بعید

فتح جناب محمد حسن علیه بهاء الله

٧٠٢

بسم الناصر المعین

یا اولیائی فی بلادی ان اسمعوا ندائی انه ارتفع من سدرة بیانی الذی ینطق بین

العالم وبشر الكل بهذا البناء العظيم اذا ارتفع حفيفها من الناس من انجذب
سريع الى ان تمسك بها ومنهم من سمع اعرض الى ان كفر بالله رب العالمين
فلما يا معشر العباد تالله قد ظهر السر المكنون والرمز المخزون الذي
كتبت الله مالك الدين انك اذا قرأت بلوحي ووجدت عرف عنايتي ان اشكر الذي
عرفك وآياك وهداك الى صراطه المستقيم قد اخبره رب العرش العظيم

فتح آباد جناب حاجي آقا عليه بهاء الله

٧٠٣

هو الله تعالى الاعظم الاجل

اشهد يا الهي انك لا اله الا هو والذي اتى انه مصباح الهداية بين البرية و
الاية الكبرى للورى ومطلع الامر بين البشر ومظهر الحكم في السموات و
الارضين يا عباد الرحمن في البلدان ان استمعوا النداء من الافق الاعلى انه
يوصيكم بما يقربكم الى الله رب العالمين وبالامانة والديانة والعفة والوفاء
وبما يظهر به جواهر الانصاف في الامكان تعالى الرحمن من هذا اللوح الكريم
ان المظلوم ما اراد لنفسه شيئا في الارض يشهد بذلك كل منصف بصير
انك لا تحزن من شيء ان افرح بما ذكرك بحر السرور من هذا المقام العزيز
الذي تسجن بالسجن الاعظم من كتاب الله العليم الحكيم انها لهي الشر من آفاق

القلم الاعلى عليك يا علي الذين فازوا بهر حيق الوحي اذ تغردت حمامة العرش
على الاغصان الملك لله الواحد المقتدر العزيز المنان

فتح جناب اسمعيل عليه بهاء الله

٧٠٤

بسم الظاهر من افق السماء

يا اسمعيل قد نطق قلمي الاعلى في الصباح وبما ناجاني ملئت الآفاق
من ايات ربك مالك الايجاد بدى من سكر يقوم على حق الشكر وبدى ما طق
بذكره حق الذكر لا نغمة المهيمنة على من في الارضين والسموات اخضع ما عند العلماء
وخذ كتاب ربك بالروح والريحان انه ينفعك في كل عالم من عوالم ربك
انه لسراج الله بين امام وجهك امرا من لدى الله رب الارباب تمسك
بالكتاب ثم اعمل ما نزل فيه من قلم ربك العزيز الوهاب

فتح جناب علي اكبر عليه بهاء الله

٧١٥

هو الناطق بالحق في ملكوت البيان

سبحان الذي انزل البيان واظهر البرهان ودعا من في الامكان الى مقام
ينطق فيه لسان العظمة انه لا اله الا انا العليم الخبير قد جاء لاصلاح العالم
وحيوة الامم ليس له مدد الا من عنده لوح عظيم يا علي قبل اكبر ان افرح بذكري

ایاک ثم اشکر ربک الکریم الذی توجه الیک من شطر السجن و ذکرک کما لا
یأخذه النفاد ان تکن مستقیما علی امره المبین انا اظهرنا الامر و امرنا الکل
بما نزل فی الکتاب من الناس من عمل و منهم من ترکه عن ورائه الا انه من الخائفین
فی کتاب الله المهیمن العزیز البدیع البهاء علی اهل البهاء الذین فازوا بهذا
الامر و شربوا بما شربه آء قبل خلق السموات و الارض تشکر لذلک و لعبدک
الفضل و عنّ عند لربّ الوفاء طوبی لمن فاز و ویلٌ لکل متکبر بعید

فتح جناب سهراب علیه بهاء الله ۷۰۵

بنام خداوند بینای دانا

یا سهراب حق جل جلاله از برای اصلاح عالم و تربیت امم خود را ظاهر
فرمود امرش ظاهر و صراطش نمایان هر دو سبب را امام وجوه نصب نمود این کتاب
ان یوسیله منصفرنا باید و رصود رسیده میشود و جمیع من فی السموات و الارض
منصعق تشاهد میشوند لذلک ان ترجع الی الله و تتوب الیه انه یغفر خطیاتک
و یکفر عنک سیئاتک ان ربک لهو الغفور الکریم حق از گناهان عظیمه
و خطیئات کبیره بفضل و رحمتش عفو فرموده و چشم پوشیده بشرط انکه محکم و ثابت
راسخ و ثابت بماند لذلک یوصیک ربک الرحیم الخبیر انه هو الاکرم الاکرمین

فتح اباد جناب محمد علیه بهاء الله

۷۱۷

سمی المشرق من الافق الاعلی

یا محمد قد ذکرک من الجنبی واراد ذکرناک بهذا الذکر البدیع الذی ازاحر
من القلم الاعلی نطقت الاشیاء تالله تظهر ام الکتاب وانه ینطق فیما بین السماء
لا اله الا انا العلیم الحکیم انک اذا قرأت کتابی وجدت عرف بیانی فی اشکره
قد لاح البحر اذ کنت بین یدی الغافلین اشهد انک دخلت البحر وما بلغت
من فی ملکوت الانشاء الی الافق الاعلی وقبلت ضر العالمین البحر به الغفور الکریم

فتح اباد ورقه ضلع جناب مهدی علیها بهاء الله

۷۱۸

سمی الظاهر الکنون

یا امتی ودرقی علیک بهائی ورحمتی جمیع عالم از برای این یوم امنع اقدس بوجود آمده
ولکن اهل غافل ومحجوب الا من شاء الله چه مقدار از صهبای غنت وثروت
وسلطنت ومملکت که بعمای عجز وانبال از غنی متعال تقاضا نمودند
مینمودند وچون صبح ظهور الهی دمید ونسیم حیات مرور نمود وعرف منضوع گشت
جمیع اشجار وجود منقعر شاهده شدند الا من شاء الله ولذا فضل ما تمنا
اوند البشر را شنیدی وبانوار وجهش بعد از فنای کل فائز گشتی حمد بی لک ثم طوبی

لک ان اعرفی باوفی مقام من یملک ان له مقاما وشانا عند ربک العلیم
الخبیر البهاء علیه وعلیک وعلی الذی سمیت بیمم انا نذکرک بما ینبغی لک
وانا الفضال الکریم

فتح جناب غلام رضا علیه بهاء الله

٧٠٩

بسم الاقدس الابهی

یا غلام رضا علی سمعت نبائی وعرفت ما ظهر فی الامر ولکن سمعت غربتی
وکربتی وسجنی وبلائی لعمر الله قد شارکت کل اعضائی وارکانی وجمیع ما ورد علیها
فی سبیل الله رب العالمین انه یبشر من یشاء بلقائها لاجبائه لیفرحوا
ورد علیه من عباد الذین خلقوا بکلمة من عنده لا اله الا هو الامر القدیر قل یا عباد
الرحمن فی البلدان لا تحزنوا عما ورد علی اصفیائی فی ارض الطاء انشئوا ایادیکم
الله ولو کل علیه انه یحفظ من یشاء بجنود من الملائکة وهو المقتدر القدیر الذی ما عجزه جنود
الارض وما منعته سطوة الظالمین البهاء علیک وعلی من اقبل الی الافق الاعلی المنیر

٧١٠

فتح جناب حسین بیک علیه بهاء الله

بسم المقدس عن الاذکار

قد سمعنا نداء اولیائی واجبنا هم وانا السامع المجیب یا حسین بیک ذکرک فی

هذا الحسين من احسن الى العالم واتى السلطان لا يقوم سعة جنوده الارض كلها
تشهد بذلك من عنده كتاب مبين ان افرح بذكري اياك بما اشكر ربك
المغفور الكريم هذا اليوم فيه ظهرت الاسرار وبزرت الاثمار ونزلت المائدة
لكن القوم في حجاب عظيم تمسك بحبل غباية ربك وقد يا مالك الاسماء اسئلك
باسمائك الحسنى بان تكتب لي من قلمك الاعلى ما تكتبه لاصفيائك الذين انفقوا
ارواحهم في سبيلك انك انت المقتدر على ما تشاء، وفي قبضتك زمام من في
السموات والارضين وتذكر ايامك ومن بعث فضلاً من عندنا وانا الفضال القديم
البهاء عليك وعليهم من لدن مقتدر قدير

فتح جناب محمد صادق عليه بهاء الله

٧١١

سمي المهيمن على الارض والسماء

كتاب انزله مالك الاسماء لمن حضر اسمه في السجن الاعظم امام وجه مالك القدم
الذي ظهر بين الامم بنطق انه لا اله الا انا الفرد الخبير يا محمد قبل صادق ان استمع
نداء المظلوم انه يذكرك في سجنه المنيع وبشرك برحمته التي سبقت من في
السموات والارضين كن راسخاً في حبي وثابتاً على امري بحيث يمنعك عما عند الناس
زلت عنه اقدام كل عالم مريب ان اشكر الله بما توجه اليك وجه المظلوم من

هذا اللاقی المبین و قتلک الله یا مقصود العارفین

جناب میرزا مهدی خ ا علیه بهاء الله ۷۱۳

بسمی الناطق العلیم الحکیم

هذا لقبه ینادی المنادی من جهات مدینة البشر بانه قد اتی مالک القدر و ظهر کل امر مستتر طوبی لمن عرف و فاز و ویل للمعرضین لعمالقوی ما اضعفته سطوة الذین کفروا و لا قدرة الجبابرة بشهد بما شهد الله انه لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الخبیر ذکرناک من قبل بآیات لا تعادلها کنوز العالم و لا تنقطع عروقها بدوام اسمی الاعظم الذی به ارتعدت فرائص الامم الا من شاء الله رب العرش العظیم قد ذکرناک بسمائی افنانی علیه بهائی و عنایتی و رحمتی و لرناک لنبذ اللوح المبین بامیم علیک بهائی امروز روز نصرت امرالله است باید ملل بآن تمسک نمایند اولیای ان ارض و اطراف را از قبل مستطیم ذکر نمائیم بگو امروز روز فرح الهیست باید کل بنور امر منور و بنار سدره مبارکه مستعل باشند اجزاب مختلفه عالم با یدک طایر بستر جان و مال را نثار نمایند لیظهر لهم ما اراده امن الملوک و السلاطین حال این امر اعظم روز مبین و امر ان اشراق نموده و ظاهر گشته ولکن بسیار غافل و محجوب باید کل بحکمت و بیان قصد اذان قلوب عباد نمایند باید باسم اعظم مستعد شوند از برای ارتفاع کلمة الله و ظهور و

شود از ایشان انچه که از بکای ان از عدم رجوع آمده آنرا از حق تبطلیم کلم را مولیه فرماید و
زحمتهای انجناب را بی اثر و ثمر نگذارد احفظ مقامک و احرک و جبارا عمامک بهذا الاسم
المبارک العزیز البدیع البهاء الاشرق من سماء فضلک علی احبائک و علی من سمعک و یجیبک انک
انت الامر المبرم العزیز الحکیم الحمد لله الغفور الرحیم

فسخ ۷۱۴ جناب میرزا محمد حسین علیه بهاء الله

هو السامع المجیب

یا حسین مظلوم از سطر سجن اعظم توجه نموده بمنظره منیره میفرماید قلم اعلی در لیالی و ایام ایامی حق
جل جلاله را ذکر مینماید لعمری نفوسیکه بحق مختوم ما باسم قیوم از مایعطا اخذ منظره انور و باثار
گشته انور ما حسین عالم از برای حضور خلق شده اند اگر اصحاب از خلق شده و حق
هم جهانیان را برسالت داشته و لکن اعداء ایشان شده اند حروف را از کلمه و کلمه را از کتاب و
ثمره را از شجره منع منظره می نمایند ضعیفند لایق تشابه نشده و محجبند. قابل حضرت
چه که جمیع عالم کل را از بحر اعظم منع منظره فرمود الهی الهی لک الحمد بما بدیتنی الی صراط عزتک
مشرق امانک و مطلع اوامرک و احکامک اسئلک بالدار و جبروتک و بعظمتک العلیا و بسلطنتک
علة الوجود فی ملکوت الانشاء و باسمک الذی به تسخرت الاشیاء بان تقدرلی القیام امام
وجهک و الصفاء ندائک او تکبت لی من قبلک الاعداء جزاللقاء یا مولی الاسماء و فاطر

اسئلک بانک انت الذی شهدت بعظمتک الکائنات و بقدرتک الممکنات اسئلک
بان لا تحجبنی عما عندک و لا تمنعنی عما قدرته لاولیائک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه
انت العزیز المختار صل اللهم یا الٰهی علی اولیائک الذین ما خذفهم شبهات من الاشرار عن
سبیلک یا من بیدک ملکوت الاسماء و افئدة الیک یتوجه فؤاد افق ظهورک اذا نار من الماء

٧١٤

فتح خطاب محمد تقی

هو المبین العلیم ذکر من لدنا لمن حضر کتابه لدی الوجه فی هذا النبأ الذی شهدت زفرات قد
اتی المقصود بسلطان مبین لتجذبه نفحات الذکر عما سواه ان یخرق الحجبات باسم
الامر القدیر اظهار حزن نمودی امروز در نزد ما که در جمیع صحف و کتب و زبر بحق منسوب است
بیوم آید نور فرح اعظم امام وجه عالم قائم و مشهود و مقصود اولی انقلب نما تا حیرت باطمینان
تبدیل شود و افتاب یقین از افق سماء قلب اشراق نماید انچه در عالم احداث شد از
قبل از قلم اعلی بعباد تصریح نازل الیوم بدیعه ای بر احاطه علم الهی و الجمله مطلع نبوی
در هر عهد و عصر له حضب سدره منتهی مرور نمود و عرف ظهور منتضوع ملت علمای عصر بر تکفیر
قیام نمودند هم علماء عند الناس و جهلاء عند رب العلیم معلوم نیست این نفوس خبیثه در صحرا
صحرا مشی مینمایند و بلدام وجه متوجهند بقطره ای بر حقیقت خود استدلال مینمایند و از بحر ان
غافل و بسراب ناظرند الرناظر بعلم باشند افتاب ان از افاق الواح الهی اشراق و هویدا

ب اینکه از برای احدی محال اعراض و اعتراض نه و اگر بآیات ناظر نه شرف و عز
را احاطه نموده در لوح برهان این چه آیه از سماء مشیت رحمن نازل طوبی لمن یقرء بها
و یجد حلاوة بیان ربه المشفق الکریم قل ما تعترض علی الذی اتاک بما عندک و عند
کل العالم من حجج الله و آیاته ان افتح بصرک لتری المظلوم مشرقا من افق ارادة الله
الملک الحق المبین و فی مقام آخر انکر آیات ربک التی اذا انزلت من سماء الامر
خضعت لها کتب العالم کذلک نطق القلم ان فی ذلک لآیات البیان لو انتم
من الغافلین نفوس بر ثابته مستقیمه را سخنه مطمئنه باید بانوار آفتاب بیان الهی روشن
شوند و عالم را ربانی بخشند بقیه لمن فاز بهذا اللوح شکر ربه الناطق العلیم کذلک
اشرقت شمس الفضل و انار افق عنایة الله رب العالمین

فتح آباد جناب محمد نقی علیه بهاء الله

٧١٥

بنام حق

انچه مصلحت عباد است تفویض امور است بحق جل جلاله حکم الکرسی از ما یضر و ما ینفع غافلند
جز حق جل جلاله بر امور آگاه نه اگاهی حقیقی مخصوص او بوده و هست او علیم و خبیر
حکیم است انچه مصلحت داند درباره سزاوار خود مقبلین را مقدر فرماید ذکر سبقت
را نباید نمود و اگر این مقام کشف شود بعضی از فرح هلاک شوند در جمیع احیان

بشکر و ثنا و حمد الهی مشغول باشید و بجلیش متمسک بمطالع ظلم و مظاهر اعتساف
که علمای عصر بتمام قدرت و قوت در اطفاء نور سعی مبذول دارند خود را حاضر و ناظر
مشاهده نمائید و زود است که در بستر القمار خود را بیابند الا بزیده بفعل ما یشاء
و یحکم ما یرید و هو المقتدر العزیز الحمید

۷۱۶

فتح جناب عزیز علیه بهاء الله

هو الشاهد الخبیر یا عزیز نفوسیکه خود را عزیز شمرند بذلت ادنی
حق قیام نمودند و بسنان آنچه کاذب را بحیات ابدیه و نور احدیه دعوت نمودند
و اعدا بنفی بسجن امر کرده اند لکن الیوم اظهر من ان یحتاج الی البیان
کل عالم مریض بسبب و علت ضراء و بأساء در جمیع اعصار علمای حجاب لعنهم الله
اعادنا الله و ایاکم من شرهم قد افتوا علی الذی خلقهم بکلمة من عنده و لایزالون
کذلک اخذنا هم بضراء اعمالهم سوف یردون انفسهم فی عذاب غیر ممدود انا لا
نحزن من شیء لو کان علی الله بمتنع بجلله الممدود

۷۱۷

فتح جناب حسین علیه بهاء الله

بسم المقتدر علی الاسماء یا من تسمیت بالاسم الاعظم ان استمع
نداء مالک الاسماء انه ینادیک من سجن عکاء و یدعوک الی الافق الاعلی المقام

Provided by the Afnan Library

٧١٨

الذی ینطق فیه مولی الوری الملک لله رب العالمین انا نوصیک والذین آمنوا بما
ینتفع به الیه مالک الیوم البدیع قل یا معشر الادلاء تمسکوا بالامانة
والعفة والوفاء انه یامرکم بما ینفعکم وهو الغفور الکریم البهاء علیک وعلی الذین
فازوا بهذا الذکر الاعظم واقبلوا الی الافق المنیر

جناب محمد هاشم خ ا علیه بهاء الله

بسم المقتدر علی من فی الارض والسماء ذکر من لدنا من قبل اذ اعرض
الارض وفقهاءها عن شطر ربهم من یطق وینطق انه لا اله الا انا الفرد الخبیر انا
اذا اجتذبنا بصریر القلم الاعلی قلنا الهی الهی لک الحمد بما عرفتنی سبیلک واوضحت
لی دلیلک انزلت من ملکوت البیان ایاتک واظهرت للعباد بیناتک استعلت
بلحاظ عین عنایتک ظهورات فطرتک فی بلادک بان تجعلنی مؤیدا علی خدمة امرک
وذکرک بین عبادک اشهد بانک انت الله لا اله الا انت وحدک لا شریک لک عرفت بما
به لسان عظمتک لاریب هذا لبوتک وفیه ماج بحر فضلک وهاج عرف
استعلائک بالمقام الذی فیه استقر عرشک وارتفع خباء مجدک وسرادق
بان تکتب لی من قلمک الاعلی ما ینفعنی فی الاخرة والاولی انک انت العلیم
الخبیر انک انت الملک بالحق مسمی السماء بیمینک وشمس الطاف بان توفقنی علی الاستقامة

الکبری انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت العلیم الحکیم

رحمت آباد جناب ملا تقی علیه بهاء الله ۷۱۹

بنام منصف یکتا یا مملوء مراد عالم آمد و نشناختند محجوب عالمیان آمد از او اعراض نمودند متکلم طور بر عرش ظهور مستوی ولکن بادبار نشنیدند و کل از نفحه اش محروم ماندند جمال اسم علی عالم را از عرفان مالک قدم محروم نمود حمد کن مقتدر توانا را که ترا تایید فرمود و راه نمود از حق میطلبیم ترا موفق فرماید بر حفظ نعمت باقیه و مائده سماویه و ان عرفان ذات مقدس بعجه خواهد بود بهاء الله علی اهل الدیار الذین ما منعهم شیء من الاشیاء عن التوجه الی الافق الاعلی و الذروة العلیا اولئک من الذین وصفهم الله فی کتب القبل و جعلهم من المهتدین

قریه جناب ابو القاسم علیه بهاء الله ۷۲۰

بسمه الناطق بین العالم یا ابا القاسم ما یعرف من یذکرک من افق السجن و ما تری من یقبل الیک من منظره الاعلی قد اری و رد علی ما لا یسمع و لا یبصر ان استمع ما انزله الرحمن فی الفرقان یوم یاتی ربک او بعض ایات ربک فلما اتی الوعد ظهر المرجو کفروا به الی ان افتوا علیه بظلم ناح به سکان الملکوت قل یا قوم ان اقرؤا کتب الله من قبل انها تشهد بهذا الظهور الاعظم و انتم

لا تفقهون یا معشر العلماء خافوا الله ولا تتبعوا الظنون والاوهام ان اتبعوا
من یهدیکم الی شطر الایقان فی هذا الیوم الذی کان مطمئنا من القلم الاعلی وسترا
فی علم الله مالک الاسماء لیس ما یدیک کما الاشیاء لو انتم تعرفون کل ذلک
ذکرناک انت لنا لک ما کان روح الحیوان لما کان یا کیون

٧٣١ فتح جناب محمد رضا علیه بهاء الله

بسمی السامع البصیر یا محمد قبل رضا یذکرک المظلوم من الافق الاعلی ویقربک الی الله فتعلم
الاحوال طوبی لمن فاز بایام الله وحضر لدی وجه ربه بالروح والریحان ان احمد الله بما
اخرجک من الظلمات الی النور واسمعک ندائه الاحلی اذ کان القوم فی نوم عجاب
طوبی لک ولمن نطق بذکره وثنائه وبشر العباد بهذا النبأ الذی به نزلت کتب الله
فی القرون والاعصار لذلک نطق قلمی الاعلی فی هذا المقام الذی جعله الله مطاف ابل الفردوس
والذین یطوفون العرش فی العشی والاشراق البهاء الظاهر اللائح من سماء
علیک وعلی الذین اقبلوا الی رب الارباب

٧٣٢ زرقان جناب میرزا عبد الله علیه بهاء الله

هو المقتدر علی ما یشاء کتاب انزله المظلوم اذ احاطته الاحزان من کل الاشطار انه
دعا القوم الی الله ربهم فما وا علی حضره علی شأن ناح به سکان الارض والسموات هذا

يوم فيه ينوح اهل القبور على الا بما ورد على اوليائه ما لك الاسماء يشهد بذلك
من عنده ام الكتاب قد اخذونا وحبسونا ومنعونا عما خلق لنا كذلك قضى الامر في
ايام فيها ماذت الاشجار المكان لنبي رب الارباب ولا اهل البهاء انا نوصيكم بالصبر
والاصطبار لو تكلوا اقيتي الاحوال على الله مالك يوم التناد اياكم ان يمنعكم شيء عن
الله دعوا ما عند القوم بتمسكين بما عند الله فالق الاصباح ٧٢٣

شان جناب ميرزا مهدي خان

هو الناطق المبين العليم ان يا مهدي ما تنه قرناج بحر المعاني انه لمحي من في السموات
والارضين طوبى للبصر اذ توجه الى المنظر الاكبر وللاذن ان اذا سمعت نداء مالك
القدر الذي ارتفع من هذا المقام الكريم قد خلق كل نفس لهذا اليوم الذي تشهد الاشياء
لمالك الاسماء وينطق الملا الاعلى الملك لله رب العالمين قد سمعنا نداءك
وعرفنا اشتياقك الى افق الوحي ان ربك لهو السميع البصير واجبناك بهذا
اللوح الذي جعله الله كنز الملك في ملكوته الممتنع المنيع ان اشكره بهذا الفضل قل
لك يا مقصود العالمين لك الحمد يا محبوب المظلوم اذ كان مسجونا في هذا الحصن المتين
على امر الله على شان لا يمنعك نعاق كل مدع ولا اشارات كل غافل بعيد ٧٢٤
هو الله تعالى الاعظم هر نفسي در اين حين اعظم مافق اعلى توجه نمود و مابشرات انوار

شمس حقیقت فائز گشت رحمت الهی او والدین او را احاطه نماید و این فضل اکبر مخصوص ایشان نبوده
بلکه جمیع من علی الارض را شامل بوده و خواهد بود ان استکرنس من الذاکرین و انچه اعمال خیریه که در الواح مرقومه از قلم اعلی
نازل شده نفع ان العامل و للذی عمل له راجع بوده و خواهد بود لعمر الله نفوس غافله بما عندها
بر فیق اعلی صعود نمودند ان نفوس ناظر و مطلعند لو نقصد هذا المقام المنیر الحسین شوقا للقائه
مالک العلی ان ربک لهو المبین العلیم امیدوار نفوس مذکوره لدی العرش حاضر و از اشراقات
افق عنایت الهی بر کل متوجه طوبی از برای ان نفوس که رحیق محبت الهی را از ید عنایت در
دریای لرفته و اشامیدند انست مقام اعلی و فضل اجلی ولکن باید کل بعمل خضوع
و ابتهال از حق جل و عز استقامت بطلبند علیهم البهاء علیک و علیهم و علی ضلعک من لدی الله
ربک و رب ما یری و ما لا یری و رب العالمین انا نکبر من هذا المقام علی وجوه الذین توجهوا الی
الله و اعترفوا ابتهاء و جهه بعد فناء کل شیئ ان ربک لهو المحکم الناطق السامع العلیم الحکیم

۷۲۵

هو الاقدس الاعظم العلی الاعلی

شهد الله انه لا اله الا هو المقتدر علی ما یشاء و نزل السلطان ما یکون به ارتعاد السموات
للامکان و آیة القدم بین الامم و مطلع الاستقامة فی الکلمات الا انشاء طوبی لمن سمع
و اقبل و امن و استقام علی هذا الامر الذی به نفخ فی الصور الا کبر و انصعق من فی السموات و الارض
الا من شاء ربک المقتدر القدیر بلسان ما یبین الله ذی البرهان و النور قد اتی مالک الاسماء

که این بیان از سماء فضل مبین لوح حیات نبعه خواهد بود طوبی لنفس اخذت نیرت بهمه
العلیم الخبیر هدایت شد و این لوح بدیع منیع در جوار نازل تا شاید بدانند
بر اینکه سحق اقبال نمودند و عریضات بساحت اقدس رسید و بمنظر اکبر فائز شدند و بطراز
غفران مزین گشتند ان شاء الله باید جهد نمائی که شاید مرده ئی را بعرصه حیات کشانی و
یا پژمرده ئی را از ما معرفت آلهی تازه و خرم نمائی انیست و صیت طلعت ابهی که از قلم اعلی
جاری شد طوبی للعاملین

۷۲۶

فتح آباد محمد باقر

بسم الحکیم

فرخ اعظم علی شأن یخبر عن ذکره الاقلام به ناح العدل و اخذت الطمأنینة
البریة الامن شأنه آه ما لک الرقاب و به اقر ثغر الحجاب و بکی العمار فی اللیالی و الایام
قد ورد علی انشاء آیه ما احرقت به قلوب الابرار ان الذین یدعون الایمان قد قاموا
علی محاربة الرحمن و یظنون انهم من اهل الفرقان قل ان الفرقان تبرء منکم و ناح من فی ملکوت
الادیان کذلک یقص علیک نبوح قلبی و لکن القوم فی غفلة و ضلال قد شبه الله بان
یوفقک علی خدمة امره و یقدر لک ما یجذبک الی اعلی المقام الذی علیک و علی
خلقک التی امنت بالله رب الارباب

۷۲۷

فی ۱۶ جناب میرزا مهدی علیه بهاء الله

هو الظاهر الناطق العليم الحكيم

٧٢٧ حمد فاطر سماء و مالك اسماء را لايق و سزاست كه مدح عالم بر ثنايش قصير و قديم
اعم از ثنش بقائست قدرت امر آرا ضعيف نمود خضوع علما را زياده از
بازنداشت در سجوده حرفان مقبلين را طراز سنه مزين فرمود و بطور عرفان راه
ظلم فراغه و ضر حجابرده سد بلد جاعل نشد بصير قلم اعلى ناسوت اشارا بدوه
علما رسانند جلت عظمته جلت سلطنته و احاطت حجته و برهانه و لآلئ غيبه
و السلام و الثناء و الذكر و البهاء على اباد امره الذين شربوا رحيق البقاء
من كاس عطائه و دارو الملاء و لاعلاء كلمته و انتشار ائاره اولئك عباد يكرمون
عليهم بهاء الله مالك ما كان و ما يكون بامم اسمع نداء الله المهيمن القيوم انه ذكر
من قبل بايات انجذب بها الملأ الاعلى و يذكر بآيات اذا ظهرت بادت الاشارات
الملك لله فاطر الارض و السماء و رب العرش و الثرى قد حضر لدى المظلوم كتاب
و فاز بحضوره الاصفياء اجبناك بلوح دعا الكائنات الى الله مشرق الانوار
قد ورد علينا ما ورد على الانبياء و المرسلين انه ربك و رب العالمين
يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد لا يسئل عما يفعل و هم يسئلون تبارك و تعالى ان
كل الاشارات و القوم في غفلة و ضلال يا ليت عليك بهاء الله الابهى قد سمعنا ندائك

فذكر الله مولاك امرك وزينا اقبالك الى الافق الاعلى طوبى لقلم تحرك على ذكرى
ولسان نطق بثنائي لظهوري وقلب اقبل الى ملكوتي ولبد اخذت كتابي وارتحل
قامت على خدمة الامر بالروح والريحان اياك ان يحزنك ظلم الظالمين او تخوفك
سطوة الذين كفروا بالله رب الارباب لعمري قد قررت لك ما لا رأت شبهه العيون
والابصار قد لك الحمد يا الهي بما هديتني الى بحر عرفانك وزينتني بطراز الافتدار في
ايامك واردتني انار بحبك ولقربك واستمساك بحبل ترفعني باسمك بين خليقتك
وتؤيدني على خدمة امرك باستقامة لا تزلها سطوة الظالمين ولا ظلم المعتدين
انك انت المقتدر العزيز العليم يا دال قد اقبل اليك مالك الايجاد و
ذكرك يحيي به ذكرك بدوام اسمائك وسمائك مالك يوم التناد نسئلك بآيات نارك ولعلي
ان يحفظك الذين يحلون بحدود الغيب والشهادة انه هو المقتدر لفضالك يا ياد
اسمع نداء النبأ قبل النبأ مرة الاخرى انه يؤيدك على ما ينبغي به عرف
قبوله بين العباد هذا يوم فيه فاحت نفحة البيان في الامكان وظهر ما كان مخزونا
في ازل الازال انا كتبنا لك اجر لقائي وحضور امام وجهي واصغاء ندائي الاحلى
ومشاهدة افقي الاعلى والقيام لدى باب عظمتي الذي فتح على من في ارضي وسمائي
ان ربك هو المقتدر المختار وتذكر امتي ضلعك التي آمنت بربها في يوم كفر

به اکثر الرجال نسئلک بان تؤیدها علی استقامة لا یبدلها ظلم الذین کفروا
فی المبدء والمآل و نسئلک ان تؤیدها لما ینفعها و یقربها الیه انه هو المقتدر
و اردنا ان نمن علیک بذکر الذین ذکرتهم فی کتابک ان ربک هو المقتدر علی
ما یشاء لا الٰه الا هو المهیمن علی من فی الارضین و السموات یا محمود قد اتی
یوم الله و القوم فی حجاب مبین منعهم اهوائهم عن التقرب الیه الا انهم لا
یشعرون قد اعتکفوا علی اصنام اوهامهم و لا یشعرون فسوف یأتیهم الساعة
و یشق الوحی فی اعلی المقام بنطق انه لا الٰه الا هو المهیمن القیوم ربنا ذکرناک بما
یقرب الیه و ینفع به مقام الکلمة بین العباد ان ربک هو مالک الغیب و الشهود
یا محمد قبل رضا فی الهی ترانی مقبلا الیک و ناطقا بثنائک بین عبادک
اسئلک بصریح عاشقیتک فی فراقک و حنینی بشتاقیتک فی ایابک ان تجعلنی
بکلیتی منقطعا عن جمیع ما خلقت فی سمائک و ارضک حتی اشاهد بان بحرک قد اخذ
الکائنات الی افق ظهورک و الممکنات الی ساحل قربک لا الٰه الا انت الغفور
الرحیم یا محمد قبل عبادی و امائی مظلوم تذکرک من قرب جبل سنه یا علی الذی اراد
عالم را ندا نمودیم و بما یقربهم الیه امر فرمودیم در آنی ستر قبلت نمودیم امام
وجوه عالم ذکر نمودیم انچه را که جواهر یاسش بطراز رجا مزین و بمقصودی خود اعلا

کلمه بخصه نسبت و چون تجلیات انوار ظهور عالم را احاطه نمود حزبی از خلف حجاب
بیرون آمدند و بمنقیاتی چند تشبث نمودند که مدت بیان مقبلین را منع نمایند و بعضی از رجال
حیلت هم اعانت نمودند و بتحریک اخر مشغول و همچنین بنفوس اخری فی الحین آن تستمع
حنین من استسقوا عما عرش ظهورک و انفق عزه و اقتدارک و قدرته و سلطنته و
روحه لاعلاء کلمتک استلک یا الله الملک و الملکوت یا سمیک المهیمن علی
الجبروت ان تؤید عبادک علی الرجوع الیک و الانابة الی باب فضلک انک انت
انت المقتدر العزیز الغفار. یا محمد تقی هزار و دویست سنه خلق ابرار را بذکر
وصی منبای ان در ایام مشغول و جدال و نزاع و فساد در هر یوم ظاهر حاضر
جز لعن و تبری بنفحه و ثمرهای ان عالم در یوم حق از انکه مستحق لعن و لعن مالک رقاب خلق
عمل ننمودند انچه را که هیچ ظالمی از اول دنیا الی حین عمل ننمود حال مجدد بعضی از غافل
های عالم بذکر مرات وصی و منبای آن تمسک نموده اند قل اتقوا الله یا قوم هذا
یوم فیه لو انتم تعلمون و هذا ظهور الله لو انتم تشعرون لا یذکر فیه الا هو شهد بذلک
عباد مکرمون الذین سبقوا بالحسنی من کأس عطائی و اخذوا من بدیع رحیق
عنایتی خلقا بدیعا لمن تمسک بهم فی هذا الیوم المنیع بر کن لازم که عباد بیچاره را از
اوهام قلب حفظ نمایند شاید باوهام حزب شیعه مبتلا نشوند و از عرفان حق

جل جلاله محروم نمانند ان ربه هو المشفق العزیز الودود طوبی لک بما فزت
بذکری الذی یکون باقیا ببقاء ملکوتی العزیز المجبوب یا عزیر انه کتاب الله نازل
وکعبة الله شهد ونور الله ساطع وبحر الله مواج والقوم اکثرهم من الغافلین اگر
حزب شیعه بمقام رفیع آید روح ماسواه فداه را نیابند وبتقدیس ذات وتنزیه
کینونتش عارف میگشتند هر آینه در یوم ظهور بشمرها در بدیعه لطیفه جنینه آنیه
فائز میشدند وعند الله از اهل توحید حقیقی مذکور ومحسوب ولیس از این مقام بلند
محروم ماندند والیوم از اکثر اهل عالم نحو مالک قدم مذکور بعضا مالک بحار ضلالت
را واهم ممنعا بحجب الاکتساف نشناسند ان یوفقک ویکتب لک خیر الاخرة
والاولی انه علی کل شیء قدیر یا جعفر مالک قرن خطر عظیم لازال نخست خطر الجهه
چه امام وجه من غیر ستر وحجاب قائم وشهود قلوب الهی زین عبادک بطراز العدل
لینظروا فیما نزل من سماء مشیتک فاطر فرمایا ایات الهیرا نور هم سبب سرور قلوب
ثم انزل من سحاب کرمک ما ینفعهم الیوم ویجدهم الی الله حتی یرزقهم الیوم لیعبدک
هذا ما ینفعهم لاسمک الاعظم وذکرک الذی احاط العالم انک انت المقتدر علی ما
تشاء لا اله الا انت الغفار الکریم یا عبد فبشر رحیم یوم دین ظاهر وتجلیات انوار
نیر جهه موجود ولکن القوم فی ضلال عظیم قد نبذوا ما امروا به واخذوا ما نهوا عنه

الا انهم من الاخسرين في كتاب مبين اذا وجدت عرف القميص من كلماتي قد
آلهي اسئلك ان لا تحجبني عما قدرته لاصفيائك وانزلته على احبائك الذين ما
منعتهم المحبوة عن التقرب اليك ولا سطوة العباد عن التوجه الى انوار وجهك انك انت
الفياض للمعطي القدير يا حسين قد ذكرك من اجنبي طار في هوائي ذكرنا كما
نفخ في الصور وضرب الحباب ان ربك هو العليم الحكيم هذا يوم فيه اظهر الكتاب امره
والارض خلقا من سماء البحر لئالية طوبى لمن عرف وقبل فتبارك لك الحمد يا مقصودي من في
السموات والارض قد سقيلا الى الكعبة الرجوع من الغيب بشيرة آلهي آلهي سبحانك
حزنك مقبلا الى شطر عفوك وكرمك اسئلك بالمقام الذي تشرف لقدومك
واستقر عليه عرش عظمتك ان تجعلني ناطقا باسمك بين عبادك يا مخلوقا
انك انت المقتدر الذي لا يمنعك شيء من الاشياء ولا اسم من الاسماء لا اله الا انت
الآمر القديم يا سمي المظلوم اسمع نداء المهيمن القيوم انه ارتفع على شان
لا ينكره المنصفون شهد بذلك عباد مخلصون طوبى لقوم خرقوا حجاب الاسماء
ولغادروا انقطع عن اصنام النفس والهوى تسمى بتبارك لتعالى ان يحفظك واولياءه
من شر الذين استعلوا بنار البغضاء وكتب لك ولهم كل خير انزل في كتابه المبين
قد اتى ربنا ما عبدك وابن عبدك قد سرعت بقلبي الى مشرق ظهورك اسئلك

بلیٰ الی عمان فضلک و بانوار امرک بین عبادک ان تجعلنی من الذین نصروا امرک و نطقوا
بثنائک بین خلقک انک انت الفضال المقتدر العزیز الحمید یا محمد قبل حسن امروز
نور الهی از افق سماء فضل ساطع و آفتاب حقیقت بر اوج طوبی از ریاض نفسیه حجبات
اوهام منع نمود و سبحات اورا از حق باز نداشت اصنامرا با سلم ما لک انام معدوم
نمود و قصد مقام محمود کرد او است سفینه حمراء و مدینه نورا نسبت آیات مبارک و تعالی ان لبطهر
الاذان من القصص الکاذبه یسمعها ما نزل من سماء الفضل و العطاء انه هو المقتدر
العلیم الخبیر یا حسین قد اقبل قلب الله الیک و ذکرک کما یقر بک الله فی کل الاحوال
بگو ای عباد قلب را از شبهات مقدس دارید و سمع را از قصصهای کاذبه تا مقامات
قرب و مودت را بیابید و ندای حضرت معبود را بشنوید قل لک الحمد یا الهی بما اسمعتنی
ندائک و اریتنی آثارک اسئلک باسمک الاعظم ان توفقنی علی خدمتک و لبائک فی
بلادک انک انت الفضال الکریم لا اله الا انت العلیم الحکیم یا حسین انا ارسلنا
الآیات و اظهرنا البینات و دعونا العباد الی الله رب العالمین من الناس من سمع
و اجاب و منهم من کفر و اعرض الی ان اخذ علینا بظلم ما جنت به الصخره و ناح به السحاب
نسئله ان یؤیدک لنفسه و یجعلک من الذین ما منعهم الشبهات عن صراطه المستقیم
و بهائه العظیم البهاء علیک و علی ابنک من لدن عادل حکیم یا ابا القاسم

یا دیّان المظلوم و یا حسیب الذین آمنوا بالامانة التی جعلتها سبب مطلع الاحسان
لاهل الامکان بشّر الغبانة للانسان بها ظهر اسم مقام کی عبد امین و کلمة خان
انجم اذا وجدت عرف بیانی قد لک الحمد یا مالک یسطای سماء کرمتی از کلمتی امین
اذن الذین عفوا عن امرک و اعرضوا عما خلقوا الا فریا بمالک انک انت الغفار الوهاب
الستار العزیز العظیم یا غلام قبل رضا طوبی از برای نفسیکه در این ظهور اعظم فائز شد
بکوم عظیم است و امر عظیم مستقیمین باسماء تا بحال از تقا بحجبه و نشتند طوبی
از برای تو که از مقام ادنی گذشتی و قصد افق اعلی نمودی این فضل و مقام را باسم مفتخر
عالمیان حفظ نما و کن من الشاکرین یا اقا بزرگ حق جل جلاله دوست داشته
و دارد له اولیای خود را باذکار رفیعه بدیعه احیا و کرفرماید انشاء الله کل از مقام
اسما فارغ شده قصد معارج قرب و لقا نمایند. ایشانند اصحاب سفینه و آثار
مدنیه و جواهر منیعه طوبی للهم و لمن عمل بما امر به فی کتاب الله العزیز الحمید لله الحمد
اولیای فتح آباد کما یلیق از ذکر محبوب فائز گشتند. نسئل الله تبارک و تعالی
ان یحفظهم بجنوده و یؤیدهم بقدرته و یظفرهم بثنائه العزیز البدیع از حق میطلبم
هر یک بفیوضات فیاض حقیقی فائز و متذکر اولیائی نماید الذین بما ذکرت
اسمائهم لیفرحوا و یکونوا من الفائزین عباده و اماء ان ارض طرا کن مظلوم متذکر

ولعنایت مخصوصه فائز نمیشیئاً لهم وحریئاً لهم تذکر اولیائی فی حرم آبادنا وذکر
میقر بهاستمائهم فی کتاب الله مالک هذا الیوم البدیع یا علی قبل البر مالک القدر
یذکرک فی المنظر الاکبر ویشکر سعیک بما قدر لاولیائه من قلمه امره انه هوالذاکر العلیم
سبحان الذی انزل الایات واظهر البینات انه هوالفضال القدیم لاتحزن
من شیئ انه مع من احبه یسمع ویری وهوالغیاث الکریم یا قلم اذکر من استمع محمد علی
اما ذکرنا اولیائنا من قبل ومن بعد وامرناهم بالمعروف ونهیناهم عن المنکر وانا
الناصح العلیم یا محمد قبل علی اذا فزت باثاری وسمعت ندائی قل الهی الهی لک الحمد
بما ذکرتنی اولا نسیت بین ایدی الغافلین اسئلک ان توفقنی فی کل الاحوال علی ما
یحبک الله بین انک انت ارحم الراحمین آثار دنا ان نذکر من سمی بمیرزا احمد
لیجذبه البیان ویقربه الی الله المقتدر القدیر قل لک الحمد یا من فی قبضتک زمام الامر
بما نورت قلبی بنور معرفتک وزینت هیکلی بطراز الخضوع عند تجلیات ظهورک
اسئلک ان تستقیم من کاس عطائک کوثر بیانک انک انت المقتدر علی
ما تشاء لا الله الا انت العزیز الحکیم یا لسان العظمة اذکر احبائک فی ابادی
والذین اذا سمعوا محمد قبل باسمنا لیجذبه الذکر الی ملکوت بیانی البدیع انا امرنا العالم
بالبر والتقوی ونهیناهم عن الفحشاء یشهد بذلک کتبی وزبری ولوح الناطق

باذن سید امیر

العليم من الناس من سمع وعمل منهم من سمع ولم يعمل الا انه من الظالمين
طوبى لك بما فزت بالعرفان في ايام ربك الرحمن تعالى هذا المقام الرفيع نسئل الله
ان يؤيدك على نصرة امره ويقدر لك ما يكون سبب علو امرك فيما بين عباده انه هو
الفرد الواحد العزيز المختار لا يعزب عن علمه من شيء وهو السميع البصير ما ابتغى
في الزاء والنون (زين آباد) قد حضر اسمائكم امام العرش وذكرناكم بما لا العادلة
عقيان الارض ولا آلآئ الشهداء بذلك من بتطق فيتعالى شأن الله هو الله لا
اله الا انا المنعم المكرم المعطي العزيز الحكيم ياحسين اشكر ربك ثم احمده انه
ذكرك بذكر جعله الله علة حياة العالم ان ربك هو المشفق العزيز الفضال اتاد عونا
الكل الى افق الظهور وامرناهم بما يرفعهم ويقربهم الى مقام ينطق فيه الاشياء
الملك لله رب الارباب آياك ان يمنعك سطوة القوم عن ذكر القيوم او يحزنك
ما ينطق به السن الفجار الذين نبذوا كتاب الله وراءهم متمسكين بما عندهم من
الفصص الكاذبة التي منعتهم عن التوجه الى الله مجري الامور كذلك ينطق لسان
عظمتي فضلا من عندي وانا المشفق الفياض يا على البر ان اول ايام الى حين نور
مبين ونعمة ظاهرة ومائدة نازلة ولكن قوم غافلة كذا اعمالهم غير طيبة حائلة
شدوا بايدار حق جل جلاله سلسلة تمنعهم افئدتهم وقلوبهم بايدار علم ما الفت

منوّر فرماید و باقی اعمار ساذاوست قادر و توانا طوبی لک یا افنلت و کثرت
بیوم الیه مالک یوم المآب یا کریم کریم در سجن اعظم سفیر یاد ابن کریم لوجه بیت کن
نذاری مولی الوری عالم را اخذ نموده اشیا هریک بذکری ناطق و بفرح ظاهر
ای عباد حمید نمائید شاید از فیض انور اتم و اسم اعظم محروم نمائید ان
ربکم هو الفضال المقتدر الفیاض لاتحزن من شیئ انه ذکرک و انزل لک ما
یکون باقیا ببقاء الاسماء اشکر و قل لک الحمد یا مقصود العالم و لک البهاء
یا مالک الرقاب یا عباس نذاری مظلوم را باذن باطن اصغا نما انه
یقدر بما یشاء و یحکم بما یرید لا اله الا انا مولی الانام شهد الله
ان بحری لفضله کوثر الحیوان من یرد من الفضل یجد آثاره هو المقتدر علی ما
یشاء و بامره الذی احاط الاشیاء قد ارسلت نزائی مقبلا الیک و مقبلا
باسمک الذی به سخرت من فی البلاد اسئلک ان تؤیدنی علی اعمال ینبغی
بها عرف رضائک و رائحة قبولک انک انت المقتدر العزیز الوهاب یا
احبائی فی شمس آباد نذاری الهی در جمیع احوال مرتفع لازال یا ولیا متوجه بهیکل
ذکری و یا عمل یحبه لبشاهده ملیها یه و یا اصغا میکند از نذاری عباد مقتدر
میفرماید که انچه را که قلم از ذکر شان عاجز است یا نصر آله و ذراتی انصر و انا

لا یفقهون امروز حق ظاهر و ناصر اعمال محبوبه او لیالیش بعینه هست و همچنین
اخلاق مرضیه طوبی از برای عبدیکه بها استقامت فائز شد ای بسا عباد
القوم او را از توجه بحق باز نداشت او هست اهل بها و اصحاب سفینه حمرا الذکر
ذکر ناک لنشکر ربک العزیز البصار یا عبد انه جمیع عباد را ناظر
ظهور مالک قدم بوده و هستند و چون طلعهٔ صبح حقیقی باشراق نمود کل عباد
بمعرض الامن شتافتند از حق بطلب تا از رفیق بخشد تا بتمکن عطا فرماید لشعر
ربک یا عمالک یجد منها کل ذی شم عرف عنایت الهیه مالک الایجاد آنا ذکرناک
من قبل و فی هذا الحین ان ربک هو العزیز الفضال یا احمد قبل الف و اثنین
(کسنک) ندایت را شنیدیم و ترا ذکر نمودیم حق جل جلاله ما و لیالیش را ناظر
و از برای هر یک بمقدار وسعت بهره انچه را که هیچ چشمی نشاهده ان فائز نمودند
از حق میطلبیم اعمال نالایقه ان را تغییر ندهد و تبدیل ننماید طوبی لک بما ذکرت
و ذکری و اقبلت الی وجهی و نطقت بثنائی بین الابرار یا محمد قبل الفاء و یا احمد (فیروزی)
قلم الهی آنچه را از شر نفس و هوی حفظ فرمود بتقوی مزین دارد لعمری
مالک من مملوکت ترا ذکر مینماید و لازال البصر بشر منتظر عنایات لا زمایه تو
بوده و هست پس باز لسان بحمدت را بستمری عطا فرمود تمسک بحبل

(٢٢)

کلمه علیا عالم و جمیع امور موجود فرموده و بانواع مائده و نعمت و آلاء لا تحصی مزین و داشته تا
بخشنده و توانا لا آله الا انت العلیم الاکبر البهاء الذی من آثاره عنایت علیا
و علیا انبیاء الذی بلقای فائز گشتند و انبیاء الاخری الذی بما قالوا جلت و علا الذین نبذوا
الهوی و اخذوا اما امروا به من لدی الله مولی الوری و مالک الثری و الالطاف بارزها
الناظر الی الوجوه و المنزه الی انوار العرش و الساطع بالبرهان آشکار فرمود ایاکم ایاکم مولی الوری
فذکار انا بما یحضر و ذکرنا قبره بعد قبره العباد الذین سمعوا و اجابوا ربهم
العلیم الحکیم از قبل معلم بهریک نگیر بر سان و بتجلیات انوار نیر سان خمس مئین
دار جناب سلیمان علیه بهاء الله وارد و چندی در خلسه ساکن و بحیات ابدیه فائز
فرمود امر رجوع از شرق ارادت شد و در سنه سبعه بالمون موید الاولیاء
و امناء و اصفیائه الذین بالعهد و المیثاق اوفیا حضرت الحکمة امر بتبلیغ
حکمت امر نمود تا سبب تفریق عباد نگردد و علت بغض و فساد ان ربک هو المبین
المختار البرهان علیک علی من بعلمک و یسمع قولک فسبحان ربنا العظیم

فسخه اب جناب مهدی خ ا علیه بهاء الله

٧٢٨

بنام خداوند توانا در این ایام که نار ظلم مشتعل و نور عدل مستور قلم اعلی ترا
ذکر می نماید و میفرماید در نفوسی طاغیه و بالظهر بهم تفکر نمائید باید بگذرند از جمیع ما طلعت

و بنای محبوب ایشان مشغول و لکن عاملند بانچه که سدره منتهی از آن در نوحه و ندبه است
بتا لهم و لمن اتبعهم از کلای و دنیای فانیه و ما فیه از عوالم ما فیه الهی کل نیستند و عجب در آنست
که با این اعمال و افعال خود را از اهل ایمان میشمرند لعمر الله نوح الرسل من قبلهم و بکاء
البشر من قبل کانت ایاد بهم یقتلون انبیاء الرسل بقتلون علیه و یبکون علیه و یبکون علیه و یبکون علیه
من قبل تشهد انهم من الخاسرین ملاحظه کنید چه مقدار غفلت این نفوس را احاطه
نموده خود میگویند که حضرت رسل روح ماسواه فداه فرموده الصالحون الی
آخر ذلک عملوا ما عملوا و ارتکبوا ما ارتکبوا لعمر الله ناح الملأ الاعلی و اهل کبریاء الا
و القوم فی غفلة و حجاب اذا اخذ الرقاب بسلطانه و قدرته التی کانت احیاء العالم
و مبدئه و معدنه و لوقت یاخذ الذین الذی ترتعد منها انه لهو المقتدر القدیر ان ربک لبالمرصاد
ثم ایشان شهداء را شهید نمودند و چون سؤال شد که جمیع این نفوس مقر بسر الله جمیع مقر
و معترفند بر اینکه او ابن رسول و شهید شهداء بوده حجت بر این نفوس شهید میشود گفتند
بر امام زمان خروج کرده و بالسیف ابن حسن امام ارض صاد که جوهر اولیت شهید نموده
الا لعنة الله علی القوم الظالمین فاعتبروا یا اولی الابصار فاعتبروا یا اولی الالباب
طوبی لک بما آمنت بالله المهیمن القیوم فی یوم فیه اعرض الناس و اعرضوا الا من شاء الله
مالک الغیب و الشهود الحمد لله بعنایت ربانی از بحر ایمان آشامیدی و بصراط محبوب

عالمیان فائز گشتی در غفلت جهلای عصر که خود را علمای میدانند تفکر نمائید موفق شوند
که در یک کلمه از کلمات قبل تفکر نمائید یعنی ادراک شئون انبیاء علیهم السلام قبل از الفت
نفسانی اهل ارض در خدمت قائم حاضر شوند و بعد از مطلع نور احدیه بکلمه لی اقبل بسیط آیند
جمیع فلاح یابند. قسم بآفتاب افق بیان اگر اهل امکان بعین نفوس مبارکه خود را نظر
نسبت میدادند و در همین کلمه مبارکه از روی بصیرت و انصاف تفکر مینمودند البته باتفاق
قیام مینمودند اگر الیوم چشم بصری در سدره الهی بعین حدید نظر نماید در جمیع اوراق
و اغصان و افنان آثار سیوف طاغین و سهام مشرکین و اجنحه مرغان غافلین را مشاهده
میکند. مع ذلک این سدره مبارکه در کمال احسان باعلی النداء اهل امکان را باقبال
و دعوت مینماید هر عجب از قومی که بین دنیا که ظل است زائل منقرض و از رحمن غافل
مانند لعمر الله این بسی مایه ان یتفکر فیه اولوا الالباب الذین کفروا اعمالهم و یحمدون ربه المعطی الکریم
الذی وفقه علی عرفان مظهر نفسه و مشرق وحیه و مطلع آیاته و مبلغ کلمته العزیز البدیع
تبا لقوم نبذوا الله وراء ظهورهم و اخذوا اهوائهم سوقا یأخذهم الله بقهر من عنده و سلطان
من لدنه انه هو الآخذ العلیم الحکیم نامه ات در سجن اعظم وارد و بلحاظ مرحوم آفاق
فائز شد. بعرف محبت از وساطع و بنفوسیکه در او ند کور بوده مخصوص هر
از شمار احدیه آیات مبارکه نازل از خدا میطلبم کل در این عالم و جمیع عوالم الهی

ان فاشهد بانه لهو المقتدر المتعالي العزيز المنيع انا نذكر سيد قبل علي بشهد آ
ان ليغفره ويقربه انه لهو المهيمن القيوم هذا يوم فيه ماج بحر الكرم وارتفعت سماء
الجود واشرقت شمس الفضل على شأن يسعد الرحمن على عرشه المبارك العزيز
المحبوب طوبى لنفس سمعت نداء ربها واقبلت بقلبها الى الله رب ما كان يا قيوم
ونذكر من شمس محمد ليفرح بذكره المظلوم الذي رفع الكل الى الله مالك الغيب والشهود
يا محمد هذا يوم قد تزين بذكره كتب الله العزيز الودود قم على ذكره وثنائه ثم
اسئله بان يجعلك مستقيما على هذا الامر المحتوم تالله قد اشرقت شمس الظهور وارتفعت بها
اقدام العلماء وانحنظرت افئدة العرفاء واستنارت وجوه ملأ الانشاء الا من شاء
الله مالك الوجود تمسك بالحبل المحكم بهذا الاسم الاعظم وقل لك الحمد يا مالك الوجود
بما جعلتني مقبلا اليك ومنقطعا عما سواك اشهد بانك ظهرت بالحق وظهر ما هو المكنون في ذاتك
الحق على العالمين انا نذكر من شطر هذا البحر الاعظم من سمي بمحمد قبل رضا ليسمع
نداء مالك الاسماء فيعلو على من في عوالم ربه المدبر العليم قد خلقت الاذان لاصغاء
هذا والعيون لمشاهدة الانوار الاقوم والوجوه لتوجه الى ملكوتك بالتقديس كبرى
واللسان لثنائك بالجمل اذا قرئت بآياتك وحدت بنفحات ذكرك ان احمد بانك انت
انه لهو السميع البصير ونذكر من شمس محمد قبل صادق ليأخذه نفحات آياتك وتقربه

Provided by the Aman Library

الى ملكوتي وجبروتي وانا الغفور الكريم انا سمعنا ان الذين اخذتهم سكرة حبك
ايآتي ذوكرتا نهم فضلا من عندي شهد الكتاب المبين انك بت بذيل رحمة ربك وتوكل عليه
انه لهو المعطي العزيز الحميد كم من مالك سامع واعرض كم من مملوك توجه الى فرات رحمتي
الرحيم طوبى لسدرة نالت اليه بعرف تضوع من ثمره وبنسيم مر عن قميص عزه المنير
ثم اذكر من سمى بحسن بك في هذا المقام الذي سبق اسمآء من العلم الى انه لهو المقتدر
المختار ياحسن قد استشهد الحسين في ارض صاد في سبيل مولى الانام انه لهو الذي
ناح في حسينية الهي حرم الكبريآء ولا يهمه الا شهادة بلك مالك الورى انه لهو
الصادق العزيز المنان فز اخذا بما من لدني وطف بسلطان من حنيفه انه لهو المقتدر
سوف تظهر الارض من بعد الذين كفروا بالله مالك الرقاب ان يا محمد قبل حسن ان
استمع نداء عالم الامر العلن من هذا المقام الاعلى انه لا اله الا انا ربك الكريم ليس لعالم نفس
ان يستكبر بان يوفقه في امره على امره يكون باقيا ببقاء اسمائه الحسنى انه لهو المبين
العليم قل يا مالك الفؤاد ويا سلطان العباد انك انت مالك الممكنات على
الاسمآء بان تؤيد في عباد ذكرك وثنائك ثم تقدر لي ما قدرته لاصفيائك انك انت
انت المقتدر المتعالي العزيز الكريم يا ابا القاسم ان افرح بما توجه اليك وجه
من شطر سجنه الاعظم وينادي الى الله مخبر الارياح ان استمع النداء من الملأ الاعلى

لعمري انه يجذبك الى مقام يعجز عن ذكره الاقلام ليعمّا كلّ قاصد قصد المقصود
ولعارف عرف المعروف ولسالك سبيل يقلبه الى الله فالق الاصباح انا دعوناك
فبعدا للاحبان الى الرحمن من الناس من سمع وانصت ومنهم من اعرض بما اتبع كلّ
غافل مرتاب انا نبشّرك بالبهاء من الله على اهل السماء الذين نبذوا العالم عن ورائهم وقاموا على
خدمة الله مالك الانام ان يا قلمي الاعلى اذكر من سمّي باسمي المقصود ليجذبه
ويقربه نفحاتك الى الله العزيز الحميد طوبى لك بما ذكرت في ايام ربك من هذا
الذي تنفح في الصور ويصعق من في السموات والارض الا من شاء ربك المقتدر
القدير انا نذكرك اذ توجه الى الوجه وجاء ناطق بثنا ربه العزيز الحكيم ليعمّا
الذي ظهر باسمي حضرة المختوم والذي توجه الى صراطي المستقيم انا نبشّرك من هذا
المقام على وجوه عبادي واما ئي الذين بايعوا ميثاقي ووفوا بعهدي الذي اخذناه
عنهم في زبر التوراة والانجيل تالله هذا عهد قد اخذه محمد رسول الله ومنزل القرآن
عمّن في السموات والارض ليشهدن لك كلّ منصف بصير يا عبادي ان افرحوا
ثم اذكروني ان ربكم الرحمن لهو المبين الحكيم قد عرفكم نفسه علّمكم ذكره وثناءه
انه لهو الغفور الكريم يا اماءي ان افرحن في ايامي لعمر الله لا يعادل بها ذكر ما كنز في
الارض انه لهو المحصي العليم ان اشكرن ربكن في الليالي والايام انه يسمع ويرى

لا اله الا انا العزیز الحمید یا محمد حمد کن بمحامد که مظاهر اسماء حسنای من اند در عالم و ذکر کن
مذکوره که در کتاب انتخاب بعضی آیات بوده منسوخ نازل شد بمثابه لئالی است بمثابه لئالی است که
الله جل جلاله دام الملک و الملکوت باید انتخاب نماید تا بحکمت اسماء حکمت هائی را که بحر علم و حکمت الهی
دعوت نماید امر بتبلیغ او اعظم امورات باید حرکت او بتأیید الهی باعانت کلمه مبارکه ایشان
نائمین را بیدار نماید و مردگان را زنده جاهلان را عالم نماید تا کلمه
حق بلعبه رخواهد بحرهای حیات و علم و حکمت در آن مشهود است بقسمی که تمام
و فارغ شفی تهاده شبر من بحورها ارجو بتبلیغ ان عبد را بنفحات ایام حق موفق تماید
دلکی را موفق فرماید باعمال حسنه و اخلاق و صفات مرضیه و باموریکه سبب ارتفاع
امر و ارتقای ذکر ان بلغوش میکرد و در ساحت حق محبوب است تا حیات و یقیناً
مذکور بوجه باشند و جمیع را در الواح بنصائح و وصایا ذکر نموده و میفرماید انه لهو المبشر انه
لهو المعطی انه لهو الکریم انه لهو المنزل العزیز الحمید انا ذکرنا فی اکثر الکتاب ضلعات
ای سمعت امیت بالله الفرد الخبیر یا امتی استمع ندائی و قولی انی انا الله لا اله الا انا
بابک خلقتنی و خلقت العالم و رزقتنی و رزقت من فی العالم و انت الذی ذرئت
بکلمة من عندک و جعلت من فی الغبرة بنفحات ایامک استملک یا مربی العالم
سلطان الامم بسمک الذی اذا نطق نطقت الاشیاء بذکرک و ثنائک و اذا

تحرکت تحرکت الکائنات شوقا للقائک بان اقدر لی ما ینفعنی فی الدنیا والاخرة
فیا علام من عواملک ایرب انت تعلم ما ینفعنی فاقض لی بحبک ما ینبغی لفضلک انک
انت المقتدر المتعالی الغفور العطوف

هو الناطق من هذا الافق المبین ان یا قلمی الاعلی ان اذکر انبائی خلیا ودرائی کلیما
لکلمهم الله ظاهرا بامره من غیر ستر وحجاب انه لا اله الا هو ورویته لتعالی ومنع عن هذا
حکمة من عنده وما اطلع بها الا الله رب الارباب ومنهم من فاز بهذا المقام الاعلی وشرب
من ایادی العطاء رحیق القرب والوصال ان افرحوا بما استعملکم هذا انا الاصغی
وعرفناکم القلم الاعلی وهدیناکم الی سواء الصراط فیذکرکم بذکر لا یعادله ما عند الخلق
کلهم بذلک من عنده ام الکتاب کم من غنی عن مشرق لفضله وکم من فقیر سرع الی
بحر الغنا بخضوع وانابة ان الذین منعوا من البحر الاعظم اولئک احقر العباد فی
الزبر والالواح ان اشکروا الله بما تحرک علی ذکرکم الیراعة العلیا انه لا یضیع اجر
الفضال قوموا علی نصرة امره الحکمة والبیان وقولوا یا ملأ الارض قد اتی الامام
ینطق فیها مالک الانام بما صاحت به الصخرة ونادت السدرة علی اعلی المقام ایاکم
ان یمنعکم حجاب الارض وغراغة البلاد عن امر الله مالک الرقاب قد ظلمنی علماء الارض
الذین نبذوا امر الله واتبعوا الظنون والاوهام قد ناح من ظلمهم رسل الله من کتب

لشهد بذلك اولوا الابصار قولوا يا قوم بأي حجة آمنتم بمحمد رسول الله من قبل بأي امر اعرضتم
عن الذي اذا اتى لطقت الاشياء المكاتب بهذا الواحد القهار لعمر الله انه لشهيد قبل
ظهوره بين قبله كتب الله يا اولي الالباب قد خضعت لكتاب العالم الكتاب الاعظم وشهدت
بانه الامر المقتدر القهار قبل ظهوره اذا اعرضوا عنه
الا من انقذه الله بقدرته وسلطانه قد تاه في فراقه وانفق الامر الا لله رب العالمين
لذكره قبل ان ظهرت نفسي لفرد ابها وجاد لها ما تتزايد احاطت الآفاق قد خضع عبد الذي
شهد يا ايها الحسن بذكر ما انتم عليه قبل ان يسئلكم بنطق امام وجه العالم انه لا
اله الا هو العزيز الوهاب قد فرضتم بكتابي من قبلي ومن بعد وبذكر الذي سجدت له الاذكار
ان احتملوا بفضل الله ورحمته وتوكلوا عليه فيجزيكم الاجر انه لمؤيدكم وناصركم بعلمه من
عنده وهو المقتدر المختار الهمنا اللائح من افق سمائه فضع عليكم وعلى الذين ما
اخذتهم في الله لومة كل فاجر مكفار

فتح آباد جناب ميرزا مهدي خ ا عليه بهاء الله

سبحان المهيمن على ما كان وما يكون لله در يا مهدي قد حضر كتابك لدى المظلوم واعترف
بنبأيت الله وفضله واحد آ بعد واحد آنا وجدنا منه عرف رضائي ورضا نفسك لعمر الله لا يعادل
بهذا المقام مقامات العالم وظهوراته شهد بذلك ام الكتاب في هذا المقام الذي

قد ان الکتاب ینطق فی العالم و یدعو الی الاسم الاعظم و یبشر القوم بمن یظهر من المستن
یا مهدی علیک بهائی و حمدی بمقصود عالمیان را که بایام و عرفان و ظهورش فائز شدی
اسمت لدی العرش مذکور و ذکرت در الواح الهی از قلم اعلی مسطور انشاء الله بر
حفظ این مقام اعلی مؤید باشی و بذکر و ثنا و خدمت امر مالک اسماء قائم انه معین
و یؤیدک کما ایدک من قبل انه لهو المقتدر الغالب القدیر عالم را عباد ظنون و اوهام احاطه
نموده بشأنیکه از شرق وحی الهی و مطلع علوم ربانی غافل و محروم مند بصاح قدرت و قوت در
اطفاء نور او خاک مذلت بر سر ریخته مشغول و لکن اکثر منعهم سخنهای عجیب و اعتراضهای غریب
من عنده یا ایها الناظر الی الوجه ملاحظه نما باید قدرت الهی قریب یک کور از نفوس را
بحر ای اعمال اخذ فرمود بیک الفراز مقرر داد و بچه مقدار از آن آمرزید و در آن امم ملکهم و سلطانهم
نبار راجع معذلک احدی متنبه نشد و بساط ریشخند بدیع گسترده اند برانچه ذکر شد
در ارض صاد ملاحظه نمائید انچنیت اعظم که سبب و علت شرور ناس و لذین بین بحر
بدترین عذاب اخذ شد بشأنیکه جمیع من فی السبیت از او اجتناب نمودند مع ذلک اهل
عمائم که لازال سبب ضر بحر بوده متنبه نشده بغفلت خود باقی مانده اند در ارض
طا نظر نما نیر خبیث کاذب که بصراط معروف بود و سبب و علت ضوضاء جهلا گردید
نیافت و بمقر خود راجع و همچنین نفس دیگر از بعد او بموقع اخذ شد و لو تسمع اکثر

الثالث معذلک نفوس در ضلال قدیم بحجبه خود هستند در این ظهور اعظم حق جل جلاله
مهلت داد و معذلک احدی شبهه نیست الا من شاء الله که هستا بلا از قبل حق تکبیر بر ایشان
باید کل بحکمت تمسک نمایند و بقضای حق جل جلاله مطمئن و بعضی از نفوس حین ناله آه مضطر
و خائف مشاهده میشوند و این لایق بنجبه نیست چه که مرگ حتم است رسیدنی و میرسد از برای
در راه حق دادن جان واجب بحجبه و هست لعمر الله در کام مخلصین عذب از کوثر و سلسبیل
است حق غالب و قادر و مقتدر بحجبه و خواهد بعون من یقدران یمنع ما اراد باید کل بانقطاع اسمعانت
و اطمینان تمسک نمایند بلوی شهادت امری است عظیم و از کبریت احمر نفیستر و کمیاب تر است
نصیب هر کس بنجبه نیست قدر شتعلیت النار فی الاقطار ولکن القدیر اطفها بقدرة
من عنده انجناب باید بکمال روح و ریحان و حکمت و بیان ناس را متذکر دارید و اثوار حبیب
و ناموزی را بر دلهای علم و دانائی تابیدن نمایند تا کل بطراز دانش مزین شوند و باصلاح
عالم بپردازند کذلک ذکرناک بما لا ینقطع عرفه ما دام اسمائی از بحر آن رنگ شهد
لک بما لا تقاوله کنوز الارض کلها و سوف یرفعک و تنطق الاسماء باقبالک
خذ حبک و خضوعک و خشوعک و قیامک علی خدمة امر الله رب العالمین البهاء من لدنا
من افق سمائنا لک یا ایها المظلوم علیک و علی من معک و یسمع قولک فی امر الله العزیز الحمید
انا ذکرنا لک ما سلف فی کتابک و اجبنا کل سائل حضر کتابه لدی المظلوم فی هذا المقام

الكريم كما ذلك من فضلك عليك ان اعرف وكن من الشاكرين

فتح جناب مهدي خ ١ عليه بهاء الله

هو الظاهر الناطق العليم الحكيم شهدت سدرة المنتهى لمن ظهر في ملكوت الانشاء
ما له لا اله الا هو لم يزل كان مقدسا عن الذكر والثناء ومنزها عن ادراك من في
الارض والسماء انه هو الغيب المكنون والرمز المخزون وانه لهو الذي تزينت بذكره كتب
العالم وانزله الرحمن في الفرقان يوم يقوم الناس لرب العالمين يا مهدي قد حضر كتابك
لدى المظلوم وقرئه العبد القائم لدى العرش انك الذي عرفت بما اعترفت الله
ونطقت بما نطق به القلم الاعلى بين الارض والسماء طوبى لعينيك بما رأت الاية
الكبرى ولاذنيك بما سمعت نداء الاصغى ولقلبك بما اقبل الى افق المنير آثار ربك
ومهديك واسمعك وعرفك بذاته الذي اذا ظهر تزعزع كل بنيان وانخطر فؤاد كل
عالم وزل قدم عارف ونفس كليم جذبك يا مهدي وشوقني انا وجدنا منك عرف الاخلاص
وذكرناك من قبل وفي هذا الحين الذي ينطق فيه متكلم الطور على غصن الظهور انه لا اله الا
انا العليم الخبير ان افرح بهذا اللوح الذي تضوع منه عرف عنايت الرحمن في الامكان
نشهد بذلك من بعثنده كتاب مبين ان اشكر بما يذكرك ام الكتاب من لدن
المقام الذي سبق السماء والحسنى في كتاب الله رب العالمين قد فزت بما لا يقطع عرفه بدوام

الظهور

انه مقصودک ومقصود من فی السموت والارضین قد کنت صامتاً لانطقک ندائه الاحلی
وکنت راقداً لیقظتک الصیحة التی اذا انتفعت بالحق کینت قاعداً لاخذک ید قدرة ربک
المقتدر القدیر ومن یقدر ان یشکره بما یلیق لهذا الفضل الاعظم فسبحان الله لا حول ولا قوة الا
بک یا محبوب العالم ولا حول ولا قدرة الا بک یا ظاهر بالعظمة کذلک ظهرت لک الی العرفان
من عمان رحمة ربک الغفور الرحیم قد قدر لک من لدی الله ما تفرح به افئدة المقربین
بشهادة قلمی الاعلی بانک سمعت النداء واقبلت الی افق الامر اذا اعرض عنه کل
عالم البعید البهاء علیک وعلی ضلعک التی توجه الیها لحاظ عنایة ربک الکریم بشارتها
بعنایة ربها لتفرح بهذا الذکر الذی یجد منه المخلصین عرف قمیص فضل ربهم المعطی
العزیز الحکیم انا نذکر الهاشم الذی یذکر افی کتابک لیفرح بذکر الله
المهیمن القیوم یا هاشم ان استمع نداء ربک الابهی من الافق الاعلی علی
البقعة النورا انه لا الله الا هو العزیز الودود قد خلق العالم لهذا الظهور
الاعظم فلما ظهر بالحق اعرض عنه کل من فی ارضه وانکره کل ما یهاب مردود قد یبلا
الارض هذا یوم الذکر والثنا وهذا یوم النداء کیف اسمع لک ان تسمعن
هذا یوم فیه نادی الافق الاعلی بانوار ظهور مالک الاسماء کیف اسمع لک ان تنظرن
لعمری هذا یوم البیان وانتم صامتون وهذا یوم انزل الله ذکره فی کتبه القبل

ولكن القوم اكثرهم لا يشعرون يا تمسك بعروة فضل ربك يشبث بذيل
عناية الحق علام الغيوب كذلك ينطق لسانى فضلا من عنده على من
مالك الرجعى وتذكر من شجرى فى ملكوت الاسماء الذى اراد ان يشرب
رحيق المختوم باسمى ان استمع نداءى من شطر سجنى انه يذكرك بما تفرح به الافئدة
والقلوب ان افتح بصرك لترى ايات الكبرى واصغ باذنك لتسمع
لتسمع نداء الله المهيمن القيوم قد ياتى الارض بما لا ارض بما ترى فيه ينطق الاشياء
كلها الملك لله مالك الملوك انه قد ظهر بالحق بسلطان لا تقوم معه جنود
العالم ولا تخوفه مدافع الامم ينطق باعلى النداء بين الارض والسماء بما سمعه
ندائى المقصود سلطان من شهود قم بالاستقامة الكبرى على امر مالك الورى
ثم اخرق الاحجاب باسم ربك سلطان الغيب والشهود اياك ان تمنعك
حجابات الامم عن الاسم الاعظم ان انظر ثم اذكر اذا ينوح محمد رسول الله
انكره علماء العصر واذا ينوح الروح اعرض عنه علماء اليهود لو ينصف احد
افق من الاسم الابهى ليقوم ويصيح بين العباد بهذا الاسم الذى به ارتفع
الموحدون الى افق رحمة ربهم العزيز المحمود لو ينكر احد هذا الامر بامر
يثبت ما عنده وبآية يطمئن قلبه كذلك صرفنا الآيات وانزلنا بالحق

لتشكر ربك مالك الملكوت ودع العالم عن ورائك مقبلا اليه منقطعا عن كل ما دونه
هذا اليوم فيه تنادى الحجة ويصيح البرهان ولكن القوم لا يفقهون انك اذا وجدت عرف
الغمبص وسمعت نداء المظلوم وتل وجهك شطر الله وقلت اشهد انك ظهرت
واظهرت امر الله العزيز المكنون يا محمد توجه الى الله المحبوب وناديه من شطر هذا المعبد
وتذكر له ما انزله الله في الكتاب انا نذكرك الذين امنوا بالله وتركوا كل فاجر مرتاب جاهل
لئن فزت بالعلماء العليا في ملكوت بهاء ان اكبر بها في هذا السجن الذي يطوف حوله الملأ الاعلى
في العشى والاشراق انا وجدنا اقبالك اقبلنا اليك وذكرناك بما ينبغي لذكرك
بادوام اسمه ربك منزل الآيات ان احفظ هذا المقام بالاسم الاعظم الذي به ينطق
في اعلى المقام انا نوصيك والذين آمنوا بما ينفع به امر الله رب الارباب حتى لا يمنعك المقام
على خدمة الامر وعما هو المذكور في الكتاب يا محمد قد رضينا بذكرك مولى الاسماء لتشكر
ربك العفو الكريم انا نوصيك والذين آمنوا بالعمل الخالص في هذا اليوم كان
مذكورا في كتاب الله العليم الخبير خذ لوح الله بقوة من عنده ثم اعمل بما امرت به
من لدن آمر حكيم اياك ان تمنعك حجبات الخلق عن هذا الحق الذي ظهر بالاسم الذي
الملك لله رب العالمين هذا يوم الاعمال ولكن اكثر الناس هم من الغافلين هذا اليوم
ولكن القوم اكثرهم من المسرفين وهذا يوم الله لو انتم من العارفين قد ضيعوا ما

ما عندكم من الظنون وتمسكوا بما امرتم به في كتاب كريم فدقام كل صخرة بتحرك من حجر
ولطق كل مدر من نفحات الآيات ولكن الناس في حجاب مبين طوبى لقوي
اصنام الظنون باسم القوي الغالب القدير يا محمد قبل صاحب فدتوجه بك والمظلوم
بما اقبلت الى الله المهيمن القيوم ان احمد الله بما جرى ذكرك من قلمه الاعلى وفضلك بهذا اللوح
المختوم الذي يجد منه كل شيء عرف الله مالك الملكات انا نوصيك والذين آمنوا بالامانة
والصداقة وما ينفع به امر الله ربك كان ويكون ان اجهد لتظهر منك ما ينبغي به ذكرك
في لوح محفوظ كن ناطقا لوجه ذاكرا عاملا بما امرت به من لدى الله العزيز الودود
لعلك اسلم من بلية ان يعمل بما امر به في الكتاب الاقدس الذي نزل من لدى الحق علام
الغيوب يا علي قبل محمد ان اشهد بما شهد الله انه لا اله الا هو والذي
يظن انه لهو الغيب المكنون والسر المخزون وهو الذي تشبث به ايدي المهيمن القيوم
لعمر الله قد اتى اليوم والقوم عنه معرضون واتى حين مناص ولكن الناس لا يشعرون
لا يفقهون تمسك بكتاب الله انه يكفيك بالحق ويشهد لك من توجه اليك
من بليته المعمور قل يا ايوم فيه ينادي الصور قد اتى مالك الظهور وينطق متكلم
الطور انه لا اله الا انا العزيز المحبوب قد تزينت الاشياء لمالك الاسماء
ويصيح الميزان في قطب الامكان انه قد الرحمن ولكن القوم عنه معرضون

طوبی لقلب اقبل و لوجه توجه و لعین فازت بالمقام المحمود قولوا یا احبائی علی
ذکر الله و ثنائه لعل اعملوا بما ینتفع به مقامکم و تعلوا اسمائکم فی عالم الغیب و الشهود
کذلک علمناک سبیل القسی الذی ارتقی بالانابة الی البحر الیقین فی ملکوت الانشاء ان
ربک لهو المقتدر علی ما اراد لا الٰه الا هو المهیمن علی ما کان و ما یکون ان یا قلمی ان اذکر
من سمی بالبشری بآیات ربک العالمین یا حا قبل السین و العین قبل اللام
ان افرح بما یذکرک سلطان الانام من منبره المنیر انه قد ظهر المنظر الاکبر یا لک
الخیر بشارتی فیه و یقول یا معشر البشر اصغوا ما عندکم و خذوا ما امرتم به من لدی
الله العزیز الحمید لم یمنعه العلوم عن الی القیوم و لم من امری سمع سرع
الی بحر الاسمی العظیم قد ملأ الارض خاوا الله ثم الصفوف هذا الامر الذی به اظهر
من فی السموات و الارض الا من شاء ربه العلیم الحکیم کذلک اشرقت من افق اللوح
شمس بیان ربک الرحمن ان اشکر قلبک یا محمد یا مقصود المقربین یا حسن
احسن حسن الله الباب ثم احمد ربک بما فتح الباب من هذا المقام المنیع انه
انه حی فی الله ما لا حمله احد من قبل و شهد بذلک کل منصف بصیر قد انه سجن قمره
فی ارض الطاء و حرفی المیم ثم کره بعد اولی فی الطاء و طورا فی هذا السجن العظیم لعمر
الله لو لا البلاء ما ینفعنی شیئی فی الدنیا شهد بذلک کل الاشیاء انه لهو

هوالله

استنساخ جلد دوّم الواح مبارک حضرت عبدالبهاء
ارواحنا لرمسه الاطهر فدا از روی اصل نسخهٔ موجوده
در شیراز و مضافات که بنظر اعضاء محفل مقدس روحانی
شیراز رسیده و دقت کامل فرموده اند بتاریخ ۱۴
سنهٔ هشتاد و پنج مطابق غرّهٔ ماه
ذی قعده هزار و سیصد و چهل
و شش و دوّم ماه اردی
بهشت سنهٔ هزار
و سیصد
و هفت

—

—

—

هوالابهی

۲۷ ای مشتاق مشاهدهٔ جمال باقی تا توانی در سبیل آن جانبات و چالاک شو
جهت مبارک
واز اعدا بی‌خوف و بی‌باک تا بپری و بالی بعنان افلاک رسی و در اوج عزّت
قدیمه سیر و تماشا نمائی از کأس باقی سرمست گردی و از عین صافی
سیراب و دریا پرست حیات قلبی یابی و سرور روحانی فوح عظیم جوئی
و روح و ریحان بدیع اسایش جان یابی و راحت وجدان از جنود الهی گردی
واز ملائکهٔ آسمانی شوی والبهاء علیک. ع ع

هوالابهی

۶۲۸
ای ثابت بر پیمان نامهٔ شما رسید الحمدلله محفوظاً مصوناً در صون
جهت کاتب مبارک
حمایت حضرت رحمن بکرمان رسیدی و روی نورانی احبای الهی را مشاهده
نمودی جمهور را سبب فرح و سرور گشتی و خاصان حق را چون نسیم سحر
گاهی نشئه و انتعاش بخشیدی خاک کرمان از قدیم نشئه انگیز است
و اهل کرمان پرشور و ولهٔ افسرده نیستند پژمرده نیستند سری پرشور
دارند و دل پر روح و ریحان الحمدلله بهمت یاران کلمة الله منتشر و قلوب
منتشر

مستبشر و ارواح منجذب و انظار متوجه بملکوت اسرار حضرت نور محمد
خان فی الحقیقة آیت رحمانست و سبب هدایت دیگران قلبی سلیم دارد و وجهی
نسیم و روحی منجذب بنور مبین از قبل من نهایت محبّت و تعلّق قلبی
بایشان برسانید اما مسئلهٔ محفل روحانی در قریه ئی که یاران جمعیّتی ندارند
تأسیسش لزوم ندارد و از اطراف کرمان در امور باید مراجعت بمحفل
روحانی کرمان نمایند و اگر در محفل روحانی اکثریّت حاضر مذاکره جائز
باری مشام مشتاقان از نفحات مسکیهٔ کرمان معطّر است و امیدچنان
که آن دیار مشکبار گردد نفوسی مبعوث شوند که آیت رحمت پروردگار
و رایت هدایت خداوند یکتا شوند بجمیع از قبل من تحیّت مشتاقانه
برسانید و علیکم البهاء الابهی بیش از این نگاشتن ممکن نه بلکه
مجال تحریر یک سطر نیست معذور دارید و علیکم البهاء الابهی عبدالبهاء عبّاس
بواسطهٔ جناب زائر علیه بهاء الله جناب محمدعلیخان و خانواده اش
امة الله والدهٔ غلامرضاخان جناب غلامرضاخان و خانواده اش جناب [illegible] و خانواده اش
جناب میرزاکریم خان و خانواده اش جناب میرزا رحمت الله خان و خانواده اش

جناب عبدالله خان خیاط وخانواده اش جناب میرزا محمد خان وخانواده اش
جناب میرزا سیف الله خان وخانواده اش جناب میرزا مصطفی خان وخانواده اش
جناب میرزا حسینخان وخانواده اش خدامراد بیک وخانواده اش جناب
عبدالرحیم خان وخانواده اش جناب مهدی خان وخانواده اش
جناب عطا خان وخانواده اش جناب استاد محمد حسن وضلعش جناب
غفارخان وخانواده اش جناب میرزا نعمت الله خان وخانواده اش
جناب علیخان غفارخان وخانواده اش جناب عزیزالله خان وخانواده اش
جناب حسینخان صفرعلیخان وخانواده اش جناب مرتضی خان وخانواده اش
جناب میرزا فضل الله خان جناب اسمعیل خان ووالده اش جناب علیرضا خان
جناب میرزا امان الله خان ووالده وهمشیره اش خانوادهٔ مرحوم یوسف بیک
جناب علیخان محمدعلیخان جناب علی خان عبدالرحیم خان جناب نصرت الله خان
جناب فتح الله خان جناب صمدخان جناب اکبرخان جناب سعید خان
جناب موسی خان جناب بهرام خان جناب ضیاء الله خان جناب جلال خان وعمه اش
جناب روح الله خان جناب هرمزخان جناب پرویزخان جناب یحیی خان
جناب

جناب اسدالله خان جناب فیض الله خان علیهما و علیهن بهآء الله الابهی

هوالله ۶۴۹

ای زائر مشکین نفس باید چون مانند نفحات بآن دیار مرور نمائی پیامی از عتبه
مقدسه بآنان برسان و مشام مشتاقان را معطر کن وبگو ای عاشقان نسیم
اسحار و نفحات ازهار از تربت مقدسه بمشامها میرسد ونفوس منجذبه را بحرکت
واهتزاز می آورد جان می بخشد روح می پرورد سرور وحبور مبذول میدارد
دیده ها را بینا می نماید گوشها را شنوا کند الحمدلله شما از این بحر نصیبی واز
این ابر بهره دارید ای یاران این ندا بگوش جان میرسد نه حسم ناتوان
واین نفحه مشام مشتاقان می پرورد نه مزکومان هر مزکوم محروم است
طیب مشموم قسمت نفوسی است که مشامی باز دارند و پروازی بلند
امیدم چنان است که کل از این موهبت محظوظ گردند وبنظر عنایت
منظور گردند وعلیکم البهآء الابهی ۲۴۱۳

سنه ۱۹۱۹ حیفا

عبدالبهآء عبّاس

٥

بواسطهٔ جناب زائر میرزا عیسی خان اصفهانی علیه بهآء الله الابهی

اصفهان امة الله ماه رخ سلطان امة الله کشور خانم

جنابهٔ محترم خانم جنابهٔ بهجت خانم جنابهٔ مصور خانم جنابهٔ ارفع خانم

جناب سلیمان خان جناب موسی خان جناب بهرام خان جناب

ضیآء الله خان علیهم وعلیهن بهآء الله الابهی

هوالله

٦٤٠

ای منتسبین حضرت زائر علیکم وعلیکن بهآء الله فی الاخرة والاولی

حضرت زائر چون بارض مقدس رسید وبزیارت عتبهٔ رحمانیه مشرف

گردید بیاد شما افتاد وبالتبابه از شما ان خاک معطر را بوئید وبوسید

ومستدعی شمول عنایت گردید البته این دعا مستجاب گردد واین حاجت

روا شود زیرا نهایت خلوص این رجا وطلب فرمود واز عبدالبها خواهش

نگارش این نامه نمود من هم فوراً بدون تأمل بتحریر پرداختم وبیاد یاران

روح وریحان یافتم نهایت آرزوی عبدالبها اینکه احبای الهی در هر

کشور مؤید بالطاف رب البشر شوند واز نسیم جان پرور طراوت

روحانی

ع

روحانی یابند ولطافت رحمانی جویند وباعمال ورفتار موفق بعبودیت
عتبهٔ سبحانی گردند و علیکم وعلیکن البهاء الابهی

عبدالبهاء عباس ٣١ دسمبر ١٩١٩ حیفا

هوالابهی

ش جناب عباس اخوی جناب دائرانا محمدحسین علیه بهاء الله الابهی
ملاحظه نمایند

٤٤١ ع

هوالابهی

ای همنام این عبد امیدوطید است که بمعنی این نام قیام نمائی وشجاعت
وسطوت وشوکت ضرغام بنمائی یعنی درمیدان عرفان جولان کنی ونفوس را
بقوّت برهان صید نمائی چه عباس درلغت عرب شیردلیراست و
عضنفر کبیر این اسم را مستحق کما هو حقه لازم والبهاء علیک
وعلی کل ثابت علی
المیثاق

ع ع

هوالابهیٰ

جناب زائر حاجی آقا محمد حسین آقا عبدالکریم علیه بهآء الله الابهیٰ

ملاحظه نمایند

هوالابهیٰ ٦٤٣

الٰهی هذا العبد منجذب الی ریاض احدیتك مستبشر بنفحات قدسك مستضیئ من انوار ملکوتك مستنیر من شعاع سراج احدیتك ای رب قد طوی الوهاد وبطون الاودیة وصعد الجبال وقطع البحار حتی تشرف وحتی غبر وجهه بتراب عتبة الروضة الطاهرة الغنّا وعفر شعره بغبار تربة مطاف الملأ الاعلیٰ ای رب اقبل طوافه حول ملأ ملائکتك فی الصباح والمساء ومهبط سکان الرفیق الاعلیٰ ومرجع هیاکل القدس فی الغدو والآصال وایده وشدده ویسر له کل الآمال وثبت قدماه علی العهد والمیثاق ٤٤

هوالله

شیراز جناب کربلائی عبدالرسول بزاز علیه بهآء الله

الابهیٰ

هوالابهیٰ

Provided by the Afnan Library

هوالابهی

٤٤٣

ای بندهٔ بها جمال ابهی روشنی آفاق بود وشمس حقیقت اشراق ولی هزار افسوس که نفوس ناقصه وقلوب غافله مانند سنگ سیاه از تجلی مهر وماه محروم ومأیوس ومحجوب شاکر کن خدا را که آئینه آسا تقابل بنیر ملأ اعلی جستی واز پرتو هدایت کبری نصیب بردی وعلیک التحیة والثناء ٤٤

هو الله

شیراز جناب میرزا مرتضی نژاد علیه بهاء الله الابهی

هوالابهی

٤٤٤

یا مرتضی یا محبی حضرت نور مشرقین اقا مرتضی شهید سبیل کبریاء روحی له الفداء ملاحظه نما که چگونه بنهایت مسرت وبشارت کبری بشهادت عظمی موفق ومؤید گشت هذا شأن المخلصین وهذا سمة الموحدین وهذا صفة المشتاقین وهذا جذبة قلوب العاشقین از خدا میطلبم که چنین انقطاع وچنین انجذاب وچنین فوز عظیم از برای کل ما عقد فرماید یا لیت کنت معه متطائرًا الی الاوج الاعلی من فمه مدفع منفجر یلهیب النار الی اوسع

الفضاء جناب حاجی محمد حسین علیه بهاء الله الابهی تحیت مشتاقانه برسان

هواره یاد روی دلجوی او کنیم واز خدا طلب عون وصون وحمایت وعنایت

درحق او بنمائیم وعلیك التحیة والثناء ع ع

هو الابهی

جناب زائر الحاج علی محمّد علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالله

٤٦٥

الهی الهی هذا عبد اقبل الی مطلع توحیدك ومهبط آیة تفریدك ومظهر اسمائك
حظیرة القدس المؤثرة فی حقائق الکائنات ومشرق انوار صفاتك الساطعة الشعاع فی آفاق الممکنات
اسئلك بفیض ملکوت الملک وغیث غیوم جودك المدرار ولیث ایکات المفواد
ان تؤید هذا العبد علی الاطلاع بالاسرار وعلی معانی کتابك المسطور ورقك المنشور
ولوحك المحفوظ یاربّ المختار ثم احفظه من سهام الشبهات وسنان الاشارات
واظهر له البینات وآیاتِ الآیات یا طلیك الارض وجبار السّموات والبهاء من ملکوتك
علی کلّ ثابت راسخ علی میثاقك الغلیظ وعهدك القدیم یاربّ الآیات

ع ع

هُو

هوالابهی

ش جناب محمدحسین علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی ٩٤٩

ای ناظر بملکوت ابهی درسبیل حق هر بلائی را صفابین وهر جفائی را وفا بین وهر دائی را دوآء وشفا بیاب چونکه بلا سبب ظهور حقیقت ولاست ومصائب علت شمول مواهب است اگر بلایای سبیل الهی نبود موقن از مرتاب ومطمئن از اهل ارتیاب وصادق از کذاب چگونه پدیدار میشد این مصائب ومصاعب که روی ابرار را روشن ومنیر در ملکوت ابهی نماید ورخ فجار را مظلم وتاریک در درکات سفلی کند حاجی ملاهادی را در بالای منبر بر تبری از جمال اعلی ونقطهٔ اولی نماید وشهدای اردبیل صادر وارد آید وشهید ارض شین جناب مرتضی را در زیر زنجیر وشمشیر چون گل خندان نماید وبمنتهای

فوح وبشارت شهد

شهادت چشانند

عبدالبهآء ع

Provided by the Aman Library

هوالله

ابن من زار البقعة النورآء علیه بهآء الله الابهی

هوالله

٤٤٧
ای ابن من طاف حول البقعة المبارکة جناب ابوی از کثرت حب بشما آنی
شمارا فراموش ننمود حال وقت رفتن است ودم خروج بازخواهش این
مکتوب وانمود که بذکر تو مشغول گردیم شکر خدارا که چنین پدری داری
که درچنین مواقع بیاد تو مألوف والبهآء علیک ع ع

هوالابهی

اخوی جناب حاجی علی محمد کربلائی محمدحسن علیهما بهآء الله الابهی

ملاحظه نمایند

هوالابهی

٤٤٨
ای هوتن بکلمهٔ الهی جناب اخوی هزار فرسنگ طی نمود واز درندگان صحرا
وچنگ نهنگ دریا محفوظ ومصون باستان مقدس وارد و برمس مطهر
فائز وبانچه اعظم آمال اصفیاست واصل اگرچه حال بسبب حجاب ونقاب
این

این فوز عظیم مستور و این نور مبین مکنون ولی در عوالم ملکوت وجود
واضح و مشهود دانه چون اندر زمین پنهان شود ستران سرسبزی بستان
شود این موهبت چون کشف حجاب کند و رفع نقاب صبح روشنی بدمد
و آفتاب انوری بدرخشد و اسرار مکنون مشهود آید هنیئاً لمن کشف
عنه الغطاء وبصره حدید بفضل الله والبهاء علیك ع ع

هوالابهی

ش جناب آقا محمد حسین بزّاز علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی

۶۴۹

ای مستبشر ببشارت الله از فضل سلطان وجود که محیط عوالم غیب
وشهود است امید چنان است که چنان از حدیث صبر و سکون مبعوث شوی
که حیات مشخص شوی و روح مجسم گردی و چون نسائم ریاض تقدیس
لطیف و خفیف شوی و مشام مشتاقان را معطر نمائی و چنان بانوار محبت الله
رخ برافروزی که جهانی منور سازی ای طالب جمال رب الارباب در این
خاکدان فانی بکوش که مظهر الطاف حضرت رحمن گردی و در این قفس ظلمانی

سعی کن که بال و پری روحانی یابی که باوج رحمانی پرواز کنی والاچون طیور
خاکی در ویرانهٔ ترابی گرفتار باشی وآشیان راحتی نیابی والبهآء علیک وعلی
کل ثابت راسخ ع ع

هوالله

ابن جناب زائر جناب آقا غلامعلی ملاحظه نمایند

هوالله

۶۵۰

ای نهال باغ ایمان هر شجری را سبزی وخرمی بفیضی وهر چمنی را طراوت بشبنمی نهال بوستان نبانی را خرمی از ریزش باران است اما نهال باغ الهی را سبزی وتری از بخشش یزدان چمن گیاه را طراوت از شبنم است اما گلشن دل را لطافت از فیض یم جمال قدم پس از بخشش یزدانی وریزش باران رحمانی طراوت ولطافت زاید الوصف بجو تا هم پر برگ وبار گردی وگل وشکوفه بگشائی واین بموهبت ثبوت واستقامت بر پیمان حاصل گردد

ع ع

هولابهی

هوالابهی

ای حبیب قلبی اگرچه هزار فرسنگ کوه ودشت وبیابان میان ما وتوحائل
لکن ازنفحهٔ حب مشام معطر ودماغ معنبراست محبوب آفاق را شکر وثنا گو
وحضرت کردگار را ستایش ونیایش نما که چنین فضلی مختص گشتی که منتهای
آمال موحدین است وغایت آرزوی مقربین که دراین یوم اعظم درظل
وجه محشور شدی وانشاء الله درسبیل او رسوا ومشهود درنامهٔ
مجنونان ازنام من اغازند زین پیش اگر بودم سردفتر دانائی والروح
والبهآء علیک وعلی عباده الراسخین ع ع

هوالله

شیراز جناب حاجی محمدحسین علیه بهآء الله الابهی

هوالابهی ۶۵۳

یامن سمع النداء قدارتفع ضجیج الملأ الاعلی سبحان ربی الابهی قدتهلل
وجه السمآء بصبح اشرق انواره من فیض الهدی سبحان ربی الاعلی قدتموج
بحر العطاء وقد تبلج فجر الوفاء سبوح قدوس رب السموات العلی الاهو

۱۵

المشتاق الا وهو الدرياق الا وهو الاشراق فسبحان ربی الا بهیٰ

ع ع

هوالله

شیراز جناب میرزا غلامرضا علیه بهآء الله الا بهیٰ

هوالا بهیٰ ۶۵۴

ای خطاط آفاق کلک عبارت نقشی چنین تا بحال ننموده واز قلمت

طرزی بدیع باین خوبی صادر نگشته زیرا این نقش همایون سطر ننشود

الا دی اهل عصر است واین عبودیت صمیمی حقیقی واقعی ذاتی کینونتی

سبب هدایت من علی الارض والبهآء علیک ع ع

شیراز اعضآء جلیله محفل خدمت

جناب حاجی میرزا ضیاء الدین افنان جناب سالار نصرت جناب میرزا جلال خان

جناب میرزا جعفرخان جناب صنیع الایاله جناب میرزا عباس قلیخان جناب

سردار ابرهیم خان جناب میرزا هیوا آقا جناب میرزا زین العابدین مهرآرد شیرشاهویر جناب حاجی محمد جمیل

جناب محمدعلی بیک جناب میرزا غلامرضا علیهم بهآء الله الا بهیٰ

هوالله

هوالله

ای نفوس مبارکه نامهٔ ان یاران دیرین دردبلین امریک وصول یافت
خطهٔ ابهی و اصفا نمودم مبارک
درممالک ترک وتاجیک الحمدلله یاران بجان ودل کوشیدند واعلاء کلمة الله
نمودند وپرده ها دریدند ودراعلاء کلمة الله مشقتی کشیدند حال نوبت
شلیک درامریک آمد وزمان آهنک درجهان فرنگ است عبدالبهاء
دراین اقلیم مشغول فریاد وفغان است ونعره زنان بملکوت ابهی میخواند
یاران الهی باید شب ودروز تضرع وزاری نمایند وازبرای این خاکسار
تأیید ازملکوت پروردگار طلبند زیرا بعنایات اوهیچیم هیچ هرچه
کند تأیید اوفرماید هرپشه ئی که اوپرواز دهد شهباز اوج عزت
گردد وهرموری که او نصرت نماید سلطنت سلیمانی تشکیل کند محفل
خدمت فی الحقیقة اسم بامسمی است نه نام بمعنی برهان اینکه نشرایات رب ودود نماید
واعلاء رایات رب الجنود کند ازالطاف بی وجود امید موفور است که آن
محفل لشکر آسمانی گردد وفتوحات نمایانی فرماید وعلیکم البهاء الابهی

ع ع

شیراز جناب خادم وناظم محفل روحانی حضرت غلامرضا علیه

بهاء الله الابهی

هوالله

۶۵۵

ای موفق بتسلیم ورضا حضرت غلامرضا هرچند درسبیل وفا تلخی جفا چشیدی ودردست تطاول ستمکاران افتادی ومشقت بیپایان کشیدی ولی شکرکن خدارا که ساغرصفا نوشیدی وازبادهٔ معانی سرمست گشتی این وفا مقابل آن جفا شکرانه نما الحمدلله موفق بخدمتی وبندهٔ مقرب استان احدیت مشغول تحریر ایات الهی باش وسلیلهای جلیل جناب میرزا عنایت الله جناب میرزا هدایت الله وجناب میرزا کرامت الله را ازقبل من تحیت ابدع ابهی برسان وعلیک البهآء الابهی ۴۴

بواسطهٔ امة الله سلطنت علیها بهآء الله الابهی

هشیره زاده های حضرت بزرگوار من ادرک لقآء ربه عندلیک مقتدر مرحوم آقاسید تقی علیه بهآء الله الابهی جناب آقامیرزا حسین وجناب آقامیرزا محمدعلی وجناب آقامیرزا عبدالحسین علیهم بهآء الله الابهی

هوالله

Provided by the Afnan Library

هوالله

ای نفوس مطمئنّه شما یادگاران ذات منوّرید وبرگذاران شخص محترم ۶۵۶ حضرت خال بزرگوار در ایّام مبارک بنهایت صدق وامانت بخدمتگذاری مشغول بود و واسطهٔ ارسال الواح ورسائل بود محو وفانی بود مقصدی جز رضای مبارک نداشت آرزوئی جز خدمت امر نمی‌نمود باین موهبت کبری فائز و چنین تاج مرصّعی بر سر داشت وچنین خلعت مفتخری در بر بعد از صعود نیز در عبودیّت استان مقدّس شریک وسهیم من بود تا روزیکه وفات کرد از وفات او بسیار محزون ودل خون شده زیرا رفیق من بود ومونس وانیس من قدر این خال را بدانید این نفس محترم در درگاه احدیّت مقرّب است ودر عالم اسرار مستغرق بحر انوار حال قدرش معلوم نیست عنقریب معلوم میگردد این شخص بزرگوار افسری بر سر شما نهاد که جواهر زواهرش رخشنده ودرخشنده برقرون واعصار است شکر کنید خدارا وپی او گیرید وبر قدم او حرکت نمائید تا منتسبین حقیقی او باشید نه مجازی من در حق شما ها تضرّع باستان مبارک نمایم ودر دو جهان شما را کامرانی

۱۹

خواهم امید چنان است که چنانکه آرزو دارم مبعوث گردید و علیکم

البهاء الابهی ۱۹ اکتوبر ۱۹۱۹ حیف

عبدالبهاء عباس

هوالله

زائر تربت پاک جناب اقا سید حسین مخدره ضلعشان صغرا

انجالشان بی بی تاج منوّر وعالیه علیهما وعلیهن بهاء الله الابهی

هوالابهی

۶۵۷

ای زائر تربت مقدسه شکر کن خدا را که باین فیض الهی مشرف گشتی وکوه

وبیابان طی نمودی ودریا وصحرا پیمودی تا آنکه ببقعهٔ مبارکه وارد شدی

ودری وموی را بتراب آستان منوّر ومعطر نمودی این فضلی است عظیم

وفوزی است مبین در این عصر مبارک که جمیع اشیاء بلسان حال رب

انعمت فضلت واکملت نعمتک ناطق بستایش ونعوت حضرت مقصود دهان

گشودی وبشکرانهٔ این فضل وجود لسانرا تزیین فرمودی پس بکمال سرور

رجوع بوطن مألوف کن وجمیع متعلقین را از لسان عبدالبهاء تکبیر برسان

وبگو

حضرت کاتب هو را مضاء مبارک

وبگو خوشا بحال شما که از معین صافی عنایت کبری نوشیدید وشهد بقا را
از ید محبوب ابهی چشیدید این بخشش بی مانندرا فراموش ننمائید وگوش
بندای سروش دهید که خطاب تحسین از علیین بلند است وفضل
وموهبت رب العالمین شامل حال هر مسکین مستمند عنقریب ملاحظه
خواهید فرمود که دشت وصحرا غبطهٔ بهشت برین گردد وجنت ابهی
در شرق وغرب عالم خیمه برافرازد وملکوت وجود تزیین شود والبهاء

علیکم ع ع

شیراز جناب کاکاخان سعدی واقا نورالله خان سعدی علیهما بهآءالله

الابهی

هوالله

۶۵۸

ای دو مرغ گلشن رازونیاز نامهٔ شما تغنی مرغ سحر بود وترنی هزار هزار
آواز زیرا اهلت محبت بود ودلالت برمعرفت حضرت احدیت مینمود الحمدلله
مؤمنید وموقن وثابتید ومطمئن ازعدم فرصت مختصر مرقوم گردید
معاف بدارید وعلیکما البهآء الابهی ع ع

خطه کاتب ومهر واضاء مبارک

بواسطهٔ جناب بشیر الٰهی شیراز سعدی جناب اقا نورالله

علیه بهاء الله

هوالله

۶۵۹

ای بندهٔ جمال ابهی شادباش وشادباش زیرا سعدی را سعد السّعود

بودی وآن ادیب شاعر ما هررا دراین ایام یاد فرمودی جان آن پاک جان

درجهان آسمان مسرور وشادمان گردید انشآء الله دیگرانرا نیز سبب

هدایت کبری خواهید شد وعلیک البهاء الابهی ع ع

بواسطهٔ اقا میرزا جلال زرقانی احبای سعدی اقا علی بخش واقا نورالله و

سائرین علیهم بهاء الله الابهی

هوالله

۶۶۰

ای یاران عبدالبهاء محفل انس بیارائید ودرانجمن روحانی اهنگ تسبیح

وتقدیس بلند کنید شمع محبت الله برافروزید وشراب معرفت الله

بنوشید وازشهد الفت واتحاد کام شیرین نمائید تا شاهد موهبت الله درنهایت ملاحت

وصباحت وحلاوت دران انجمن جلوه نماید وعلیکم البهاء الابهی ع ع

بواسطهٔ

Provided by the Afnan Library

بواسطهٔ جناب بشیر الهی وجناب آقا نورالله سعدی محفل روحانی

واماء رحمن علیهم بهاء الله الابهی

هوالله

٦٦١

ای یاران وکنیزان عزیز الهی الحمدلله مؤید وموفق ومقبول دردرگاه

احدیت محفل روحانی سبب سرور وشادمانیست وحصول تأییدات

حضرت رحمانی هرروز منتظر آنم که خبرخوشی ازان دیار رسد که الحمدلله

یاران دربنهایت روح وریحانند وامرالله روبعلو ونفحات الله منتشر

ودرموطن حضرت اعلی ایات هدی ترتیل میگردد وتجلی جمال مبارک

تبشیر وتشییع میشود ونفوس تهذیب میگردد وازهرجهت ترقیات

معنویه بحصول میرسد الهی الهی ایدهؤلاء علی ترتیل آیات الهدی

وتفسیر دنی فتدلی وکان قاب قوسین اوادنی ربّ مکّنهم فی الارض

وارزقهم مائدة السّماء واجعلهم سرج الوفاء ومصابیح الملاء الاعلی

انّک انت القوی الکریم وانّک انت المقتدر القدیر

ع ع

شیراز سعدی بواسطهٔ جناب افنان سدرهٔ مبارکه آقا میرزا بزرگ علیه
بهاء الله جناب آقا نوروز علی واخوان ووالده شان علیهم بهاء الله الابهی

هوالله

۶۶۳

ای بندگان جمال مبارک جناب طراز وحضرت علی اکبر دوسراج محبت الله
نامه‌ئی نگاشتند ونهایت ستایش از محبت وانجذاب قلب شما نمودند
که آن خانواده آمادهٔ هرخدمتند. وچون شمع روشنند ومانند برق
خندان ومثابهٔ ابر گریان شب وروز بخدمت یاران پردازند ودرانجمن الفت
همدم وهمرازند وبانغمه واواز ازاین خبرنهایت فرح وانبساط حاصل
وبدرگاه بی نیاز شکرانه نمودم که الحمدلله بوی عشقی از سعدی استشمام میگردد
ونفحهٔ خوشی بمشام میرسد بلکه انشاء الله شما همتی نمائید که ازصیت
واوازهٔ ان شکرلب الهی شیراز پرغوغا شود وبقول شیخ حافظ آشوب
لبش بهم زند اطراف را پس نظر باستعداد ولیاقت خویش منمائید
بلکه نظر الطاف بی پایان جمال مبارک کنید واعتماد برنفثات روح القدس
نمائید اگر پرتو شمس حقیقت زند مجازها حقیقت گردد واگر آن تأیید نرسد

جمع

لهذا کاتب هوالله امضاء مبارک

جمیع حقیقتها مجاز شود مراد اینست که چون مدد حق آید قطره دریا
شود وچون مدد منقطع گردد آفتاب ذره گردد هذا هو الحق والله
یؤید کم علی ما یشآء بفضل من عنده وانه لعلی کل شئ قدیر ع ع

بواسطهٔ بشیر الٰهی جناب آقا میرزا نورالله خان علیه بهآء الله الابهی

هوالله

٦٧٤

ای ثابت بر پیمان نامهٔ مشکین مضامینش شکرین بود ومعانیش دلنشین
زیرا نفحهٔ گلشن محبت الله بود ونسیم جویبار معرفت الله از خدا میخواهم
که دمبدم بر شور وشوق وولهت افزاید وقدری بنماید که آیت کبری گردی
وموهبت عظمی وسبب هدایت اولی النهی تا نفوس را از ظلمات نفس وهوی
برهانی ونهال جنت خلد در دل بنشانی وباچشمی اشکبار سقایه نمائی
ورقهٔ محترمه امة الله الموقنه ضجیع مکرمه را تکبیر ابدع ابهی ابلاغ نما
وبگو ای امة الله توجه بملکوت ابهی کن وهرچه
میخواهی بخواه

ع ع

بواسطهٔ جناب آقا رضا جناب کیخسرو اسفندیار ومنوچهر نداداد
وتیرانداز کیخسرو ودستم فولاد وتیرانداز شهریار ودستم جوانمرد
وبهمن خداداد ورشید رستم وفریدون رستم وخداداد رستم
وکیقباد گشتاسب ودستم اسفندیار ومهربان نوشیروان وماونداد
فریدون وبمان رشید ومهربان شهریار وخداداد بهرام ودستم اردشیر
واردشیر جمشید

هوالله

۴۶۴

ای بندگان الهی شکر خدا را که بنور هدیٰ مهتدی شدید ومنجذب
بنفحات قدس از ملأ اعلیٰ پردهٔ اوهام دریدید وبساط جهل وعمی پیچیدید و
بنفحهٔ مشکبار از گلشن اسرار مشام معطّر نمودید از اهریمنان بریدید
وبیزدان پیوستید وحضرت رحمان پرستیدید بعد از محرومی هزاران
سال محرم راز گشتید وبعد از گمراهی مدّتی مدیده بشاهراه هدایت
راه یافتید این بدرقهٔ عنایت بود وصرف موهبت ذلک من فضل الله
یؤتیه من یشآء ویختص برحمته من یشآء ویهدی من یشآء الی صراط مستقیم

هرخشو

حضرت عبدالبهاء مبارک

هر بخششی و موهبتی شاید بسعی و کوشش انسان حاصل گردد ولی
موهبت هدایت صرف فضل است لهذا باید شب و روز بدرگاه احدیت
شکر و حمد نمائید که الحمدلله بچنت نعیم پی بردید و از عین تسنیم نوشیدید
از فضل موفور بهره و نصیب بردید و از آن الابرار یشربون من
کأس کان مزاجها کافورًا بهره یافتید حال بشکرانهٔ خداوند یگانه باعمال
مبروره قیام نمائید و با عالمیان دوست مهربان شوید بخدمت نوع
بشر پردازید و بمحبت عالم انسانی مبعوث گردید بیگانه را خویش
بینید و اغیار را یار شمرید بدخواه را خیرخواه دانید و پرگناه را
بیگناه شمرید عدو را محب و ودود دانید و ظلوم جهول را
باوج قبول دارید یعنی دشمنان را مانند دوستان بنوازید و بانتقام
نپردازید کسی را میازارید و خاطری مرنجانید بلکه هر دردی را
درمان گردید و هر زخمی را مرهمی شایان و دایگان مظاهر رحمت
پروردگار باشید و مطالع نور موهبت کردگار و علیکم التحیة والثناء

شیراز بواسطهٔ جناب محمدرضا میرزا علیه بهآء الله الابهی

ورقهٔ مبتهله ربابه سلطان علیها بهآء الله الابهی

هوالله

۶۶۵

ای ورقهٔ مبتهله نامه رسید وبدرگاه خداوند آگاه تضرع وزاری گردید وطلب عفو ومغفرت بجهت پدر وجد ومیرزانورالله خان از درگاه احدیت شد از الطاف خداوند مجید امید است که غریق بحر غفران گردند وفائز بجود رحمت کبری پس تو بشکرانهٔ الهی پرداز تا مظهر الطاف ربانی شوی وعلیک البهآء الابهی ۹ محرم ۳۳۸

عبدالبهآء عبّاس

حضرات امضاء مبارک

بواسطهٔ حضرت افنان شیراز جناب محمدعلی میراب

علیه بهآء الله

هوالله

۶۶۶

ای ثابت بر پیمان شکر کن خدارا که آیت موهبت شدی ومظهر لطف وعنایت گشتی از پیمانهٔ پیمان سرمست شدی واز صهبآء محبت جمال ابهی

حضرات مهر و امضاء مبارک

پروجد

پر وجد وطرب گشتی شب وروز بشکرانهٔ این الطاف بپایان بپرداز
وجناب علی آقا وحاجی آقا ودو همشیره ووالده شان وامة الله عصمت
کلّرا تحیّت برسان وبگو الحمدلله کلّ در ظلّ خیمهٔ الهی آرمیده اید
ومظاهر الطاف وعنایات حضرت سبحانی هستید مسرور باشید
ومشعوف خوشنود باشید ومحظوظ قدر این فضل وموهبت را
بدانید وتا ابد متشکّر این عنایت گردید وهمچنین احبّای
قصر الدّشت را از قبل عبد البهاء تحیّت ابدع اعلی برسانید وبگوئید
ای یاران عبد البهاء شب وروز بنعت وستایش جمال ابهی مشغول گردید
زیرا یاد وذکر ان جمال بیمثال ساحت دل را ریاض ریاحین معانی نماید
وهمچنین جناب محمد هاشم متخلص بمستقیم را تبلیغ تکبیر بدیع نمائید
چند فرد اشعار که از قریحهٔ لطیفهٔ او جاری شده بود ملاحظه گشت
فی الحقیقه از قلب منجذب مشتعلی صادر گشته بود نسئل الله بان یؤیده علی
عبودیة العتبة الطاهرة وخدمة الساحة المقدسة عن ادراک العقول الکاملة

وعلیه التحیّة والثناء ع ع

هوالله

مسجد بردی جناب آقا محمّد علی آبیاد علیه بهآء الله الابهی

هوالابهی

۶۶۷

ای آبیاد درجویباد توحید هرنهال بیهمال دست نشان پروردگار را آبیاری کن ومیاه عرفانرا درمجاری قلوب جاری نما تخم حقیقت را در مزرعهٔ دلها جال قدم افشاند وآبیاری آنرا بنفوس مؤیّد بروح القدس تسلیم فرمود فیض باران ازابر عنایتش فائض وینابیع عذب فرات بتأیید وموهبتش نابع تواین آب را بتأیید ملکوتی وفیض جبروتی وعون وعنایت لاهوتی درکشت زار جانها جاری وساری کن آن وقت ساقی حقیقی گردی وآبیاد گلزار شوی دونجل سعید را باضجیع عفیف تکبیر ابدع ابهی ابلاغ نما والبهآء علیک

ع ع

هوالابهی

مسجد بردی جناب محمد علی علیه بهآء الله

ملاحظه نمایند

هوالابهی

Provided by the Aman Library

هوالابهی

ای موقن بایات الله جناب شیخ سلمان درسجن اعظم وارد و بزیارت
رمس مطهر فائز ازان جناب خاطری خوشنود ودلی مسرور داشتند
درچنین محفلی بذکر شما مشغول وبیاد شما مألوف گشتند الیوم درعالم
وجود محبت وعنایتی اعظم ازاین تصور نتوان نمود که نفسی درروضهٔ
مبارکه بذکر و یاد دوستی بپردازد ودعای خیر کند هذا اعظم عنایة
واکبر موهبة واتم منحة واعلی عطیة فاستبشر بهذا الفضل وافرح
بهذا التوفیق العظیم الوفیر والبهآء علیک وعلی کل ثابت علی عهد الله
وميثاقه العظيم عبدالبهآء ع

هوالابهی

ش. جناب آقا محمد علی آب مال علیه بهآء الله الابهی

هوالابهی

یامن تشبّث بذیل العطآء دراین جهان پرملال چه امال حصول پذیرد وچه
امیری میسر گردد زیرا خاکدان است زندان است سست بنیاد است

ظلمت اباداست با وجود این چگونه دُردش صافی ظهور گردد وجام
پرآلامش کأس مزاجها کافور وچگونه معصورش مأیوس شود ومحرونش
مسرور پس باید ملاحظه نمود که نور منیرش چیست وصبح مبینش چه
انوار ساطعش کجاست وسراج لامعش درچه جا جام شکرینش چیست
وشهد وانگبینش چه این مشهود است که جان انسان نفحات رحمن آست
وروح حیات نفثات روح القدس یزدان مهربان روشنائی قلوب نیرتو
نیر آفاق است وروح بخش نفوس اشراق کوکب میثاق اگر این نفحات ازهار
ونسمات اسحار نبود جهان موت مجسّم بود وامکان ظلمت مشخّص
عالم وجود لطفی نداشت وحقیقت شهود را نعتی نبود شجر ایجاد ثمری
نداشت وهویت بقا را اثری نبود بلکه وجود مهمل بود وحرکت معطّل
ولی الحمدلله که ابواب فتوح مفتوحست وجام حق لبریز از صهباء صبوح
انوار بخشش تابان است وجهان افرینش منوّر از مهر رخشان والبهآء علیک

احبای الهی ودوستان روحانی را بکمال اشتیاق تحیّت وثناء ابلاغ فرمائید
داستان مقدس جمال ابهی روی برتراب نهاده طلب تأیید بجهت

آن

آن نفوس مقدّسه میشود انّ هذه لبشارة تبتهج بها قلوب الابرار

ع ع

هوالله

احباب قریهٔ مسجد بردی جناب حاجی غلامحسین جناب آقا شیخ محمّد حکیم
جناب آقا شیخ آقا جناب آقا محمّد علی آب مال مع دو فرزند علی آقا و حاجی آقا
جناب حاجی حیدر جناب عبدالله جناب کربلائی عبّاس بقّال جناب ملّا قنبر جناب
حاجی محمّد جناب کربلائی احمد قصّاب جناب طهمورث جناب حاجی محمّد علی
جناب علی جناب محمّد ابرهیم جناب اخوند جعفر جناب شکرالله جناب
حسین ولد آقا فتح الله جناب مشهدی سیّد عبّاس جناب مشهدی حاجی آقا
ایضاً جناب مشهدی حاجی آقا جناب علیشاه جناب شکری جناب کریم
جناب ملّا محمّد رضای علّاف جناب محمّد حسین نیریزی جناب مشهدی حسین یزدی
دو نجلشان علی و جمال جناب عبدالمجید بقّال جناب علی اکبر کربلائی آقا جناب
اسدالله خبّاز جناب کربلائی چراغعلی جناب آقا میرزا آقا جناب محمّد رضا جناب
غلامرضا جناب غلامرضا یزدی جناب آقا میرزا حسن عطّار جناب ملّا محمّد حسن

فرزندان عبدالرّسول و علی آقا جناب ملّا نوروز علی با فرزند حیدر علی
جناب علی آقای مکاری جناب ملّا حیدر علی جناب ملّا حیدر آقا رزّاق جناب
محمّد رضا نوشاد جناب عبدالله ملّا غلام جناب نجفعلی جناب آقا شمس
جناب استاد علی بابا جناب علی گدا فرزندشان محمّد جناب عبدالمجید متخلّص
بپروانه جناب حاجی محمّد جناب اخوند ملّا جعفر جناب استاد شکرالله طبّاخ
جناب مشهدی سیّد عبّاس جناب مشهدی حاجی آقا متخلّص بشهید ا
جناب مشهدی قنبر سقط فروش جناب حاجی نجفعلی جناب کربلائی سیّد
جعفر جناب رئیس حیدر جناب استاد حاجی بابای ملکی دوز جناب
کربلائی محمّد هادی ولد حاجی محمّد صادق مجتهد جناب ملّا محمّد حسن مع دو
فرزند اماء الله ثابتات علیهم و علیهنّ بهاء الله الابهی

هو الابهی الابهی

۲۷۰ ای احبای الهی جناب حاجی غلامحسین نامه‌ئی از لسان کلّ یاران نوشته
وخامه‌ئی رانده وعنوان آن منشود بنام مبارک هریکی از احبّاء الله مزیّن
عبدالبهاء از هریک از آن نامها نامه‌ئی خواند واز دامهای احزان رهائی
یافته

حضرت عبدالبهاء در امضاء

یافته کامها جُست وجامها نوشید ودوح وریحان حاصل نمود
فنعم ماقال این مطرب ازکجاست که برگفت نام دوست وبجهت هریک
ازان نامها آرزو داشته که نامه ئی بنگارد ولی چه توان نمود که ابدًا
مجال نه لهذا یک نامه بنام مبارک کلّ مرقوم گشت ای احبّای الٰهی اگر
بدانید که درایندم قلب عبدالبهاء بیادتان چگونه پردوح وریحان است
البتّه ازشادمانی طیران نمائید وازفرح وسرور پرواز بملکوت ربّ غفور
کنید ملاحظه نمائید که پرتو آفتاب موهبت چه قدر درخشنده وتابان است
که ازفیض رحمتش قلب عبدالبهاء بچه مثابه رقیق ومهربان هذه سمة
المخلصین وصفة الخاضعین والخاشعین وبشارة للموقنین وفرح وسرور
للطّالبین ای احبّای الٰهی یوسف کنعان ازشرّ حسودان بچاه وزندان مبتلا
گشته اگرچه این چاه اورا اوج ماه است واین زندان ذلّت اورا ایوان عزّت
شب وروز بشکرانهٔ این بلایا ربّ السّجن احبّ الیّ ممّا یدعونی الیه فریاد برآرد
وازاین زندان نجات نطلبد بلکه درعبودیّت استان مقدّس آرزوی هرمصیبت
نماید ای احبّای الٰهی ابواب موهبت کبریٰ مفتوح است ومفتوح ملکوت

الهی محیی جان و روح صدری مشروح بآیات کبری باید تا قابل این منقبت عظمی گردد امیدوارم که سینهٔ یاران سینا گردد و قلب دوستان جبل فاران شود تا تجلیات ربانیه احاطه کند و فیوضات سبحانیه و سنوحات رحمانیه ظاهر و باهر گردد ای یاران الهی قدر این ایام را بدانید و زبان بگشائید و بیان اسرار توحید نمائید تا ان کشور بریاحین حکمت الهیه معطر گردد و ان اقلیم بنور صبح احدیت منور شود الهی الهی هؤلاء عباد انجذبوا بنفحات قدسک واشتعلوا بالنار الموقدة فی شجرة احدیتک ای رب ایدهم علی ترویج دینک المبین والدلالة علی صراطک المستقیم والسلوک فی منهجک القویم انک انت الکریم انک انت الرحمن الرحیم

ع ع

شیراز بواسطهٔ جناب قابل قصر الدشت احبای الهی علیهم بهاء الله الابهی

هو الله

۶۷/

ای یاران عبد البهاء جناب قابل نهایت ستایش از شوق و ذوق و شور و سرور و طرب و وله و انجذاب ان یاران روحانی مینماید این خبر سبب

خط کاتب و امضاء مبارک

روح

Provided by the Afnan Library

روح وریحان گشت که الحمد لله درکشور موطن جمال اعلی روحی
له الفداء نسیم جان پرور برخواست وروائح معطره منتشر گشت ید
قدرت نفوس مبارکی برانگیخت کدان اقلیم پاک طرب انگیز شد ومشکبیز گشت
واثار دستخیز آشکار شد رخها روشن شد ودلها گلشن گشت ودشت
وصحرا بفیض ابدی حضرت رحمان گلزار وگلستان گردید ای یاران
الهی نار عنصری درآتشکدهٔ سده سالهای چند است خاموش شده است
حال وقت آن است که نار محبت الله درآتشخانهٔ دلها شعله زند وزبانه
کشد ولهیب مهیبش باطراف واکناف سرایت نماید اللهم یا بادع
الاکوان وبارء الامکان قداضطرم فی القلوب نار محبتک والسجم الدموع
حبًا بجمالک وانصرم الصبر فی اشتیاق مشاهدة انوارک واشتد لهیب
تلک النار الموقدة فی الافئدة حتی احترق القلوب والاحشاء وارتفع ضجیج الاصفیاء
الی ملکوت البقاء فی حسرة اللقاء وتیمنون الفناء شوقًا الی لقائک فی ملکوتک
الابهی ویبتغون مشهد الفداء حبًا بجمالک الاعلی رب رب ان تلک الدیار
موطن مظهر نفسک ومطلع نورک ومشرق آیاتک ومورد تبیاتک نورها

باشراق شمس احدیتیك وزینها باثار عصرك المجید ونورك المبین
وسنوك العظیم آنك لعلی کل شئ قدیر وبالاجابة جدیر ع ع

بواسطهٔ جناب قابل جناب مشهدی علی بخش علیه بهاء الله

هوالله

۶۷۳

ای بهابخش این بخشش موهبت جهان آفرینش است زیرا عطای بهاست
وکرم آن مبروفا پس بمبادکی این اسم جدید بعبودیت آن رب جلیل قیام کن
وچنان اهتمام نما که خود موهبت بیمنتها گردی ع ع

هوالابهی

۶۷۴

ای ورقهٔ موقنه در ظل سدرهٔ رحمانیت الیوم نسائی مبعوث شده اند که هیکل
آیت کبری وورقهٔ سدرهٔ منتهی هستند ودر این جهان فانی اساس جاودانی
نهادند وچنان شعلهٔ در قطب عالم افروختند که حجبات امم سوختند
آن نساء فخر رجال گشتند وهیکل مجسم مشخص عصمت وعفت شدند پس تو
ای امة الله آیت هدی شو وشعلهٔ نار محبت الله تا اثار قدرت حضرت یزدان

مشاهده نمائی ع ع

هوالابهی

Provided by the Afnan Library

هوالابهی

٧٤ ای غریق دریای محبت الله علیک فیوضات الملأ الابهی وامطار الفضل من الافق الاعلی در آتش عشق وقت سوختن است وقلوب را فروختن واشفتگان جمال جانانرا رسوم عاشقی وجانبازی آموختن پس ای سرگشتهٔ سودائی یک شعلهٔ نورانی برافروز وای طیر آشیان روحانی در این فردوس الهی بالی بگشا پروازی بکن وبر این شاخسار معانی بنغمات پارسی واهنک عراقی بغزل خوانی مشغول شو وقت تنگ است وحوادث ایام در هجوم وجنگ غنیمت دان از دست مده والبهاء والروح والثناء

علی اهل البهاء ع ع

هوالله بواسطهٔ جناب عندلیب

٧٥ ش جناب آقا میرزا اسماعیل علیه بهاء الله الابهی

الله ابهی

ای ثابت بر میثاق الیوم ثبوت ورسوخ میزان ملأ اعلی وملکوت ابهی واما من ثقلت موازینه فهو فی عیشة راضیة واما من خفّت موازینه

فامّه هاویه پس خوشا نفوسی که چون کوه آه ثابت وغیر متحن
ووای بر نفوسی که از سستی چون کاه در دست هبات هر هبوبی
مثل کلمهٔ طیبهٔ کشجرهٔ طیبهٔ اصلها ثابت وفرعها فی السّماء ومثل
کلمهٔ خبیثهٔ کشجرهٔ خبیثهٔ اجتثّت من فوق الارض مالها من قرار حال من وتو
باید انشاء الله کر همّت بر عبودیّت جمال قدم ببندیم وبجان ودل
در اعلای کلمة الله بکوشیم تا در افق عالم انوار قدم ونفحات اسماء اعظم
منتشر گردد وظلمات شئون حادثه زائل شود ودر قطب وجود دلبر
کمالات الهیه رخ بگشاید ودر محفل آفاق طلعت رحمانیّت جلوه نماید
بکوش جانا که دم کوشیدن وجوشیدن آمد چه که عنایات حق وخاصّهٔ
حق همدم است وتأیید ملکوت ابهی یار فرخنده قدم والبهاء علیک

ع ع

هوالابهی

ط جناب میرزا اسمعیل علیه بهاء الله الابهی

ملاحظه نمایند

هوالابهی

Provided by the Afnan Library

هو الابهى

سبحانك اللهم يا الهى انت الذى تممت حجتك وسبقت رحمتك وسبغت
نعمتك وكملت موهبتك على عبادك المخلصين وظهر برهانك واشتهر
احسانك واشرق انوارك وشاع آثارك بين ملأ الموحدين وانى ابسط
اليك اكف الضراعة والابتهال ان تؤيد عبدك هذا بجنود غيبك وشهودك
وتوفقه على السجود بادكان الوجود بين يديك يا ربى الودود وتنزل عليه
آيات الجود وتظلل عليه غمام فضلك العظيم ومنك المبين يا ارحم
الراحمين انى هذا عطشان سرع الى معين الطافك وهذا ظمآن هرع
الى سلسبيل احسانك وهذه قطرة استمدت من بحور اسرارك وهذه
ذرة طارت فى شعاع شمس الكمالك اى رب تورجبينه بانوار ملكوتك
واشرح صدره بآيات جبروتك وقدر له كل خير فى عوالم قدسك وثبت
اقدامه على عهدك وميثاقك انك انت

الكريم

۴۱

هوالله

فوائی ارض کان جناب میرزا اسمعیل علیه بهآء الله الابهی

ملاحظه نمایند

هوالابهی

حضرات ۶۷۷ ای بندهٔ صادق درگاه الهی مکتوبی که بواسطهٔ احبای طهران ارسال فرموده بودید واصل گردید از مضامین شکرینش مذاق روحانیان لذّت شهد وانگبین یافت احسنت احسنت که از نفحات قدس روحی مستبشر دادی واز نسائم حدائق فردوس قلبی منشرح امید از الطاف حضرت ربّ مجید چنان است که از انوار ملکوت رخی روشن فرمائی ودر این جهان ناسوت سبب نشر فیوضات لاهوت گردی ودر این خاکدان فانی یک شمع نورانی برافروزی وجبهات اوهام بسوزی ودر ظلّ کلمهٔ الهیه علمی افرازی و بنار موقدهٔ ربّانیه بسوزی وبسازی والبهآء علیک وعلی کلّ ثابت راسخ علی عهدالله وميثاقه العظيم

ع ع

هوالابهی

هوالابهی

جناب اقامیرزا اسمعیل منشی علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی الابهی

۶۷۸

ای بندهٔ استان حضرت دوست چه نویسم وچه نگارم که هویت
قلب سکون یابد وحرارت وسوزش درون خفت جوید قسم بمربی
وجود وشاهد ومشهود که قلزم اعظم این حرقت را تسکین ندهد و
اقلام عالم این حسرت را شرح وتحریر نتواند چشمیکه صبح وشام
بمشاهدهٔ جمال بیمثال روشن ومنوّر بود حال گریان اوست ودلی که
لیلاً نهاراً بالطافش شاد وخرّم بود حال بریان اوست خدایا میان
این دوحال چه مناسبت وارتباط عبدالبهاء ع

شیراز جناب میرزا محمّدباقرخان علیه بهاء الله الابهی

هوالابهی

۶۷۹

ای بندهٔ حضرت جمال ابهی درین صبح نورانی که یوم مولد حضرت
رحمانیست تبریک عید نمایم وتهنیت بشما مینگارم ملاحظه نما

Provided by the Afnan Library

که بچه درجه دریای حبّ در جوش وخروش است پس بشکرانه پرداز

ع ع

هوالله

۶۸۰

ربّ نوّر وجه عبدك الّذی توجّه الی وجهة رحمانیّتك الی ملکوتك الابهی واجعله اسوة حسنة للأصفیاء واشرح صدره بمشاهدة الآیة الکبری انّك انت الکریم ذوالعطاء ع ع

شیراز جناب حاجی ابوالحسن علیه بهآء الله

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

هوالله

۶۸۱

امّا ثابت بر پیمان نامهٔ مشکین در نهایت فصاحت وبلاغت ودلیل استقامت بر امر حضرت احدیّت بود چه بلاغتی اعظم ازاین وچه فصاحتی اجلّ ازان ان جناب از بدو ظهور مآء طهور نوشید وغنّ طیور شنید وکأس کان مزاجها کافور چشید الحمدلله درجمیع مراتب ثابت وقائم بودید ودر هر محفل حاضر وناظر در محفل تجلّی صبح بشارت کبری مشاهده نمودید ودر افق تقدیس اشراق شمس حقیقت ملاحظه کردید در بزم میثاق ساغر

موهبت

موهبت کبری بدست گرفتید وانشآء الله تا آخر نَفَس نفس نفیس را
درسبیل ربّ عزیز انفاق نمائید این چه موهبت است واین چه
فضل ومغفرت امیدوارم که ازعوارض جسمانی وروحانی هردو محفوظ
مانید ودرظلّ سدرهٔ منتهی محظوظ باشید جناب سلیل جلیل را
تکبیر ابدع ابهی ابلاغ نمائید وعلیک التحیّة والثنآء ع ع

هوالله

۶۸۲

ای مونس عبدالبهآء یاد باد ایّامی که دربقعهٔ نورآء همدم وهمنشین بودیم
وبذکرآن دلبرناز نین مذاق شکّرین مینمودیم همواره همدمی ودمساز
باوجودآن دوری شیراز پیش منی ودرپیرهنی اگرچه بظاهر درختا
وختنی وانّی ابتهل الی الله ان یجعل خاتمة حیاتک فاتحة الالطاف
ویؤیّد قرّتی عینیک بحایات الجلیلین بحمین باهرین فی افق العلی وعند
حصول الامن والسکون انشآء الله ندعوک للحضور الی هذا الودد الموردود
وبلّغ تحیّتی واشواقی الی حبیبی ومشتاقی حضرت رفیع البدیع الرّفیع واسئل الله
ان یجعله ملتهبًا بلهیب متطآئرًا الی الاوج العظیم وعلیک التحیّة والثنآء ع ع

خطّ حضرت مولی الورا مبارک

شیراز جناب میرزا محمد باقرخان علیه بهاء الله الابهی

هو الله

۶۸۵

الهی الهی ترانی قد اخذنی ضعف الصیام والقیام وقد وهن منی القوی فی جنح هذه اللیالی الظلماء ولا اقتدر ان احصی الثناء علی جمالک الابهی والصق بوجهی علی التراب تذللاً لعظمتک وعزتک التی ظهرت ظهور الشمس فی رابعة النهار یوم الایاب وادعوک ان تنصر عبدک المملوک باقر الاسرار قاهر الاشرار وتؤیده بجنود مجندة عرموم من الفضل والاحسان فی کل زمان ومکان انک انت العزیز المنان وانک انت الرب المستعان انی ثابت بر پیمان روح القدس تأیید بزبان یاران نماید واعانت بقلم تحریر ثابتان فرماید آیهٔ ضعف الطالب والمطلوب در موقع حقیقی بیان شده بود وسانسمه علی الخرطوم مشهود ومعلوم این نوهوسان را گمان چنان بود که جمیع یاران کورانند وکران وامر الله ملعبهٔ صبیان لهذا تمسک باوهن بیوت بیت عنکبوت نمودند وخود را بوادی برهوت انداختند وبهلات ویموت گشتند آیات محکمات کتاب اقدس فراموش شد ونصوص عهد مقدس

هزوک

حضرت کاظم هو الله مضاء مبارک

متروک گشت شبهات منتشر شد ومفتریات مشتهر گشت ودراین ایام
شخص مبغض عنود لجوج جهود بدفطرت جهری را باطراف شیراز
فرستادند که شاید بسبب القاء شبهات ومفتریات دربنادر فارس و
طرف جهری دخنه نماید البته ان جناب باحبای ثابتین باید مانع و
رادع ان جهود جهول گردید فنعم اجر الزاد عین مقصد این است
که این نفوس درگوشه وکنار میکوشند واظهار ثبوت برپیمان مینمایند
تا نفسی ضعیف را بچنگ آرند وبران القاء شبهات نمایند هیهات
هیهات ظلمت مقابلی نبود ننماید وشیطان خاسر مقاومت شهاب
باهر نکند وجعل کثیف رائحهٔ لطیف جنت ابهی را منع نتواند فسوف
ترى المناقضين فى خسران مبين ع ع

شیراز جناب اقا میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله والرضوان

هو الله

۶۸۶

اللهم یا منوّر الوجوه بنور الهدى ویا محیی الارواح بنفحات القدس من
ملکوتک الابهى تختصّ بموهبتک من تشاء وتؤیّده على ما تشاء فى حیّز

خط نقطه موهوم امضاء مبارک

الابداع والانشآء وآنات انت القوىّ القدير ربّ انّ عبدك هذا قد
ثبت على حبّك بين الورىٰ واستقام على عهدك بقلب منجذب الى الافق
الاعلىٰ قدّر له كلّ خير بفضلك يا جزيل العطآء وادفع عنه كلّ ضير
بقوّتك القاهرة على الاشياء واجعله خادمًا مؤيّدًا فى عتبة قدسك
النورآء مروّجًا لدينك ناشرًا لذكرك وافقًا لراينك مرتّلًا لآياتك الباهرة
الناطقة بالهداية الكبرىٰ آنات انت القوىّ المقتدر العزيز الكريم الوهّاب

اى يار روحانى انچه كلك مشكين بافنان نگاشت معانى دلنشين
داشت ودليل برفيض نود مبين مضامين ترجمان دل وجان بود
وبرهان جانفشانى در ره يزدان هميشه مؤيد بودى وهستى وخواهى
بود مطمئن باش پرتو عنايت همواره شامل وجنود نصرت از ملكوت
ابهىٰ نازل اعانهٔ مشرق الاذكار عشق اباد بسيار مقبول افتاد ولكن
ينبغى هذا اليوم هر نفسى بخدمت ان بيت ربّ بپردازد ان خدمت در
آستان مقدّس بسيار مقبول گردد زيرا اين اوّل مشرق الاذكار است
كه در قطب امكان تأسيس شده وخادم وقائم بربناى آن حضرت افنان

فى الحقيقة

فی الحقیقة بخلوص محض بجان ودل در کوششند شکر کن خدارا که بقدر

قوه باین خدمت موفق گشتی حقا که سلیل جلیل ان شخص نبیلی که در

مدت حیات خویش در سبیل حق بجانفشانی قائم بود وبقربانی حاضر

علیك وعلیه البهاء والثناء والتحیة والرضوان ع ع

هوالله ٦٨٧

شیراز جناب میرزا محمد باقرخان علیه بهاء الله الابهی

الهی الهی تری مسائی وصباحی وشدة احتیاجی وفرط تعلقی بذکر

احبائك فی غدوی واصالی کیف اذکرك ولسانی کجنانی یقصران عن

الخوض فی بحار عرفانك ویفتران فی بیان ذکرك وثنائك قد کل جناحی

یا الهی عن الصعود الی هواء سماء نعتك واوصافك وجف قلمی وانطوت

صحفی دون شرحی ونشری لأسمائك وصفاتك وما بقی من سبیل الا

الرجوع الی ذکر احبائك ونعت اصفیائك والخضوع والخشوع لامنائك

الهی الهی ان عبدك احسن الحسن ابا الحسن قد خر ساجدا عند تلج فجر هدایتك

وتنفس صبح عنایتك وانتشار بارقة بشارتك واحاطة الآفاق ندآء مبشرك

الجلیل بقرب ظهورك فی البلد الامین بصوت رنان یا ربی العظیم وتحمل

خطابی به آقا میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الابهی

Provided by the Afnan Library

اصطهاد الغافلين وتعرض الجاهلين وتجرع كأس البلاء مزيد المعرضين
ومامرّ عليه من يوم الاحرجه طعن الشامتين وصوب عليه سهام الشاتمين
ووقع تحت ملامة الملحدين الى ان بزغت شمس الحقيقة من افق ربانيات وانتشرت
الانوار الملكوتية من مطلع رحمانيتك فخرّ ساجداً لك وبكيّاً ولبّى لندائك و
توجّه لعلائك وتنوّر جبينه بنور الهدى وامتلأ قلبه بالذكر والثناء ودلع
لسانه بالبشارة الكبرى ناطقاً بياطوبى لى ويا بشرى بما افاض على نير الهدى
من نور الهداية الكبرى ولا زال يا الهى يدعو باسمك ويتلجلج لسانه بذكرك
ويتبلّج جبينه بنورك خادماً لامرك ناصراً لدينك رايته لذكرك اية من آياتك بين
خلقك حتى قدرت لشرف اللقاء والقيت عليه كلمة التقوى واظهرت له
ماهو فى عالم الخفا وايدته فى الثبوت والرسوخ على عهدك الاوفى وكهفك
الاوقى والاستقامة فى امرك الذى ارتعدت منه فرائص اهل الشقا ثم الان
سقيته كأس الوفا ورفعته الى ملكوت النجا وشرفته بعتبة قدسك
يارب الآيات وادخلته فى فردوس بالطافك وجودك واحسانك
مصوناً من كل الآفات رب رب انزله فى نزلك وادخله فى ساحة قدسك
وظلل

وظلّل علیه شجرة انسك وكمّل علیه نعمتك وتمّم له رحمتك وارزقه
قرب جوارك وشرّفه بلقائك انّك انت الكريم وانّك انت الرحمن الرحيم
رب رب اجعل سليله الجليل متبعًا لخطواته مرتلًا لمناجاته يتلو كلماته
حتّى يكون سرّه الخفى وخلفه الجلى ونوره الجليل وبرهانه القويم وتذكارًا
لعبد البهآء عن ابيه خادمًا لامرك ثابتًا فى منهج عدلك مستقيمًا على دينك
ناشرًا لذكرك مبتهلًا اليك متوكلًا عليك انّك انت الموفق المؤيد المقتدر
الكريم الوهاب وانّك انت العفو الغفور الرؤف التوّاب ع ع

شيراز جناب ميرزا محمد باقر خان منشى عليه بهآء الله الابهى

هو الله

۶۸۸

ای ثابت بر پیمان الحمد لله در آستان حضرت یزدان مذکوری ودر انجمن رحمن
مشهود دائمًا در خاطری وحاضری وزائر زیارت حضور وزیارت بروقسمت
جسمانی وروحانی هرچند بظاهر دوری ومهجور ولی بروح حاضری
ومظهر فضل موفور در عتبهٔ رحمانیت سرباستان نهم وانشآء الله
ازبرای تو طلب تأیید کلّی نمایم در خصوص تو در سیدگان رحمانی مرقوم نموده بودی

خطاب به منشی و امضاء باباء

که بکدام نقطه بجهت تحصیل لسان و علوم ارسال داری بیروت مدارس و
مکاتبش چندان انتظام ندارد شاید مدارس اونده و پاریس ترجیح داشته باشد
ولی اطفال هنوز خورد و صغیرند تحمل فراق ندارند بنیه ضعیف گردد دهشت
و وحشت حاصل شود حال قدری در وطن مألوف بواسطهٔ معلم مربی موافق
تربیت شوند بهتر است بعد از تحصیل مقدمات لسان و علوم اگر بمدارس
مشهوره ارسال گردند ضرری ندارد ولی حال طاقت فرقت نیارند همواره
محزون و دلخون باشند و این جائز نه وعلیک التحیة والثناء

ع ع

شیراز جناب آقا میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الابهی

هو الله

۶۸۹

ای ثابت بر پیمان از خدا بخواه که در جمیع مراتب خادم رب المواهب
باشی و در عبودیت درگاه الهی شریک و سهیم عبد البهاء درمیان
افنان از جهت میراث اختلافی واقع امیدوارم که آن جناب با حضرت مؤید
مؤید بر رفع این اختلاف شوید و این امر را بهمت بلند تمشیت دهید

خطکا تصویر امضاء مبارک

زیرا

Provided by the Afnan Library

زیرا بسیار برمن گران است که در این خصوص در بین افنان بتباین افکار
حاصل گردد و لله میراث السّموات والارض عنقریب مال موروث متفرّق
ومبثوث گردد ولکن حزن واکدار برقرار ماند پس بهتر آن است که کلّ
چشم از این میراث بپوشند ودر الفت ومحبت ویگانگی کوشند
آن باقی وبرقرار است وما دون آن مانند سراب اوهام بادیه وقفار
مرکز نقض امانات الهیه که مخصوص باین عبد بود کلّ را سرقت نمود
از هزار یکی اعاده ننمود والی الآن در تحت اغتصاب آن بی انصاف است
باوجود آنکه هریک از آن امانات در نزد عبد البهاء اعظم از ملک ارض
وسموات ولی الی الآن سکوت نمودم ونفسی برنیاوردم زیرا ملاحظه
کردم که سبب رسوائی درمیان بیگانگان است وبسیار صدمه
نوزدم ومتأثر شدم وسوختم وگریستم باوجود این هیچ نگفتم دیگر
معلوم است افنان واحبای الهی در میراث اموال دنیوی چگونه باید سلوک
وحرکت نمایند وعلیکما التحیة والثناء

ع ع

هوالله

ای ثابتان بر پیمان حضرت بیچون بنوره میثاق تجلی بر آفاق نمود وچنان عهدی
گرفت که ملأ اعلی را بوجد وسرور آورد وکل بشکرانهٔ جمال قدم پرداختند
که الحمدلله امرش را محکم فرمود ومیثاقش را بنیان اعظم نهاد شهاب
ثاقبی برفروخت که شیاطین را از استراق سمع از ملأ اعلی منع نمود حصن
حصینی تأسیس فرمود که مارقین و ناکثین را مجال دخول وخروج نماند
این از اعظم مواهب خداوند یگانه است که در این دور اعظم چون
سد محکم بنیان گشته ملاحظه فرمائید که عواطف جلیلهٔ حضرت
احدیه بچه درجه است که چنین سبیل را واضح وبرهان را لائح
ودلیل را ساطع فرمود فاشکروا الله علی ذلک ان ربکم لهو الرحمن
الرحیم وعلیکم التحیة والثناء ع ع

حضرت افنان مبارک

هوالله

شیراز بواسطهٔ جناب عندلیب حدیقهٔ معانی علیه بهاء الله الابهی جناب میرزا اسمعیل خان
منشی علیه بهاء الله الابهی

هوالله

Provided by the Afnan Library

هوالله

ای سمی حضرت ذبیح آیا لقب خویش را فراموش نمودی سمی جلیل جام جانفشانی نوش نمود و بمشهد فدا شتافت بساط تسلیم و رضا گسترد راضی بقضا شد و دل بخدا داد و خواهش فدا نمود تو نیز جانفشانی کن و روی تسلیم و رضا بنما فرزند هرچند عزیز است ولی کأس رضا بغایت لذیذ قند مکرر است شهد و شکر است بادهٔ جانپرور است وجاذب موهبت جلیل اکبر رضایت بجو متانت بنما استقامت بخواه دل بقضا ده حکمت رحمانیه چنین اقتضا نمود البته انچه مقدر است خیر محقق است و فضل مقرر و عدل مصور اما بنده بیخبر است لهذا جزع و فزع نماید ولی امید چنین است که ان یار مهربان در موارد مصائب و بلا راه فدا پوید و موهبت رضا جوید و انما یوفی الصابرون اجرهم بغیر حساب گوید ای پاک گهر ان دو مرغ مبارک پر بکاشن سرای جلیل اکبر پرواز نمود و با طیور قدس در جنت ابهی ملکوت اعلی همدم و همراز گشت و نغمه و آوازشان یا ایت قومی یعلمون است متبوع مفخم و مرجع

Provided by the Afnan Library

مکرّمان دیار علیه بهآء الله الابهی را از قبل عبد البهآء تحیّت مشتاقانه
برسان وبگو قوام عالم وقیام امم بموهبت اسم اعظم است حمد خدا را
که مظهر آن الطافید ومورد آن اعطاف مشمول لحظات عین
عنایتید ومحفوظ بالطاف حضرت ربانیّت ربّ ایّد هذا الغیور
فی جمیع الامور وانصره بجنود موفور علی اصحاب الغرور وقدّر یا الهی
کلّ سرور وحبور فی هذا العصر المشکور انّک انت المقتدر العزیز الغفور

ع ع

۹

طهران بواسطهٔ جناب آقا میرزا صادق جناب آقا میرزا محمّد باقرخان منشی
علیه بهآء الله الابهی

هو الله ۴۹۳

ای ثابت بر پیمان دو نفس مبارک در شیراز یعنی جناب آقا سیّد علی
وجناب آقا غلام حسین دو شمع روشن ودو ستارهٔ درخشنده در افق
محبّت الله بودند وقیام بر خدمت نمودند حمد خدا را که عزیزنا ها

حضرت ظهور ما ضیاء مبارک

ثالثة

بثالث گشتند توثالث ان دو وجود مبارکی لهذا امید چنین است
که عبارت از کل باشی و بجمیع قوی بانشر نفحات الله و اعلاء کلمة الله
پردازی اسئل الله ان یؤیدک و یشیدک و یشد ازرک و یقوی ظهرک
و یضع عنک وزرک و یشرح صدرک بتأییداته المتتابعة من الملکوت
الابهی و علیک التحیة و الثناء ع ع

بواسطهٔ جناب آقا میرزا محمد باقر خان جناب آقا رستم شاه جهان
علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ای بندهٔ ایزد توانا ستایش دلبر مهربانرا که یاران دیرین پارسیان ۶۹۴
تازنین را در این روزگار زنده و بزرگوار فرمود بخشش ایزدی خاک را
تابناک کند و توانائی خداوندی گمگشتگانرا پیدا کند خفتگان بیدار
شدند و بیهوشان هوشیار گشتند آنانکه در نشیب بودند بفراز
آمدند و آنانکه بلند بودند بپستی و نیستی افتادند تا توانائی ایزدی آشکار
و پدید گردد این نشانهٔ آن یار بی نشانست و نوید ان دلبر مهربان

خطاب به مهرجام مضاء مبارک

بادی امید چنان است که همهٔ پارسیان پرتو آفتاب آسمان گیرند و هیکل
درخاور و باختر ستارهٔ درخشنده و تابان شوند جانتان خوش باد

ع ع

ش جناب آقا میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الابهی

هوالابهی

۶۹۴

ای مقرب درگاه کبریاء مکتوب نخوانده جواب مرقوم میشود تأیید ملکوت
ابهی شامل و توفیق رفیق ماست مطمئن باش شاعر رومی گفته دانه چون
اندر زمین پنهان شود سرّ آن سرسبزی بستان شود اول اعداد و مبدء
اعداد احد است و داخل در عدد نیست عرش واحد است و ذی العرش احد
ذکر بناء مقدّس و بنیان هیکل عظیم را نموده بودید و نهایت آرزو در
خاک کشی ان صرح مشید نموده بودید انشاء الله من بالوکاله از شما
چند کرّ خاک کشی مینمایم و ان هذا لبشارة یضیئ بها وجهات بین ملأ
المقربین البهاء علیک ع ع

جناب حبیب روحانی حاجی ابوی علیه بهاء الله و جناب اخوی آقا میرزا محمد علی

علیه

علیه بهآء الله را از قبل این عبد تحیهٔ مشتاقانه ابلاغ نمائید از عوض
هر یک از ایشان نیز خاک کشی خواهیم نمود والبهآء علیهما ع ع

ش جناب حاجی ابوالحسن علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نماید

هو الابهی ٦٩٥

یا من شبّ فی محبّة الله وشاب فی طاعته وهرم فی الاستقامة علی امره
یا طوبیٰ لک ویا فرحًا لک وفخرًا لک فی ظهور موهبة العظمیٰ انچه بقلم
شوق وولهٔ براوح انجذاب مرقوم نموده بودید بنهایت اشتیاق
قرائت شد ایام ملاقات در نظر است وباسرار فیض الفت ووداد روح
مستبشر در جمیع احوال در عتبهٔ حضرت ذوالجلال که مطاف وملاذ
ملأ اعلاست بیاد ان بندهٔ قدیم درگاه احدیت مشغول ومسرور یم آنی
فراموش نشده ونخواهید شد فاستبشر بفضل ربک الذی احاطک من
جمیع الجهات ووفقک علی عرفان جماله فی یوم ظهوره واشراق نیر شهوده
وایدک علی الفوز بساحة قدسه والحضور تلقآء عرشه واستماع ندایا
لعمری هذا فضل اوفدیت روحک وذاتک وکینونتک فی کل طرفة عین

تشکراً وحمداً لما وفیت حق قطرة من هذا البحر الخضم المحیط العظیم و

البهآء علیك ع ع

ش جناب حاجی ابوالحسن علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی

ای جان سوختهٔ اتش فراق در این فرقت پرحرقت آهی جهانسوز بکش
و فغانی عالم سوز برآر آتشی در قلب عالم زن وشعلهٔ در جان بنی آدم بنیاد
صبر را برباد ده وبنیان قرار را از پایه براندار گریبان چاك کن وموی
پریشان کن چشم گریان جو وجگر سوزان طلب ناله سحرگاهی کن وزاری
صبحگاهی در بحر حیرت غرق شو وبر خاکستر حسرت نشین آه وحنین کن
ونالهٔ وانین نما سیل سرشك جاری کن وخون دل غذای روحانی نما فریاد
وفغان آغاز کن تا درهای ملکوت ابهی باز شود اهنت وصال کن وشاهد
آمال بخواه در مقعد صدق داخل شو ودر رفیق اعلی حاضر ودر جوار
رحمت کبری ساکن گرد والبهآء علیك

ع ع

هوالله

Provided by the Afnan Library

هوالله

ش جناب حاجی ابوالحسن علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی ۹۷ب

یا من آمن بالجمال الاعلی وانجذب الی الملکوت الابهی واشتعل بالنّار
الموقدة فی السّدرة السّینا وتنوّر بالنّور السّاطع فی البقعة المبارکة البیضآء اسمک مبارک
مکتوب شما رسید ومضمون مفهوم شد از ریاض معانیش نفحهٔ ثبوت
ورسوخ استشمام گردید خوشا بحال پیر سالخورده که جوانی ز سر گرفت
الحمدلله بمحبت جمال قِدم جوانی جوان تازهٔ نهالی وسرو بوستان دن
حرکت واهتزازی ودر کمال طراوت ولطافت وخرمی چون گل گلستان
این نیست مگر از لطف وعنایت حضرت یزدان بالوکاله وبالنیابه از شما
من در استان مقدس زیارت میکنم شما باید حال در محافل احباء حاضر
وسبب شوق وذوق یاران گردید همیشه در خاطرید آنی فراموش نشده
ونخواهید شد جناب سلیل جلیل را تکبیر بدیع تبلیغ نمائید که در استان
مقدس استدعای حصول تأیید میشود امیداست که در جمیع شئون موفق

مواهب یوماً فیوماً مزداد گردد و این بنیان قوی بنیاد شود ع ع

جناب میرزا حیدرعلی و جناب میرزا بهاء الدین را از قبل این عبد تکبیر ابلغ

ابهی ابلاغ فرمائید

هوالابهی

ش جناب غ ل ح س ی خان علیه بهاء الله الابهی ملاحظه

نمایند

هوالابهی

ای مخمور بادهٔ یوم عهد اگر بستهٔ عهد و پیمانی پیمانهٔ محبت الله ۶۹۹ ع

بدست گیر و صهبای خمخانهٔ الست را بنوش و بنوشان انچه در خمخانه

داری نشکند صفای عشق زان شراب معنوی ساقی هجری بیار تا کی این

مستود شیدائی در اید در خروش تا کی این مخمور ربانی برا ید زین خمار

آن مست بادهٔ خمخانهٔ ابهی حضرت مرتضی را ملاحظه نما روحی لمدامه الفداه

فدا که چنان پرشعله و مخمور بود که جسم مبارکش نیز متابعت روح نمود

در سبیل الهی از دهن توپ باوج اعلی شتافت روحی لجسمه الفدا این است

Provided by the Afnan Library

گردید وهمچنین جناب میرزا محمدعلی وآنکبیرابدع ابهی ابلاغ نمائید جمیع
یاران ودوستان الهی را بکمال روح وریحان مشتاقیم رب ایدهم علی
رضائک ووفقهم علی اعلاء کلمة المیثاق بقدرتک وسلطانک انک انت
الکریم الرحیم الوهاب والبهاء علیک ع ع

هوالله

حرم من تصاعد الی الله جناب آقازین العابدین علیها بهاء الله الابهی

هوالله

۶ ۹۸ ء حظیرة القدس ایحی رقهٔ موقنه خطابات درزمان زندان حضرت اسم الله ذوالجلال قبول مقبول افتاد
وزحمات ممدوح واقع گردید حمد خدارا که ازنور هدی روی منور نمودی
وبنا رسدهٔ منتهی دل برافروختی وبخدمات زندانیان سبیل رحمن پرداختی
خلیلی چون ان شخص مغفور جلیل داشتی که دربحر غفران مستغرق وبآتش
عرفان محترق وصهر عزیز بارقی چون جناب محمد قبل باقر در کمال باطن
وجمال ظاهر داری وصبیهٔ عارفهٔ موقنه درحصن هدایت تربیت نمودی
ومشمول لحظات عین عنایت هستی ازفضل جمال قدم امیدوارم که این

موهب

Provided by the Afnan Library

شأن عاشقان جمال کبریاء اینست عزت قدیمه والهان روی جمال ابهی
ربّ ورجائی ومنتهی املی انلنی کاس التی سقیته بایادی رحمتک وارزقنی
من المائدة التی اطعمته من خوان عنایتک انک انت الکریم الفضال الرحیم وبعبادک
المخلصین ذا فضل عظیم ع ع

ازرعایت ومواظبتی که درحق جناب میرزا عبدالله خان فرموده امید نهایت
مسرت حاصل فا تضرع الی ملکوت الابهی ان یقدر لک اجر تلک الرعایة التأییدات
الالهیّة من الافق الاعلی ربّ وفقنی علی خدمة احبائک وعبودیة اصفیائک
واجعلنی ناظرًا الیهم وواقفًا لخدمتهم فی الصّباح والمساء یا من بیدک ملکوت
الاشیاء انک انت الکریم المتعال ع ع

هوالابهی

زیارت جناب غلامحسین خان علیه بهآء الله الابهی

٧٠٠ هوالابهی

التحیة التی تتلألأ من الافق الابهی والثناء الذی یتعطّر به سحیق المسک
فی الملأ الاعلی علیک یا جذوة نار محبة الله وجمرة نیران الصّبوة والغرام

فجمال الله

فی جمال الله اشهد انّك انجذبت بقوة النفحات وامنت بالآيات وصدقت بالكلمات وتمسكت بالمحكمات وتشرفت بالمثول بساحة اشرقت بالانوار وسطعت بالاضواء وتشعشعت منها الارجاء بجمال الابهی وسمعت الكلام واصغيت الی الخطاب وثملت من الكأس الدهاق الطافحة بصهباء اللقاء الراشحة بعذب الوصال اسئل الله ان يجيرك فی جوار ملكوته الابهیٰ ويأويك فی ظلّ سدرة المنتهیٰ ويرزقك اللقاء ويعطيك ما تحبّ وترضیٰ

والسلام عليك يا غلام البهاء ع ع

اوّل بايد از قبل عبد البهاء قصد مرقد نورانی غلام البهاء چند نفر احباب نمايند وتلاوت كنند پس تسليم جناب ميرزا باقر نمايند ع ع

هو الله

ش جناب آقا ميرزا محمد باقر عليه بهاء الله الابهیٰ

هو الابهیٰ

٧٠١

يا من ثبت علی ميثاق الله فاشكر الله علی هذه الموهبة الّتی يغبطك فيها ملأ الاسماء ويصلّی عليك بها اهل ملأ الاعلیٰ ويثنی بها عليك اهل الملكوت الابهیٰ

امروز روز قیام است روز صیام است روز پیام است یعنی قیام بر امرالله
وصیام از ماسوی الله و رسیدن پیام الهام از افق اعلی آفتاب غروب
نموده است و هوا تاریک است با وجود این از کثرت حب این عبد
بآن جناب قلم تحریر در جولان چه که دل مشتاق روی یاران و روح
مستبشر بنفحات رحمن و البهاء علیک ع ع

شیراز حضرت آقا میرزا محمد باقر علیه ۹ ملاحظه فرمایند

هوالله

۷۰۳

ای ثابت نابت نامهٔ بجناب افنان قرائت گردید و از وفای شما
بیاران فرح و سرور حاصل شد فبمثل هذا فلیعمل العاملون دوستان را
فراموش ننمایند و از یادشان خاموش ننشینند این دلیل جلیل سالکان
سبیل است و علامت ثبوت و استقامت بر امر حضرت رحمن رحیم
مطمئن بفضل وجود حضرت مقصود باش که در جمیع حالات معین و ناصر
تو است مولود را محمود نامر نهید امید است که در جهان ملکوت
مقامی محمود یابد ع ع

جناب

٨٤

جناب اقا سيد علی علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نمایند

هو الابهی ٧٠٣

ای مشتعل بنار محبت الهی قد احترقت کبد العالم باجیج نار احتراق الفراق فی رزیة محبوب الافاق وقد ارتفع ضجیج اهل الوفآء اذ تبدل بالغروب والافول هذا الاشراق وشقوا القلوب عوضا عن الجیوب اهل الوفاق وناحت الارض والسمآء وصاحت افئدة اهل البهآء وضجت قلوب ال البهآء فی هذه المصیبة العظمی ولکن انک انت یا ایها المشتعل بنار العرفان والجالس علی مقاعد الایقان ثبت قدمیك علی امر الله وقم علی اعلآء کلمة الله بقوة وقدرة وسلطان لعمرك یؤیدك فی ذلك قوآء الملکوت وسلطان الجبروت ونفحات اللاهوت وجنود لم تروها والملائکة المقربین وان هذا لهو الحق الیقین والبهآء علی اهل البهآء ٤٤

هو الابهی

جناب میرزا محمد باقر علیه بهآء الله الابهی

ملاحظه نمایند

هوالابهی

۷۰۴ ای روشن دل نوّرالله وجهك بانوار متلئلئ من الملکوت الابهی
درسبیل الهی هادی طریق باش و درمحبت جمال رحمانی شعلهٔ نورانی
شو چشم ازافاق بپوش تا انوار روی بیمثال ببینی ودل ازغیر
حق بیگانه کن تا بدلبر یگانه اشنا گردی دست بعالم اعلی دراز کن
وباواز بلند عجز ونیاز نما که ای مقتدر توانا وبینا وشنوا این ناتوانرا
توانائی بخش واین بینوارا درپناه حفظ وحراست خویش ملجا وپناهی ده

ع ع

هوالابهی

۷۰۵

ای دوریحان بوستان محبت الله جناب حاجی ابوی درسجن اعظم
وارد و بموهبت عظمی ورحمت بی منتهی وبنعمت ان فائز وبزیارت جدث
مطهّر ومرقد منوّر مشرّف ودر مصیبت کبری حاضر وبالطاف الهیه
نائل حمد خدارا نمائید که موفق بپدری گشتید که اکثر مدت حیات را
صرف راه محبت الله نموده ودر ساحت اقدس ومرقد منوّر لسان بطلب
توفیق

Provided by the Afnan Library

۷۰

توفیق وظهور عنایت درحق شما گشوده وازمن نیز رجا مینماید که بذکر شما مشغول شوم حال که شمس قریب غروب است وهوا نزدیک بتاریکی است نظر بانکه عازم مراجعت اند ودرجای ترقیم این ورقه را نمودند من نیز حبّاً له ولکما بذکر شما مشغول شده ازفضل وجود سلطان وجود آملیم که آن دو نهال بوستان محبت رحمانی ازفیوضات نیسان عنایت ربّانی همیشه باروده وتازه وتر وسبز وخرّم باشند رب ایّد هم بتأییداتک ووفّقهم بتوفیقاتک ع ع

هوالابهی ۷۰۶

ای ناطق بثنای الهی صبح است وانوار ساطعه ازملکوت غیب هویت برمشارق ومغارب آفاق حقیقت پرتو افشان وقلوب نفوس مستعده به ازاین فیوضات سرمدیه وتجلیات روحانیه درروح وریحان وارواح کینونات مجرده مستبشر ودرفرط وله وهیجان اگر ببصر رحمن ملاحظه نمائید ذرّات وجود را ازاین فضل کامل وفیض شامل درروجد واهتزاز مشاهده کنید واگر بسمع الهی استماع نمائید السن موجودات را

بشکرانهٔ این موهبت عظمیٰ ناطق بینی وچنان شوق وولهی درحقائق
مجردهٔ مستفیضه ازاین الطاف خفیه مشاهده نمائی که اگر موجی ازان
بحر قلزم مواج برسواحل امکان زند ازلئالی ودراری موهبت الهیه
دشت وصحرای ایجاد دا مزین ودرفشان بینی پس ای طالبان کعبهٔ
عرفان وای واقفان برهان حضرت رحمان وقت آن است که حظ اوفر
برید وازاین خوان نعمت مائدهٔ سماوی والاء ملکوت باقی نصیب گیرید

والروح والبهاء علیکم یا اهل البهاء ٤٤

جناب میرزا محمد باقر من اهل الشین علیه بهاء الله الابهیٰ

هوالله

٧٠٧

یا من تمثل بالحصول علی الفیض فی محفل التجلی فاشکرن ربک المتجلی فی سنیاء
الظهور علی قلل الطور بما اشرق علیک بنور سطع ولمع وتشعشع فی البقعة
المبارکة وادی الایمن ارض السرور فی یوم النشور وسقاک صهباء مزاجها
کافور فرنحتک کالغصون الخضل النضر الخضر الریان فی حدیقة الجود لعمرک
لو نطقت بحمد ربک احقابا ودهورا لما ادیت شکر الاء مولاک الغفور فی هذا

Provided by the Afnan Library

القرن المشکور والیوم المشهود اذاً استبشر ببشارات الله وتوقد بنار
محبة الله وتسعر بنیران الولهٔ والانجذاب بما ذکرت فی محفل الاحباب
مجمع الاصحاب محضر وجوه تهللت بنور المیثاق واستبشرت بمواهب
نیر الآفاق ع ع

شیراز جناب اقا میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الابهی

هوالله

۷۰۸

ای ناظر بملکوت ابهی چه نگارم که تاثرات قلبیهٔ خویش را از عدم یگانگی
بعضی احباب ان ارض مبارکه بیان نمایم بروح حضرت مقصود که بی نهایت
متأثرم ما را امید چنان بود که یاران در این بلایای ومصائب نامتناهیه
مرهم زخم جفاکاران گردند حال عدم اتحاد ویگانگی دوستان کار
بجائی رسانده که تیر وسنان بیگانگان را بکلی تأثیر نگذاشته انچه زخم
زنند مانند شهد شده است زیرا روح مستبشر میگردد وصدمه وتاثیرش
جسمانی است ولی عدم الفت یاران با یکدیگر زخم روحانیست وجسد را
نیز از شدت تأثر روح میگدازد الآن بقسمی محزون ومتاثرم که اصابع

۷۳

از تحریر باز مانده انامل میلرزد دیگر ملاحظه کنید که چه قدر محزون
ودل خونم بیش ازاین تحریر نتوانم والبهآء علیک ع ع

هوالله

جناب خان حاضر علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نمایند
وبجهت جناب خان غائب ارسال دارند

هوالله

۷۰۹

الهی وسیّدی ومولائی فالیک اجزع وافزع فی کلّ حالی واتوسّل
الیک بکلمتک الّتی القیتها علی الاحجار فانفجرت وعلی الاشجار فاخضرّت
وعلی الفروع فاثمرت وعلی الارض فربت وانبتت وعلی السّماء فتزیّنت
وعلی الانجم فدرهرهت وعلی الکواکب فالفهرّت وعلی الوجوه فاستبشرت
وعلی العمی فابصرت وعلی الصّمّ فاستمعت وعلی الخُرس فنطقت وعلی الاموات
فقامت وعلی الصّبیان فادرکوا الرّشد فی ظلّ الطّافک ان تجعل هذا
المحفل حافلاً بظهور آثار تجلّیات رحمانیّتک وهذا المنتدی شافیاً الصدور
الموحّدین ببروز ایات فردانیّتک وتجعل هذا الاجتماع للاشتعال بنار
محبّتک

محبتك وهذا المجلس انسًا بانوار الساطعة من طلعتك وهذا الذكر لوجهك الكريم وهذه الالفة للاقرار بنورك المبين اى رب ان عبدًا من عبادك الذين سقيتهم من رحيق المشمول واسكرتهم من كاسك الكافور وعرفته جمالك فى يوم ظهورك وشوقته الى الوفود بباب الطافك وقد قطع السباسب والقفار والاودية والبحار وورد عليك ودخل فناء باب احديتك وحضر بين يديك وتجليت عليه بانوار لقائك ونورت عينه بمشاهدة جمالك وشرفته بالاصغاء وفرحت فؤاده بضياء طلعتك النوراء قد قام بالنيابة عن الذبى سمى عبدًا لك ورقيقًا لاسمك وآمن بك وآياتك وصدق بكلماتك واشتعل بنار موقدة فى سدرة رحمانيتك وتشرف بالمثول فى حضور جمالك ودخل عليك ووفد عليك وورد على معين رحمتك ومد هذا البساط الرحيب ورتب هذا المحفل الوسيع وهيأ كل شئ مما تشتهى الارواح وتلتذ به اعين اجتبيتك وتحظى به آذان ارقائك ليذكروك ويتضرعوا بباب الطافك ان تمد كل خير لعبدك الموكل ورقيقك المبتهل والمشتعل

بنار محبتك اى رب اشرح صدره بمشاهدة ظهور آثار تأييدك ونوّر
بصره بملاحظة ايات توفيقك وريّح ضميره بحصول اماله فى بلادك و
يسّر له كلّ عسر وكثّر له كلّ يسير وارفعه بقدرتك ونوّره بنور قوّتك
واشدد ازره بظهور مددك وقوّظهره بجنود نصرك واجعله آية عنايتك
وراية رحمتك وساكنًا فى خيام الطافك اى رب اجعل عبدك الوكيل
عنه مؤيّدًا فى جميع الشئون وموفّقًا على الثبوت على امرك ياحىّ يا قيّوم
واجعل الحاضرين فى هذا المحفل العظيم ناظرين الى افق ملكوتك و
متوكّلين على تأييد كلمتك ومتوجّهين الى وجهك والمستبشرين
بظهور اسرارك والمخلصين لوجهك الكريم يا ربّى العظيم انّك
انت الرّحمن الرّحيم ع ع

هو الابهى

٧١٠

جناب اقا ميرزا باقر عليه بهاء الله الابهى ملاحظه نمايند

ای طیر اشیان عرفان جناب خان خواهشی فرمودند که چیزی بنگارم
ملاحظه شد که در این سنه دو تحریر ارسال شده ودین جدیدی زمان

استحقاق

استحقاق نیافته لکن چه توان نمود که واسطه خاطری عزیز دارد
وقلباً اصراری شدید من نیز بمقتضای رضایشان عمل نمودن چاره
ندارم باری بهر قسم بود قلم باز بذکرت همدم شد ومداد بوداد
محرم گشت دوست حقیقی چنین باشد که در چنین اوقاتی وچنین
حالاتی باوجود عدم مجال دقیقهٔ از برای یاد معنوی کاری کند
وهمتی آشکار کند جناب ابوی علیه بهآء الله بلحاظ عنایت
در ملکوت ابهی مذکورند والبهآء علیک وعلی احبآء الله هنالک

من هذا العبد الفقیر ع ع

هوالابهی

ش جناب آقا سید علی وجناب غلام حسین خان علیهما
بهآء الله الابهی ملاحظه نمایند

خط مبارک

هوالابهی

۱۱۸

ای فرقدان دو کوکب نورانی سمآء محبت الله در کل حین تضرع وابتهال
بملکوت جمال مبین میکنیم که آن دو شجرهٔ سنوان بوستان تربیت وعنایت

Provided by the Afnan Library

جمال قدم برشحات فیوضات ملکوت ابهی تازه و خرم باشند و
تأییدات باطنه وظاهره محیط وشامل گردد و بتقریب اثا این
الطاف الهیه مشهود وظاهر گردد طوبی لکما وحسن مآب جناب
آقا میرزا عبدالله خان مظهر الطاف مخصوصهٔ حضرت احدیت بودند
وبرعهد وپیمان رحمن ثابت وراسخ وبنفحات ریاض عنایت تروتازه الله
ازجمیع جهات صراعات ودرتمشیت امورشان همت لازم وواجب
بلکه اسبابی فراهم اید که سبب آسایش وروح وریحان ایشان باشد
والبهآء علی اهل البهآء هنالک وبلّغوا اشواقی الیهم اجمعین ع ع

جناب میرزا عبدالله ازمکه وبمبئی عنقریب وارد ان ارض میگردند درین سفر درحجاز بسیار صدمه
ومشقت کشیدند درمقابل این تعب درجوار بیت الله انشآء الله کمال روح وریحان خواهند یافت

هوالابهی

ش جناب میرزا باق خ ا علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی ۷۱۲

ای شمع افروخته اگر شعلهٔ فانی دمی روشنائیت دمیست ومحفلت مشکاة
پرضیا افروختست تا بصباح است ونورانیت درشام ظلام ولکن اگر

شعلهٔ

شعلهٔ الهی زنی و پرتوی رحمانی افشانی روشنیت در عالم انوار
وشعاع ساطعت متصاعد تا ملکوت ابهی پروانهات طیور شکور حدائق
توحیدند حاضر محفلت انجمن حقایق تجرید پس از خدا بخواه که در
زجاجهٔ موهبت روشن گردی تا در انجمن ملأ اعلی برفروزی و نورت
آفاق سماء الطاف بر عوالم امکان لائح گردد والبهاء علیک و علی
کل عبد منقطع الی ربه المجید ع ع

هو الابهی

ش زیارت جناب آقا سید علی علیه بهاء الله الابهی

هو الابهی ٧١٣

الغیث الهاطل من سحاب رحمة الله والوابل النازل من غمام مغفرة
الله حیا ربوتک التی تلألئت بهیاکل الظاهر وترابک الذی تعطر
بنفحات مغفرة ربک الغفور الغافر وتنابعت طبقات النور بالنزول علی
قبرک بین القبور یا من سقاه الله الکأس الطهور ونور بصره بمشاهدة
النور واسمعه نغمات الورقاء بمزامیر الزبور واضاء قلبه بالانوار

الساطعة من فجر الظّهور حتّى آمن بايات الله النّازلة من البيت المعمور
واشتعل بنار محبّة الله وتذكر بذكر الله وتشرّف بالالواح من الله
واشتهر بين الورى انّه من الموقنين بالله اسئل الله ان يغفر لك
ويعفو عنّا وعنك ويلبسك حلل العطاء ويدخلك في جنّة اللّقاء ويرزقك
مشاهدة الجمال في الغدو والاصال ع ع

اوّل بالتّبابه ازاين عبد درسرّ قبر قرائت شود ع ع

هوالله

شيراز جناب حاجي ابوالحسن عليه بهآء الله

هوالله

٧١٤

ايّ نوجوان من هرچند بتن سالخوردهٔ ولي بجان نوجوان زنده دل
درجويبار هدايت سرو روانی ودر بوستان عنايت نهال بيهمال
على الخصوص كه دراين ايّام درسبيل الهي طراوت ولطافت ضرب ولطمه
وطپانچه ازدست ستمكاران نيز يافتی ديگر اين نورعلی نور شد تازه تر
ولطيفتر گشتی اين اذيّت بوجود مبارك البتّه حلاوت وصباحت

بی اندازه مبذول خواهد داشت نوش جان باد و گوارای دل و روان

دعا کن تا این عبد نیز از این موهبت نصیب برد اگرچه والله الذی

لا اله الا هو این عبد لیلاً نهاراً در زیر ضرب است ع ع

هوالله

ش جناب عبدالرسول خان فخیم الممالک علیه بهاء الله الابهی

هوالله

٧١٥

ای بندهٔ حقیقی جمال مبارک اثر کلک مشکبار مشامرا معطر از بوی

دل‌جوی گلشن محبت الله کرد این چه خوش بوئی و دلکش رائحه که جانها را

روح و ریحان مبذول دارد و دلها را مسرور و شادمان نماید هیکل ترابی را

نشئهٔ روحانی بخشد و قلب صنوبری را فرح اسمانی دهد پس باید در

شب و روز بجان بکوشیم که این رائحهٔ معطره بیشتر منتشر گردد و این

بوی جان پرور زیادتر بمشامهای بشر رسد تا حیات روحانی رخ نماید

و فرح و شادمانی حاصل گردد اگر تأیید و توفیق میطلبی بتبلیغ امر الله

در کمال حکمت مشغول شو و همچنین عبدالمجیدخان و محمد آقا و احمد آقا و محمود آقا را

تربیت نما که هر یک خادم آستان مقدس گردند زیرا مودد نیاز او قر
واهمیتی نبوده ونیست درگذشته است وانچه باقی وابدی والهی است ثابت
ومحکم وپر اثر والبهاء علیک ع ع

ربّ ودجائی اغرق والدی هذا العبد فی بحور غفرانک وعطر مشامهما
بنفحات عفوک واسکنهما فی جوار رحمتک انّک انت الغفور الکریم ع ع

ش جناب محمّد باقر ابن حاجی علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نماید

هو الابهی

۷۱۶

ای دل سوختهٔ آتش هجران جمال رحمن شکر کن حضرت پروردگار را
که بنار محبتش مشتعل وبانوار عرفان قلبت روشن ومنوّر است از صهبای
عنایت نوشیدی واز حلاوت فضل وموهبت سلطان احدیت چشیدی
در ظلّ سدرهٔ رحمانیه آرمیدی وبشاطی بحر صمدانیه رسیدی جناب
حاجی ابوی را از قبل این عبد وبرادران مکرّمانرا تبلیغ تکبیر ابدع ابهی
بنمائید وبگوئید شکر کن خدا را که از سن جوانی در محبت الهی پرورده
شدی تا آنکه سالخورده گشتی طوبی لشاب شاب فی محبة الله شما را فراموش

نموده

خطه مبارک

ننموده ونخواهیم نمود والبهآء علیک ع ع

هوالله

جناب میرزا باقرخان علیه بهآء الله

هوالله

۷۱۷

ای مقرّب درگاه احدیّت اثر کلک مشکین مذاق مشتاقان را شکرین نگارنامه
نمود معانی روحانی بود وانبعاث وجدانی وسنوح رحمانی چون رقّت
دران شد یاد یاران قدیم الهی وندیم روحانی ان یار حقیقی حضرت علی
وغلام بخاطر آمد قلب باهتزاز آمد وروح بانجذاب بدرگاه احدیّت تبتّل
وتضرّع رفت که ای خداوند بیمانند آن دو یار هوشمند را در درگاه
احدیّت ارجمند فرما وآن دو گل خوشبو وخوش رنگ را در گلشن ملکوت
خندان کن وان باز اوج محبّت را در سدرهٔ احدیّت لانه واشیانه بخش
وآن دو بلبل گلزار عرفان را در گلبن رحمت بی پایان بابدع نغمات دمساز
فرما توئی بزرگوار توئی مهربان

Provided by the Afnan Library

هوالله

سواد این ورقه بهریك ازان شخص داده شود واصلش در حظیرة
القدس محفوظ ماند

هوالله

ربّ ومحبوبی لك الحمد علی ما اولیت ولك الشّکر علی ما اعطیت توتی من
تشآء وتؤید من تشآء وتوفق من تشآء علی ما تشآء بیدك الامور کلّها
وفی قبضتك زمام الاشیآء تشرف من تشآء وترزق من تشآء وتحرم
من تشآء بیدك الخیر وشأنك الجود انّك انت الواهب المعطی الکریم الرّحیم
درحظیرة القدس نفوسی بخدمت قیام نمودند وزحمت ومشقّت کشیدند
ودرکمال روح وریحان کوشیدند ونفوسی نیز تعلّق روحانی داشتند
وبجان ودل آرزوی خاك کشی وگل دران مقام مقدّس داشتند لهذا
آب انبار وابواب حظیرة القدس را بنام مبارك ایشان تسمیه نمودم آب
انبار باسم حضرت افنان سدرهٔ مبارکه جناب آقا میرزا باقر باب اوّل در
طرف شرقی باب بالا باب ثانی درطرف شرقی باب کریم یعنی باسم جناب
استاد عبد الکریم باب شمالی باب اشرف وباب اوّل غربی باب فضل

خط مبارك
این لوح مبارك عکس وسواد بود ابتدا تحریر شد

باب

Provided by the Afnan Library

باب ثانی عزیز باب امین ومقصود ازاین اسماء آقا علی اشرف و آقا استاد عبد الکریم و آقا بالا وحضرت ابی الفضائل وجناب امین است این اسماء باید تا ابد الآباد یاد گردد وذلک ما الهمنی به تراب مطاف الملأ الاعلی ع ع

هوالابهی

جناب غ ل وجناب میرزا ب اق علیهما بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند ٧١٨

اللهم یا الهی وربی الکریم ومولای العظیم ان هذین لعبدان ساجدان خاضعان خاشعان لباب احدیتک متشبثان بذیل ردآء رحمانیتک ناظران الی ملکوت فردانیتک مبتهلان الی لاهوت صمدانیتک ای رب احفظهما فی کهف حفظک وحمایتک واشملهما برعایة عین عنایتک وکلاءتک ویسر لهما امرهما واشدد ازرهما وقوظهرهما وادم عزهما وآتهما خیر الدنیا والاخرة ونور وجههما فی ملکوتک وانزل علیهما فیضک وبرکتک وزد فی سعة رزقهما وعلو شأنهما وقدس روحهما وطهر قلوبهما عمن سواک انک انت الکریم المستعان

الهی ربّ اقبل منهما ما قدّماه بین یدی عبدك هذا واجعلهما ذخرًا فی ملكات
واجعل كلّ حبّة منه ینبت سبع سنابل فی كلّ سنبلة مأة حبّة والله یضاعف
لمن یشآء انّك انت المعطی الكریم عبدالبهآء ع

شیراز بواسطهٔ ورقهٔ مبارکه زیود سلطان حرم آقا سید حسین افنان
امة الله الموقنه والدهٔ آقا میرزا عبدالحسین المنتسبة الی الآباء علیها بهآء الله

هوالله

٧١٩

خطاب بمهود امضاء مبارك

الهی امة الرحمن این نامه را بنام تو نگارم واز خدا خواهم که نامت در ملکوت ابهی
نامی گردد وبمحبت جمالش معروف وشهیر تا این سرگشتگی وشیدائی ودرسودائی
اوازه‌اش جهانگیر شود ودرجمیع جهات معروف هر فقیر وامیر وعلیك التحیة والثنآء ع

خطاب مبارك الی الخلوج

هوالله ای کنیز عزیز اسم اعظم خوش باش وروز بروز خوشتر گرد زیرا لحاظ عنایت شامل وکامل
وپرتو الطاف از هر جهت ساطع ولامع اگر بدانی که از فضل حضرت مقصود چه اکلیلی بر سر وچه تشریفی
در بر داری البته مانند طیور شکور در اوج قبول پرواز نمائی وباشاهد حبور وسرور دمساز
وهمراز گردی طوبی لك من هذا الخطاب الذی یطرب کلّ سامع مشکور

ع ع

شیراز

شیراز بواسطهٔ حضرت عندلیب علیه بهآء الله الابهی

امة الله الموقنه خانم طهرانی علیها بهآء الله الابهی

هوالله

۷۲۰

ای کنیز عزیز خدا ودلیل براین عزت ان است که بخدمات مشغولی و بتحمل زحمات مألوف امروز از ورقات مطمئنه هریک بکنیزی اماء رحمن پردازد درد درگاه احدیت عزیز گردد ودر آستان مقدس مقرب شود حمد کن خدا را که موفق باین موهبت گشتی ومؤید بالطاف حضرت احدیت

خط کاتب و امضاء مبارک

وعلیک التحیة والثناء ع ع

پورت سعید جناب میرزا محمد باقر خان شیرازی علیه بهآء الله الابهی

هوالله

۷۲۱

ای ثابت بر پیمان نامهٔ شما رسید واز بیان ثبوت واستقامت نهایت سرور حاصل گشت که الحمدلله یاران الهی مانند بنیان رزین رصین ثابت ومستقیمند ودر استان عبودیت معتکف ومقیم از پیش نامه‌ئی بشما نگاشته شد وبشارت داده گشت که من بالنیابه از شما از بام برج

خط کاتب و امضاء مبارک

Provided by the Afnan Library

متوجهًا الی اعلی الاوج العتبة المبارکه زیارت مینماید درخصوص معلّمه
ازبرای بنات انشآءالله مرقوم میشود درخصوص حرکت جناب شیخ
الرّئیس علی العجاله بهندوستان بوصول طهران درمحفل روحانی مشورت
نمائید وهرنوع مقتضی باشد تدبیری کنند که بروح وریحان این
سفررا بنمایند زیرارفتن ایشان بهندوستان انشآءالله مثمر
ثمرخواهد بود امّا درخصوص ابتیاع ارض درحول مقام مقدّس
دراین ایّام ازطرف دولت منع ازبیع وشرا شده است تابعد چه
اقتضا نماید امّا مولود جدیدرا اسم یکی ازدویاران قدیم خویش بگذارید
امیدوارم که اولادان جناب خادم امرالله گردند وناطق بذکرالله
ومنجذب بنفحات الله امّا مسافرت دراین ایّام بطهران اولی تاشیراز
انتظامی یابد وامّا نونهالان گلشن محبت الله میرزا عبدالحسین ومیرزا
علیمحمّد ومیرزا محمودرا ازقبل من نهایت محبت ومهربانی بنمائید ودورخ
ببوسید وامّا احبای الٰهی باید بهیچوجه فتور نیارند ودراعلاء
کلمة الله قصورننمایند شب وروز بکوشند تانفحات الٰهی شرق
وغرب

۲ شدید باشد
و توفیق از هر طرف

و غرب ایران را معطر نماید و از حوادث و وقوعات ارض مقصود مکدر
و محزون نگردند انچه واقع شود عین خیر است مصائب مواهب است
و بلا عطا و مصیبت موهبت و موت حیات و زندان ایوان و ذلت
عزت پایدار زیرا جمیع در سبیل حق است و علیک البهاء الابهی

ع ع

۹

بواسطهٔ جناب امین جناب میرزا محمد باقرخان شیرازی علیه
بهاء الله الابهی

هو الله

۷۲۲

ای یار دیرین مرا آرزو چنان که هر روز با تو مخابره نمایم و نامه نگارم
و بمخاطبه پردازم ولی مهلت نیابم و فرصت نبینم با وجود این بازگاه
گاهی بواسطهٔ پیک امین و ستایش موفور جناب امین نسبت بآن یار قدیم
بتحریر پردازم تا بدانی که در نزد عبد البهاء چه قدر مقرب و باوفائی
که حتی در طوفان بلا ترا بخاطر آرد و یاد روی و خوی تو نماید و نامه

خط خانم مهر را مضاء مبارک

نگارد همّتی که در اعانت بازماندگان شهدا در ارض یا نمودی
سبب سرور بی منتهی شد امیدوارم که همواره در ظلّ سدرهٔ
مبارکه محفوظ و مصون از اعدا و محظوظ از بشارت کبری و مشغول
بعبودیّت حضرت کبریا و مقبول درگه جمال ابهی باشی تأیید از هر جهت
رفیق گردد من چون بتو نگرم سرور احبا من فاز بالرفیق الاعلی حضرت
آقا سید علی و جوهر وفا من دخل فی ملکوت الابهی آقا غلامحسین
خانرا در تو بینیم و نفحات طیبهٔ معطّرهٔ محبت ایشانرا از تو استشمام
کنم وهذا من فضل ربک الرحمن الرحیم و علیکم البهآء الابهی

ع ع

شیراز جناب میرزا محمد باقرخان من اهل الشّین علیه بهآء الله
الابهی

هوالله ۷۲۴

ربّ ورجآئی وملجئی وملاذی ومهربی ومعاذی انّی اعفّر جبینی
بتراب عتبتک المقدّسة العلیا وادعوک بقلب خافق ودمع دافق وفؤاد
فارغ

حضرت امضاء دفتر

فارغ من خشیتك ملتهب بنار محبتك واتضرع الیك ان تؤید عبدك
القائم علی خدمتك الدائم علی عبودیتك الصائم عن غیرحبك بتأییدات
الغیب والشهود والطاف من المقام المحمود رب اجعله آیة النجاح وراية
الفلاح ومصباح الظلام والنجم البازغ من افق الایقان وحنونا
بذریة اهل الوفاق الذین استشهدوا فی سبیلك وفدوا انفسهم
حبا بجمالك وهدد مائهم توجها الی سمائك وفاضت انفسهم
طلبا لوصالك رب اجعل هذا الشجی الجلیل دلیل کل غنی من اهل
الهدی وقائد اقوام یسلکون فی بیداء البر والتقوی منجذبا الی ملکوتك
الابهی رب قدر له کل خیر وادفع عنه کل ضیر ومکنه فی الاخرة والاولی
من مواهبك الکبری انك انت الکریم الرحیم المعطی العزیز الوهاب
انی ثابت بر پیمان الحمدلله موفق بانفاق ومؤید باعمال مبروره در
سبیل نیر آفاق در سنهٔ سابقه اعانت بیاز ماندگان شهدای یزد نمودی
وگوی سبقت از میدان همت ربودی آن انفاق درنزد اهل اشراق
مقبول ومحبوب واقع ومحل تحسین اهل وفاق گردید حال اگر ممکن درسال

جدید نیز اعانتی از جنوب بیاز ماندگان شهداء فرمائی دراستان
مقدس مقبول ومحبوب خواهد گشت وسبب حصول برکت از رب
احدیت خواهد گردید وهذا التکلیف لتعطفی علیك وشغفی بك ووحدة
الحال بینی وبینك فاشکر الله علی هذا الفضل العظیم والفوز المبین
وانك لعلی صراط المستقیم ع ع

طهران بواسطهٔ جناب امین جناب آقا میرزا محمد باقر خان شیرازی
علیه بهاء الله الابهی

هو الله

۷۳۴

ای ثابت بر پیمان نامه‌ئی از جناب امین رسید نهایت ستایش از شما
نموده که الحمد لله قلبی منیر ووجهی صبیح وروحی مستبشر دارد ازاین
بیان روح ورجحان حاصل گردید زیرا سرور عبد البهاء در ترقیات
روحانیهٔ احبا است چون از گلشن خاطری نفحهٔ خوشی بمشام رسد
فرحی عظیم رخ دهد ای بندهٔ الهی امیدوارم که مواهب هر دو
رفیق روحانی نیز در تو مبعوث گردد تا موهبت فخر زناها بثالث مشهود
شود

خط کاتب بهی امضاء مبارک

شود فی الحقیقة شما ومتصاعد الی الله اقا سید علی وراجع الی الله
غلام حسین خان حکم بلی نفس داشتید ویک شخص باری حال وقت آن است
که بزرگان بنهایت روح وریحان معاشرت نمائی ولسان بتبلیغ گشائی
غافل از اگاه کنی وبیخرد از هوشیار نمائی ولی بحکمت تامه ودیگر آنکه
کل باید درخدمت حضرت قوام بنهایت صداقت وامانت وهمت و
غیرت خدمت نمائید زیرا خدمت او خدمت بمن است الهی الهی ان
عبدك باقر ناضر الوجه باهر القلب یتضرع الیك ویرجو الطافك وینتظر
بدایع رأفتك رب انصره علی الاعداء وایده بشدید القوی واطلق
لسانه بالثناء وانطقه بتأیید من روح القدس فی ملکوت الابهی
حتی یستضیئ بسراج الهدی فی محافل الکبری ویدعو الطالبین
الی المنهج البیضاء والطریقة المثلی انك انت المؤید المقتدر العزیز
الوهاب وانك انت الکریم

الوهاب

ع ع

Provided by the Afnan Library

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهآء الله الابهی

هوالله

٧٢٥

سبحانك اللّهمّ یا الهی هذا عبدك المنبثق من ظهر من آمن بآیاتك وبایاتك والمنشعب من اب کریم صدق بکلماتك قد انتقل یا الهی عبدك هذا من الاصلاب الطّیبة الی الارحام الطّیبة حتّی ظهر فی هذا الیوم العظیم علی احسن التّقویم ورضع من ثدی الهدی ونشأ ونما فی حجر التّربیة الکبری حتّی بلغ الحجی وسمع النّداء ولبّی للدّعاء وقام علی خدمة امرك بین الوری وعبودیّة عتبة قدست بقلب طافح بالوفآء ربّ انّه ثبتت قدماه عند الامتحان والافتتان واستقام علی امرك بکلّ عزم واهتمام وباشر خدمة احبّائك علی ممرّ الایّام وانفق علی یتمآء الشّهدآء فی ارض البآء انفاقاً انشرح به صدر عبد البهآء ربّ ایّده ببرکات من السّمآء بما انفق فی سبیلك علی المظلومین من الابرار واعان مشرق الاذکار فی دیار ارتفع منه الضّجیج الی ملاء الانوار ربّ وفّقه علی مهام الامور وانصره بجنود خفیت عن ابصار اهل الغرور ومتّعه فی هذا الدّار فی جمیع الشّئون والاحوال

خط کاتب مهر و امضاء مبارك

والاحوال وقدر له مقاماً علیاً فی الدار العقبی رب لیس له ظهیر الا عونك وعنایتك ولیس له معین الا فضلك ورعایتك قد احتمی بك عند هجوم الاعداء واخلص وجهه لوجهك یوماً زلت اقدام اکابر الرجال رب انزل علیه ایة النصر مبینة الشرح ورایة الظفر خافقة البند موفقاً فی الملك والملکوت مستبشراً بآیات العطاء تتری من ملکوت الوجود و انك انت الحی القیوم ای ثابت برمیثاق مکاتیبی که بواسطهٔ جناب منشادی الذی ادرك لقاء ربه واخلد فی ملکوت ربه الکریم ارسال داشته بودید جمیع رسید مطمئن باشید وعلیك البهاء الابهی

ع ع

هو الابهی ۱۲۷

ای جوان روحانی نامهٔ شیرینت وبیان شکرینت واثر خامهٔ مشکینت قرائت وتلاوت گردید بهجت وسرور آورد وابواب حبور گشود که الحمد لله ان جوان روحانی وسالکهٔ جسمانی سرمست کأس رحمانی است وشب وروز بیاد جمال جاودانی این از قوهٔ جوانی وطراوت ولطافت

خط کاتب بهی وامضا مبارك

روحانی است که آرزوی اطلاع بر حقایق ومعانی مینماید انچه
استفسار فرمودید در کتاب مبین مندرج وستعلمن نبأه بعد حین
وانی بالاصالة عنك والوکالة عن نفسی اطوف حول التربتین المبارکتین
وازور الرمسین المطهرین واعفر وجهی بتراب العتبتین المنورتین
جناب سلیل جلیل اقا میرزا محمد باقر خان وجناب اقا میرزا محمد علی علیهما
بهاء الله الابهی را از قبل این بندهٔ استان مقدس تبلیغ نهایت اشتیاق
نمائید وهذه بشارة تهتز لها النفوس وتنشرح بها الصدور و
البهاء علیك ع ع

شیراز جناب اقا میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الابهی

هوالله

٧٣٧
ای ثابت بر پیمان نامهٔ آن جناب رسید ومضمون آشکار و پدید
گردید اعانهٔ مشرق الاذکار امریك بسیار مقبول واقع شد از بشارت
تأسیس محفل روحانی شیراز نهایت روح وریحان حاصل شد امید
وارم که باقی وبرقرار ماند اما مسئلهٔ نزاع وجدال درانجا الا لغة الله

خط کاتب بهی وامضاء مبارك

ع

Provided by the Afnan Library

علی القوم الظالمین الفتنة کانت نائمة لعن الله من ایقظها و
سیعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون عنقریب این سحاب ظلمانی
زائل واین غبار تیره تسکین گردد وویال برگردن اهل فساد ماند
محزون مباشید باری سیعود مکر الثانی الی نحره ویلقی فی السقر
ولیحق قصره ان ربک لبالمرصاد این وقایع را اسبابی واین حوادث را
علتی در زمانیکه حکومت مغلوب ومأیوس ومخذول ومذلول بود
صراحة من دون تأویل مرقوم گشت سینقلب الامور علی الجهود
ویرجع علماء السوء بصفقة خاسرة ووجوه علیها غبرة وناصبة
کاذبه وچنین شد ولی بعد ازاین واقعه در سیرجان ظلم وستمی
واقع که بیان نتوان نمود حضرت آقا سید یحیی را ستمکاران ببدترین
عذاب شهید کردند ودر سنگسر تعرّض شدید ببهائیان نمودند
ودر اذربایجان میرزا حسن مجتهد بی ایمان که ضدّ ملّتیان بود فتوی
بقتل جمیع یاران داد دو نفر را نیز ببدترین عذاب شهید نمودند
صریحاً مرقوم شد که اگر بشکرانهٔ حق خونخواهی آقا سید یحیی بشود

وستمکاران سنگسر سنگسار بگردند ومیرزا حسن مجتهد ترذیل و
تخییر وتدمیر بشود فیها والا یفعل الله ما یرید ویشآء من جمله
بحفل روحانی طهران هشت ماه پیش مرقوم شد موجود است چون
در این خصوص تهاون شد وتراخی تام لهذا اختلال بمیان آمد و
اعتدال نماند حال نیز مرقوم میشود اگر دولت وملت مانند شهد
وشیر آمیزش یابند وباتحاد واتفاق سلوک وروش کنند فیها
والا الطآمة الکبری یاران الهی را تسلی دهید همانست که از پیش مرقوم
شد وعلیک البهآء الابهی ع ع

بواسطهٔ حضرت افنان سدرهٔ مبارکه آقا میرزا آقا جناب
میرزا محمد باقرخان علیه بهآء الله الابهی

هوالله ۷۳۸

الهی الهی انک لتعلم شدة ولهی وعظیم تعلقی بهذا العبد الثابت
علی العهد الثابت بفیض سحاب الفضل رب انه آیة حبک ومظهر
عرفانک ومطلع الطافک قد انجذب الی ملکوت جمالک وحضر بین یدیک

خطابات بهمراه امضاء مبارک

وشاهد

وشاهد انوارك واطلع باسرار حبك رب اجعل له قدمًا راسخًا في امرك
وصدرًا منشرحًا بذكرك ووجهًا ناضرًا بنور موهبتك وقلبًا ممتلئًا بذكرك
حتى يرتل ايات توحيدك بين خلقك وينطق بالثناء عليك بين بريتك
وايده في جميع الامور ووفقه على خدمة العموم حتى ينور ذلك القطر
الشحيق بانوار الهدى بين الورى انك انت الكريم انك انت الرحيم
وانك انت ذو فضل عظيم ع ع

شيراز جناب ميرزا محمد باقرخان عليه بهاء الله الابهى

هوالله

۷۳۹

ای ثابت بر پیمان این عبد از قبل شمع محبت الله جناب منشادی
جواب مینگارد اخبار تأسیس محفل روحانی دران دیار سبب سرور
قلوب گشت امیدچنان است که ان انجمن انعکاسی از عالم بالا گردد
وپرتوی از ملأ اعلی یابد نعم ما قال صورتی در زیر دارد انچه در
بالاستی قسم باسم اعظم که اگر آن نفوس از هر فکری فراغت
یابند وقلوب مانند مرایای صافیه گردد یقین است تجلیات ملکوت

خط کاتب و امضاء مبارک

Provided by the Afnan Library

چنان چهره گشاید وجلوه نماید که آفاق آن اقلیم روشن گردد نامهٔ
جناب آقا میرزا اسمعیل خانرا جواب نگارم و ودرطی این مکتوب ارسال نمایم
برسانید از انقلاب ایران مرقوم نموده بودید این نتیجهٔ اعمال میرزا
فضل الله نودی و میرزا حسن تبریزی وستمکاران سیرجان وظالمان
سنگسر است اگر این امور نبود تا بحال ایران در نهایت راحت واطمینان
بود ودراین وقوعات یک حکمتی است تبریز لازم بود که خونریز شود
ان خون مطهر بران تراب اغبر هدر داده شده بود لابد براین است
که چنین اثر نماید ذلک تقدیر من عزیز علیم وعلیک البهآء الابهی

ع ع

بواسطهٔ جناب منشادی شیراز جناب میرزا محمد باقر خان

علیه بهآء الله

هوالله ۷۴۰

ای ثابت بر پیمان نامهٔ مفصّل که بجناب منشادی مرقوم نموده بودید
ملاحظه گردید از عدم فرصت مختصر مرقوم میگردد از وقایع آن دیار

خط حضرت عبدالبهاء مبارک

مغموم

Provided by the Afnan Library

مغموم ومهموم مگردید مگر نشنیدی که شیخ حافظ چه گفته شیراز
پرغوغا شود شکرلبی پیدا شود چون در آن یوم ضوضا نمودند لابدّ
براین است راحت وارام نجویند گهی زلزله جنبان بمیان آید گاهی قحط
وغلا رخ گشاید گهی طوفان احزاب هیجان کند واین بلا مستدام مگر آنکه
عاشقان ان شکرلب گردند وازشهد حلاوت ان دلبر بهره ونصیب
گیرند آن وقت آرام یابد وجمیع این وقایع بجهت آن است که احزاب بیدار
شوند هوشیار گردند وازنفس وهوی بیزاری جویند ودر ظلّ
شجرهٔ حیات راحت وآرامی طلبند جمیع وقایع منتهی باعلاء کلمة الله است
جناب قوام علیه الرحمة والرضوان درطهران درنزد جناب ادیب شکوه
ازخمول وذلّت نمود وجناب ادیب را واسطه وشفیع کرد درجواب
بشارت صریح داده شد که منتظر باش عنقریب این ذلّ وخمول باوج قبول
مبدّل گردد وآرزوی دل وجان حاصل شود بوصول جواب سه روز
بیشتر نگذشت که ناگهان مظهر الطاف تاجداری شد وموفق بکامرانی
خواهش نمود که تکلیفی باو شود درجواب مرقوم گردید که مارا کاری نه

Provided by the Afnan Library

ومصلحتی نیست جز آنکه باید جناب عندلیب را محافظه از بعید وقریب نماید
ودعایتی کند وحمایتی فرماید ولی ایشان چون بشیراز رسیدند این راز
وبنیاز را فراموش نمودند وشور شیانرا باین طائفه نسبت دادند وحال
آنکه مثل افتاب میدانستند که بهائیانرا درشورش شوری نه و
با احزاب همراز نیستند بلکه کناره گیرند وبنصیحت پردازند
تاسبب الفت قلوب گردد باری این سبب شد که در تقدیر تغییر
حاصل گردید اما شما باید در نهایت صبر وسکون وامانت ودیانت
ببازماندگان ایشان خدمت نمائید از خدا خواهیم که اخلاف سبب
حسن صیت اسلاف شوند وانانرا عفو ومغفرت الهی خواهند فی
الحقیقه ان خاندان قدیمند واگر بظل شجرهٔ رحمان ورحیم درآیند
مؤید بامری عظیم گردند وبنیانی متین تأسیس کنند درخصوص
مشرق الاذکار ذکر نموده بودید که آقا علیمحمد خان جناب موقرالدوله
موقعی که محل تولد حضرت اعلی روحی له الفداء بود خریده اند وخانه‌ئی
که جنب آن است نیز میفروشند ان محل بسیار بموقع است ولی انچه

یاران مصلحت بدانند آن موافق است برأی شما ویاران حواله نمویم

وعلیک البهآء الابهی ع ع

بواسطهٔ افنان سدرهٔ مبارکه جناب آقا میرزا هادی

طهران جناب میرزا محمد باقرخان علیه بهآء الله الابهی

هوالله

ای ثابت بر پیمان چندروز پیش بواسطهٔ آقا سید صادق نامهٔ

مرقوم گردید حال چون دستخط شما رسید دوباره بنگارش

این نامه پرداختم تا بدانی که در درگاه احدیت چه قدر مقرّب

وقریبی ودرنزد عبدالبهآء چه مثابه عزیز وحبیب وسبب شدی

که نام طیر حدیقهٔ وفا المتصاعد الی الله الفائز بالملکوت الابهی ذو

الفضل الجلی آقا سیّد علی وذکر بندهٔ نور المشرقین ونیّر الخافقین الّذی

ادرک لقآء ربّه فی مقعد صدق آقا غلامحسین را دوباره معروف ومشهور

نمودی زیرا ازقبل انان اعانت دربنیان مشرق الاذکار کردی ان دو

ابراد درملکوت اسرار سبب این کار سرور وحبور یافتند که الحمدلله

ان رفیق مهربان بوفا قیام نمود وبالنیابه ازما دراین مقام بذل وانفاق
فرمود ای کاش جمیع رفقای عالم مثل شما بودند کدیار وهمنشین خویش را
فراموش نمینمودند درخصوص شرکت خیریه مرقوم نموده بودید
فی الحقیقه جناب اقاسید نصرالله وجناب مصوردحمانی ودیگران
دراین خصوص همتی بی پایان نموده اند ازخدا تائید وتوفیق خواهم
که بهمت شرکت بکمال سرعت بزودی مبلغین تعیین گردند وعزم
سفر نمایند واین شرکت اثر وثمر بخشد جناب میرزا عبدالحسین
وجناب میرزا علیمحمد وجناب اقامیرزا محمود اسلاء اجلا را وهمچنین
امة الله المقربه ورقهٔ موقنه والده شانزا ازقبل عبدالبهاء تحیت وثنا
وتکبیر وبها ابلاغ دارید وعلیک البهاء الابهی ع ع

۹

بواسطهٔ جناب حیدر قبل علی علیه بهاء الله الابهی
جناب میرزا محمدباقرخان من اهل الشین علیه
بهاء الله الابهی

هوالله

هوالله

۷۴۳

ای ثابت بر پیمان نامه‌ئی که بحضرت حید قبل علی مرقوم نموده بودی ملاحظه گردید از شدّت حسرت و حرمان آه و فغان نموده بودی حق باشماست فی الحقیقه بعد از طیّ کوه و صحرا و قطع دریاها ممنوع شدن از ورود بمقام محمود سبب اشد احزان است ولی چون میدان امتحان واوان افتنانست محزون مباشید مغموم مگردید بلکه مسرور و ممنون باشید که مورد حزن شدید در سبیل ربّ مجید شدید این حرمان عین وجدان است واین فرقت حقیقت وصلت واین بُعد جوهر قرب است واین هجران وصال بی پایان فی الحقیقه هر دمی همدمی و پیش منی و محرمی جوهر ملاقات اینست که الحمدلله بآن موفّق باید یاران در مقامی باشند که وصال و هجران یکسان باشد توجّه بملکوت ابهی نمایند و باعلاء کلمة الله کوشند نظر را باید حصر در این مقصد عظیم نمود هر کس موفق برآن گشت باید از شدّت سرور شادمانی و کامرانی نماید که الحمدلله بجوهر مقصود موفّق است

خط کاتب مهور امضاء مبارک

وهمواره در تربت مقدسه حاضر وزائر لهذا شما از این هجران محزون مباشید
امیدوارم که باعظم انچه آرزو داشتید برسید وآن وفای باستان
مقدس است جمیع دوستانرا بشارت باعلاء کلمة الله ونشر نفحات الله
دهید که الحمدلله ندای الهی در جمیع افاق بلند است اصل این است
که موجود ومحقق است نظر بامر الله داشته باشید بعلو آن مسرور
شوید وبوقوف وسکون محزون این است جوهر مقصود اهل سجود
این است نتیجهٔ فیض ملکوت وعلیک البهآء الابهی ع ع

مناجات در طلب مغفرت ورقهٔ موقنه النفس المطمئنه امة الله
المحترمه والدهٔ حرم اقا میرزا محمد باقر خان ادخلها الله فی الروض الباهر

هوالله

۷۴۲

الهی ومقصدی وانیسی ومجیری انّک لتعلم قد وقعت مصیبة دهماء
ورزیّة عمیاء وارتحلت الی دار البقاء امتک الطیّبة الطاهرة النوراء
متضرعة الیک متوکلة علیک مستبشرة بالحضور بین یدیک خافقة
القلب بالاشواق منجذبة الروح لملکوت الاشراق طیّبة النفس بالصعود
الی

حضرة کاتب مهر وامضاء مبارک

الى اعلى المراق منتعشة الفؤاد بما انقذتها من الفراق وشرفتها بالرجوع اليك من عالم الانفس والآفاق ثابتة على الميثاق مستقيمة على الوفاق منتبهة لما لا يسعه الاوراق بريئة من الشقاق مجتنبة عن الذين ليس لهم خلاق من العهد والميثاق ربّ قد ارتفعت النحيب واشتدّت اللهيب فى القلوب وسالت الدموع كالسيول لفقدها من الآماق فافرغ على ذوى قربها صبرًا وسلوةً من هذا الاحتراق واغفر لها واعف عنها وادخلها فى ملكوتك وارزقها لقائك واكرم مثويها بمشاهدة جمالك فى محفل الانوار ومشهد الاسرار وبتتابع تجلّيات المقدّسة فى الليل والنهار يا عزيز ويا كريم يا جبّار ويا مجير اهل الذلّ والانكسار انّك انت العزيز الغفّار

ع ع

هو الله ٧٣٤

ای حبیب روحانی این زندانیرا اشتیاق بیش وسوزش واحتراق از فراق افزون ومحزون ولی حضرت بیچون چنین مقدّر فرموده

خط مبارک

گر تیر بلا آید اینک هدفش جانها وردّ عطا بخشد اینک صدفش دلها

عبدالبها از قبل شما وقاصدان حرم جانان بمطاف ملأ اعلی توجه نمود

وزیارت کرد امید وطید است که این زیارت مقبول گردد لهذا غم

واندوه از محرومی نداشته باشید فائز شوید وحاضر طائف ورابح

در انچه باید وشاید جهد بلیغ مبذول دارید وآن وفای بآن

دلبر مهربان وجانفشانی در سبیل جانان وعلیکم البهاء الابهی

ع ع

شیراز بواسطهٔ بشیر الهی

جناب میرزا محمّد باقر خان علیه بهاء الله الابهی

هو الله

۷۴۵

ای ثابت بر پیمان نامهٔ ان جناب وصول یافت وازمضمون نهایت سرور

حاصل گشت که الحمدلله ان یار مهربان بخدمت عظیمه موفق زیرا امسال

باز تفقد حال خاطری از بازماندگان شهدای یزد نمودند اسئل الله ان یقدّر

لک جزاءً حسناً فی الآخرة والاولی هرچند مرقوم نموده بودید که در اوائل

صفر

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

صفو خیال حرکت دادید لکن باز راضی نشده که نامهٔ ان جناب بی جواب
ماند انچه در سنین سابقه ۲۷ ارسال نموده بودید واز بابت اخوی
محمد علی خان واز بابت همشیرهٔ مرحوم حاجی غلامحسین خان جمیع در همان
سنه وصول یافت وعلیک البهآء الابهی ع ع

هوالله

اقامیرزا عزیزالله خان اقامیرزا محمود خان اقامیرزا علیمحمد خان
اقامیرزا عبدالحسین خان علیهم بهآء الله الابهی

هوالله

۷۵۶
یا عبدالحسین ای همنام من باحضرات رفقای محترم به بیروت بشتاب
وبتمام قوت وهمت در تحصیل کمالات صوری ومعنوی بکوش وبکوشند
تا مقرب درگاه احدیت گردید شماها باید در کلّیه ومدارس بیروت چنان
در تحصیل جهد بلیغ وسعی شدید نمائید که از جمیع تلامذه ممتاز باشید
این است وصیت ونصیحت عبدالبهآء البته مجری دارند

ع ع

بواسطهٔ آقا میرزا حبیب الله کلیمی

جلیلبنان جناب میرزا محمد باقرخان علیه بهاء الله الابهی

هوالله

۷۳۷

ای یار عزیز نامهٔ شما رسید از حصول کمالت در حیفا کدورت حاصل شد ولی الحمد لله مبدل بصحت گشت و به بیروت رحلت شد و آقا میرزا حبیب الله بخدمت پرداخت علی العجاله در آن کوه پرشکوه بلطافت هوا و عذوبت ماء و ملاحت منظر و مشاهدهٔ حلاوت افق مرز و بوم یاد ی از ما مینمائید اما ما بحرارت هوا و آب چاه و یبوسهٔ دراین مرز و بوم روزگاری میگذرانیم ولی ملاقات احبا راحت دل و مسرت جان است اما تشریف اوردن شما در وقت لزوم اشعار خواهد شد به دونوکل بوستان محبت الله اسلاء اجلاء وجناب عزیز الله خان وجناب میرزا حبیب الله تحیت ابدع ابهی برسانید وعلیک البهاء

الابهی

ع ع

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

شیراز

شیراز جناب اقامیرزا محمدباقرخان علیه بهاء الله الابهی

هوالله

٧٤٨

خطاب به قاضی عبادت

ای قرین وندیم عبدالبهاء ای همسفر نازنین عبدالبهاء الحمدلله این سفر ثانی نیز انجام یافت و بشرق مراجعت گردید لکن این سفر دوم قیاس بسفر اول نمیشد زیرا امریکا قیاس باوروپا نگردد جهانی دیگر است وخلقی دیگر واستعدادی دیگر لهذا عبدالبها میدانی وسیع یافت وجولانگاهی فسیح دید درجمیع مجامع ومحافل ضجیج یابهاء الابهی بلند نمود وصریخ یاعلی الاعلی باوج اعلی رساند از الطاف بی پایان جمال مبارک منتظر ظهور نتائج این سفرم امیدوارم که این روش عبدالبها دستورالعمل احبا گردد تا کل باین نحو تبلیغ نمایند واوارهٔ دشت وکوه وصحرا شوند نفسی راحت نجویند ودمی نیاسایند وجان ودل بکف گرفته فدای جمال مبارک نمایند البته میدانی که ورود اجناد شما چه قدر سبب سرور است جمیع یاران را تحیت ابدع ابهی برسان وعلیک البهاء الابهی عبدالبهاء عباس

Provided by the Afnan Library

شیراز جناب میرزا باقرخان علیه بهاء الله الابهی

هوالله

٧٢٩

خطاب به مهرانگیز خانم مبارک

ای همدم سفر و مونس روحانی از روزیکه رفتی نطقها پیاپی تصحیح و بجناب اقامیرزا محمود تسلیم میشود این محض امتثال فرمایش شما است والا عبدالبهاء را چه مهلتی وچه فرصتی وشما باید در مقابل این خدمت همتی فرمائید وان اینست که بتمام قوت بکوشید تا جناب اقامیرزا فتحعلیخان را در سروستان از تطاول دست اشرار نجات دهید وعلیک البهاء الابهی

ع ع

٧٣٠

خطاب به مبارک

جناب خان البته ان سوادها را بزودی ارسال فرمائید که در سفر باید همراه باشد در اول بهار شاید عزیمت خواهد شد اشتیاق شما بینهایت است یالیت در این سفر نیز با هم بودیم ولکن در شیراز خدمات لازمه است باید در انجا باشید فی الحقیقه همراهی جمیع را تحیت مشتاقانه از اواره

دریا وصحرا برسان

ع ع

هو

هوالابهی

بادکوبه جناب آقامیرزا حیدرعلی علیه بهاء الله الابهی

هوالابهی

۷۴۱

ای منادی میثاق زینت عالم غیب وشهود وعلویت حقائق وجود
عبودیت حضرت مقصود است وبندگی استان مقدس رب ودود این
خلعت وتشریف زیبایش هیکل آفرینش است واین رداء موزون تزیین
رداء برقامت اهل هوش وبینش پس باید کل متفق ومتحد شویم وبامنهای
آرزو از درگاه احدیت بطلبیم که این گنج بی پایان را طلسم اعظم گردیم واین
دراصداف بحر ملأ اعلی را درج مفخم شویم اگر جولان خواهیم این میدان
بسی وسیع است اگر مائدهٔ سمائیه جوئیم این نعمت بسی لذیذ است اگر
کهف منیع خواهیم این ملاذ بسی رفیع اگر فصاحت وبلاغت جوئیم این
مضمون بسی بدیع است واگر بحر بی پایان طلبیم این قلزم بسی عمیق است
اگر گلزار وگلستان خواهیم این گلشن بسی فسیح است

ع ع

عشق‌اباد حضرت حیدر قبل علی علیه بهآء الله

هوالله

۷۴۳

ای یار روحانی جناب آقا میرزا محمود طلب اذن حضور از برای ابوطالب‌یک
از اهل خوسف وجناب میرزا غلامحسین وجناب ملّا عبدالصمد از
دوستان درخش خواسته اند چون این عبد حضور انانرا لزوم قطعی
مشاهده نمود لهذا ملاحظه حکمت را بکلی برکنار گذاشت در این خصوص
موافقت مینماید که ایشان ببقعهٔ مبارکه بقصد زیارت استان مقدس
توجه نمایند وعلیک التحیة والثناء ع ع

باجبای عشق بفهمانید که چون رفتن این حضرات لزوم قطعی بود وبجهت مصلحت
امرالله نهایت وجوب را داشت لهذا اذن داده شد ع ع

هوالابهی

۷۴۴

جناب میرزا عبدالحسین علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی

ای مشتعل بنار محبت الله وقت غروب است وجمعی از صاحب منصبان

لشکری

Provided by the Afnan Library

لشکری امیر تومان و میر پنج و از علمای این اقلیم قاضی و مفتی حاضرند و
هر یک صحبتی مینمایند و کلفتی می افزایند و بعضی برخی مسائل سؤال
میکنند و حل معضلات میطلبند و این عبد خامه در بنان از جهتی
تحریر مینماید و از جهتی بزبان و بیان تقریر میکند و از جهتی استماع
و از جهتی تعارفات مینماید ملاحظه فرما که جمیع این موانع این عبد را از
ذکر شما منع نمیکند و بروح و قلب و فؤاد و جان و روان و وجدان
بیاد احبای رحمن مشغول پس ای بندهٔ حضرت مقصود بهیچ مانعی از ذکر
جمال محمود ممنوع مشو و بهیچ سدّی از نفحات آیام محروم مشو

والبهآء علیک ع ع

حیفا حضرت حیدر قبل علی علیه بهآء الله الا بهی

هو الله ۷۴

ای یار عزیز و همدم مهربان من هر چند بدیده از مشاهدهٔ روی یاران
محروم و مهجور شده ولی الحمد لله بجان و دل همدم و همراز و همنشین و هم
آواز آنی نمیگردد که بیاد مهربانی نفسی نمیرود مگر آنکه بخاطر گذرد ـــ

خطاب به مهر و امضاء مبارک

ازفضل و عنایت جمال مبارک امیدوارم که محفوظ و از ضعف و ناتوانی
مصون باشی و جسوم مانند روح هردم برقوت و توانائی بیفزاید
فی الحقیقه جای شما خالی است شهر بسیت در نهایت آبادی هوا بسیار لطیف
گل و سبزه و چمن تروتازه اگر دردملهٔ اقامت دوام نماید یعنی دو
زمستان در این ساحان بمانم شاید شما را بجهت تغییر ذائقه چندروزی
باینجا میطلبم جناب خادم صادق جمال مبارک آقا محمد حسن را از قبل من
تحیت ابدع ابهی ابلاغ دار و همچنین جناب داداش ابراهیم و جناب
خان را و همچنین جناب آقا محمد باقر خادم مسافرخانه را تحیت ابدع ابهی برسانید و همچنین
جناب آقا رحمت الله را مکتوب جناب آقا سید نصرالله ملاحظه شد و علیک البهاء الابهی ع ع
باقا سید الله نوشتم که مکاتیب شما را ابداً باز ننماید سربسته نزد شما ارسال دارد شما
بعد از آنکه باز نمائید هریك لازم باشد که من ملاحظه نمایم ارسال میفرمائید زیرا او من
گفت یعنی آقا سید اسدالله که شما باو اجازه داده اید که مکاتیب شما را باز نماید هریك
جواز شما داشته باشد و لازم باشد که من ببینم پیش من بفرستد ع ع
مکتوب آقا سید نصرالله از پیش ارسال شده است ع ع

این سطر و سطر بعد از خط مبارک است

۹

حیفا حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله الابهی

هوالله

۷۴۵

ای عزیز روحانی شب و روز بیاد تو هستم آنی فراغت ندارم ولی
از کثرت مشاغل مکاتبه را بروح و جان حواله مینمایم همیشه پیش منی
ودر قلب منی باهیم و همدمیم و در عبودیت استان بها سهیم و شریکیم
لهذا همدلیم همجانیم کلّ اتکبیر ابدع ابهی برسان در درگاه استان عرض
من عجز و لابه نما و تضرع و زاری کن هر چند بحرکت اروپا هستم ولی زود مراجعت مینمایم ع ع

خط مبارک

هوالله

۷۴۶

جناب آقا میرزا حیدر علی اخبارات جناب نائب الصدر سبب روح و ریحان
بود امیدوارم که روز بروز بر استقامت و انجذاب و اشتعال بیفزایند از
قبل عبدالبهاء تحیت مشتاقانه برسان و بگو از خدا میخواهم که جمیع اولیای
سلف را در حقیقت تو مبعوث نماید که نفحاتشان در این روز فیروز مثمر

خط مبارک

ثمر گردد و علیک و علیه الروح والبهاء ع ع

Provided by the Afnan Library

جناب میرزا یوسف ومیرزا عبدالحسین علیهما بهاء الله الابهی

ملاحظه نمایند

هوالابهی

۷۴۷

ای دو سراج روشن در زجاجهٔ محبت الله انچه مرقوم شده بود مشهود ومعلوم گردید وانچه مذکور بود مفهوم شد حمد خدا را که آیت اشتعال بنار محبت الله بود ونفحهٔ حدیقهٔ انجذاب بایات الله توجه بملکوت غیب وجبروت اعلی ولاهوت رفیق ابهی روحی وما وهبنی الله لاحبائه الثابتین الراسخین فدا نموده این مناجاترا بخوانید پاک یزدانا بی مثل ومانندا بیهمتا خداوندا وحدت لاشریک لك لا نظیر لك لامثیل لك لاشبیه لك تفردت فی الوهیتك وربوبیتك وتعززت بوحدانیتك وفردانیتك کل عبادك وارقائك وایاتك الدالة علیك فی ملکوت خلقك لیس لاحد وجود ولیس لاحد شهود حین ظهورك ویوم بطونك وزمن اشراقك ویوم فراقك کما قلت فی محکم کتابك عباد مکرمون لا یسبقونه بالقول وهم بامره یعملون ثبتنا اللهم علی دینك القویم وصراطك المستقیم

واستقنا

حضرت مبارک

واستقمنا علی العهد والمیثاق ولجعلنا من اهل الوفاق عبدالبهآء ع

۹

حیفا جناب آقا میرزا حیدعلی علیه بهآء الله الابهی

هوالله

۷۴۸

ای رفیق عبدالبهآء چندیست شما درانجا بجوار آستان مقدس
فائز وبتقبیل عتبهٔ مبارکه مشرف وعبدالبهآء محروم ومأیوس حافظ
شیرازی گفته خون دل وجام می هریك بکسی دادند ازقرار مسموع
انکسار مزاجی حاصل امیدوارم تا بحال زائل وبعبودیت صرفهٔ حقیقیه
من دون تأویل عبدالبهآء باستان بها منجذب ومستبشر باشند

وعلیك البهآء الابهی ع ع

هوالله

۷۴۹

حیفا جناب آقا میرزا حیدعلی رفیق من ملاحظه فرمایند

هوالله

ای یار روحانی نامهٔ شما رسید ازعدم فرصت جواب مختصر مرقوم میشود

دو نفر کاتب میرزا نورالدین و میرزا محمود زرقانی متصل مینویسند و
نمیرسند و خود با قلم خویش متصل تحریر مینماید با وجود این نمیرسد
واز کثرت تحریر از خانه بیرون نمیروم دمی آرام و راحت ندارم و الا
آرزوی ان دارم که در هر پوسته بجمیع احبای الهی که انیس و مونس
در سجن بودند نامه نگارم شما از قبل من عذر بخواهید جناب
آقا علی اکبر نجف آبادی مصلحت ایشان مراجعت است و علیک البهاء

ع ع

هوالله

عکا جناب حاجی میرزا حیدرعلی علیه بهاء الله الابهی

هو

۷۵۰

اهدا: جناب رفیق روحانی مکتوب جوف را اگر مصلحت بدانید از برای آن
شخص بفرستید و این نظر باین است که مالاً بدناً در آن مقام مقدس
خدمت نموده اند دو هزار و دویست ذهب در وقتیکه ابداً اسباب
مفقود بود آوردند و در آن مقام صرف شد با وجود این هر نوع

مصلحت

Provided by the Afnan Library

مصلحت دانید مجری دارید ع ع

هوالله

حضرت آقا میرزا حیدعلی علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالله

۷۵۱

خط مبارک

جناب آقا میرزا جلال علیه بهآء الله عازم و مدتی بود که در این ارض ساکن و در جوار حق مجاور در امور ایشان نهایت همت را بفرمائید که انشآء الله بکلّه اسباب آسایش و راحتی بجهت ایشان فراهم اید چه که فی الحقیقه مستحق هرگونه رعایتند

والبهآء علیک وعلیه ع ع

هوالله

۷۵۲

خط مبارک

ای ناطق بثنای حق و بلبل گویای حق علیک بهآء الله وثنائه ونوره وضیائه در جمیع الواح الهی قیام ناعقین وظهور شیاطین مذکور ومشهود هر نفسی از برای خویش وجودی بیند وخیال تمیز و تفرّد کند ان از آثار نفاق است و علامت نفاق باید شئون خود را فراموش کرد

ودر مقام فنای محض اهد والا ملاحظهٔ وجود عاقبت ـ بب شرک ٔ دد
وبادی کفر محض خضوع وخشوع ومحو وفنا واطاعت وانقیاد مقبو ل
ومحبوب والبهآء علیک ع ع

حیفا حضرت حیدر قبل علی علیه بهآء الله الا بهی

هو

۷۵۴

ای همدم دل وجان چه قدر مسرورم که تو در آنجائی هر دم بیادت افتم
بقسمی روح وریحان حاصل گردد که عاجز از بیانم روح المخلصین لک
الفدآء امیدوارم روزی آید که روی تو بینیم وگفتگوی تو شنوم وعلیک
البهآء الابهی ع ع

خطهٔ کاظم مهر و امضاء مبارک

هو

ای همراز من در اسکندریه در نهایت عجز ونیاز بعتبهٔ مقدسه
تضرع وزاری نمایم وترا الطاف خفیهٔ جمال
مبارک طلبم

ع ع

خطهٔ مبارک است

هوالله

Provided by the Afnan Library

هوالله

شیراز مسجد بواسطهٔ جناب افنان سدرهٔ مبارکه آقا میرزا
سیدحسین علیه بهاء الله

علی آقا وحاجی آقا دو سلیل سعید متصاعد الی الله آقا محمد علی میرزا ب
وامة الله خاور سلطان وامة الله بکم جان وامة الله بی بی وامة الله
عصمت وامة الله عالیه وامة الله قدرتیه علیهم وعلیهن
بهاء الله الابهی

هوالله

۷۵۴

ای مؤمنین ای مؤمنات درایندم که قریب غروب افتاب آسمان است
وعبدالبهاء از غفلت ونادانی غافلان درنهایت احزان بیاد شما مشغول
وبذکر شما مألوف سبحان الله قوهٔ جاذبهٔ ملکوت عالم ملات را بحرکت
اورده وذرات کائنات باحساسات ملکوتی دروجد وطربند باوجود این
اهل ایران بخواب بیهوشی گرفتار خانه از صاحبخانه بیخبر ومشرق از سطوع
افتاب حقیقت غافل بلکه منکر مستمر امری باین عظمت که جهانی را بحیرت انداخته

خطّ کاتب موهر و امضا مبارک

چگونه مسکوت عنه درمیان نادانان مانده پس شکر کنید خدارا که شما
آگاهید و بر انتباه گواهی بوحدانیت الهی داده اید ونسیم صبحگاه
جهان الهی را یافته اید از فیض امر رحمانی مستفیض گشتید واز موهبت
اسمانی مستفید عنقریب ملاحظه خواهید نمود که نادانی بخسران
سبب پشیمانی گشته وکوری نادانان سبب بدنامی واز هر طرف
فریاد یاحسرتا علینا بما فرطنا فی جنب الله بلند شود وعلیکم وعلیکن
التحیة والثناء ع ع

بواسطهٔ آقا میرزا احمد قائنی

حضرت حیدر قبل علی علیه بهآء الله الابهی

هوالله

۷۵۶

ای منادی میثاق. جناب میرزا احمد درهمان روز که شما ازاینجا عازم
گشتید نامه‌ئی نگاشته ودراین اوقات رسیده ازجمله مضامین نامه
استدعای ارسال شما بصفحات خراسانست ازقضای اتفاقی جمال ابهی در
همان زمان عبدالبهارا دلالت نمود تا شمارا ارسال بخراسان نماید وهذا

حضرت بهاءالله و مضامین نامه وارد

Provided by the Afnan Library

من مواهب ربّی انّ ربّی علی صراط مستقیم سبزوار از قرار معلوم بمرود
جناب آقا میرزا محمود قدری انتعاش حاصل نمود و اهتزاز و حرکتی پیدا
شد ولی شخصی لازمست که دائماً دران اقلیم مقیم باشد که هوا ره
احبای الهی را تشویق و تحریص بر ثبات و استقامت و هدایت و دلالت
سائر نفوس نماید شما یک نفسی منقطعی پاکی متواضعی فانی انتخاب نمائید
و دران ارض ممکن باشد استقرار یابد تا همیشه محرک و میقظ و منبّه
سائر یاران گردد و سبب الفت و محبت و مؤانست و اجتماع دوستان
الهی شود و علیک التحیة والثناء ع ع

حیفا حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله الابهی

هوالله

٧٥٩

ای یار دل و جان عبد البهاء نامه فرح انگیز فرح بود و مژدهٔ شادمانی
و کامرانی از جهت جمال رحمانی ازاین جهت قلب عبد البهاء در نهایت سرور که الحمدلله
یاران بخدمت قائمند و بعبودیت دائم اگر عبد البهاء نظر بحکمت کبری
ایامی از عتبهٔ مقدسه محروم ماند یاران بکمال قوت بانچه باید و شاید قیام

نظر بحکمت الهیه و امضاء مبارک

دارند سروری از برای عبد البهاء اعظم از این نیست زیرا باید روش
وسلوک ثابتان چنان باشد که اگر هزار عبد البها حاضر و یا غائب و
یا بعالم دیگر انتقال نماید ابدًا فتوری در هیچیک از امور حاصل نشود
روزی چون این آثار مشاهده کنم فرح و بشارتی اعظم از این ندارم
حال الحمد لله در غیاب این عبد یاران جمعند و مانند شمع روشن از
نقل جسد مطهر آقا میرزا محمد قلی از سمره به نقیب و وضع در مرقد
مهیا و قرائت مناجات و حضور احباب بسیار ممنون و خوشنود شدم
بجمیع یاران تحیت ابدع ابهی ابلاغ دارد و علیک البهاء الابهی ع ع
خراسان حضرت حیدر قبل ـــــ علی علیه بهاء الله

هو الله ۷۵۷

الهی الهی هذا عبدک الذی انقطع عن کلّ الجهات وتوجه الی الدیار
دیار احبائک ناطقًا بذکرک مبتهلًا بآیاتک وبرهانک ناشرًا لنفحاتک و
مترنمًا لآیاتک ومظهرًا لبیناتک رب رب عامله برحمتک الکبری وخصّصه
بموهبتک العظمی واخره لملکوتک الابهی وایده بجنودک من الملأ الاعلی

واشرح

خط حضرت عبد البهاء امضاء مبارک

واشرح صدره باعلاء كلمتك واشد ازره بظهور آثارك ونوّر
عينه بنشر نفحاتك حتى يصل الى اوج الآمال ويتمتّع بفرح وسرور
فى المبدء والمآل وياجيك فى بطون الاسحار شكرًا على نعمتك السابغة
ورحمتك السابقة وحجّتك البالغة والآئك النازلة من السماء ومائدتك
الممدودة من ملكوتك الابهى رب رب انك لتعلم ان عبد البهاء ينشرح
بذكرى ذلك العبد الاواب الذى خصصته بجليل الالطاف وعظيم
المناقب والصفات انك انت القوى المقتدر الوهاب اى منادى پيمان
جناب محمد خان عليه بهاء الله امروز وارد وبطواف مطاف ملأ اعلى
فائز والآن در حضور اين عبد حاضر وخواهش بقاى شما چندى در
خراسان ميفرمايد واز لسان ياران رجا ميكند من نيز چون مهمان عزيزى
هستند مجبور بر قبول فرمايش ايشان هستم ديگر اختيار با شما است
وسفر رشت نيز در پيش هر قسم كه مصلحت دانند وموافق حكمت باشد
ومقتضى حال مجرى فرمايند وعليك التحيّة والثناء

ع ع

Provided by the Afnan Library

شیراز بواسطهٔ حضرت افنان سدرهٔ مبارکه آقا سیّد حسین

جناب آقا میرزا عبدالحسین نقاش علیه بهاء الله

هوالله

۷۵۸

ای ثابت نابت ورق منشور ملحوظ افتاد ومقصود معلوم گردید هرچند گوشه نشینی ولی مشمول عنایت دلبر دل نشینی زیرا این خلوت وکربت در سبیل حضرت احدیّت است وخلوتگاه حق است وگوشهٔ وحدت ونزهتگاه اهل محبّت همیشه چنین بود یاران دیرین گوشه نشین بودند وباوجود این نفحات تقدیسشان بعلّیین میرسید از ظلم ستمکاران منزوی بودند ولی ببوی مشکین مشام روحانیان را معطّر مینمودند امة الله المطمئنّه خانم بزرگ را بالطاف الهیّه بشارت ده وفارسیان را مژدهٔ مقبولیت درگاه احدیّت بخش از عروج میرزا اسمعیل خان وعباسخان نهایت تأثر حاصل گشت ولی بقای در این جهان نیز چندان تکهتی ندارد ملاحظه مینمائید که این جهان چه قدر تیره وتنگ است واساسش از خاک وسنگ دیگر فروع ونتائجش چون وچند شما محزون مباشید ان طیور بمقام حبور فائز وبگلشن سرور وارد وبالجنان

بدیع

خطّ کاظم مهر وامضاء مبارک

بدیع حیرت بخش عقول وشهود هردم تغنّی مینمایند وازبرای دوستان
ازمقامات معنوی را تمنّا میکنند جناب عبدالرحمن را ازقبل این بندهٔ
یزدان تحیّت مشتاقانه برسان ازخداخواهم که بموهبت کلّیه موفّق
ومؤیّد گردد وعلیک وعلیه التّحیّة والثّناء ع ع

هوالله

بواسطهٔ جناب شکوهی

جناب میرزا عبدالحسین نقّاش علیه بهآء الله الابهی

هوالله

۷۵۹

ای ثابت برپیمان اگرشکوه نمائی حق دادی زیرا من ازکثرت آلام و
محن درتحریرجواب فتور نمودم بلکه قصور کردم شما الحمدلله حلیمید
وسلیم وظریفید وکریم محزون نمیشوید مغموم نمیگردید غبار بخاطر
شریف البتّه ننشیند واغبار بقلب لطیف راه نیابد زیرا آن دل جلوه
گاه محبّت جمال ابهی است وآن گِل سرشتهٔ بعسل مصفّی غبار را چه حدّی
وتلخی را چه قدرتی که آن تأثیر درآن انیهٔ صافی نماید واین تلخی بآن حلاوت

خط کاتب بهمور امضاء مبارک

Provided by the Afnan Library

شدید بخشد من مطمئنم وشما مؤمن ممتحن هر کس را امتحانی وهر
مدعا را حجت وبرهانی الحمدلله مانند ذهب ابریز در شعلهٔ امتحان
رخ برافروختی ودیگران را رسمرده آموختی و علیک التحیة والثناء

ع ع

عشق‌اباد خراسان

هوالله

حضرت حبیب قبل علی علیه بهاء الله الابهی

هوالله

۷۹۱
ای خادم میثاق انچه که حضرت ابتهاج مرقوم نموده اند عین واقع است
ومنبعث از خیر خالص لهذا باید در کمال روح وریحان ان حضرت
بجانب دشت بخرامند ولی ایّام معدودی بیشتر تکلیف ندارید تا بدیر
قضیّهٔ مدبّر نمایند وتعمیر ممالک

والبهاء علیک

ع ع

حیفا

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

حیفا جان عزیز آقا میرزا حیدر علی علیه بهاء الله الابهی

هو الله

۷۶۱

ای جان عزیز نامه بشما کمتر نگارم زیرا در کارم حتی بعضی شبها بیدارم یا نامه خوانم یا بتحریر پردازم با وجود این از عهده برنیایم پس رخ بخاک سایم وشما را تأیید وتوفیق رب الملائکة والروح خواهم خوش باش ودر نهایت فرح وسرور وبشاشت باش بجهت جناب تمدن اندک خرجی ودوا ارسال شد وعلیک البهاء الابهی

ع ع

بواسطهٔ جناب آقا میرزا باقر خان شیرازی

جناب آقا میرزا حسن عکاس باشی علیه بهاء الله الابهی

هو الله

۷۶۲

ای عکاس طاهر الانفاس عبد البهاء در اقلیم شرق وغرب انچه سیاحت نمود انعکاس ناسوتی بسیار بود وصور صحرا ودریا وکوهسار وبوستان وگلستان وقصور وبیوت در نهایت اتقان ولی انعکاسات

لاهوتی کمونایاب پس توهمتی نماکه صور ملأ اعلی را در آئینهٔ قابلیت واستعداد
بینداری وانعکاسات لاهوتیه درصفحات ناسوت بنمائی این صور
نامتناهیست واین انعکاس باقی وبرقرار صورتی درزیر دارد انچه
دریلاستی وعلیک البهاء الابهی ع ع

۹

۷۶۴

خط مبارک

تلغراف شما رسید مضامین که منبعث ازحسیات وجدانی وانجذابات
روحانی بود سرور وحبور مبذول داشت امیدوارم که بقوهٔ الهی
وفیوضات اسمانی وسنوحات رحمانی این دو دریای شرق وغرب یکی
گردد واین دوشاخهٔ پیوند شده یک شاخه شود تا بتأییدات ملکوت
خیمهٔ وحدت عالم انسانی درقطب افاق مرتفع گردد ونوع انسان
عموما درسایهٔ ان راحت وآسایش دل وجان وابدان بیابند عبدالبهاء

هوالله

۷۶۴

خط مبارک

ای یادگار وهنام ذوالقرنین همچوگمان منماکه فراموش شدی ویا ازخاطر
رفتی بلکه اسباب چنین فراهم آمد امیدوارم من بعد نهایت روح
وریحان

Provided by the Afnan Library

ودیعان حاصل گردد وچنان استقامتی برعهد ومیثاق بنمائی که مشهور
افاق شوی ومعروف اهل اشراق همواره بجناب آقا میرزا محمود خان مخابره
نما ومن نیز هر وقت فرصتی یابم قصور ننمایم وبجهت امور معیشت
نیز نهایت جهد وکوشش خواهم نمود واز خدا خواهم که همواره در
ظل حفظ وحمایت حق محفوظ ومصون باشی ع ع

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الابهی

هو الله

۷۶۵

ای ثابت بر پیمان نامهٔ بتاریخ ۱۱ شوال وصول یافت مجلس ضیافتی
که تشکیل شد وانجمن الهی که ترتیل پرداخت وبشکرانهٔ رب جلیل قیام
نمود آن محفل بتحسین ملأ اعلی فائز گشت انجمن رحمانی بود انجمن آسمانی بود
الحمد لله ابر تاریک جنات از افق عالم بیک درجه متلاشی شد وپرتو اتحاد
از صلح عمومی دمید از عنایت حضرت خفی الالطاف امید چنان است
که آفتاب روشن صلح وسلام از مطلع آمال درخشنده وتابان گردد الحمد لله
انچه در الواح مقدسه پنجاه سال پیش نازل بتمامه بعرصهٔ شهود ظهور

خطاب به آقا رضا مبارک

یافت ونفس معرضین ان ایاترا درکتاب خویش درج نمودند وطبع ونشر
دادند مثلاً میرزا مهدی گمراه بجهت تحریک عبدالحمید برقتل اولیای
نصوص الهیه را درکتاب خود درج نمود مثلاً این آیه را یا ایتها النفس المطمئنة
بین البحرین قد استقرّ علیک سوء الظّلم بعد درمیان دو هلال
الی القسطنطنیه درج نمود ولی حال آن امور مخبر عنها واقع شده از
برای نفسی مجال انکار نمانده که بگوید این اخبارات ثمّ التدارک است
مبادی دکتور ولسن رئیس جمهور دراین ایام مطابق تعالیمی است که
پنجاه سال پیش نازل شده واین عبد دراروپ وامریک هشت سال
نه سال پیش درجمیع محافل وکنائس نعره زنان بیان کرد ودرجرائد
اروپ وامریک درانزمان طبع ونشر شده همچنانست که مرقوم نموده
اراده مهیمنهٔ الهیه گاهی غافلانرا منادی امر قرار میدهد فی الحقیقه
میرزا مهدی منادی امر بود باری درخصوص کتاب جواد مرقوم نموده
بودید ان کتاب تألیف مرکز نقض است ولی باسم جواد است وسبب
انتباه نفوس است که بدانند بچه عداوتی وبغضی مرقوم شده است

اراجمع

از اجتماع حزب الله در عید رضوان در بساتین مرقوم نموده بودید
فی الحقیقه محیر عقول است وما ذلک الا بقوة وقدرة من تأیید ربک الرحمن
الرحیم در خصوص مبلغ مرقوم نموده بودید بلی شاهزاده محمد رضا میرزا
نیز مرقوم نموده اند باید بتشویق وتحریص مبلغ تربیت کرد ونهایت احترام
از مبلغین کامل نمود زیرا مبلغین بسیار کمند چاره نیست شما بکوشید
که در انجا یک محفل درس تبلیغ تشکیل کنید تا جوانان نورسیده تربیت شوند
ولو در شبها باشد بتحصیل لوازم تبلیغ پردازند وهمچنین احبا جمیعا چون
در جائی دو نفر جمع شوند مذاکراتشان بکمال شوق حصر در بیان برهان باشد
حضرات خوانین برسم زیارت وسیاحت وتحصیل بار و پار فتند ویقین است
که موفق ومؤید خواهند شد مبلغی که از برای آنان فرستاده بودید بایشان
رسید واز قضیهٔ مذکوره در نامهٔ محفل کرمانشاهان که بهمت حضرت والا
حاصل شد بسیار سرور وخوشنودی حاصل گردید حضرت والا فی الحقیقه
از بدایت رشد وفلاح نسبت بامر واحبا سلوکی نموده اند که صفحاتی از
تاریخ این امر را روشن ومزین مینمایند فی الحقیقه شایان ستایش اند

در اوقاتیکه مظلومان احبا در نهایت خطر بودند ایشان محافظه و مقاومت
صفر مودند این فراموش نخواهد شد لهذا از الطاف حق امیدوارم که این سلاله
ایشان الی الابد سرفراز گردند مکاتیبی که از جهة راست جواب مرقوم میگردد
بصاحبانش برسانید و از قبل این عبد بجمیع یاران الهی تحیت ابدع ابهی ابلغ
دارید و بجناب حاجی ملا احسنعلی نهایت محبت و مهربانی مجری دارید و از قبل
من تحیت و ثنای خصوصی برسانید و علیک البهاء الابهی ۹ ذی الحجه ۱۳۳۷

عبد البهاء عباس

شیراز بواسطهٔ جناب فاضل علیه بهاء الله الابهی

مونس سفر میرزا محمد باقرخان علیه بهاء الله الابهی

هو الله

۷۶۶

ای مونس سفر من هرچند جواب نامه مرقوم و ارسال گردید ولی حال دو
باره از شدت محبت باز جواب مرقوم میشود ایامیکه در پاریس و لندن
همدم و همراز بودیم در خاطر است علی الخصوص که هم آهنگ و هم آواز بودیم
متفقاً متحداً بعبودیت آستان مقدس پرداختیم ابداً از خاطر نمیرود انسان

خط کاتب و امضاء مبارک

در ایام

درایام حیات روزیکه بشود وولوله وطرب وانجذاب شام نمود ویا شبی را
که باآه وفغان وحزن والم بصباح رساند این دواوقات همیشه
درخاطراست بلکه برلوح قلب منقوش وغیرزائل لهذا روزهائیکه
درلندن درمحافل بنعت وستایش حضرت مقصود بسربردیم وشبهائی
که درپاریس انیس وجلیس بودیم وبنشر تعالیم جمال مبارک مألوف
ان ایام بسیار خوشی بود ازهرغوائلی آزاد وازهرذکر وفکری مبرا
درنهایت ولوله وفرح صیحه زنان بیان تعالیم رحمان میشد وضجیج
تشویق وتحسین ازملأ اعلی بگوش جان میرسید درترکی بتی هست
درنهایت ملاحت گونلر کیچر که خاطره سی برجهان دیگر مفادش اینست
ایامی میگذرد که هروقت بخاطرآید یادش بیک جهان میدهد این ایامی
بود که درلندن وپاریس بسربردیم ولی درامریک عالم دیگربود
دراروپ قطره بود ودرامریک دریا باری نامهٔ ۱۱ شوال سنه ۱۳۳۷
وصول یافت خوان ضیافتی که آراسته گشت ویاران رحمن بالفت
پرداختند وترتیل ایات بینات فرمودند ومنجذب بملکوت الهی

گشتند ان مجلس بقول حضرت مسیح عشاء ربانی بود یعنی خوان نعمت رحمانی
وسفرهٔ موهبت آسمانی فیها ما تشتهی الانفس وتلذّ به الاعین از
نجات خلایق از شعلهٔ جانسوز حرب شکرانه نموده بودید وانیکه انچه
وعدهای مصرّحه در الواح وحیهٔ حق مندرج ومندمج الحمدلله کلّ
در حیّز وقوع جلوه نمود فی الحقیقه چنین است ودر قرون اولی چنین
تصریحات در کتب الهیّه از وقوعات آتیه واقع نگشته این مخصوص اینکور
بدیع است وهمچنین در هیچ دوری تعالیم الهیّه را بخبران اجرا ننمودند
لکن در این ظهور اعظم تعالیم الهیّه بقوهٔ غیبیّه رغماً عن انف الغافلین
جاری میگردد هرگز بخاطر نفسی نمیگذشت که عالم انسانی آرزوی وحدت
ربانی نماید وعلم صلح عمومی در قطب آفاق بلند شود وهمچنین سائر
تعالیم الهیّه ابداً گمان نمیرفت حال اعاظم جهان وصاحبان نفوذ بکمال
همّت در اجرای تعالیم الهیّه میکوشند ولی حال بدایت ظهور شفق است
بعد از این شفق صبح صادق است وبعد از صبح طلوع شمس حقیقت
ان وقت صلح عمومی خیمه در قطب افاق زند وجمیع تعالیم الهیه اجرا گردد

اما

Provided by the Afnan Library

امّا میرزا مهدی گمراه وغیر آگاه چنانچه در الواح مفصّل مذکور این نفوس
بگمان خود کوشیدند که بتیشهٔ جفا ریشهٔ شجرهٔ وفا را قلع وقمع نمایند
ولکن منادی حق بودند رغماً عن انفهم زیرا نصوص الهیّه را در رسائل
ردّیهٔ خود استهزاءً وافساداً درج نمودند وطبع ونشر کردند تا از برای
کسی مجال انکار نباشد ونگوید این تصریح از وقوعات آتیه پنجاه سال پیش
اصل ندارد ثمّ التدارک است حال مجال القای این شبهات نماند اگر کسی
تردّد نماید گفته میشود که این نصوص الهیّه در کتاب مهدی بیست و پنج
سال پیش مندرج ومنطبع است اما کتاب جواد ملاحظهٔ قدرت الهیّه
کنید چگونه ناقضین میثاق را واداشت که بخط خود چنین سندی در دست
احبّا بدهند وبسیاهی خویش را اثبات نمایند وبسفاهت پردازند وجمیع
وقایع را مخالف واقع بنگارند میگویند شخصی سه پسر داشت یکی هرچه
میگفت راست بود دیگری هرچه میگفت بتمامه کذب وثالث گاهی کذب
گاهی راست پدر گفت پسر صادق محبوب من است هرچه میگوید راست
میگوید وپسر کاذب نیز مقبول من است زیرا انچه میگوید کذب میگوید بآسوده امرا

برحمت نمی‌اندازد لکن خداخیر ندهد این ثالث را که مرا در تردد می‌اندازد
جواد پسر ثانیست احبارا راحت نمود برهانی بر ثبوت میثاق اعظم از
مفتریات اهل نفاق نیست زیرا از جمیع مندرجات این کتاب واضح و آشکار
میشود که جز حقد و حسد و بغضا مقصدی ندارد از اجتماع احباب
در ایام رضوان در بوستان و گلستان مرقوم نموده بودید که خیر العقول
بود انشاءالله از این قبیل محافل آسمانی در آن دیار بسیار تشکیل خواهد
شد از لحوم علما مرقوم نموده بودید این طبیعی است جعل از انتشار رائحه
طیبه البته مکدّر گردد ولی اگر احباب گاهگاهی علما را بیک میهمانی نمایند
و دیش و سبیاشان را چرب کنند کدر زائل گردد و ممنونیت حاصل شود
قائم مقام بزرگ میگوید گودهٔ ملا که لودهٔ خداست چون یا بوهای قدرغه
پرخور و کمدو آفت کاه فتنه جو قائم مقام چنین میگوید دخلی بمن ندارد
شما باید این نکته را ملحوظ داشته باشید و اما از استعداد نفوس مرقوم
نموده بودید فی الحقیقه چنین است تشنه بسیار ولی ساقی قلیل طالب
بسیار ولی مبلغ کمیاب علی الخصوص مبلغانی که با اعیان و اشراف معاشرت
داشته

داشته باشند وحکمتها منظور دارند و در هر خصوص که زبان بگشایند
لسان بلیغ داشته باشند تا بیان در دل و جان مستمعان تاثیر و جلوه
نماید بالفعل مبلّغین بسیار کمند و از هر طرف فریاد بلند این
المبلّغ این المبلّغ چاره نیست جز اینکه در هر شهری محفلی بجهت درس
تبلیغ تأسیس نمود تا نونهالان جنّت ابهی که در نهایت شوق و ذوق
و شور و ولهند تحصیل فنّ تبلیغ نمایند اگر چنانکه باید و شاید معمول
گردد در اندک زمانی در هر شهری مبلّغین کامل و ناطقین ثابت ظهور
یابد خواتین باروپ سفر نمودند امید چنانست که صوتشان در اروپ
از توپ کروپ شدید تر باشد و دانه های کلمات که از زبان ایشان صدور
یابد قلعه کوب باشد علی الخصوص در آلمان مبلغی که از برای ایشان ارسال نموده
بودید بایشان رسید اما قضیهٔ کرمانشاهان فی الحقیقه امر بسیار عظیم و
برهانیست قویم که علوّ امر الله بچه درجه رسیده جناب قابل علیه بهاء الله
الابهی حاضر و از عنایت و لطف شما که شامل حال او گشته نهایت شکرانه و خواهش دعا در حق
شما مینماید و علیک البهاء الابهی ۱۱ محرّم ۱۳۳۸ عبد البهاء عبّاس

شیراز جناب آقا میرزا محمدباقرخان علیه بهآءالله الابهی

هوالله

۷۶۷

ای ثابت عهد وراسخ پیمان نامهٔ شما در بهترین زمانی وارد زیرا سالهای چند بود که از خطّهٔ شیراز آوازی بگوش مشتاقان نرسیده بود این نامه پیات مبین بود که از آن اقلیم طیب طاهر باین بقعهٔ مبارکه رسید پیام آن یار مهربان بود وسبب روح وریحان الحمدلله احبّای شیراز باوجود انقطاع اخبار مؤیّد بثبات برمیثاق از الطاف نیّر آفاق بودند امیدوارم که آهنگ ملکوت چنان بلند گردد که آن خطّه را غبطهٔ آفاق کند از پیش مرقوم شده بود که امید چنان است که شهناز از شیراز بمسامع ملأ اعلی رسد مقصود این بود که احبّای الهی چنان بنار محبت ربّانی شعله زنند که نفحات الله سرایت باطراف کند این بود مقصود این عبد نه امر الله باری جمیع دول وملل عالم از نائرهٔ این حرب عمومی در عذاب الیم افتادند بنیان بشر متزلزل گشت وعالم انسانی در بحرانی عظیم افتاد جمیع طوائف هدف سهام مصائب

خط حضرت ولی امرالله

گردید

گردید اما از الطاف بی پایان جمال مبارک این حزب مظلوم در جمیع اقالیم
محفوظ و مصون ماند و این از میمنت تعالیم الهی است که جمیع ملل و دول
متیقّنند که حزب الله جز صلح و صلاح و وحدت عالم انسانی و الفت و مهربانی
مقصد و مرادی ندارند حتی جمیع اعدا شهادت براین میدهند چه که
این حزب جها نسوز سبب شد که نصوص الواح الهیّه جمیعًا تحقق یافت
و مثل شمس در قطب زوال ظاهر و آشکار گشت مجال انکار از برای نفسی
نماند حجت بالغ شد زیرا بعضی از اعدا کتبی تألیف نمودند و محض افساد
و ایقاد نائرهٔ بغضا این نصوص الهیه را که پنجاه سال پیش از قلم اعلی
صادر در کتاب بخویش ثبت نمودند و پیش از سی سال طبع و نشر کردند
حتی بعضی کلمات را که قدری مبهم بود تفسیر و تصریح نمودند که این
سبب هیجان اصحاب نفوذ از اعداء شود و برقلع و قمع شجرهٔ مبارکه
قیام کنند حتی میرزا مهدی خان معهود در رسالهٔ هدایش این
نصوص الهیه را درج نمود مثلاً یا ایتها النقطة الواقعة بین البحرین
(یعنی القسطنطنیه) درمیان دو هلال درج نمود تا سبب هیجان

شخص معهود گردد و بداند که مقصود قد استقر علیات سریر الظّلم
اوست این اعدا فی الحقیقه منادی بودند الآن که نصوص الهیه بحد
از پنجاه سال تحقق یافته مجال انکار از برای نفسی نمانده زیرا چنانکه مرقوم
گشت سی سال پیش در رسائل اعدا ثبت و طبع شده هر کس انکار نماید
بان رسائل استدلال گردد البتّه بجرائد اروپا اطّلاع یافته اید این
عبد در جمیع محافل و مجالس و معابد و کنائس نعره زنان اعلان نمود
که ای حاضران ای مستمعان اقلیم اوروپ مانند جحیم در زیر زمین مواد
ملتهبه مملو است و عبارت از جبّه خانه و قورخانه گشته منوط بیک
شراره است فوراً شعله بعنان اسمان زند و نائرهٔ حرب افاقرا احاطه
نماید و یقین است که چنین گردد ای هردمان بکوشید و بجوشید
و بخروشید بلکه این آتش جهانسوز خاموش و افسرده گردد و الّا
اقالیم زیروزبر شود و جهان از خاور تا باختر ویران گردد بنیان بشر
زیروزبر شود و در جهان آفرینش بنیاد راحت و اسایش برافتد و این
نطقهای صریحه در جرائد در سنهٔ ۱۹۱۲ انتشار یافت حال
عجب

بحسب نصوص الهیّه احساسات صلح عمومی در قلوب مبعوث گشته
عقلای عالم که این امر عظیم را مستحیل میشمردند و از قبیل اوهام میدانستند
حال بترویج قیام نمودند جمیع نصوص الهی در افواه خیرخواهان بعنوان دیگر
در تداول است البتّه نطقهای نفیس حضرت رئیس را در محافل عظمی شنیده اید
و در جرائد خوانده اید اساس این شورای صلح از تعالیم الهیه مقتبس است
حضرت رئیس چهارده قضیه حال در محافل کبری تصریح نموده که این سبب
نجاح و فلاح عالم انسانیست دوازده قضیه از آن قضیه های چهارده
پنجاه سال پیش در الواح الهیه تصریح گشته و طبع شده و اکثر ترجمه
گردیده و انتشار یافته ملاحظه کنید که شریعت الله چگونه بقوهٔ معنویه
انتشار می یابد اما خبر صعود بعضی از یاران بجهان نامتناهی سبب احزان
این اوارگان گشت ولی از برای ان نفوس مبارکه این رحلت سبب فرح
و مسرّت است مسجون آزاد شد و مبتلای حرمان بمحفل تجلّی در غیب امکان
شتافت و امّا در خصوص رسالهٔ جواد بیسواد ابدًا معتنی به نیست زیرا
هر انسان با انصافی بمجرّد امعان نظر در چنین رسائل بحقیقت پی برد

واگاه گردد که جمیع این عبارات منبعث از عالم شبهات است واین رساله تألیف جواد بی سواد نیست بتعلیم مرکز نقض است که بنام او انتشار یافته وهمچنین رسائل دیگر نیز که انتشار یافته تألیف مرکز نقض است ولی بنام این وآن شهرت داده اگر ممکن باشد کتبی که بخط میرزا اقاجان است ونزد حاجی جهرمی بنوع خوشی بدست آرید زیرا در آن کتب بسیار محو وتحریف واقع چون بواسطهٔ آلات تدقیق شود واضح ونمایان گردد باری از این گفتگوها بگذریم وبنفحات الله مأنوس شویم بفرمایش مبارک بپردازیم در رسائل سلوک این بیت را روایت فرمودند

زین مردمان سست عناصر دلم گرفت شیر خدا و رستم دستانم آرزوست

حضرات خوانین الحمدلله در ظل حمایت الهیه محفوظ ومصون وبتکمیل عاوم مشغول وچون راه باز گردد ومسافرت سهولت یابد در حال باکمال اشتیاق عزیمت بان صفحات خواهند نمود جمیع احبّا را فرداً فرداً از قبل من تحیت مشتاقانه برسان وعلیک البهآء الابهی

۲۳ جمادی الاولی ۱۳۳۷ عبدالبهآء عبّاس

جناب

جناب عزیزالله خان جناب عبدالحسین خان وجناب علیمحمّدخان
علیهم بهآءالله الابهیٰ

هوالله ۷۶۸

ای یاران عزیزمن نامهٔ امة الله منارکینا هوف رسید بسیار
رجانموده که یکی ازشما بجهت هدایت خلق دران سامان بماند هرچند
ملاقات شما با ان نورسیدگان چمنزار ملکوت سبب سرور
وحبوراست بلکه هدایت سایرین ولی بنظر مشکل می آید زیرا
حضرت محمدباقرخان عنقریب بامتعلقین دریکماه دوماه حاضر
میشوند باوجود این اگرممکن یکی ازشماها برود ومشغول بتبلیغ
گردد وبتشویق احبّاء واماء رحمن پردازد وعلیکم البهآء الابهیٰ

عبدالبهآء عباس ۷ کانون ثانی ۱۹۱۹ حیفا

بواسطهٔ آقامیرزا عبدالحسین خان علیه بهآءالله الابهیٰ
امة الله المقرّبه ورقهٔ طیبهٔ طاهره والدهٔ محترمهٔ عبدالحسین خان
وعلیمحمدخان طلعت علیها وعلیهما بهآءالله الابهیٰ

خطوط ثابت و امضاء مبارک

Provided by the Afnan Library

هوالله

۷۶۹
یا امة البهاء جناب عبدالحسین خان وجناب علیمحمّدخان دونهال
جنت ابهی مدّتی درلین صفحات مشغول بتحصیل علوم وفنون بودند
وهرسال مدّتی درجوار مقام اعلی بذکر وفکر حق مألوف حال قصد
ان صفحات دارند فی الحقیقه خوب سلوک نمودند ومن ازآنان راضی بودم
وهمیشه سبب ذکر خیر تو بودند که آن مادراین دوجوان برازنده را
خوب تربیت نمود رضیع ثدی محبت الله کرد وربیب مهد معرفة الله
باری شکر کن خدارا که قرین چنین بزرگواری ومادرچنین دوپسر
وفاپرود من درحق جمیع دعامینمایم وبآستان مقدّس تضرّع و
زاری مینمایم که کلّرا بعواطف رحمانی دائماً مشمول نظر الطاف
ربّانی نماید وعلیک البهاء الابهی ۲۲ آب ۱۹۱۹ عبدالبهاء عبّاس

خط کاتب و امضا ممتاز

هوالله

بواسطهٔ حضرت عندلیب علیه بهاء الله

سروستان جناب استاد حسن کوزه گر علیه بهاء الله الابهی

هوالله

Provided by the Afnan Library

هوالله

ای بندهٔ جمال ابهی هرچند در صحرای فراق آتش اشتیاق برافروختی ۷۰
وآه و زوی عتبهٔ نیّر آفاق داری وعبدالبهاء نیز سرمست این جام
اشواق است ولی حکمت مندرجهٔ در الواح واوراق اقتضای آن نماید
که در این اوقات دران صفحات شور انگیز گردی ومشکبیز شوی
تا هر دلیل او هام را عزیز عرفان نمائی واسیر زنجیر شبهات را
بملکوت آیات هدایت کنی شعله ئی زنی آتشی افروزی پرده ها بسوزی
وبفیروزی عهد وپیمان الهی دران کشور گنج رحمانیت اندوزی
امة الله المقربه ضجیع محترمه را تحیت تامه برسان وبگوای کنیز
باعقل وتمیز الهی اماء رحمن دران سامان الحمدلله بسیارند باید
یکی از آنان چنان شود وشعله ئی افکند که جمیع اماء الهی را بوجد وسرور
آرد جناب آقا محمد علی وآقا علی محمد اجمال امجاد وامة الله اخت ونصرت الله را
از قبل عبدالبهاء نهایت مهربانی مبذول دار وجناب آقا عباسعلی را
ببشارات الهی مبشر شو وجناب آقا قنبر علی را بگو اغاز نغمه وترانه کن

خطاب کاتب مهر و امضاء مبارک

که روحانیانرا در حدائق قدس بوجد وطرب آری وعلیک التحیة

والثناء ع ع

سروستان جناب استاد حسن فخار وحرم محترمه اش

علیهما بهاء الله الابهی

هوالله

۷۷۱

ای دو نفس مطمئنه نامهٔ شما رسید از مضمون مفهوم شد که الحمدلله

رایات آیات دران خطه ودیار موج میزند وسراج وهاج محبت الله

درنهایت اشتعال این موهبت عظمی است زبان بشکرانه گشائید

وباچنك وچغانه بحامد ونعوت حی قدیم پردازید که چنین موفق

شده اید ومؤید گشته اید وشکرانهٔ این موهبت حسن الفت

ووحدت اند ووحدت است باید یاران الهی مانند گلهای یك حدیقه

زینت یکدیگر گردند ومانند امواج یك بحر ظهیر ونصیر یکدیگر شوند

وبمثابهٔ اشعهٔ شمس حقیقت جمیع از مرکز بمحیط متصل گردند جناب

حاجی محمد علی وجناب علیمحمد وامة الله قمر سلطان وعباسعلی

ونصرت الله

خط کاتب وامضاء مبارك

ونصرت الله وقدرت الله ورفعت الله ومرتضیٰ وقنبر علی جمیعا

تحیت ابدع ابهیٰ برسان جناب میرزا علی را نیز تکبیر ابدع ابهیٰ ابلاغ

نما وعلیک البهآء الابهیٰ ع ع

هوالله

ش جناب محمّدحسین علیه بهآء الله الابهیٰ ملاحظه نمایند

هوالابهیٰ

۷۷۳

ای بندهٔ حق روزها بسرآید وایّام منتهی گردد ولی الطاف جمال مبارک

باقی وبرقرار وعنایت اسم اعظم دست در آغوش ابد وسرمد بی پایان

پس توانچه ابدیست طلب وانچه سرمدیست بخواه وبعون وصون او

مسرور ومشعوف باش والبهآء علیک وعلی کلّ ثابت القلب راسخ القدم

فی عهدالله ومیثاقه ع ع

بواسطهٔ جناب بشیر الهی

جناب آقا محمّدحسین سراج علیه

بهآء الله الابهیٰ

خط مبارک

هوالله

۷۷۴ ای بندهٔ حضرت مقصود نامهٔ تو رسید و از شدّت محبت باعدم فرصت فوراً جواب مرقوم میگردد تا بتجدید الطاف جمال مبارک پردازی که عبد البهاء را چنین مفتون تو نموده که بمجرّد وصول نامه بنگارش جواب پرداخت ای یار مهربان وقت شادمانی و برحمت حضرت پروردگار کامرانیست از این جهان فانی دل بردار و بجهان الهی ارتباط یاب تا هر دم تأییدی جدید یابی و فرح و سروری عظیم طلبی و بجناب آقا حسن اخوی بنهایت اشتیاق تحیّت ابدع ابهی ابلاغ دار و علیک البهاء الابهی ع ع

طهران جناب میرزا حاجی آقا علیه بهاء الله الابهی

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

هوالله

۷۷۴ ای ثابت بر پیمان نامهٔ شما رسید وصول مکاتیب را مرقوم نموده بودید و همچنین نامه‌ئی از جناب میرزا احمد خان بمشار الیه نهایت محبت از قبل من ابلاغ دارو تحیت ابدع ابهی برسان فی الحقیقه جانی پاک دارد و دلی تابناک نام مولود جدید ایشان

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

آذردخت متيمن ومبارك است وجناب معاون الممالك وجناب حاجي تاج وجناب فخر الذاكرين را از قبل من تحيت ابدع ابهى ابلاغ دار وعليك البهآء الابهى

ع ع

هو الابهى

بواسطهٔ ميرزا حاجي آقا عليه بهآء الله جناب احمد قبل على من اهل لواسان عليه بهآء الله الابهى

هو الابهى ٧٧٥

يا من انجذب من نفحات الله قد تلت ايات شوقت الى الملكوت الابهى وشممت رائحة رياض المعانى من حدائق الكلمات فاسكرت قلوب الاحباء رحيقها المختوم وطيبه المشموم لذا اخذت القلم ورقمت هذه الكلمات الناطقة بالثناء على الاسم الاعظم بما ايدك على الاستشراق من انوار فيوضات الله قم على خدمة امر الله واتبع عبد البهآء فى عبودية عتبة البهآء حتى تتباهى بين الملأ الاعلى والبهآء عليك يا رقيق البهآء

ع ع

Provided by the Afnan Library

بواسطهٔ حضرت حیدر قبل علی طهران جناب احمد علیخان

علیه بهاء الله الابهی

هوالله

۷۷۹

ای مؤمن ثابت راسخ هرچند روزگار ستمکار است وایامی چند شما بیکار
ولی امیدوار باش زیرا در سبیل پروردگار است محزون مباش چه که
سختی پایدار نه ولی انچه باقی وبرقرار ونتائجش متتابع در مرور قرون
واعصار الحمدلله حاصل است دراین دریای پرانقلاب گاهی کشتی در اوج
امواج وگهی در نهایت انحطاط ولی ناخدا باید متوکّل برخدا باشد یقین است
که عاقبت کشتی شما بساحل رسد ونهایت راحت واستقرار یابد بجناب
میرزا حاجی آقا تحیت ابدع ابهی برسان وعلیک البهاء الابهی

عبدالبهاء عبّاس

۹

طهران بواسطهٔ جناب میرزا حاجی آقا جناب احمد علیخان علیه
بهاء الله الابهی

حضرت امضاء مبارک

هوالله

ای یار عزیز دلگیر مباش غمگین مشو محزون مگرد مغموم منشین ۷۷۷ نظر عنایت
خفی الطاف الحمدلله شامل است و پرتو شمس حقیقت درخشنده و تابان
چندانیست که بزاویهٔ خمول خزیده ئی باز وقت اوج قبول آید الحمدلله در نزد
آشنا و بیگانه و اغیار و یار بهترین صفات مشهور و معروفی کل شهادت
بر پاکی فطرت و علوّیت و حسن طینت و وفور همّت شما میدهند و این
قضیه نادر الوقوع است دیگر اگر در استمرار منصب و مأموریت اندك
زمانی خللی حاصل گردد این از مقتضیات این جهان بیوفاست و آداب زمانهٔ
بیحیا لهذا حزین مشو غمگین مگرد مشام بنفحات گلشن ملکوت ابهی
مشکین فرما انشاءالله امور ظاهره نیز انتظام حاصل نماید جناب
مقرب درگاه کبریا برادر محترم محمود خان را از قبل من نهایت اشتیاق
ابلاغ نما وعلیك البهاء

الابهی

ع ع

خطاب بجناب مهدی امضاء مبارك

بواسطهٔ جناب آقا سیّد اسدالله وجناب میرزا حاجی آقا جناب عنایت الله
پسر جناب حاجی خان علیه بهآء الله الابهی

هوالله

۷۷۸

حضرات مهر و امضاء مبارک

ای نونهال گلشن توحید هرچند طفل صغیری ولی در ملکوت ابهی کبیری
زیرا که از پستان هدایت شیر موهبت نوشیدی و در مهد الطاف پرورش
یافتی و در آغوش محبت الله درنشو و نمائی امیدوارم که بقوهٔ معرفت الله
ببلوغ و رشد رسی و جوانی روحانی و فتائی رحمانی گردی و علیک البهآء
الابهی ع ع

طهران بواسطهٔ آقا میرزا علی اکبر میلانی جناب احمد علی خان علیه بهآء الله
الابهی

هوالله

۷۷۹

حضرات مهر و امضاء مبارک

ای یار حقیقی اکنون عبد البهآء در مدینهٔ اسکندریه بیاد یاران مشغول و شب
و روز در نهایت عجز و نیاز از درگاه رب الملکوت طلب تأیید و توفیق مینماید

تا یاران بایکدیگر متحد و متفق شده تأسیس یگانگی در این جهان فانی نموده
بقسمیکه هر بیگانه آشنا گردد هر بعید قریب شود و هر اغیار یار گردد
در عالم وجود خیری اعظم از اختلاف نه وخیری احب از ایتلاف نیست
جمال کبریاء تجلّی وحدت عالم انسانی بر آفاق نمود ولی چه فائده که اهل عالم
از پی شبنمی از این یم اعظم دور مانده اند جمال مبارک پنجاه سال تحمّل اشد
بلا فرمودند و زنجیر بر حنجر مقدّس افتاد تا در قطب آفاق خیمهٔ وحدت
عالم انسانی مرتفع گردد و علم یگانگی موج زند والبتّه جنود اهل عالم
مقاومت این امر ننمایند امیدوارید که من بعد این رایت سر برافراز د
وبنیان بیگانگی از عالم وجود براندازد وعلیک البهآء الابهی ع ع

۲۷ ربیع ا ۱۳۲۸ بواسطهٔ جناب آقا میرزا علی اکبر جناب
میرزا حاجی آقا علیه بهآء الله الابهی

هو الله

۷۸ خطاب به جناب حاجی میرزا حیدر علی اصفهانی

ای ثابت بر پیمان فی الحقیقه سزاوار هر گونه عنایتی ولایق هر نوع رعایت
خدماتت در ملاوت ابهی مقبول وهمّت واقدامت مثبوت ومعروف بیقین بدان

Provided by the Afnan Library

که نظر عنایت از حضرت احدیت شامل گردد و مظهر توفیقات صمدانیه خواهی شد

وعلیک البهآء الابهی ع ع

بواسطهٔ جناب حاجی آقا محمّد علاقه بند جناب میرزا حاجی آقا علیه بهآء الله

هوالله

۷۸۱

ای بندهٔ قدیم الهی گمان منما که سکوت وخاموشی من دلیل فراموشی است بلکه یاران الهی همواره همم آغوشند و پرهوش وصاحب گوش هرچند بظاهر در دیار بعیدند ولی بحقیقت قرین وهمنشین هردم یاد تو نمایم وشادمانی تو خواهم وتأییدت جویم وتوفیقت خواهم امید وارم که بندهٔ ثابت راسخ حق باشی ودائم قائم برخدمت امر تا آثار استقامت وتنزیه وتقدیس از جمیع شئون واحوالت ظاهر وباهر گردد وعلیک التحیّة والثنآء ع ع

طهران جناب میرزا حاجی آقا علیه بهآء الله الابهی

خط کاتب مهر وامضاء مبارک

هوالله

۷۸۲

ای ثابت برپیمان نامهٔ شما رسید وصدق وامانت وهمّت وغیرت جناب احمد علیخان درخدمت ملت ودولت مسلّم درنزد هرمنصفی است درملّت

خط کاتب مهر وامضاء مبارک

Provided by the Afnan Library

مأموریت خویش چنانکه باید وشاید بنظم وترتیب موفق شدند ولی بسبب
فساد مبغضین چنین شخص مهمی از کار منفصل شد ولی الحمدلله وزیر سابق
منفعل ومظلومیت ایشان در نزد کل ثابت وواضح گردید لهذا نباید متأثر باشند
زیرا صیت صداقت وامانت وکاردانی ایشان تا ببقعهٔ مبارکه رسید این ثابت
بر پیمان نامه های پیش واصل نشد وعبدالبهاء حرکت باین سمت نمود
لهذا در تحریر جواب نامه فتوری حاصل گشت حال شما با ایشان واخوی
محترمشان محمودخان از قبل من نهایت اشتیاق ومهربانی ونوازش ابلاغ دارید
که محزون ومغموم نباشند در این جهان فانی هیچ امری استمرار نیابد گاهی
عزل است وگاهی نصب گهی کامرانی است وگهی عدم شادمانی اصل
اعمال وافعال است الحمدلله ان در نهایت کمال لهذا مطمئن باشند
که آب رفته باز آید بجو والبته تأییدات الهیه رفیق گردد وباز مقصود
حاصل شود وعلیک البهاء

الابهی

Provided by the Afnan Library

طهران بواسطهٔ جناب اقا میرزا علی اکبر میلانی جناب اقا میرزا حاجی آقا

علیه بهاء الله الابهی

هو الله

۷۸۴

ای بندهٔ بها جام عطا سرشار است وصهبای وفا در نهایت سورت
وشدت بیمنتها ولی چه فایده که چشندهٔ قلیل است ونوشندهٔ اقلّ قلیل
بلکه ید غیبی کرامتی کند وبقوّت ملکوت بنوشاند امید چنان است که تو
ازاین جام سرمست باشی وازاین باده می پرست وعلیک البهاء الابهی

ع ع

هو الله

بواسطهٔ جناب حاجی آقا محمّد جناب حاجی خان علیه بهاء الله

هو الله

۷۸۵

ای بندهٔ بها سرازجیب هدی برآور تا در عبودیّتش ید بیضائی بنمائی شمعی برافروز
ونالهٔ جانسوزی براور تا مرغان چمن برسرو وسمن بآهنگ یا بهاء الابهی نعره
زنند وبگلبانگ پارسی بیان اسرار الهی نمایند وعلیک التحیّة والثناء ع ع

خطّ کاتب مهر وامضاء مبارک

طهران بواسطهٔ جناب امین جناب آقا میرزا حاجی آقا علیه بهاء الله

هوالله

ای ثابت برمیثاق حمد کن خدا را که در یوم اشراق بشرف لقای نیّر آفاق فائز گشتی
وباهل وفاق پیوستی واز حزب نفاق دوری جستی وبر عهد ومیثاق ثابت
وباقی ماندی جناب امین ستایش عظیم از جناب واشتعال تو نمود که
مقیم درگاه عبودیّت است ومشتعل بنار محبت حضرت احدیّت ازاین
ستایش که موهبت افزایش است مسرور شدم وبر نگارش این نامه
مجبور گشتم زیرا محبت احبار بر الفت نماید وسبب یاد وذکر یاران گردد
از خدا خواهم که همواره بذکر حق مشغول گردید تا محرم راز شوی وهمدم
وهمآواز گردی وعلیک التحیّة والثناء ع ع

طهران بواسطهٔ جناب سینا حضرت نیّر علیه التحیّة والثناء ۲۰ ربیع الثانی ۱۳۲۴

هوالله

۷۸۶

ای نیّر نورانی جناب سینا رجای ذکر شما نمود وحال آنکه دائماً در نزد این عبد
مذکوری ودر انجمن الهی معروف ومشهود احتیاج بذکر ظاهری نه ولی چه نمایم

خطاب بجناب وهب و امضاء مبارک

خطاب بجناب امین و امضاء مبارک

جناب سینا چنین امر میفرماید من نیز آرزو یم چنین که مطیع اوامر بندگان جمال مبارک باشم و این اطاعت چه قدر شیرین است این خضوع و خشوع و محویت چه قدر حلاوت دارد بجان عزیزت قسم که هر وقت اطاعت نفسی از احبای الهی نمایم مدتی فرح و سرور دارم این حرفهای متفرقه بود انچه مختصر و مفید است این است که آن جناب بجان و دل بکوشید که روز بروز الفت و اتحاد احبا ازدیاد یابد و تا توانید مجامع تعلیم را گرم نمائید که یاران روحانی در نهایت حکمت و کاردانی بنشر نفحات الهی

پردازند و علیک التحیة والثناء ع ع

بواسطهٔ حضرت نیر و سینا جناب آقا میرزا زمان خان علیه بهاء الله الابهی

هو الله ۷۸۷

ای طالب حقیقت انسان جزء اعظم عالم وجود و ثمرهٔ شجرهٔ جهان شهود است نوعیت ابدی است و این حقیقت سرمدی او را بدایتی نه و نهایتی نیست انچه حکمای فرنگ در نشو و نمای انسانی گویند که از عالم جماد و نبات و حیوانی آمده و بنشو و نما باین مقام رسیده اوهام است زیرا نوعیت قدیم است

خط کاتب و مهر و امضا ندارد

شاید در این کرهٔ ارض در بدایت بمنزلهٔ نطفه بوده بعد ترقی کرده و بمقام احسن الخالقین رسیده امّا آن نطفه که بتدریج ترقّی نموده نوع انسان بوده نه حیوان لهذا این نوع قدیم است و از اصل اشرف کائنات روی زمین هذا هو الحق وما بعد الحق الا الضلال المبین لم یزل حق بوده و خلق نجدّد یافته مانند آفتاب و شعاع خورشید بی نور ظلام دیجور است و سراج خاموش سزاوار کاشانهٔ کور وعلیک البهآء الابهی ع ع

طهران بواسطهٔ حضرت نبیل وسینا جناب میرزا محمود دامغانی علیه بهآء الله الابهی

هوالله

۷۸۸

ای محمود روحانیان مدرسهٔ خویش را دبستان الهی کن وادیب فیض نامتناهی شو حقایق ومعانی درس وسبق ده اطفال را چنان تربیت کن که هریک در علوم وفنون ادبی ومادّی ومعانی الهی نحریر گردند وسبب زینت عالم انسان شوند تحجب مفرما تأیید ملکوت ابهی شامل مخلصین است وجنود ملأ اعلی ناصر ثابتین راسخین وعلیک البهآء الابهی ع ع

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

۲۹۹
۱۶۳

طهران بواسطهٔ جناب حاجی میرزا عبدالله جناب آقا سید محمد رضا

ابن من ادرک لقاء ربه الأعلی فی ملکوت الأبهی سینا علیه بهاء الله الأبهی

هوالله

۷۸۹

ای شمع حضرت سینا نامهٔ شما رسید از مضمون سرور و حبور عظیم حاصل گردید زیرا مشحون ببشارت اعلاء کلمة الله بود که الحمدلله خطهٔ عراق گلشن اسرار گردیده و نفوسی چند بظلّ حضرت پروردگار درآمده فی الحقیقه آن خطّه و دیار سزاوار چنان است که بنفحات قدس مشکبار گردد زیرا در وسط ایران واقع و نفوس در نهایت درایت و ذکاء و استعداد و قابلیت فطری موجود و مهیّا الحمدلله در قرن بخدمت قائم شدی و با بیگانگان معاشر گشتی و بنحو خوشی گرگان را از درندگی منع نمودی و ظالمانرا از جور و ستم ممانعت کردی نفوسی را که تربیت نمودی امیدوارم که من بعد بتدریج ترقی نمایند و تخم پاکی که افشاندی انبات گردد در فاهاً الحمدلله نفحات رحمان منتشر شد و انشاء الله من بعد تأثیرات عظیمه خواهد نمود برماست که تخمی بیفشانیم انباتش باخداست

خط کاتب لوح ضیاء مبارک

ویقین است که میرویاند اما قضیهٔ عروج حضرت نیّر اوج عرفان
فی الحقیقه بعموم تأثیر نمود عبدالبهاء بمجرد استماع گریان شد وقلب سوزان
جمیع یاران بحسرتی عظیمه مبتلا گشتند واز فراق آن سراج وفاق بنوحه
وندبه پرداختند ولی تسلّی قلوب آن است که عاقبت در ملکوت پنهان
الفت بی پایان حصول خواهد یافت در تفریش الحمدلله نفوسی با تهزاد
امدند ومحرم راز گشتند وهمدم وهمآواز شدند امیدچنین است
که نداء آن اقلیم بلند گردد وامرالله انتشاری عظیم یابد مرور آن جناب
بشاه اباد وخلج آباد وسلطان آباد سبب آبادی بود والبته علت ازادی
اسیران نفس وهوی گردد اما حضرت اقامیرزا آقاخان آن یار مهربان الحمدلله
بخدمت قائم ودر جمیع موارد موفق ومنظور است جمال قدم روحی لاحبّائه
الفداء نظر عنایت مخصوصی بحضرت قائم مقام مرحوم داشتند حال الحمدلله
آثار آن عنایت والطاف ظاهر وباهر گردید که در خاندان آن بزرگوار
چنین نفس مبارکی مبعوث شده اما احبّای کلیمی آن نفوس منجذب ایات هدی
وسراجهای محبت الله هستند طوبی لهم وحسن مآب جناب آقامیرزا یوسفخان

وجناب آقا میرزا نصرالله فی الحقیقه درسبیل الهی جان فشانند ودرهر نفس صدجان نثار نمایند جناب آقا روحی خان وجناب اسدالله خان را ازقبل من بانهایت اشتیاق تحیت ابدع ابهی ابلاغ دارید جناب آقا میرزا نصرالله فی الحقیقه درکمال حضوت قلب بصلوة وتلاوت مینمایند وصیام ایشان دردرگاه احدیت بسیار مقبول گردید وعلیک البهآء الأبهی ع ع

طهران جناب آقا سیّد محمدرضا بن جناب سینا علیه بهآء الله الأبهی

هوالله ۷۹۰

ای ثابت برپیمان ترتیبی که درتعلیم قرار دادید که ازبدایت اثبات الوهیت ووحدانیت رب قدیم ونبوّت انبیآء ومرسلین وبیان آثار وآیات وعجائب کونیّه بسیار موافق چنین مجری دارید البتّه تأیید ازرب مجید خواهد رسید وحفظ الواح وآیات محکمات واحادیث بسیار موافق البتّه کمال همّت را درتعلیم وتفهیم وتدریس مبذول دارید وعلیکم البهآء الأبهی

خط کاتب مهر و امضآء مبارک

ع ع

بواسطهٔ جناب یونس خان جناب اقامیرزا علی اصغر کرگانی علیه

بهآء الله الأبهی

هو الله

٧٩١

الٰهی الٰهی انّ عبدك عیسیٰ قد اقبل الی عتبة رحمانیتك وانجذب بنفحات قدس ربانیتك وکشفت عنه الغطآء وجعلت بصره حدیدًا کاشفًا لأسرار الفدآء واقمته علیٰ عبادتك وتمجیدك وتسبیحك فی کلّ صباح ومسآء وجذبت قلبه بمغناطیس محبتك المتوقدة بین الضلوع والاحشآء ورفعته الیك بهذا الأثنآء وبکی علیه اعین الاحبآء وارتفعت فی مصیبته زفرات الاقربآء واشتدّت الحسرات حتی آلت الی السکرات ای ربّ عامله بفضلك المنجی من الدرکات والمرقی لأعلی الدرجات وادخله فی جنتك المأوی وفردوسك الاعلیٰ فی ظلّ شجرة طوبیٰ فائزًا باللقآء ومتنعّمًا باعظم النعمآء والآلآء واجعله آیة الغفران ورایة العفو والاحسان ومتردّیًا بردآء الالطاف فی بحبوحة الجنان انّك انت الرحیم الرحمٰن العظیم الغفران وانّك انت المنّان الجزیل الاحسان

خط کاتب عهد و امضآء مبارك

Provided by the Afnan Library

هوالله

٧٩٣

طهران جناب نیّر علیه بهآء الله الأبهیٰ

هوالله

خط کاتب بمهر و امضاء مبارک

ای نیّر من حمد کن خدا را که پرتو هدایت از جبینت لامع و نور موهبت جمال ابهیٰ در رخت ظاهر و واضح محافل تبلیغ را بیارا و شمع هدایت کبریٰ روشن فرما تشنگان را آب گوارا شو و مردگان را روح فرح بخشا سرمستان الهیٰ را صهبای رحمانی بده و عاشقان جمال ابهیٰ را بمشاهده ولقا در ملأ اعلیٰ نوید بخش ای جناب بجان عزیزت که غروب آفتاب است و مجال تحریر بیش ازاین ندارم دیگر انشآء الله محض خاطر شما بعد از مغرب یا فردا و علیک التحیة والثنآء

ع ع

٧٩٤

طهران بواسطهٔ حضرت سینا جناب آقا میرزا علیخان کرکانی علیه بهآء الله الأبهیٰ

خط کاتب بمهر و امضاء مبارک

هوالله

ای بندهٔ حق در کرکان در عهد و زمان پیشینیان وقتی کان سیماب بیتاب بود و حوالی در تزلزل و تردد و اضطراب حال کیمیای کبریا چنان نفوذ و قدرتی دارد

که بمجرّد القا نفوذ کند وثبوت ورسوخ بخشد گنج رنج است ولی کنز ملکوت
غنای ابدیست وثروت سرمدی وبحقیقت نفس پر مصیبت است انچه
ضعیفتر بهتر زیرا قوتش سبب ضعف است وامیریش اسیری است برهان
الٰهی مانند مه تابان است ولی کوران محجوب از مشاهدهٔ آن ارزو و
مقصد روحانیان مانند دلبر مهربان در انجمن ربّانیان جلوه گر است
ولی دونان وپست فطرتان با مور دیگر گرفتار هر شجر بی ثمر مگر نسیم سحری
بمرور آید هر شجری را طراوت ولطافت بخشد اما درخت خشک را چه
بهره وقسمت دریا چون موج برارد ماهیان نیز در ظلّ موج بحرکت
آیند وقطع مسافت کنند واگر هر ماهی خوض در عمق نماید از حرکت امواج
بی خبر است امید از فضل وعنایت حضرت پروردگار است که نور هدایت
بدرخشد وسلسبیل روحانیت کبری از منبع دل وجان بجوشد

وعلیک التحیة

والثناء

ع ع

Provided by the Afnan Library

طهران حضرت نیّر وحضرت سینا علیهما بهآء الله الأبهی

هوالله

٧٩٤

حضرت کاتب دامضآء مبارک

ای دو بندهٔ باوفای جان فشان جمال ابهی نامه رسید واز قرائتش سروری جدید حاصل گردید که الحمدلله محافل تبلیغ رشک جنان است ومجالس احبّا غبطهٔ جنّت گلزار وگلشن است وسبب هدایت هرانجمن آفرین برزورد و بر بازوت باد الیوم جنود تأیید دراوج اعلی طائف وبر محافل تبلیغ متتابع وارد از نفحات هدایت کبری که از محافل علیا منتشر مشام ملأ اعلی معطّر واز آهنگ یابهآء الابهی که از شروق وغروب عالم مرتفع مسامع اهل ملکوت ابهی ملتذّ ای یاران علمآء سوء غافلان بخود پرداختند وروز بروز خود را درمشکلات اندازند گهی بمعارضهٔ حکومت پردازند وگاهی بتمهید اساس عزّت این عالم آغازند نه فکر بکری ونه رأی صوابی ونه اتّحاد واتّفاقی ونه یگانگی واشنائی جعلوا امرهم بینهم زبرًا وکلّ حزب بمالدیهم فرحون ذرهم فی خوضهم یلعبون اعظم وسیلهٔ ترقّی دراین جهان ارتباط حکومت وملّت است واتّحاد تابع و منبوع آنان ازاین غافلند ودرهرامری جاهل الحمدلله یاران الهی ازاین فکرها

فارغ وجمعیت خاطر حاصل بکسی نزاعی نه و با نفسی جدالی نیست باکل در نهایت
صلح وصفا و دوستی و وفا هستند دوستان یگانهٔ هر خویش و بیگانه اند و
یاران وفادار دوست واغیار باکل صلح و آشتی دارند وباجمیع راستی و دوستی
ونوع پرستی لهذا باید در این فترت بکمال فراغت بنشر هدایت پردازند و
نفوس را بموهبت کبری و وحدت عظمی والفت ملأ اعلی دلالت نمایند وعلیکم
التحیة والثناء یا اهل البهاء ع ع

سواد این مکتوب را باطراف بواسطهٔ آقا میرزا علی اکبر ارسال دارند یعنی بخط خوش
برورق لطیف طبع درست نمایند وارسال دارند ع ع

بواسطهٔ جناب آقا سید جلال طهران جناب مهدی علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

٧٩٥

ای بندهٔ الهی نامهٔ شما رسید ومعلوم گردید که از جواب سابق محزون شدید
مقصود نه چنان بود بلکه مراد این بود که آن سر مکنون ورمز مصون در ایام مظاهر
مقدسه مکتوم ماند حال افشای آن جائز نه زیرا نظم عالم برهم خورد وامور
مختل گردد حال شما این را ملاحظه نما که مظاهر مقدسه متعرض این گونه امور

نسخهٔ مبارک بخط خوش

نسخهٔ مبارک دیگر

نگشتند یقین است که بید عصمت الهیه بر آن است اگر نبود تا بحال دار هر محفلی
بود و گلدستهٔ هر مجمعی پس تو کنز قدیم طلب و نفوذ عظیم خواه تا آثار باهره
جمیع آفاق را احاطه نماید این است صنعت باقیه این است موهبت دائمه
این است اکسیر نافذ در قلوب و ارواح این است منور اشباح و علیک

البهاء الابهی ع ع

هوالله

طهران جناب آقا سید محمد رضا ابن سینا علیه بهاء الله

هوالله

٧٩٤

ای ثابت بر پیمان محزون مباش دلخون مگرد انشاء الله همان طور که از روی
دل و جان تست خواهد گشت قدری صبر و تانی نما تا فی الجمله هیجان اهل عدوان
ساکن گردد و اولیای امور مطمئن شوند آن وقت باز همان بزمست و همان
صهبا و پیاله و همان گلشن است و همان گل و لاله از پیش جواب مسئله مرقوم
شده البته تا بحال رسیده و قلتش باز خواهد آمد و علیک التحیة والثناء

ع ع

حضرت آقا مهدی رضا مبارک

طهران جناب آقا سید محمّد رضا علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

٧٩٧

ای ثابت بر پیمان نامهٔ مفصّل رسید ووقایع معلوم گردید اگرچه از اوّل معلوم بود وبصریح عبارت پیش مرقوم شد وجمیع وقایع از قلم میثاق چند سال پیش صادر رسالهٔ سیاسی طبع بمبئی اگر چنانچه بدست آید البتّه ترویج دهید ونامه‌ئی که دو سال پیش بمحفل روحانی مرقوم شد ملاحظه نمائید الیوم احبّای الٰهی باید کلّ بجمیع قوی بنشر نفحات الله واعلاء کلمة الله پردازند ایّام فانیه را فدای حیات باقیه کنند وراحت جسمانی را در سبیل بشارات روحانی انفاق نمایند ایّام در گذر است وزندگانی این دنیا بی فایده وثمر مگر آنکه در سبیل جلیل اکبر جان وسر فدا شود وعاقبت انسان در قربانگاه عشق عَلَم فدا بیفرازد مرقوم نموده بودید که حکومت تأکید تامّ نموده که اجتماع زیاد در محلّی نگردد این حکم عمومیست احبّای الٰهی باید اطاعت کنند ولی بکمال همّت فرداً فرداً بتبلیغ پردازند ووقت را از دست ندهند وایّام را غنیمت

خط کاتب مهر امضاء مبارک

شمرند زیرا در نزد کل ثابت و مبرهن گردیده که بهائیان خیرخواهند
و باجمیع احزاب بنهایت مهربان از نزاع و جدال بیزارند و از تعصب و غرض
در کنار ای ثابت بر پیمان باجمیع اقوام بجان و دل مهربان باشید و
با کل احزاب در نهایت خیرخواهی از دل و جان بکمال صدق و محبت نمائید
نه مدارا همه بیگانه و اشنا گردید و همراز هر بیچاره و آواره خاطری
نیازارید و کلمهٔ سوء بر زبان میارید اگر از کسی فضائل عالم انسانی و سلوک
در رضای الهی مشاهده کنید تمجید کنید والا صمت و سکوت اختیار
نمائید این است روش اهل بها این است نغمهٔ ملأ اعلی و این است

نعرهٔ یاطوبی و یاطوبی وعلیک البهآء الابهی ع ع

بواسطهٔ جناب نیر و سینا علیهما بهآء الله الابهی

جناب علیخان ابن حسین خان علیه بهآء الله

هوالله

٧٩٨

ای خدا جو جمیع خلق خدا گویند ولی نجویند متهیأ سیر و سلوک کنند
ولی نپویند مستفیض از غمام رحمتند ولی نروئید زیرا خاک سیاهند

خطاب بجناب مهر و امضاء مبارک

وشوره زار بی گیاه انچه باران ببارد گل وریحان نروید الحمدلله توجویا
بودی پیدا کردی تشنه بودی بآب گوارا رسیدی طالب بودی مطلوب
یافتی سالک بودی بکعبهٔ مقصود رسیدی شکر کن خدارا حمد کن خدارا تابیش
ازاین پیشی گیری زنهار ازملامت بیگانه وخویش اندیشه ننمائی وعلیک
التحیة والثناء ع ع

هوالله

بواسطهٔ جناب سررشته دار دروازهٔ شاهزاده عبدالعظیم جناب
نورین حضرت نیروسینا علیهما بهآء الله الأبهی

هوالله

٧٩٩

ای دوبندهٔ دیرین نورمبین ازبدایت تصدیق درایام الله برخدمت امرالله
قیام نمودید وراه وفا درسبیل جمال ابهی پیمودید همیشه بتبلیغ امرالله
مشغول شدید وبترویج دین الله پرداختید فی الحقیقه مستحق عنایتید و
مورد الطاف حضرت احدیت ازخدمانتان عبدالبهآء درنهایت سرور
وشادمانی است وعلیکما التحیة والثناء ع ع

خط کاتب موی امضاء مبارک

بواسطهٔ جناب نبیل طهران جناب میرزا محمّد تقی شاعر ماهر علیه بهآء الله

هوالله

٨٠٦

ای ناظم بدیع الاشعار ان الرؤیا کانت مؤسّسة علی الصبر والتحمّل فی جمیع الشئون والاحوال المنادی اعطاک صبرًا وتشرک باجر بغیر حساب وسیظهر ما بدالک بعد ذلک فی عالم الکشف عند غفلتک عن اهلک وانما یوفّی الصابرون اجرهم بغیر حساب فاطمئن بذلک وتمسّک بذیل الالطاف ولا تخف من اهل الاعتساف والله یحبّ الانصاف سیضیئ الشمس والصبح یرتفع والآمال التی فی الرؤیا یحصل والتّرقی یتحقّق فاعلم الاشارة وعلیک التحیّة والثناء

ای شاعر مجید مجید تخلصت خوش اهنگ باد تا گلبانگی در ریاض عرفان زنی وشهنازی بلند فرمائی که مرغان چمن را بوجد وطرب آری نسیار اشتیاق ملاقات شما را دارم ولی ایام مساعده نه والآن حکمت مقتضی نیست انشآء الله من بعد اجازه داده میشود

وعلیک التحیّة والثناء

ع ع

حضرت کاتب مهر و امضاء مبارک

هوالله

طهران بواسطهٔ جناب سیناء امة الله زهرآء خرم آقا میرزا محمد خان

علیها بهآء الله الأبهی

هوالله

٨٠١

ای زهرآء زهرهٔ زهرآء در افق اعلی هرچند روشنی بخش است ولی

این روشنی مظهر صور اشیا است اما کاشف و مدرک حقائق موجودات نه

اگر در دین الله قدم ثبوت بنمائی آن نور مظهر و کاشف و مدرک حاصل گردد

ومطلب بدست آید مآء معین جاری شود وحرارت تسکین جوید درخت

امید بارور شود وظلمت نومید فانی ومتواری گردد شئ موهوم بدل بحق معلوم

گردد ومحفل آمال بشمع اقبال آراسته شود و علیک التحیة والثناء ع ع

طهران بواسطهٔ جناب سینا جناب آقا شیخ حسین ساکن محلات

٨٠٢

علیه بهآء الله الأبهی

هوالله

آنی لی یا الهی اطلاق عنان محامدی ونعوتی فی مضمار اعجز فوارس الملکوت

وكيف اطير فى فضاء ذكرى وبيانى وقد كلت اجنحة طيور القدس عن الرفرفة فى سماء
علاء بهاء سناء اللاهوت مالى الا الخمول فى زاوية النسيان والصمت والسكوت
فى وهدة العجز والهوان واقول ربّ لا تؤاخذنى بما خطولى البيان والتبيان ولا
تعذبنى بما نسيت عجزى وذلّى والهوان فى هذا الميدان ولا تخلنى على نفسى لانّها
خاطئة خائضة فى غمار العصيان ولا تدعنى بذاتى مستغرقا فى بحار الغفلة والطغيان
فادعوك بلسان التذلل والانكسار فارحم يا الهى عبدك الذى اقبل اليك بقلب منجذب
الى الانوار وروح مستبشر بخفى الاسرار وصدر منشرح بايات رحمتك بين
الابرار ربّ مكّنه فى ارضك واذكره فى سمائك وقدّر له كل خير فى ملكوت انشائك
انك انت الكريم الرحيم العزيز المقتدر الوهاب لا اله الا انت الربّ الغفور
المستعان ع ع

هو الأبهى

ش ورقهٔ مبارکه امة الله امان سدرهٔ رحمانیه حرم آقا میرزا ابوالحسن علیها بهاء الله الأبهى

٨٠٧

هو الأبهى

ای ورقهٔ مبارکه صد هزار شکر کن که در ظلّ سدرهٔ مقدسه محشوری

خط مبارک

وبنظر الطاف ربّ احديّت منظور وازاوراق شجرهٔ مبارکهٔ مقدّسه معدود
ومحسوب انشآء الله بانچه لازم وشايد وبايد اين مقام راست قائم گردی
تاجوهر آيت توحيد شوی ونسيم رياض عنايت وتجريد ع ع

هوالله

ش ورقهٔ طيبهٔ مقدّسه امة الله منوّر خانم عليها بهآء الله الأبهی

الله ابهی ٨٠٤

ايتها الورقة المقدسة فاشكری الله بما انبتت من هذه الشجرة المباركة الثابتة
في طور القدس الثابتة الاصل المرتفعة الفرع الخضلة الاوراق النضرة
الازهار الناضجة الاثمار الملتهبة بالنار الموقدة وتسمعين من اجيجها و
زفيرها ندآء الله المهيمن القيوم تالله الحق لو تحمدين ربك سرمدًا ابدًا
لما ادّيت حق الشكر لهذه الموهبة العظمى والنعمة الكبرى اذًا قولی ربّی ورجآء
ان امتلك تعجز عن ادآء شكر مواهبك وحمدك وثنائك وتعترف بعجزها وذلها
وفقرها وفنائها فاقبل منها عذرها وعجزها وضعفها انك انت العفو الغفور الرؤف ع ع
ورقهٔ مقدسهٔ نورآء امة الله المهيمن القيوم والدهٔ تكبيرا بديع ابهی ابلاغ نمائيد

وبگوئید ای امة الله بعنایت سابقه وموهبت لاحقهٔ حضرت احدیت مستبشر
باش وتوجّه بملکوت ابهی قاب قوسین او ادنی نما وتضرّع وزاری کن
تا نفوسیکه مجهود ومجهد وغافل وذاهل از عظمت میثاق بنار محبت الله
برافروزند ودر عهد وپیمان ثابت واستوار گردند وسائر ورقات

موفقات را نیز تکبیر ابدع ابهی ابلاغ نما ع ع

هوالله

٨٠٥

یا من انبته الله من السدرة المبارکة حضرت افنان دوحهٔ بقا بعد از ایّامی
چند باورقهٔ مبارکه حرم محترمه عازم ان سمت میشوند حال میرزا عبدالحسین خان
عازم آن سامان است البته در حقش نهایت التفات را مجری خواهید فرمود
ومن در روضهٔ مبارکه ومقام اعلی تضرّع وزاری مینمایم وشما را عون و

عنایت تا منتهای میطلبم عبدالبهآء عبّاس

٨٠٦

بمبئی حضرت افنان موقر الدوله علیه بهآء الله الأبهی

هوالله

یار مهربانا هرچند در این سنین حرب ما در زحمت ومشقت وخطر بودیم ولی

Provided by the Afnan Library

شما نیز بهره نصیبی داشتید واواره وغریب بودید واین غربت امیداست
که سبب مسرّت گردد واین اوارگی سبب ازادگی شود ودران صفحات بقدر
امکان بنشر تعالیم رحمن پردازید جناب افنان حضرت آقا میرزا ابوالحسن وحرم
محترمه شان الحمدلله درنهایت روح وریحانند ومشتاق دیدار آن جناب
وامة الله المحترمه صبیهٔ کریمه شان هستند باری دراین مدت هرزمان
بیاد تو مألوف بودم وبدعا مشغول که خدایا حضرت افنان را شمع جمع فرما و
ستارهٔ صبحگاهی کن تا سبب آگاهی هر بیخبری گردد وبیداری هر غافلی شود
حال چون قاصد عازم بود لهذا این مختصر تحریر یافت درمستقبل مفصل
مرقوم میگردد وعلیک البهاء الابهی ٢١ دیسمبر ١٩١٨

عبدالبهاء عباس

شیراز حضرت موقر الدوله علیه بهاء الله الأبهی

٨٠٧

هوالله

ای یار جانی عبدالبهاء معجزهٔ باهرهٔ خداوند حفظ وصیانت تو ظاهر واشکار گشت و
الحمدلله درظل حمایت حقی ودرپناه عون وعنایت حضرت احدیت شکر کن که دراین

خطاب به یکی از امضاء مبارک

Provided by the Afnan Library

چنین قرن عظیمی رایت نور مبینی وطایر گاشن علیین از فضل وعنایت جمال ابهی وعون وصیانت حضرت اعلی امید چنان است که همواره محفوظ ومصون مانی و محظوظ ومشعوف گردی تا توانی بخدمت آستان پرداز ودر نشر نفحات الله بکوش تا در عبودیت صرفه بآستان مبارک سهیم وشریک عبد البهاء گردی این است عزت ابدی واین است موهبت سرمدی وعلیک البهاء الابهی ع ع

هو الأبهی الأبهی

ای شمع نورانی خدماتت در آستان حضرت رحمن مقبول ومحبوب امید شدید است که روز بروز موفق تر گردی وچنان حرارتی از نار محبت الله ظاهر نمائی که شیراز پر آواز گردد وشهناز مرغان جنت ابهی بجهان راز رسد وملأ ملکوت اسرار تحسین نمایند وان ربک لعلی کل شئ قدیر ع ع

این ۴ سطر خط حضرت ولیخ مبارک است

عشق آباد بواسطه حضرت افنان سدره مبارکه جناب آقا میرزا ابو الحسن امة الله المؤمنه ضلع محترمه وورقه مبارکه صبیه محترمه علیه وعلیها بهاء الله الأبهی

خط کاتب بهمراه امضاء مبارک

۸۰۸ هو الله

ای دو ورقه مبارکه چون آن دو ورقه از شجره مبارکه روئیده ورشحات سحاب

عنایت دیده ودراین گلشن موهبت دمیده باید دمبدم برطراوت ولطافت
بیفزایند ونضارت وریانیت ورقات فردوس برکمال چشمهٔ حیات است
وآن آب عرفان است ماء ایقان است اطمینان است تبیان است بیان است
امیدوارم که بجمیع این فضائل که زینت بخش حقیقت انسانی است موفق ومؤید
گردید من درحق شما بدرگاه دانای راز عجز ونیاز میکنم وطلب عون وعنایت مینمایم

وعلیکما التحیة والثناء ع ع

شیراز بواسطهٔ آقا میرزا محمد باقرخان جناب علیمحمدخان موقر الدوله
علیه بهاء الله الأبهی

هوالله

٨٠٩

ای ثابت بر پیمان نامهٔ اخیر رسید ومعانی سبب مزید روح وریحان گردید
الحمدلله خانه وکاشانهٔ آن نفس مقدس ولانه وآشیانهٔ آن طیر ملکوت را
از دست اغیار خلاص نمودی ومهیای بنای مشرق الاذکار کردی وحال
محفل روحانی درانجا تشکیل وترتیل آیات توحید میگردد وامید وطید است
که اعضای آن انجمن سرج نورانی شوند وپرتو هدایت بان اقلیم افکنند

Provided by the Afnan Library

تا شیراز جلوه گاه راز گردد و شهناز اسرار در جمیع اقالیم آن دیار انتشار یابد
حضرات امریک ضیاء هر نوزده روز را در نهایت سرور و جبور در انجمن دعا نی
مجری میدارند و این سبب انشراح قلوب و انجذاب نفوس گردیده اگر در شیراز
ممکن و خلاف حکمت نیست گاه گاهی مجری دارید اعانه ئی که بجهت مشرق الاذکار
شیکاغو ارسال نموده بودی رسید و ارسال میشود و علیک البهاء الابهی

ع ع

بواسطهٔ حضرت افنان سدرهٔ مبارکه جناب آقا میرزا بزرگ
شیراز جناب آقا میرزا احمد خان مسعود السلطان علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

٨١٠

ای منجذب بنفحات الله نفحهٔ مشکین که از خلد برین ریاض محبت الله مرور
نمود مشام مشتاقان را معطر کرد تضرع و تبتل بود و ابتهال و توجه الحمد لله
دیده بمشاهدهٔ آیات کبری بینا گشت و سمع از ندای ملأ اعلی التذاذ یافت
و قلب بتجلیات انوار محبت الله روشن و منور گردید و موهبت کبری
از جمیع جهات احاطه نمود حال وقت آن است که بشکرانهٔ این فضل و احسان

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

زبانرا ببیان حجّت وبرهان بیارائید وبعبودیّت آستان مقدس حضرت یزدان
قیام نمائید روز آرام نگیری وشب نیاسائی ودر نشر نفحات الله منتهای جهد
مبذول داری تا آنکه فیض ابدی وفوز سرمدی حاصل گردد بلکه روی وموی را
درسبیل الهی بخون مطهر بیالائی یعنی قیام بسر فدا نمائی وآن قربانی در
جمیع مراتب وشئون است یعنی هویّت خویش را بتمامها درجمیع مقامات
محو وفانی نمائی تا حقیقت ومن النّاس من یشری نفسه ابتغآء مرضات الله
تحقّق یابد ای یار عزیز دراین جهان کون وفساد وانقلاب سروری از برای دل
وجان نه مگر آنکه انسان بپرتو روی جانان قلب را روشن نماید وشب وروز
بنفثات روح القدس دمساز گردد وببیانی فصیح ولسانی بلیغ بهدایت من
علی الارض قیام کند وعلیك التحیّة والثنآء ع ع

٨١١

بواسطهٔ امة الله فاطمه سلطان علیها بهآء الله الأبهی
بمبئی ورقهٔ دوحهٔ مقدسه امة الله الرحمانیه منوّر خها علیها بهآء الله الأبهی

هوالله

ای ورقهٔ مبارکه هرچند ازاین بساط دوری وآوارهٔ کشور هندوستانی

خط کاتب امضاء مبارك

Provided by the Afnan Library

ومبتلای حرمان وهجران ولی در این آستان مطاف ملأ ابهی ومقام اعلی فی الحقیقه
بشرف حضور ومثول موفق زیرا ورقهٔ مقدسهٔ مبارکه والدهٔ ترا دائما بیاد آرد آنی
فراغت ندارد وتوجه بحضرتین مبارکتین نماید وقربت درگاه خواهد ومصونیت
از سهام بلایا جوید وبالنیابه از شما زیارت کند فی الحقیقه تعلق کلی بشما دارد
پس شکر کن خدا را که چنین مادر مهربرور داری که ترا بر خود برتری دهد و
عزت ابدیه جوید وقربت الهی خواهد وموهبت آسمانی طلبد تا در آستان
مبارک مقرب درگاه حضرت احدیت گردی وحضرت فرع دوحهٔ رحمانیه افنان
سدرهٔ مبارکه جناب موقر الدوله را از قبل من نهایت محبت ووفور تحیت برسانید

وعلیک البهاء الابهی ٤، اکتوبر ١٩١٩ عبدالبهاء عباس

سمتی حضرت محبوب عارفان ومقصود عالمیان جناب موقر علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

٨١٢

ای فرع رفیع سدرهٔ رحمانیه الحمد لله از شجرهٔ مبارکه قضیبی طیبی ربانی وبفیض رحمن
ثابت گشتی که کل از طراوت ولطافت آن ستایش مینمایند که آن فرع تابع اصل است
وآن جزء آیت باهرهٔ کل وحسن اخلاق باشرف اعراق جمع شده شاهد کافی وافی

حضرت کلثم مهرواشتیاد

جناب میرزا محمد باقرخان مکرر لسان بمدح وستایش افنان گشودند که
صفت موافق نسبت افتاده وفرعیت وضوح حقیقت است والولد سر
ابیه مثبوت هذا هو الحق المعلوم ولکن معاذالله اگر اوصاف مخالف انساب
گردد نسبت مجاز نیست وابدًا تحقق ندارد والبرهان انه لیس من اهلک
انه عمل غیر صالح واین آیه درحق سلیل حضرت نوح نازل الحمدلله نسبت
ان حضرت بشجرهٔ طوبی عین حقیقت است نه مجاز معنویست نه لفظ
لهذا عبد البهاء را سبب سرور وشادمانی هستی واز الطاف حق طلبم
روحانی باشی وکامرانی نمائی ربّ انّ هذا قضیب طیب ریّان من
رشحات سحاب رحمتک وله نصیب من طفحات کوثر فردانیّتک وحسیب
عند احبّائک ونسیب نابت من دوحة ربّانیّتک واریب بین خلقک
واریب عند عبادک ربّ ایّده فی جمیع الشئون والاحوال ویسّر له الآمال
وافض علیه غیث التأیید فی کلّ غدوّ وآصال واجعله اللّیث الباسل فی غیاض
الفوز والفلاح والغیث الهاطل فی ریاض العلم والنجاح انّک انت القویّ
المقتدر العزیز الکریم الفضّال

ع ع

٤٢٣
١٨٧

هوالله

نیریز کربلائی میرزا حسین علیه بهاء الله الأبهی

هوالأبهی

٨١٣

حضرت مبارک

ای بندهٔ حق در این زمان وعهد اگر شهد طلبی مضمون عهد است اگر قند جوئی حلاوت میثاق است سبحان الله این میثاق که از حلاوت دریاق است در مذاق نفوسی چند تلخ تر از زهر است وناگوار تر از سم سبحان الله سبحان الله ع ع

الله ابهی

٨١٤

حضرت مبارک

ای موقنان حضرت احدیت چنان اشراق وتجلّی فرمود که امکان را آینهٔ لامکان فرمود وجهان را بهشت جاودان ولی افسوس که کودکان قدر ندانستند ونادانان مهمّ نشمردند آن افق صاف لطیف را بغمام کثیف شبهات تاریک نمودند وآن وجه بدر منیر را بکلف اغراض وشهوات مُظلم نزد دور ونزدیک صیت امرالله را شکستند وطرفی نبستند

ع ع

Provided by the Afnan Library

نراغ جناب آقا ابوالحسن علیه بهاء الله الابهی

هوالابهی

٨١٥

ای ناطق بذکر الهی ملاء رومی در غزلیات خویش میگوید و در مثنوی حکایت مینماید که تراگوید زمستی بوالحسن یاصغیر السن یارطب البدن یاقریب العهد من شرب اللبن هاشمی الوجه ترکی اللفا دیلمی الشعر رومی الذقن باری صغیرا در نظر عشق کبیر دیده خشن البدن یارطب البدن یافته حال این مردم محجب گمراه انوار ساطعه از ملکوت ابهی را مشاهده ننمایند وبجمال باقی اقبال نکنند ع ع

هوالابهی

٨١٦

ایتها المتوجه الی الله انی بصدد رحیب تلوت النمیق ودعوت الله بقلب طافح بالذل والانکسار ان یجعلک آیة العطاء ویورک علی المنهل الصافی من العذب الفرات ویوفقک علی خدمة امره مادمت حیًا فی هذه النشئة الاولی وتبلغ تحیتی وثنائی الی الاحباء الذین طابت منهم السرائر وصفت منهم الضمائر حبًا بجمال المليك المقتدر القادر وانی ارجو الله ان تجعل

٤٢٥
١٨٩

تلك الفريدة التي امنت بالله في مبدء الاشراق واستقامت الى يوم الميثاق
عامرة بالطاف نير الآفاق ويحيها بنفحات قدسه الموثق للوفاق وبلغ تحيتي
واشتياقي الى حضرة علي اليزدي وانمنى له العلو والنجاح والسمو والفلاح
ان ربي لعلى كل شئ قدير وعليك البهاء الابهى عبد البهاء عباس

٢٧ رمضان ١٣٣٨ حيفا

هو الله

طهران بواسطة حضرت آواره جناب ميرزا علي فاضل يزدي
عليه بهاء الله الابهى

هو الله

٨١٧

اى مفتون عهد وپيمان باوجود عدم امكان تحرير از غليان
حب شديد بشما نامه مينگارم ولى مختصر معذور داريد مختصر
اين است تر السنى ناطق وبيانى واضح وحجتى قاطع در نشر نفحات الله
خواهم وعليك البهاء الابهى ١٨ ذيقعده / ١٣٣٨
عبد البهاء عباس

خط كاتب امضاء مبارك

بواسطهٔ حضرت آواره جناب فاضل یزدی علیه بهاء الله الأبهی

هوالله

٨١٨

ای منادی حق نامهٔ شما رسید واز مضمون معلوم گردید که سرگشته وسرگردان جاسب ونراق وباعاشقان نیر آفاق همراز وهم آواز گشتی وچنان ازیاران ستایش نمودی که آرایش محفل عبدالبهاء گردید شاعر ترک میگوید

گه اسیر غربت ایلر گه انیس غم بنی بیاسم نقسم نه یاپسم دلبر خود کامه بن

یعنی گاه مرا اسیر غربت پر کربت میفرماید وگاه انیس غم وکدورت نمیدانم که با دلبر خود کاره چه نمایم باری شما نیز گاهی بعراق وگهی بنراق وبانهایت اشتیاق درغربت بابیر وسامانی وآیام بسر میبری فیا فوحالک وسروراً ونشوة وحبوراً همت جناب دکتور فتح الله خان در تأسیس مدرسه بنین وبنات شایان تأیید حضرت رحمن است واقدام واهتمام جناب معلّم آقا سید ابوالقاسم سزاوار الطاف بیپایان وتعلیم وتربیت سراج محبّت امة الله طلعت لایق هر منقبت واقا هاشم واقا فتح الله دو دُرد انهٔ صدف هدایت را از قبل من تحیت برسانید صبای شیخ اجلّ امة الله شویعه وامة الله

محصوص وامة الله رباب فی الحقیقه کنیزان عزیزان جمال مبارکند باید بکمال حکمت
لسان بلیغ بتبلیغ بگشایند وباعمال جاذب قلوب گردند ولی پرده دری
ننمایند ووقت تشرف خواهد آمد حضرت مشهدی حسنعلی
الحمدلله خاندان جلیلی تأسیس نموده اند امید چنین است که هر یک
درختی ونهالی درجنّت ابهی درنهایت ابهی درنهایت طراوت ولطافت
جلوه نماید وخدا عنایت وبرکتی بجناب نعمت الله ونصرت خانم عطا فرماید
وجناب آقا محمد علی آقا را ازخدا خواهم که درعراق چنان اشراق نماید که
عراق را روشن کند ولی باید بکمال حکمت حرکت نمود وعلیک البهآء الأبهی

١٣ ربیع الاوّل ١٣٤٠

هوالله

٨١٩

ای مشتعل بذکر الهی نمیقه ئی که بجناب ناظر مرقوم نموده بودید ملاحظه
گردید فی الحقیقه بوی خوشی ونفحهٔ دلکشی ازریاض معانیش متضوّع بود
البته چنین است چه که حقایق موقنه چون درظلّ سدرهٔ سینای عهد
وپیمان الهی درایند جان ودلشان شهد وانگبین قدر این مقام را بدان

خطاب به [illegible] شهسوار برلن نگارند
وظائف وبشارات

وازخدا بخواه ثابت وراسخ مانی والبهاء علیك ع ع

هوالابهی

١٢٠

ای امة الله شکرکن ازکأس حضرت دوست خمر مزاجها کافور نوشیدی وبمعین تسنیم رسیدی وازکوثر وسلسبیل چشیدی وازدام اوهام رهیدی وبخلوتخانهٔ اسرار پی بردی بساحت الطاف جمال مختار شتافتی وجمال پرودگار شناختی حمدکن وشکرنما طوبی وبشری لکل امة فازت بما فزتِ ووصلت لما وصلتِ وسعدت کما سعدتِ والبهاء علیك وعلی کل ثابت راسخ علی عهدالله ومیثاقه ع ع

هوالأبهی

جناب استاد احمد اخوی جناب آقا میرزا محمود علیه بهاء الله الأبهی

١٢١

هوالأبهی

ای مشتعل بنار محبت الله جناب آقا میرزا محمود چندیست درآستان مقدس حاضر ویاد شما ذاکر وبنیابت شما زائر شرط محبت وحقوق واخوت را ادا نمودند ومقتضیات وفا را مجری داشتند پس تو نیز درازدیاد مشارکت

ومشابهت واخوت ومحبّت روحانيهٔ رحمانيه همت نمائيد تا دوحهٔ يك يابد وفرق وامتياز بكلّى از ميان برخيزد وجوهر واحد در دو قميص جلوه نمايد

والبهآء عليك وعلى كلّ ثابت ع ع

هوالابهى

زرقان احبّاى الٰهى عليهم بهآء الله الابهى ملاحظه نمايند

هوالابهى

١٢٢

جناب ميرزا

اى ياران معنوى واحبّاى حقيقى يوم يوم انجذاب است وروز روز اشراق چون آفتاب در شوق واشتياق است وهنگام نعره در آفاق صلاى بيدار شو بيدار شو از ملكوت غيب بلند است وندای هوشيار شو هوشيار شو از جبروت ابهى مرتفع اگرچه در حقيقت ذرّهٔ نابوديم ولى بفضل جمال قدم شموس عالم وجود شبنميم ولى چون يمّ الطاف پر موج وخروشيم نهالهاى ضعيفيم ولى از جويبار رياض ملكوت ابهى سيراب بيشه هاى نحيفيم ولى در پناه غمام مشرق رب الارباب پس اى ياران همتى اى دوستان قوّتى جيوش ملكوت ابهى در خروش است وجنود جبروت اعلى از جميع جهات

Provided by the Afnan Library

تتابع الصولة والحملة فی کل الشئون از فیض روح القدس هر نفسی الیوم بر خدمت
امرالله قیام نماید تأییدات الهیه او را احاطه نماید و مظهر قوت
شدید القوی گردد بلکه مطلع انوار شود و منبع آثار گردد شمع انجمن
توحید شود و سراج محفل تفرید دریای پردر و گهر گردد و ریاض پر گل
و ریحان و میوهٔ تر مرد میدان گردد و سوار مضمار عرفان نجم هدی شود
و نیر اوج تقی سرور احرار گردد و سید ابرار ایام نشر نفحات است
و هنگام هدم بنیان شبهات وقت ثبوت بر پیمان است و دم در سوخ
بر میثاق حضرت یزدان ارياح افنان در هیجان است و گرد باد امتحان
در اشد درجهٔ قوت در حیز امکان پس بقدرت الهیه و قوی ملکوتیه
و همتی جبروتیه و شدتی لاهوتیه و عزمی آسمانی و روحی روحانی و برهانی یزدانی
و حجتی ربانی مقاومت نمائید والبهاء علیکم یا احبآء الله ع ع

تبریز جناب آقا میرزا محمود زرقانی علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نماید

٨٢٣ هو الابهی

ای سرگشتهٔ صحرای محبت الله انچه مرقوم نموده بودید ملحوظ گردید

ومعانیش قلباً محظوظ نمود چه که ناطق بثنای محبوب بی‌مثال بود و دالّ
بر توجه بملکوت حضرت لایزال خوشا بحال نفوسی که آیام خویش را در خدمت
امرالله بسر برند و عمر عزیز را فدای سبیل حق کنند اوقات خویش را صرف
نشر نفحات نمایند و حرکات و سکنات خود را تطبیق رضای رب البیّنات
از فضل قدیم رب کریم امید واریم که از انوار نبأ عظیم چنان رخی روشن
نمائی که بهیچ حجابی محتجب نشوی و بهیچ نقابی مستور نگردی شعاع بصرت
نافذ باشد و انوار بصیرت ساطع حجبات مدلهمهٔ دیگران بدری و پردهٔ
پندار متوهمین را شق نمائی تا فی الحقیقه هائات استتار گردی و واقف اسرار
تا بحال چند مکتوب و مراسله باسمان جناب ارسال گردید یمکن بعضی نرسیده
البته باید بشکرانهٔ این محبت ها قیام نمائی و لسان بستایش موفق حقیقی
گشائی که مورد چنین محبتی گشتی و مشمول چنین عنایتی بپردست نیاز
ببارگاه حضرت پروردگار بلند نما و بگوای پروردگار این بندهٔ گنه کار را
در ظلّ شجرهٔ عنایت ملجأ و پناهی بخش و بر حقیقت اسرارت آگاهی ده
بر عهد و میثاقت ثابت و محکم بدار و بر پیمان و ایمانت استوار فرما

چه که ارياح افتنان شديد است وصرصر امتحان غبار انگيز خدايا ثابت
بدار خدايا نابتکن خدايا محفوظ ومصون دار ومحظوظ ومأمون بنما
توئی مقتدر وتوانا وتوئی حافظ بی نظير وبی همتا والبهآء عليك

ع ع

زرقان جناب آقا فتح الله جناب آقا ملا عباس جناب علی نقی بيك جناب رئيس علی نقی
جناب آقا محمد تقی جناب آقا خليل جناب آقا جلال جناب آقا کمال جناب آقا لطف الله
جناب مشهدی حسن جناب آقا عبد الله جناب آقا نصر الله جناب آقا لطف الله مشهدی حسين
جناب آقا شکر الله جناب آقا عزيز الله جناب استاد حاجی علی جناب نور محمد
جناب ملا صفر جناب آقا قنبر جناب آقا علی جناب آقا حسين جناب حاجی رضا جناب استاد عباس
جناب استاد حسن جناب استاد رضا قلی جناب مشهدی عبد الله جناب استاد کاظم بنا،
جناب ابو المحمد جناب استاد غدير جناب يد الله جناب عزيز الله جناب ملا عباس
جناب ملا حسين جناب آقا محمد حسن جناب کربلائی ابو القاسم جناب استاد حسين سلمانی
جناب استاد ابو القاسم جناب ميرزا هدايت الله جناب استاد حيدر
جناب استاد محمد علی جناب کربلائی حسن جناب مشهدی شکر الله جناب آقا رجبعلی

آقا عبدالحسین آقا ذبیح الله جناب آقا میرزا بابا جناب آقا میرزا احمد جناب آقا سیف الله
جناب آقا ابوالقاسم جناب آقا ملا حاجی حسین جناب آقا اسد الله
امة الله ضلع مشهدی سمیع امة الله ضلع استاد احمد امة الله ضلع
آقا میرزا احمد جناب آقا اکبر جناب آقا عباس جناب کربلائی عبدالرزاق جناب استاد عبدالرزاق

علیهم بهاء الله الابهی

هو الله

٨٢٣

حضرت مظهر امر و امضاء مبارک

یاران روحانی من جناب محمود و احمد بعد از تبلیغ امر الله در اقلیم هند و
تحمل مشقت و جانفشانی در سبیل حضرت احدیت و موفقیت بهدایت بعضی
از اهالی ان مملکت ببقعهٔ مبارکه وارد و بتقبیل عتبهٔ مقدسه فائز در این بین
خواهش نگارش نامه خطاب باحبای زرقان نمودند و بیاد هموطنان
خویش افتادند من نیز این انعطافات ایشانرا از نخدابات قلوب روحانی یافتم
لهذا بنگارش این نامه پرداختم تا بدانید که در این انجمن چه قدر عزیزید
و عبدالبهاء چگونه در محبت وثنا ثابت و برقرار است بجان یاران مشتاقم
و بدیده و دل آرزوی دیدار مینمایم و از درگاه پروردگار مستدعی عون

وعنایتم وازفضل وموهبت حضرت بیمثال متمنی تجلی وجلوهٔ لطف وجمال
تاهریک ازیاران مانند مه تابان بنود هدی درخشند وازجام سرشار
موهبت کبری سرمست گردند وقدح بدست رقص کنان درانجمن عالم
بنشر نفحات قدس پردازند ودربین خلق آیات الفت وانس ترتیل نمایند
بلکه انشاء الله ابر کثیف وحشت ودهشت واختلاف وبغضا وعناد
وبیداد ازافق عالم زائل گردد وشمس حقیقت بنهایت جلاوت وقوت
برآفاق وجود درخشد جهان جهان دیگر گردد وعالم آفرینش زیبایش
وارایش دیگر جوید جنت ابهی درفطب غبراء خیمه زند وسدرهٔ
منتهی برجمیع افاق سایه افکند ودلبراین موهبت درانجمن عالم وقتی
جلوه نماید که بموجب وصایا ونصائح جمال مبارک عمل ورفتار شود یاران
باید مانند شهد هرکامی شیرین نمایند وبمثابهٔ ابر بر هر زمین فیض
عظیم مبذول دارند کوکب آسا نور بشرق وغرب دهند ومانند دریا
موج بهر ساحلی زنند ودراری مواهب الهیه بیفشانند باهل عالم
بصدق ومحبت وخلوص ومهربانی بیامیزند وشور وولهی انگیزند

ومشك معطری بیزند وقند مکرری ریزند در دلبستان حقیقت درس
وسبق آموزند وادیب عشق را معلم اول نمایند شاید کودکان بدرجهٔ رشد
وبلوغ رسند وبینوایان بانوا گردند اسیران آزاد شوند وحزینان
دلشاد گردند فاقدان بگنج دوان پی برند وگمگشتگان بره رشاد رسند
ای یاران بجان ودل همت کنید باعلاء کلمة الله پردازید وبهدایت امم
برخیزید حکمت عبارت از اتقان در تبلیغ است نه صمت وسکوت وخوف
وهراس وعلیکم الروح والبهاء والتحیة والثناء ع ع

هوالأبهی

زرقان عموم احبای الهی علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

٨٢٥ هوالابهی

ای احبای الهی ومظاهر الطاف نامتناهی ومشارق احسان رحمانی ومطالع نجوم
عرفان یزدانی نور الله وجوهکم فی ملکوته الأبهی وشرح الله صدورکم بنفحاته
المنتشرة من جبروته الاعلی وشد ازرکم وقوی ظهورکم بشدید القوی شکر
کنید حضرت رب مجید را که در این عصر قدیم در ظل رب کریم محشور شدید

ودر بحر غفران مغمور نفحات طیور حدائق قدس که حیرت بخش مدارک و
شعور است شنیدید و بمنتهای آمال رسیدید و پرتو شمس حقیقت را
از مشرق جلال مشاهده نمودید و انوار بدر منیر را از افق فلک اثیر ملاحظه
کردید عنقریب ثمرات این بخشش و احسان را در ملکوت ابهی مشاهده
خواهیم نمود و آنچه گشته گشته و خواهد شد قسم بجمال قدم
قدیت احبائه بروحی وذاتی وکینونتی که اگر مطلع بر مواهب مقدره
در حق خویش شوید از شدت مسرت چون طیر پرواز نمائید والبهاء

علیکم عبدالبهاء ع

جناب آقا احمد علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی ٨٢٩

ای ناظر بمنظر اکبر الیوم افق وجود بکوکبی تابان گردد که انوارش اعلاء
کلمة الله واشراقش نشر نفحات حضرت کبریاء حرارتش نار محبت الله
مطلعش صبح هدی سپرای دوستان الهی وای یاران معنوی وقت
امید است نومید مشوید زمان رجا وحصول آمال است مأیوس و مبتلا نگردید

Provided by the Afnan Library

شمعون صفاء یعنی پطرس اکبر حضرت عیسی شخص صیادی بود وسلمان فارسی
شخص دکه کی شمعون جهانیرا مفتون نمود وسلمان جمعی را مظاهر آیات رحمن کرد
پس همت را عظیم ومقاصد را جلیل نمائید تا امکان را از خاور تا باختر روشن
ونورانی نمائید عبدالبهاء ع

هوالابهی

جناب میرزا محمود ابن مشهدی اسمعیل علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی ٨٢٧

ای طیور اشیان محبت الله آوازرا که از حنجر عشق الهی ظاهر وصادر بسمع طیور حدائق اشتیاق واصل ودر قلوب این طیور شکور روح وریحان حاصل گشت هر نسیمی که از اقلیم انجذاب برخیزد جان دوستان الهی را مسرور نماید وقلوب را محمور وعقول را مست ونخمور کند نفحهٔ گلزار جسمانی جسمانیان را فرحی بی اندازه بخشد وافسردگان را روح تازه مبذول دارد ظلمت قلوب بزداید وازکسالت وجود برهاند دیگر واضح است که نسائم روحانی که از گلشن قلوب رحمانی وگلزار عشق الهی وزد چه تاثیری نماید این است که میفرماید انی اجد انحة

الرّحمن من جانب الیمن این یمن قلوب روحانیان است واین عدن وجدان أشراقیان
بپرای مرغ سحر وقت نغمه واوازاست وای جوهر فقر زمان عجز ونیاز دراین
شاخسار گلستان معنوی آغاز نغمه واهنگی کن ومدهوشان صبحگاهی را
بیدار کن ع ع

هوالله

فنای آرض جناب آقا میرزا محمود زرقانی علیه بهاء الله الأبهی

هوالابهی ٨٢٨

ای ثابت برپیمان مکتوب مفصّل ان جناب ملاحظه گردید وبر وقایع اطّلاع
حاصل گشت البتّه درخاطر دارید روزیکه ازاین ارض مقدّس عازم آن دیار
گشته شفاها چه وعده بشما واقع شد وبصریح عبارت چه ذکری از لسان
جاری گشت این آثار آن تضرّعات قلبیّهٔ عبدالبهاست که ظاهر شد وظاهر خواهد
گشت مطمئن بنصرت ملکوت ابهی باش وبتأییدات جمال مبارک کبریاء حمد
خدارا درنهایت خلوص بنشر نفحات الله مشغولی وبتبلیغ امرالله مألوف قوّهٔ
جنديّهٔ الهیّه دراین میدان جولان نماید وقوّهٔ قاهرهٔ ربّانیّه درعالم قلب وروح

Provided by the Afnan Library

صف جنگ بیارایید ملاحظه فرمائید از یوم خروج از این ارض الی یومنا هذا
در جمیع موارد و مواقع تأیید و توفیق رسید والبته اعظم از آنچه مشاهده
نمودید خواهید دید ستایش و نیایش حضرت حیّ قیوم را که احبای خویش را
بچنین الطافی پرورش داد و بچنین تأییدی مؤید و موفق فرمود باری البته
بکمال قوت در اعلاء کلمة الله قیام نمائید ابداً توهمی و هراسی نداشته باشید
چون بلبل گویا در گلشن محبت الله بابدع الحان بسرائید و جمیع مرغان را
بگلشن ملکوت ابهی هدایت کنید قدری حکمت را نیز منظور دارید تا مظهر
فحزنا بثالث گردید بصفحات خراسان مرور و عبور واجب و لازم تا در کمال
روح و ریحان با احبای الهی در عظمت پیمان مذاکره نمائید اول تا ممکن است
بزودی بسبزوار رسید و در آنجا ببیان اسرار میثاق و عبودیت درگاه
دمساز گردید تأیید متتابع میرسد و توفیق مترادف خواهد گشت
در خصوص ملاقات بحضرت اجل مرقوم نموده بودید فنعم العمل ما عملت
انشاء الله ثمرات کلیه در امر الله میبخشد اسئل الله ان یؤیدك علی امر
اعظم من هذا انه هو المولی الحمید وعلیك التحیة والثناء ع ع

هوالابهی

جناب حیدر قبل علی علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی

٨٢٩

ای نفحهٔ خوش ریاض محبت الله ادراکات ومعلومات انسانیه کلیه در سه
مراتب واقع یا معانی مجرده وحقائق بسیطهٔ محیطه است که در تحت ادراکات
عقول سلیمه ونفوس قدسیه است یا صور محسوسات واعیان خارجه است
که در ظل احساسات حواس ظاهره وقوای جسمانیه است ویا آنکه معلوماتی است
که در تحت حکم معقول ومحسوس است وان متخیلاتی است که عبارت از تشکل
معانی در صور محسوسات است که قوهٔ مصوره تصور آن نماید ودر ساحت حضرت
عقول عرض نماید چون در کلیهٔ نفوس بشریه شعلهٔ نورانی عقل الهی که مدرک
معانی مجرده است مخمود است وادراکات محصور در محسوسات لهذا اکثر شق ثالث
اختیار وبیان میشود تا عقول ضعیفه نصیبی از حقائق مجردهٔ روحانیه برند
این است گهی فردوس اعلی وگاهی جنت المأوی ودمی ریاض وحیاض
وغیاض تعبیر میشود والّا مراتب قرب ووصال در ملکوت ابهی

مقدس از جمیع این شئون واوهام است والبهاء علیک ع ع

اذن تشرف بزیارت روضهٔ مطهره دارید

هوالابهی

ش جناب آقا عبدالحسین علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی

۸۵۰

ای بندهٔ جمال مبارک این اسم عبودیت که برتست فخر جواهر وجود است

و مباهات سوانح نفوس ملأ مقربین آرزوی آن نمایند وحقائق مقدسین

تمنای یک مرتبه استماع دارند اما شروطش عظیم ومقتضایش بسیار جلیل

امانت جلیل است از تأییدات آن جمال نورانی متمنی هستیم که باموری ودوشش

ورفتاری وکرداری آن جناب را موفق فرماید که حقیقت این عبودیت بانوار

تابانش در رخسار آن جناب ظاهر وعیان گردد تا جمیع من علی الارض

فریاد برآرند ما هذا بشرا ان هذا الا ملک کریم والبهاء علیک ع ع

انچه ارسال فرمودید رسید وقبض بخط جناب خادم ارسال شد

نسئل الله ان ینزل علیک البرکة

هوالابهی

ط امة الله ضلع حضرت حید قبل علی علیها بهآء الله الابهی

فرمایند ملاحظه

هوالابهی

۱۳۱

ای ورقهٔ طیبهٔ مطمئنه علیك بهآء الله وفضله وجوده والطافه فی اولاك واخریك ان امة الله دراین مدت که تحت عصمت آن بندهٔ جمال ابهی مقرب درگاه کبریآء داخل فی الحقیقه نفسی براحت نکشیده وقطره ئی از شهد مسرت نچشیده ودمی نیاسوده وآنی نیارمیده چه که با نعم القرین در زحمات و مشقات شریك وسهیم بودی حمد کن حضرت حی قیوم را که بچنین فضلی مخصوص وبچنین موهبتی مشمول گشتی که ان آوارهٔ صحرای محبت الله را قرین دیرین در بلای پرارتعاشی نه انیس معاش وفراش چه که دراین آسایش ابدان است ودراین حصول راحت جان ومسرت وجدان عسی صباحا وانعی اصطباحا من هذه الکأس الطافحة بصهبآء

موهبة الله

ع ع

هوالله

تبریز جناب آقا میرزا محمد تقی عارف علیه بهآء الابهی

هوالله

٨٣٢

الله ابهی یا من استبشر ببشارات الله واستمطر من سحاب رحمة الله
واستضآء من نور انتشر من صبح الهدیٰ قد ارتفع اصوات التهلیل و
التکبیر من الملأ الاعلیٰ سبحان ربی الابهیٰ والمقربون لفی فرح عظیم قد
تعطر الآفاق من انفاس طیب عابقة من حدایق التوحید والخاصون
لفی فوز بدیع قد انتشرت اجنحة الطاوس فی بحبوحة الفردوس والموحدون
لفی بشر عظیم قد فاض غیوث الالطاف علی الاطراف والریاض لفی ابتهاج
شدید قد تغردت حمامة القدس فی حدائق الابداع لعمر الله هذا
الحر ماح وایقاع جدید والبهآء علیک ع ع

آن طیور ریاض ایقان وحمامهٔ ایک عرفان باید بتعلیم شدید القویٰ والهام
ملکوت ابهیٰ در انجمن احبا مزامیر آل داود را ساز نمایند وبآوازی بسرایند
کہ سکان ملأ اعلیٰ لسان تحسین گشایند وطلب تأیید نمایند از فضل قدیم

وجود حدیث ومواهب فوز عظیم امیداست که نفوس را در ظل کلمهٔ الهیه
تربیت نموده بر شریعهٔ بقا وارد نمائید ع ع

هوالله

تبریز جناب آقا میرزا محمد تقی عارف علیه بهاء الله الابهی

الله ابهی

ایها المتذکر المتفکر دع الافکار واترک الاذکار وتوجه الی الانوار الساطع من ملکوت الاسرار واستمع للنداء المتواصل من الملکوت الابهی جبروت الغیب سبحان ربی الاعلی وقل لک الحمد بما منحت علی عبدک هذا وهدیت الی سوی الصراط ووطدت المهاد ووفقت علی الثبات فی یوم تزلزل ارکان الکائنات واشتعل قلوب الموجودات ووضعت کل ذات حمل حملها وذهلت کل مرضعة عما ارضعت

انک انت الکریم

الوهاب

ع ع

طهران حضرات منسوبان آقا سید جلال جناب سیناء امة الله والدهٔ
آقا سید جلال آقا سید محمد رضا اخوی واهل واطفال همشیره وآقا محمد
واطفال برادر سید حبیب الله صبیهٔ متصاعدهٔ الی الله نیّر وآقا محمد علی
واطفال علیهم بهآء الله الابهی

هو الله ۸۳۳

حضرت مرضا، مبارک

ای سینای الهی وای منتسبین دو شمع نورانی در این کور عظیم که صبح
مبین وفجر ساطع آفاق را روشن ولامع نموده وشمس حقیقت پرتوی
در نهایت اشراق بر نفوس مبارکی انداخته خاندانهای مبارکی تأسیس شده
ودودمانهای مقدسی تربیت گردیده که در ممر قرون واعصار در ظلّ
الطاف پروردگار مظاهر عزت ابدیه گردند از جمله این خاندان نیّر و
سینا است این سلاله تسلسل یابد والی الابد در ظلّ شجرهٔ مبارکه بیاساید
هر دم تأیید جدیدی یابد والطاف بدیع مشاهد کند ملاحظه کنید
نفوسیکه در ایام ظهور مظاهر الهی بودند چون بآن مظاهر مقدسه
مؤمن شدند سلاله آنان الی الآن افتخار مینمایند در یکی از نواحی بر تربهٔ الشام

روزی عبور مینمودم جمعی استقبال نمودند ومرا احبار بربیوتت شبی کردند
شخصی درمیان آنها بود درنهایت احترام جمیع نظر بزرگواری براو مینمودند
سؤال شد که این شخص محترم کیست گفتند این از سلالهٔ حرابن زیاد
النخعی است سبب عبرت گردید که ملوک جهان که فاتح کشور بودند و
افسرودیهیم شهنشاهی داشتند نظیر کیانیان وپیشدادیان
وساسانیان وعباسیان واموییان حتی صفویان سلاله درنهایت
ذلت وخواری ولیکن اباذر غفاری که شخصی بود شبان چون مؤمن بجمال
بجمال رحمن گردید فرخ خان مرحوم درزمان عزت ومنصب ووزارتش
افتخار مینمود که من غفاری هستم غفاری وجمیع مستمعین معترف
بزرگواری آن فی هذا لعبرة لأولی الألباب باری این عزت احبای الهی در این
خاکدان ترابی دیگر ملاحظه کنید که در جهان الهی چه خواهد بود امیدوارم
که هریک تا نفس اخیر مستفیض از بدر منیر باشید وعلیکم
وعلیهن البهاء الأبهی
عبدالبهاء عباس

Provided by the Afnan Library

شیراز حضرت افنان سدرهٔ مبارکه جناب آقا میرزا بزرگ علیه بهاء الله الابهی

هوالله ٨٤٤

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

ایها الفرع الکریم من الدوحة المبارکة کثرت مشاغل و غوائل مانع از تحریر است والا در هر ساعتی بتو نامه‌ئی نگارم و قلم تحریر هر چند سریع گردد باوجود این در ماهی از عهدهٔ مکاتیب یومی برنیاید ولی هر وقت بهر کس هر چه خواستی نامه نگاشتم ولی در این ایام بسبب موانعی قدری فتور حاصل شد مطمئن باش که همیشه در نظری و از درگاه رب جلیل از برای تو تأیید عظیم طلبم و توفیق بدیع جویم رب اید الافنان علی اعظم منقبة فی عالم الانسان واشرح صدره بنور الایقان وثبت قدمیه علی جبل مؤیدا بقوة من غیب الامکان واحفظ اخویه تحت جناح رحمتک یا مربی الاکوان ای بندهٔ جمال مبارک از درگاه احدیت بجهت سلطان محمد خان طلب تأیید و توفیق گردید و جناب آقا محمد صادق خباز ماذون بحضور است و فرصت بیش از این نه

وعلیک البهاء الابهی

ع ع

٤٤٨

٢١٢

٩

شیراز حضرت افنان سدرهٔ مبارکه جناب آقا میرزا بزرگ وجناب آقا میرزا

حبیب الله علیهما بهآء الله الابهی

هوالله

٨٢٥

ربّ قد انبتّ من سدرة فردانیتك افناناً وفروعاً ممتدّة فی اوج

رحمانیتك مظلّلة بتأییدات فردانیتك ربّ اجعلها خضلة نضرة

ریانة بفیض سحاب رحمتك مهتزّة بنسائم محبّتك ناشئة نامیة

بحرارة شمس الحقیقة فی مملكتك ربّ ایّد الافنان علی خدمة امرك ووفّقهم

علی عبودیّة عتبتك واخلص وجوههم لوجهك وثبّت قلوبهم علی

عهدك واحفظهم فی کهف صونك وحمایتك وصنهم فی ظلّ جناح

حفظك وکلآئتك واجعلهم ناشئة الفلاح والنّجاح بین خلقك حتّی

یتحلّوا بحلل الکمال ویتجلّوا بانوار الثّبوت علی المیثاق بین احبّتك انّك انت

المقتدر المتعالی العزیز الکریم الرّحمن الرّحیم

ع ع

Provided by the Afnan Library

۹

شیراز حضرت افنان سدرهٔ مبارکه جناب آقا میرزا نورالدین علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ایها الفرع المکرّم من السدرة المبارکة الآن مکتوب شما رسید که بجناب منشادی مرقوم نموده بودید باچند نامهٔ دیگر که بنام من بود فوراً جواب مرقوم شد ودر طی این مکتوب است برسان امّا مکاتیبی که بواسطهٔ جناب آقا احمد مرقوم نموده بودید هم رسید وبرات نیز آمد از کثرت مشاغل وغوائل فرصت جواب نشد انشاء الله من بعد ارسال میشود علی العجاله این مکتوب مرقوم شد ونامه های دیگر را نیز جواب تحریر گردید وارسال میشود تا بعد خدا چه خواهد جناب افنان سدرهٔ مبارکه آقا میرزا حبیب الله وآقا میرزا ضیاء را تکبیر ابدع ابهی برسان

ع ع

هوالله

شیراز جناب افنان سدرهٔ مبارکه آقا میرزا بزرگ و آقا میرزا حبیب

علیهما بهآء الله الابهی

هوالله

٨٤٧

ای دو افنان سدرهٔ مبارکه الحمدلله از سفر سه سال در ممالک وسیعهٔ

امریک و اوروپ دوباره مراجعت بشرق شد و مباشرت بتحریر گشت

ولی هنوز مجال صحیح حاصل نیست انشآء الله در پوستهٔ بعد فرصت

بیش از این است جواب مکاتیب ارسال میگردد جمیع را تحیت ابلغ

ابهی ابلاغ دارید عبدالبهآء عبّاس

خط مبارک

٩

بواسطهٔ حضرت بشیر الهی جناب آقا میرزا عبدالحسین خان افنان

علیه بهآء الله الابهی

٨٤٨

هوالله

ایها القضیب الرطیب من السدرة المبارکه نامه شما رسید الحمدلله

خط مبارک هو و امضاء مبارک

دلالت بر نهایت تضرع وابتهال وخضوع وخشوع مینمود افنان
سدرهٔ مبارکه باید در نهایت تذلل وانکسار باشند تا بجمیع خضوع
وخشوع تعلیم کنند ومحویت صرف وفنای محض بیاموزند زیرا آنان
بقول حضرت مسیح ملح ارضند البته ملح باید ملیح باشد حضرت ابوی
الحمدلله بر عهد وپیمان در نهایت ثبوت ورسوخ ومستقیم وخادم
از فضل وموهبت حضرت احدیت امید چنان است که مورد الطاف
بی پایان گردد وباجمیع خاندان مظهر عون وعنایت حضرت رحمن شوند

وعلیکم البهاء الابهی ع ع

۹

بواسطهٔ جناب افنان آقا میرزا بزرگ احبای الهی علیهم بهاء الله الابهی
جناب خال مکرم ایشان جناب آقا میرزا علیخان خیاط نواب والا مجتبی میرزا
جناب غلامحسین میرزا جناب آقا محمد حسن بلورفروش جناب آقا محمد اسمعیل بجستانی
جناب آقا میرزا محمد صادق خباز جناب آقا میرزا باقرخان جناب آقا میرزا غلامرضا
جناب آقا میرزا بزرگ واخوان جناب محمد تقی خان جناب حاجی اسدالله بابت

جناب اقا میرزا غلام حسینے جناب اقا میرزا علیخان جناب اقا میرزا بهآء الدین
خان جناب اقا میرزا عبدالحسین خان جناب حاجی حسینعلی یزدے
جناب اقا میرزا محمد علیخان مخدره عیال مذکور جناب اقا میرزا ابرهیم خان
حضرات فارسی چهار نفر جناب سلطان محمد خان سرهنگ
آقای منصور السلطنه امیر آقاخان علیهم بهآء الله الابهی

هو الله

٨٤٩

رب ورجائی ومؤیدی وموفقی قد هجعت عن کل شئی الی مرکز رحمانیتک
وغضضت النظر عن دونک وتوجهت الی مطلع فردانیتک مستمطرًا
سحاب رحمتک مستفیضًا من بحار افضالک مستضیئًا من انوار شمس
احدیتک مستسقیًا من ینابیع موهبتک ان تشمل هؤلآء الاحبآء بفیضک
الغدق المدرار وصیب جودک المنهمر علی التلال والدیار لحظات
اعین الاسعاف یا خفی الالطاف رب هؤلآء عباد انفقوا اموالهم
فی سبیلک وبذلوا ما یملکون. فی محبتک حتی یتأسس خیریین برتیک
ویحصل التعاون والتعاضد الذی امرت به عبادک فی کتبک والواحک

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

رب اقبل منهم هذا الانفاق وانزل عليهم بركة من عندك في عصر
الاشراق حتى يتأسى بهم اهل الآفاق ويبذلوا اموالهم في سبيل
البر واعانة الارفاق رب اجعل لكل واحد منهم من الحسنات عشرة
امثالها وايده بفيض مضاعف من ملكوت ثروتك يارب الارباب

انك انت الكريم العزيز المقتدر الوهاب ع ع

٩

شيراز بواسطة جناب محمدرضا ميرزا عليه بهاء الله الابهى
محفل روحانى جناب آقا سيدحسين افنان جناب آقا ميرزا بزرك افنان
جناب آقا ميرزا حبيب الله افنان جناب آقا ميرزا ضياء افنان جناب عندليب
جناب محمدرضا ميرزا جناب آقا ميرزا محمد باقرخان جناب ميرزا محمدعليخان
جناب ميرزا فضل الله خان بنان جناب آقا شيخ آقا پيش نماز جناب
دكتور حبيب الله خان جناب ميرزا آقاى طبيب جناب دكتور ضياء
جناب شهرياد وفادار جناب آقا غلامحسين كوله كش خادم محفل

عليهم بهاء الله الأبهى

Provided by the Afnan Library

هوالله

ای ثابتان بر پیمان ورق مسطور منظور گشت ورق منشور ملحوظ
گردید مضامین و معانی رحمانی بود و کلمات و سطور دلیل حظ موفور
زیرا آئینهٔ الطاف ملکوت ابهی بود و دلیل بر ایمان و ایقان و جانفشانی
در سبیل یزدان آن محفل روحانی رحمانی است و آن انجمن نورانی سبحانی
لهذا امید من چنان است که موفق بتشکیل انجمنی در درس تبلیغ گردد
تا نوجوانان بهائیان بعزمی ثابت و نیتی خالص بتحصیل پردازند و اطلاع
بر حجج و براهین الهی جویند تحصیل اسرار کتب مقدسه کنند و آیاتیکه
در تبلیغ مدد باشد حفظ نمایند و همچنین احادیث مأثوره و دلائل
عقلیه و نفوذ کلمهٔ جمال مبارک و اینکه در سجن اعظم انتشار امر خویش
فرمودند فی الحقیقه در زیر زنجیر علم امر مبین مرتفع گردید و جمیع ملوک
و ملل مقاومت نتوانستند و در اسجن اعظم بنهایت عظمت و سلطنت
حرکت میفرمودند و خطابات شدیده در زندان بملوک شرق و غرب
میفرمودند حتی بپادشاه عثمانی و اینکه تعالیم مبارک در نزد کل

فلاسفه وعقلائی عالم مقبول ومألوف ابدًا معترضی ندارد حتّی ویلسن
دوازده از تعالیم مبارک را دو قضیه افزود واساس صلح عمومی گرد و
امثال ذلک بتقریر وتحریر نیاید وباید شب وروز بکوشید بنهایت
شوق وذوق ومن کفیلم که در اندک زمانی ترقیات فوق العاده نمائید
وجناب عندلیب از معلمین این محفل باشند اما مسئلهٔ امر الله بواناة
در الواح مطبوعهٔ در بمبئی مفصّل مذکور مراجعت بآن نمائید این
لازم است که آن آیات صریحه را در آن الواح استخراج نمائید حقیقت
وضوح یابد این نفوس مانند کف دریا هستند بقائی ندارند
چنانچه در قرآن میفرماید وانزلنا من السّماء ماء فسالت اودیة بقدرها
فاحتمل السّیل زبدًا رابیًا وممّا یوقدون علیه فی النّار ابتغاء حلیة زبد مثله فاما الزّبد
فیذهب جفاء واما ما ینفع النّاس فیمکث فی الارض عجیب است که در
چنین تابش وحرارت شمس حقیقت چنین ظلماتی ظهور می یابد که نوهوسکی
بچنین اوهام وهوسهائی می افتد عبد البهاء جمیع ابواب را مسدود نمود
دخنه نگذاشت که نفسی نفس بتواند بکشد بقسمی بحوبیت وفنا وعبودیت

استان مقدس قیام نمود که شبه ونظیر ندارد حتی حیا مینماید که خود را
غصن ذکر نماید اسمش عبد البهاء واسم اشارهٔ ع ع دیگر چگونه نفوس
مبتذله ادّعای وجود مینمایند سبحان الله نفوسیکه سواد ندارند
باوجود رکاکت عبارت املاء وانشاء غلط نظیر جواد قزوینی که کلمهٔ
درود را گمان کرده است عربی است ندانسته که فارسی است بخط خود
نوشته است والدّرود علی مظاهر امرالله وهمچنین در کتاب هر قوش
بخط خود چه غلط های فاحش چه املاهای غلط وچه انشاء واین
شخص فرمایش نموده است که جمعیتی تشکیل شود واوازاعضای
جمعیت باشد وعبد البهارا محاکمه نمایند وانچه حکم صادر شود
مجری گردد باری اعتنائی باین نفوس نیست عنقریب بکلّی محو وفانی
خواهند گشت چون کسی نوهوسی کند نصّ الواح مطبوعه در
بمبئی درجوف است وعلیکم البهاء الأبهی

١٤ محرم ١٣٣٨

عبد البهاء عبّاس

Provided by the Afnan Library

هوالله

نجل سعید جناب اقا علی اکبر زائر علیه بهآء الله الأبهی

خط مبارک

هوالله

٨٤١

ربّ ومقصودی ومعبودی هذا رقیقک وابن رقیقک قد هدیته الی معین رحمانیتک وینبوع عرفانک فی بدایة نشئته واوان نعومة اظفاره ای ربّ سقیته کأس التوحید واسکرته من رحیق التجرید وطیّرت ورقاء قلبه فی هوآء محبّتک یاربّ المجید فاحفظه فی ظلّ جناح احدیّتک وصنه فی حصن حفظک وحراستک انّک انت المقتدر القدیر الحفیظ

ع ع

هوالله

٨٤٢

جدّه جناب علی اکبر لاری علیه بهآء الله الأبهی

خط مبارک

هوالله

ای تشنهٔ پرعطش احرام کعبهٔ مقصود بربند وقصد حلّ وحرم محبوب نما آهنگ کوی دوست نما وقصد دیار وادی مقدس کن

تا در بقعهٔ مبارکه وادی ایمن مشاهدهٔ ایات کبری نمائی

ع ع

هوالابهی

٨٤٤

بمبئی جناب آقا علی اکبر علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی

ای متمسک بعروهٔ وثقی در این جهان پر بو و رنگ در زنگستان و آهنگ ملأ تقدیس کن و انیس و جلیس سکان ملکوت ابهی شو چه که گشایش و آسایش این عالم ترابی ظلمانی همه تنگی و الایش است و خوشی و دلکشی جمیع شئونش حسرت و مشقت در جهان آفرینش اگر شخص بینا در بئر ظلما افتد دلیل بر کوریست و اگر انسان عاقل خود را در ورطهٔ هوی افکند برهان نادانی و جنون است پس ما جمیع خوشتر آن است که پری برگشائیم و از اسفل پرخطر پرواز نمائیم و بجهانی در آئیم که مقدس از این مخاطرات است تا در آن فضای جانفزای حضرت حی قدیر بیاسائیم

ع ع

هوالأبهی

جهوم جناب آقا علی اکبر علیه بهآء الله الابهی

٨٤٤ هوالأبهی

خط مبارک

ای علی خاضع خاشع الیوم عزت ابدیه عالم انسانی در صفت وسمت کبریائی نه ازاین جهت علی خاضع خطاب نمودم زیرا بزرگواری من و تو وشرف ومنزلت کل در عبودیت واصغری آستان مبارک است بنود احدیتش قسم که عبودیتش سرودی دوجهان است وبندگیش آزادگی ازکون و مکان بلکه سلطنت ابدیه است وکلاه داری وآئین سروری ملکوت ابهی باری باین عبودیت قیام نما وکلاه راکج بنه وقدرا بفزا واکلیل جلیل مرصع ملأاعلی را بسرنه والبهآء علیک ع ع

هوالله

٨٤٥

جناب زائر آقا علی اکبر علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نماید

هوالله

خط مبارک

ای طائف مطاف ملأاعلی دست نیاز ببارگاه خداوند بلندکن ومناجات

نما کدای بی مانند پرستش وستایش ترا شایان وسزاوار که
مشتی خاک را پرودش دادی وبرنیزش نیسان عنایت چون لؤلؤ للآء
در آغوش صدف رحمت تربیت فرمودی وبرشد وبلوغ رسانیدی
وسمع وبصر بخشیدی وبشاهراه هدایت کبری دلالت فرمودی
ودر ظلّ سدرهٔ منتهی مأوی دادی وبرعهد ومیثاق الله ثابت
وراسخ داشتی وبطواف مطاف ملأ اعلی فائز فرمودی جمیع این
الطاف را من دون استحقاق شایان ورایگان نمودی ای یزدان
مهربان حال از سهام اشارات حفظ نما واز جنود شبهات صیانت
فرما از تندباد امتحان وقایه کن واز طوفان افتتان حمایه فرما چه که
حقیقت وجود بی عون وعنایتت ظلّ مفقود گردد وروح عظیم
بی لطف عمیمت تراب سقیم شود رحمت نما موهبت بخش صیانت
کن انّک انت الحافظ
الکریم

Provided by the Afnan Library

هوالله

ش جناب میرزا مسیح الموسوی علیه بهآء الله الابهی

٨٤٦

هوالله

خطاب و مهموماً

قد اطلعت بمضمون الخطاب وحزنت علی ما اصابك من شدید العقاب
والیم العذاب من اهل الکتاب من دون بینة وبرهان وما انزل الله
بها من سلطان هذا شأن اهل الحجاب وغایة منیة اهل الارتیاب
وهذه سنة الهمزة اللمزة من الخذلة فی القرون الاولی کانوا یفوقون
سهام الظنون ویصوبون نصال الطعن المشئوم الی کل صدر مشروح
بمعرفة الله ومشتعل بنار محبة الله فلا تعجب من اعتساف الاخلاف
فانهم اتبعوا خطوات الاسلاف وسیرثی لك ویرق اهل الانصاف
ویصلین علیك الملأ الاعلی وثبنین علیك اهل ملکوت الابهی صلوة
وثناء تنسی بهما اضطهاد البلهاء واذاء الجهلاء وسهام الزنماء
وسنان السفهاء تذکرما وقع فی القرون الاولین حتی یتضمد جرحك
من ظلم الاخرین ولا تعجب اذا کانت الذئاب کواسر والوحوش جوارح

Provided by the Afnan Library

وشجرة الزقوم مريرة الطعوم لو اطلعت بما اصاب عبد البهاء من شديد
العذاب واليم العقاب من اولى البغضاء وذوى الجفاء لنسيت البلاء
وعفوت السفهاء وسلوت من كل باساء وضراء لان البلاء احاط به
احاطة المحيط على المركز الوسيط وهجمت المصائب عليه هجوم الرياح
على المصباح فوعزة ربى لا اعلم اذكراتى بلائى اذكر اضطهاد ملل
الآفاق من شرقها وغربها ووالله لا يطاق اما اشكو من هجوم عصبة
الشقاق ولا يقاس بهجومها على الاطلاق اما نوح من سهام المفتريات
المصوبة من اهل النفاق وقد التفت الساق بالساق اما ابكى من سنان
الشبهات الجارحة لكبدى فى كل عشى واشراق فاه آه من ظلم الذين
نقضوا الميثاق لانهما نسونى كل اضطهاد وجروح وقروح من سهام
وسنان اذا اشكر ربك على عذاب حمة العقارب اللداغة لكل ذى قلب
سليم واحذر من حسد القريب وحقد الرقيب لانه ثعبان عجيب وانشاء الله تاذن لك
بالحضور عند سنوح الوقت المرهون حتى يكون اللقاء سلوة لقلبك المهموم
وراحة لروحك المحزون وعليك التحية والثناء

هوالأبهی

ص جناب مشهدی یوسف بیک ملاحظه فرمایند

هوالأبهی

٨٤٧

ای سرمست جام الهی در این ساعت که جنود نفحات قدس وافواج جذبات
از جمیع جهات در هجوم است وسطوت شهاب ثاقب کلّ اهل وساوس را
در طرد ودجوم انوار ملکوت در سطوع واسرار جبروت در بروز
وظهور بحر الطاف مواج است وشاهد انجمن سراج وهّاج این
عبد قلم را واسطهٔ بیان مراتب حبّ جمال قدم نمود والفاظ را ترجمان
معانی کرده که شاید آیتی از مصحف انجذاب که در هیکل فؤاد مطوی است
بر صفحه وقرطاس بنگارد هیهات هیهات کیف یکون ذلک ولو
کان البحار مدادًا والاشجار اقلامًا وصفحات الآفاق الواحًا والبهاء
علیک وعلی کلّ ثابت راسخ علی عهد الله وميثاقه

العظیم

شیراز جناب عطاء الله خان علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

٨٤٨

ای سلیل آن شخص جلیل پدر از افق محبت الله بدر انور بود و در گلشن معرفت الله ورد معطر الحمد لله پسر نیز براه پدر رهبر گشت وجنود اوهام را صفدد شد این دلیل جلیل است که شمع آن نفس نفیس را روشن خواهد نمود وفضای دل وجان را بفیض الهی رشک گلزار وچمن خواهد فرمود تا پدر مهر پرور در جهان ابدی بنوازنیت پسر مفتخر گردد وطوبی لک یا ابنی العزیز من هذا الفضل العظیم فرماید وعلیک البهاء الأبهی ع ع

خط کاتب مهر مبارک

شیراز بواسطهٔ بشیر الهی آقا میرزا عطاء پسر آقا میرزا سید علی علیه بهاء الله

٨٤٩

هو الله

اللهم یا الهی هذا عبد منتسب الی عبدک الذی اخترته لحبک واجتبیته لعرفانک وجعلته آیة حبک ودایة محبتک ونورت وجهه بنور

خط کاتب مهر مبارک

الایقان واوقدت فی فؤاده سراج الایمان وسطع علی الانحاء و
الارجاء ثم رفعته الیک واجرته فی جوار رحمتک الکبریٰ وسقیته
من کأس العطاء وغفرت له الخطاء ونورت جبینه بالموهبة الکبریٰ
انک انت الغفور الکریم الرحمن الرحیم ای رب هذا ابنه البدیع وسرّه
الرفیع ایده بشدید القویٰ واجعله ایة الهدیٰ وآیة التقویٰ حتیٰ
یذکرک بین الوریٰ ویقوم علی خدمة امرک بحولک وقوتک التی نافذة فی
حقائق الاشیاء ای رب اشرح صدره بنفحات قدسک وانعش قلبه
بنسائم ریاض احدیتک ونوّر بصره بمشاهدة آیاتک الکبریٰ الدائمة
الشائقة فی کل انحاء وارجاء انک انت المقتدر العزیز الوهاب

ع ع

٨٥٠ شیراز امة الله المقربة صبیة من ادرک لقاء ربه عطیه خانم
علیها بهاء الله الأبهیٰ

هو الله

ای ورقهٔ رحمانیه بدد بزرگوار سراج انور بود ومقرب درگاه

خط کاتب دهم مبارک

پروردگار بخدمت قائم بود و در عبودیت دائم غلام حسین بود
و شهیر خافقین جمال مبارک از او راضی و مظهر تحسین ملأ اعلی تو
برگذار او هستی و یادگار او لهذا از خدا خواهم که مانند پدر
طیب و طاهر شوی جانفشان جمال مبارک گردی و آنچه پدر موفق
بود تو نیز مؤید شوی و علیک البهاء الأبهی ع ع

هو الله

ش جناب علی محمد علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هو الله

٨٥١

ای ناظر بمنظر انور هر نفسی را در عالم وجود توجهی و مقصودی
و محبوب و معشوقی یکی را عشق جاه و یکی را شوق بجمالی دوشنتر از ماه
یکی را تعلق نام بمال و دیگری را توسل بذیل ذوالجلال پس چون تو در
آستان حضرت دوست انتساب جستی از شرک ماسوی بیزار شو و
ببارگاه توحید پناه بر هر فکر و ذکری را فراموش کن و از جام لبریز ذکر
الهی مست و مدهوش شو تا در حقیقت وحدت کلیه استقرار یابی والبهاء علیک ع ع

هوالأبهی

٨٥٢

ای منادی باسم الله حمد کن خدا را که بنشر نفحات الله مشغول شدی و
باعلای کلمة الله موفق گشتی الیوم اگر نفسی براین امر اهم قیام نماید
جمیع قوای عالم وجود براعانت وتأیید او برخیزند وجنود غیب بتجنود
برنصرت او نازل گردد قطره حکم بحر پیدا کند وذره مثابت ومهابت
طود اعظم یابد پشهٔ ضعیف عقاب عظیم گردد وطیر نحیف نسر
طائر جلیل شود صفحهٔ حقیره کتاب مبین گردد ومرغ صغیر طائر
قدسی علیین شود مهبط اسرار شود ومطلع انوار مشرق آثار
گردد وسرور ابرار پس تا توانی اسب در این میدان بتاز ودر این راه
بشتاب تا تأیید ملکوت ابهی بینی وقوت روح القدس مشاهده کنی

خط مبارک

ع ع

٨٥٣

ش ابوی جناب عبدالحسین علیه بهاء الله الأبهی

هوالأبهی

ای ناظر الی الله در این ایام که اهل عالم بحجبات اسم اعظم محتجب وبشئون

خط مبارک

Provided by the Afnan Library

غفلت مشغول و از حقیقت حکمت خلقت آدم محروم این بینوایان در ظلّ
قدیم بحظّ او فرقائز و بنصیب اکبر و اصل بر کرسی موهبت جالس و بردقائق
عنایت مستقر حمدًا له ثم حمدًا له علی هذا الفضل العظیم والجود المبین
و نرید ان نمنّ علی الّذین استضعفوا فی الارض و نجعلهم ائمّة و نجعلهم
الوارثین ع ع

ش ورقهٔ زکیّه والدهٔ جناب عبدالحسین علیها بهآء الله

هوالأبهی ٨٥٤

ای امة الله الیوم اماء الرحمن اگرچه بظاهر در انظار غافلین و
مستکبرین صغیر دیده میشوند قسم باسم اعظم در ملکوت علّیین
عظیم و بزرگوارند قدر و منزلتشان عند الله بلند است اگر بدانی
که در درگاه احدیّت چه قدر پر قدری از شدّت سرور قالب تهی کنی
و بملکوت عزّت پرواز
نمائی

ع ع

شیراز بواسطهٔ جناب آقا محمّد حسن بلّوری جناب میرزا
عطآء الله خان سلیل جلیل میرزا سیّد علیخان المتعاوج الی ملکوت الرّحمن

هوالله

٨٥٧

اللّهمّ یا ربّ الاعلی انّ هذا الفتی سلیل عبدک المتصاعد الی ملکوتک
الأبهی وبّ انّه تذکّر من ذلک الصفّی الوفی المتعاوج الی اوج العلی
الّذی خدم عتبتک قدسک آیام الحیوة وانجذب بنفحات انسک خائضًا
فی بحر الآیات البیّنات واحیی ذکرک بین فئة خائضة فی غمار المهمّات
واعلی کلمتک بتایید من عندک فی تلک الجهات حتّی اختصصته بالفیوضات
وانزلت علیه کلمات تامّات وخاطبته بالواح شتّی فی یوم ظهورک من
افق الانوار وحین طلوعک من مطلع الاسرار واوان تجلّیک علی البصائر
والابصار ربّ وبّ اجعل نجله الجمیل منشعبًا من عنصره الرّوحانی
وطینته الرّحمانی وخلقه السّبحانی حتّی یقوم کابیه النّورانی علی خدمتک بین
المعشر الانسانی ویحیی ذکره ویتمّ نوره ویأنق ریاضه ویدفق حیاضه
ویوقد سراجه ویضیئ زجاجه انّک انت المقتدر الکریم الوهّاب

خط کاتب دهم مبارک

وانّك انت العزيز العظيم الرّحيم التّواب ای یادگار آن مقرّب جمال ابهی ع ع
پدر پاك گهر سراج انور بود ومسك اذفر وشجری در ریاض ملكوت
پرمیوه وثمر مدّت حیات سبیل هدیٰ پیمود وبعبودیّت جمال ابهیٰ اشتغال
میفرمود وجانفشانی مینمود وخدمت بعالم انسانی میكرد بجمیع یاران
مهربانی مینمود وخدمت شایانی میفرمود لحظات عین عنایت شامل بود
ومواهب حضرت احدیّت كامل تو نیز پی او گیر پیروی نما وگفتگوی او بفرما
تا سبب سرور او در ملكوت اعلیٰ گردی وباعث شادمانی ومباهات
در ملأ اعلیٰ جمیع یاران را تحیّت مشتاقانه از این عبد برسان وعلیك
البهاء الأبهیٰ ع ع

هوالله

٨٥٤

ش — جناب آقا محمّد حسن علیه بهاء الله الابهیٰ ملاحظه نمایند

هوالابهیٰ

ای دوست جناب حاجی مشقّت سفر دریا وبادیه پیمائی صحرا وصعود و
نزول كوهها را تحمّل نمود وشوقاً للبقعة المباركه بشتافتند وبتاختند

تا آنکه جبین بآستان نور مبین بسودند وچشم بمشاهدهٔ آیات کبری
روشن نمودند ودل بالطاف بهی الابهی چون گلزار ـ چمن فضل عظیم
یافتند وفوز مبین ذلک من فضل الله یؤتیه من یشآء والله ذوفضل
عظیم ودر روضهٔ مبارکه تربت طاهره بیاد دوستان الهی بودند والبهآء
علیک وعلی کل ثابت علی العهد والمیثاق ع ع

هوالله

شیراز جناب آقا محمد حسن خیّاط علیه بهآء الله الأبهی

هوالله

٨٨٧

ای ثابت بر پیمان ازصعود ورقهٔ موقنه بجوار رحمت کبری محزون ومتأثر
مباش ودلخون ومتحسر مگرد هرچند فرقت مورث حرقت است ودوری
علت مهجوری ولی انشآء الله این فرقت موقت بوصلت ابدیت منتهی گردد
واین هجران بملاقات سرمدی مبدّل شود مدتی است که در این جهانی
چه سروری وچه شادمانی مشاهده فرمودی وچه راحت جانی یافتی وچه
مسرت وجدانی دیدی که ازصعود ان ورقهٔ موقنهٔ غمگینی الحمدلله آن کنیز خدا

خط کاتب وممهر مبارک

دردرگاه احدیت عزیز بود وبافرهنك وتمیز ازعالم خاك بساحت پاك
شتافت وازجهان ظلمانی بعالم رحمانی رفت الهی الهی هذه امتك المؤمنة
بجمالك الناظرة الی ملکوتك الموقنة بآیاتك المستبشرة بالطافك القانتة
لك المنجذبة بنفحاتك قد صعدت الی مقعد صدقك ونزل رحمانیتك رب
اکرم مثواها وحسن مأواها ویسر مُناها حتی ینشرح صدرها بعفوها
انك انت الرحمن وانك انت المنان وانك انت العفو الجزیل الغفران

ع ع

هوالله

ش جناب اقا محمدحسن خیاط علیه بهاء الله الابهی

هوالأبهی

٨٥٨

یامن استشرق من کوکب المیثاق ابشر بفضل مولاك الذی اختارك لظهور
حبه واصطفاك لتنطق بثنائه وتحدث بنعمته وتبشر الناس بموهبته و
تهدیهم الی معین رحمته وتطیرهم فی سماء محبته وترویهم من مناهل
معرفته وتسقیهم من موارد عنایته لتکن آیة جوده وبرهان شهوده

ليشيع ويذيع في الخافقين مفاخرك ويعلو وليسمو على ممر الاعصار مآثرك
فانك انت قاسع بكل قواك لتظهر تلك المواهب في حيز الشهود وتتبين
عند كل من توجه الى الرب الودود وليشكرك على حصولك على هذا الرفد المرفود

والبهآء عليك ع ع

هو الله

جناب آقا اسد الله وجناب آقا علي اكبر را تكبيرا ابلغ ابهى ابلاغ فرمائيد
از عنايات خاصهٔ حضرت احديت اميد است كه چون دو كوكب منير از افق
محبت الله مشرق ولائح باشند ع ع

هو الله

امة الله ضلع آقا محمد حسن عليها بهآء الله الابهى ملاحظه نمايند

هو الله

٨٥٩ اى امة الله كنيز جمال قدم را علامت ونشان وحجت وبرهان نبوت ورسوخ
بر عهد وپيمان است هر ورقهٔ كه سرش باين افسر مزين تاجدار است
وملكه جهان پرانوار پس اگر خواهى كه كنيز پر تميز باشى قدم را ثابت

وقلب واراسخ ومقامرا باذخ ومکانرا ذروهٔ طود شامخ نماع ع
شیراز بواسطهٔ افنان سدرهٔ مبارکه آقا سیّد حسین
جناب محمّد حسین ابن آقا محمّد حسن خیّاط علیه بهآء الله الابهی

هوالله

٨٤٠

ای سلیل ان پدر جلیل نامه رسید ومضمون سبب فرح جدید گردید
محبّت حقیقی وانجذاب صمیمی چون باشیر در بدن گردد باجان برابر شود
البتّه مکمّل گردد ومبدء ومنتهی فیضی از ملکوت ابهی شود امیدوارم
که چنین باشی بنفحات قدس انس یابی وبفکر وذکر دلبر آفاق شعلهٔ اشتیاق
زنی هردم جانی تازه یابی ودر هر نَفَس فتوحی بی اندازه جوئی دو ورقهٔ
مبتهله کنیزان عزیز الٰهی اخوات را تحیّت ابدع ابهی ابلاغ دارید وعلیکم البهآء
الابهی ع ع

خط کاتب مهر مبارک

هوالله

شیراز جناب آقا محمّد حسن خیّاط ابوی شان جناب ابوالقاسم جناب علی آقا
جناب محمّد حسین امة الله طلعت امة الله خانم ماه علیهم بهآء الله الأبهی

Provided by the Afnan Library

هوالله

خطاب مبارک

ای بندگان آستان الهی حضرت اعلی روحی له الفدا و [illegible] قدم و اسم اعظم
فدیته بروحی وقلبی وفؤادی در هر دمی سینهٔ چون آئینه را هدف صد هزار
تیر بلا و ناوک جفا فرمودند تا در بین جمیع امم و ملل الفت و محبت و اتحاد
حاصل گردد بیگانگی تبدیل شود و اختلاف بائتلاف کثرت بوحدت
منقلب گردد و نفرت بمحبت و مودت جسمانی برهان روحانی شود و
ظاهر عنوان باطن حال ملاحظه نمائید که قضیه برعکس نتیجه بخشیده
و موضوع و مجهول از میان رفته نفوسیکه از پیش وقوع تنافر در میانشان
ممتنع و محال بود زیرا مناسبت از جمیع جهات مقطوع لهذا وقوع اغراد
غیر مأمول حال چون بسبب ایمان معاشرت و معارفه حاصل بایکدیگر
در نهایت ضدیت و بیگانگی ای خداوند بی همتا این چه ضد و بلا بود
که از برای این عبد مهیا گردید الان جمیع عالم در نهایت عداوت با عبد البهاء
و از هر سمت در هجوم ند دول از طرفی امم از طرفی علماء فرقان از جهتی
و حزب یحیی از هر سمتی و ناقضین از جمیع جهات در فتنه و فساد و تیر

جفا از هرسو پران وجسد در نهایت ضعف وارض مقصد و مضطرب
وفریاد هریک احبا از هرجا بلند وتکالیف هریک کمرشکن وبندگان
ثابت نیز بایکدیگر در نهایت نزاع وجدال این چه بلائی است واین چه
مصیبت وابتلائی رب ارفع الیک عبدک المستغرق فی بحور الرزایا انک
انت الکریم الرحیم الرؤف الرحمان ع ع

هوالابهی

مسجد بردی جناب مشهدی حیدر علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی

٨٦٣

ای ناظر بملکوت ابهی در این کور اعظم که آفتاب حقیقت مشارق ومغارب را
روشن ومنور نموده پرتو عنایتش بر سر ضعفاء وفقرا افتاده وایشانرا
بعنایت وموهبت عزت قدیمه سرفراز فرموده تا قدرت محیطه اش
در قطب عالم چون ظهور نیر اعظم مشهود وواضح گردد پس توجه
بملکوت ابهی جبروت غیب الهی نما واین مناجات کن یزدان مهربانا
ستایش ترا ونیایش ترا که مرغان بال شکسته را پر وبال عنایت فرمودی

خط مبارک

تا باوج عزت ابدیه پرواز نمایند و پشهٔ ضعیف را قوهٔ عقاب بخشیدی
تا صید طیور معانی نماید بی نوایانرا پرنوا فرمودی و فقرا بکنز ثروت
وغنا هدایت کردی حمد تو استایش ترا نیایش ترا سزاوار است والبهآء

علیک عبدالبهآء ع

شیراز بواسطهٔ جناب آقا محمد حسن علیه بهآء الله الابهی
جناب میرزا حبیب الله دواساز علیه بهآء الله الابهی

هوالله

٨٩٤

ای مفتون عهد و پیمان خدمات درعتبهٔ علیا مقبول درگاه کبریا
فی الحقیقه ثابت و راسخی و در آستان جمال قدیم مقیم و مستقیم در شیراز
پرنغمه و آوازی و بنشر نفحات الله پردازی این همت برهان علویت
فطرت است و این خدمت سبب قربیت درگاه احدیت از خدا خواهم
که روز بروز تایید بیفزاید و توفیق رخ بنماید و لیس ذلک علی الله بعزیز
جمیع یارانرا تحیت مشتاقانه برسان وعلیک البهآء الابهی

٢٤ جمادی الثانی ١٣٣٧ عبدالبهآء عباس

خط کاتب و امضاء مبارک

شیراز بواسطهٔ میرزا ابوالحسن نیریزی

امة الله المقربة والدهٔ میرزا حبیب الله قرینهٔ آقا اسدالله زرقانی

علیها بهآء الله الابهی

هوالله

٨٦٤

ای ورقهٔ مبتهله قرین محترم در سبیل اسم اعظم فدائی بود خدائی بود

شیدائی بود سودائی بود لهذا مظهر عفو و غفران رحمانی گردید

انشآء الله نجل سعید او میرزا حبیب نیز پی او گیرد و بخلق و خوی او

باخلق محشور شود وآن امة الله مظهر الطاف موفور گردد و

علیک البهآء الابهی ٢٥ ربیع الاول ١٣٣٨ عبدالبهآء عباس

خط مبارک امضاء مبارک

ش جناب آقا محمد حسن خیاط علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی

٨٦٥

ای مشتعل بنار محبت الله در این بساط ذکرت مذکور ونامت موجود

وبادت محترم در شب و روز بکوش که بخدمتی موفق گردی که در افق اعلی

ذکرت بلند و در رفیق ابهی نامت ارجمند شود الیوم هر نفسی قیام

خط مبارک

Provided by the Afnan Library

براعلای کلمة الله نماید وثابت برعهد وپیمان ماند سپاه آسمانی تأیید
نماید ولشکر مظفر ملکوت ربانی نصرت کند انوار از مطلع اسرار تابد
ونفحات ازهار از گلشن ابرار بوزد ندای تحریص وتشویق از افق عزت
بگوش جان استماع گردد وصلای تحسین از سماء عنایت بآذان رسد
طوبی لمن سعی لاعلاء کلمة الله ع ع آنچه ارسال نمودید رسید
ش جناب آقا محمد حسن خیاط علیه بهاء الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی

٨٦٩

ای متوجه بجمال متان اگر از الطاف بی پایان یزدان که شامل حال دوستان
وعاشقان رحمانست واقف شوی چون گل صد برگ شگفته وخندان
گردی وآشفتهٔ روی جانان شوی از بشارت این عنایت پرواز کنی و
وبا آزادگان همراز شوی وبشکر حضرت متان دمساز گردی که درچنین
دریای بی پایان مستغرق ودرچنین فردوس اعظم مخلدی از چشمهٔ رحمت
کبری سیراب شوی وازشجرهٔ وفا اثمار موهبت عظمی چینی روح القدس
نفحهٔ تأیید میدمد وروح الامین چون لطائف نسیم میوزد جنود

ملأ اعلی و افواج ملائکهٔ ملکوت ابهی چون امواج بحار میرسد پس
ای دوستان داستان کمر همت در بخدمت امر الله و اعلاء کلمة الله
ببندید تا مظهر این الطاف شوید و مطلع این اسعاف والروح و
البهاء علیکم یا احبآء الله و اولیآئه ع ع

ش جناب محمد ح س خ ی ا علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی

٨٦٧

ای موقن بایات الله همچنانکه خیاط قماش و اثواب حریر و صوف
اول ملاحظهٔ هیکل و قامت نماید و لباس را بحسب اندام برش و تفصیل کند
بهمچنین نفوسیکه خلعت دانش و هوش بخشند و لباس هدایت دوزند
ملاحظهٔ استعداد و قابلیت و لیاقت کنند و بحسب آن لباس تربیت و
قمیص هدایت ترتیب دهند و بر هیکل طلب و حقیقت نفوس مقبله و
مستعده پوشند چون تو خیاط ثوب دخانی گردی و در زی پیراهن
موهبت ربانی شوی هر قمیصی که ترتیب دهی و هر ردائی که بدوزی
بر هیاکل وجود مناسب آید و نفوس مهتدین بآن خلعت کامله قامت

اندامشان مزین گردد والبهآء علیک وعلی کل مستقیم علی امر الله

عبدالبها ع

هوالابهی

٨٦٨

جناب مشهدی ابوالقاسم ابوی از حق میجوئیم کرا یشانرا در جمیع احیان بنفحهٔ

عنایتش زنده وتازه بدارد

هوالابهی

ورقه خیرالنسآء بعنایت الهیه مطمئن باشند وبشکرانه الطاف حق متذکر گردند

که در ایام الله محشور گشتند وبابن فوز اعظم فائز شدند بشری لها وحسن مآب

هوالابهی

جناب علی آقا را از قبل این عبد بذکر الله البهی الابهی متذکر دارند الا انّ

بذکر الله تطمئن القلوب اذن شرفیابی بزیارت روضهٔ مطهره را دارند والبهآء علیک

هوالابهی

جناب حاجی رجبعلی بنار محبت الله مشتعل وبنور معرفت الله در انجمن دوستان

منور باشند

خط مبارک

هوالابهی

جناب حاجی عبدالله در جمیع احیان چون قلزم عرفان در موج و هیجان باشند

هوالابهی

جناب آقا محمد حسین بنفحهٔ محبت الله مشامرا معطر و بذکر الله قلبرا منور میفرمایند

هوالابهی

جناب میرزا عباس در کل اوقات در قلوب این مشتاقان مذکورند و در محفل دوستان مشهور

هوالابهی

جناب میرزا محمد را تکبیر ابدع ابهی مذکر و بذکر جمال الله مکبر یم

هوالابهی

جناب منوچهر از فضل حق امیدواریم که در انجمن عارفان چهرهٔ افروزند

هوالابهی

جناب هرمز امیدواریم که در بستان الهی چون هرمز معانی بتدریس حقائق مشغول شوند

Provided by the Afnan Library

هوالابهی

جناب شاپور از فضل وعنایت پروردگار مهربان میطلبیم که چون شاپور

مستولی بر ممالک عرفان باشند

هوالأبهی

جناب رستم باید بفضل خدا تهمتن میدان ورستم میدان باشند

هوالابهی

جناب حاجی محمد ابرهیم امید بعنایت رب احدیت داشته باشد تأیید میرسد

هوالابهی

جناب مشهدی علی اکبر ناظر بملکوت ابهی باشند که تا دانگ مشام را معطر نمایند

هوالابهی

جناب ابوالقاسم کرمانی را تکبیر ابدع ابهی تبلیغ فرمائید اذن زیارت

روضهٔ مطهره دارند

هوالابهی

جناب ف ت از فضل حق میجوئیم که ایشانرا موفق باعلاء کلمهٔ الهیه بین بریه فرماید

٤٨٤
٢٣٨١

هوالابهی

جناب مشهدی حیدر از فضل الهی باید امیدوار باشند که تأیید او
وتوفیق توفیق اوست

هوالابهی

جناب حاجی محمدرضا باید بعنایت الهیه مسرور وبفضل حق مطمئن وبجود
سلطان وجود مشغول باشند

هوالابهی

جناب حاجی حسینعلی دعا مینمائیم که حق ایشانرا بنوعی تأیید فرماید که کل
نفوس مهتز ومتحرک شوند

٩

٩٦٩
شیراز بواسطهٔ حضرت بشیر الهی جناب استاد محمد بنا علیه بهاء الله الابهی

هوالله

ای بندهٔ مقبل الی الله حمد کن خدارا که در درگاه الهی مقرب ومحفوظ شدی
ومعزز ومنظور گشتی حامل بودی محمول شدی قابل بودی مقبول گشتی پرتو

خطاب بمحمد بنا معمار

هدایت کبری دو جبین مبین روشن و منیر گردید از خدا خواهم که تو را سبب گردانده
چشم دیگران را نیز روشن فرمائی زیرا اعظم موهبت قیام بر هدایت است
و نجات اصحاب غفلت همتی کن شاید مورد چنین تائیدی گردی و مستحق چنین
نجیدی شوی و علیک التحیة والثناء ع ع

٩

شیراز بواسطهٔ حضرت بشیر الهی جناب استاد محمد بنا علیه بهاء الله الابهی

هو الله

٨٧.

ای ثابت بر پیمان نامهات دو دفعه چون بهشت برین وصول یافت مضمون
دلنشین بود سرتا پا تضرع و ابتهال و انجذاب بملکوت جلال بود وقت ندارم
اندکی مینگارم جناب استاد محمد حسن بنا را از طرف من نهایت مهربانی بنما
در حق او عنایت موفور طلبم والطاف رب غفور جویم جناب شمشاد را
از درگاه احدیت امداد خواهم و سرور جان و فؤاد طلبم و

علیکم البهاء الابهی

ع ع

خطّ کاتب مهر و امضاء مبارک

شیراز اعضای محفل تشویق علیهم بهآء الله الابهی

هوالله

٨٧١

الهی الهی هؤلآء عبادٌ اخلصوا وجوههم لوجهك الکریم وسلکوا فی الصراط المستقیم وتمنوا النعیم المقیم وقاموا بالتشویق لاحبآئك المستقیم علی خدمة امرك واعلآء کلمتك ونشر نفحاتك فی ذلك الاقلیم حتی ینهض الکل نهضة واحدة الی نشر تعالیمك بین الطالبین ربّ اجعل هذا الجمع رکنًا شدیدًا ورهطًا رشیدًا وبنیانًا مشیدًا فی موطن جمالك الاعلی و مطلع اشراق نورك الساطع علی من فی الارض والسمآء وانصرهم بجنود من الملئین وجیوش من الملآئکة المقربین انك انت الکریم انك انت العظیم انك انت الرحمن الرحیم عبدالبهآء عباس

٩ رمضان ١٣٣٩ حیفا

هوالابهی

ش جناب الحاج حسینعلی علیه بهآء الله الابهی

ملاحظه نمایند.

Provided by the Afnan Library

هوالابهی

٨٧٣
ای ناظر بملکوت ابهی آفتاب حقیقت هرچند از افق عالم ببهجات جلال مخفی و
مستور گردید لکن در افق اعلی طالع ولائح است و در ملکوت ابهی مشرق و
ساطع فیضش عظیم است و اشراقش شدید افقش مبین است و مطلعش اعلی
علیین شهابش ثاقب است و کلمه اش نافذ آثارش باهر است و قوه اش قاهر
آیاتش لامع است و رایاتش مرتفع عهدش قویم است و میثاقش وثیق
شمعش پرنور است و لمعه اش جلوه طور پس ای احبای الهی بکوشید که وقت
ظهور شئون رحمانی است و هنگام نشر نفحات الهی افسرده ننشینید
و پژمرده نمانید جذوه پرشعله باشید و حدیقه پرنفحه بعد از صعود
جمال معبود خاک برسر وجود یکه دقیقه ئی راحت جوید و در بستر راحت بیاساید
ع ع
جناب رفیع بدیع را بابدع اذکار ذاکریم والبهاء علیه

هوالابهی

ش جناب الحاج محمد رضا علیه بهاء الله الابهی
ملاحظه نمایند

خط مبارک

هوالابهی

ای منجذب فیوضات ملکوت در این عرصه مشهود بموهبت رب ودود ٨٧٤

خوشنود باش که خاک را زدپاک نماید وظلمتکدهٔ دل را نورا فلاک کند سنک

سیاه را لعل بدخشان نماید وصخرهٔ صما را یاقوت رمان کند پشهٔ ضعیف را

صولت عقاب بخشد وذرهٔ حقیر را روشنی آفتاب قطرهٔ فانی را موج بحر معانی

بخشد وشاخ خشک را طراوت حدیقهٔ روحانی شخص ناقص را عقل مصور

کند وبندهٔ صادق را روح مجسم بال وپر شکستهٔ را نسر طائر فلک باهر

کند بیسر وپائی را شهرهٔ آفاق نماید غلام حبشی را وجه نورانی بخشد و

بندهٔ زنگی را سرور خیل رومیان نماید سبحان الله این چه فضل وموهبتی است

واین چه عنایت ومرحمتی ولمثل هذا المولی الجلیل ینبغی التسبیح والتهلیل و

البهآء علیک وعلی کل عبد منیب سلیم ع ع

جناب رفیع جلیل را علیه بهآء الله الابهی

بذکر الله متذکریم

ع ع

هوالابهی

ش جناب ابوالقاسم علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالله

٨٧٤

یامن استبشر بنفحات الله در این خاکدان فانی هر مشامی بانفاس رحمانی
معطر گردد از هستی این عالم که صرف نیستی و عدم است نصیبی از جهان
قدیم برده واز فضل ملکوت هستی بهره گرفته والا واسفا علینا وواحسرتا
لنا اوقات کل بی ثمر گشته وبنیاد برباد رفته وخسران مبین رخ نموده

خط مبارک

والبهاء علیک وعلی کل ثابت علی المیثاق ع ع

هوالابهی

٨٧٥

ای مست هوشیار علیک بهاء الله وجوده واحسانه فی مرور الادهار
مست ومدهوش از چه از صهبای محبت الهی بیدار وهوشیار از چه از اشواق
انوار نامتناهی ومشاهدهٔ آیات حضرت رحمانی یک چیز باقی وآن این چو باده
نوش کنی جرعه ئی فشان برخاک پس بشکرانهٔ این نعمت کبری وعنایت عظمی باید جام

خط مبارک

الهی را در دست گرفت ورقص کنان در میدان جانبازی براهل امکان مبذول داشت والبهاء علیک ع ع

هوالابهی

٨٧٦

ش جناب حاجی محمّدرضا علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی

خط مبارک

ای سوختهٔ آتش هجران فراق جمال محبوب آفاق قلوب اهل وفاق راسوخته وکبد هر مشتاق راگداخته سیل خون چون رود جیحون وبحر سیحون درچشم روان است وداغ حسرت درقلوب نمایان وشعله اش دروجوه عیان این درد را درمان واین زخم را مرهم رحمن جزصعود بملکوت ابهی نه وعروج برفیق اعلی نیست واین موهبت بشهادت درسبیل جمال ابهی چون حضرت مرتضی روحی له فدا میسر گردد اللّهمّ انلنی کأس الّتی سقیته بفضلک و رحمتک ع ع

هوالابهی

ش جناب حاجی محمّدرضا علیه بهآء الله الابهی ملاحظه نمایند

٨٧٧

هوالله

خط مبارک

الٰهی انت ملاذی وکهف آمالی ومنتهی املی وغایة رجآئی انّی ابتهل

الی ملکوت رحمانیتک ان تؤید هذا العبد علی ما تحب و ترضی برحمتک التی
سبقت الاشیاء انک انت المقتدر علی کل شئی یا الٰه من فی الارض و السمآء
ای رب طهر النفوس عن شئون الغافلین عن ذکرک المعرضین علی امرک الغافلین
عن میثاقک المحتجبین عن اشراقات انک انت الکریم الرحیم الغفور ع ع

بواسطهٔ جناب آقا میرزا طراز وآقا میرزا علی اکبر
شیراز ضجیع جناب حاجی محمد رضا کنیز عزیز الٰهی خانم ماه وضجیع
حاجی حسینعلی مرحوم کنیز مقرب درگاه کبریا خانم سلطان

علیهما بهآء الله الأبهی

هو الله

۸۷۸

ای دو ورقهٔ مقربهٔ درگاه کبریا دو شاهد صادق آگاه گواهند که
کنیز مقرب درگاه خدا خانم ماه بقوت محبت الله از قعر چاه طبیعت
نجات یافته باوج ماه حقیقت رسیده و بجمال مقصود پی برده مجنون
آن دلبر مهربان است و مفتون آن معشوق دو جهان و همچنین
خانم سلطان مقبول بارگاه حضرت یزدان و مشهود بشیدائی و شوائی

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

جمال جانان چه قدر خوش بخشید که چنین دو شاهد عادل دارید که گواهی
برایمان وایقان وثبوت برپیمان دهند خوشا بحال شما که مهر برودید
ومنجذب بجمال انور وثابت ومستقرید ومشام بمسك اذفر معطر
مقرب درگاه کبریائید ومجذب درمیدان امتحان وهذا من فضل ربکما
انه هو المعطی الموفق العزیز الکریم ع ع

شیراز بواسطهٔ جناب حاجی محمد رضای خیاط امة الله خانم جمال
امة الله خانم عطیه دو صبیهٔ جناب حاجی محمد رضا امة الله خانم حیا
صبیهٔ اقا محمد حسن علیهن بهاء الله الابهی

هو الله

٨٧٩
ای کنیزان عزیز الهی نامهٔ شما رسید جوهر معانی بود زیرا دلیل بر محبت
قلبی وتعلق روحانی وانجذاب وجدانی بجمال الهی بود شکر خدا را که امای جمال
ابهائید ودر ملکوتش مذکور ومنظور چه موهبتی است اعظم ازاین وچه
عنایتی است اکمل ازاین پس باید بانچه سزاوار این مقام است قیام نمائید وان اینست
که مانند شمع در انجمن میثاق برافروزید وبنور هدی درخشندگی وتابانی گردید وعلیکن البهاء الابهی ع ع

خطاب بخواهر وامضاء مادر

۴۹۳
۲۵۷

هوالابهی

ش جنابان اخوان حاجی محمدرضا وحاجی حسینعلی ملاحظه نمایند

هوالأبهی

۸۸۰

ای اخوان روحانیان الطاف الهیه شامل حال شما است وعنایات غیبیه متوجه
بشما جهدی کنید که از این فضل عظیم وفیض قدیم اثاری از شجرهٔ وجود شما
ظاهر شود که کام روحانیان را شیرین نماید وذائقهٔ ربانیان را متلذذ گرداند
در این موسم الهی وبهار رحمانی محشور شدید ومشهود آمدید لهذا باید
بعون حق سراپا شکوفه کنید وباثمار طیبهٔ اخلاق الهیه بین خلق مشهود گردید
ومشهود آئید والبهاء علیکما ع ع

هوالله

ش جناب آقا محمدحسن خیاط اخویشان جناب آقا علی آقا جناب حاجی رجبعلی
جناب آقا میرزا قاسم نیریزی جناب آقا محمدحسین پوست فروش جناب
آقا محمدحسین مسجد سے جناب منوچهر فارسی آقا محمدحسین بغل جناب
آقا محمدحسن خیاط علیهم بهاء الله الأبهی

هو الابهى الابهى

الهى الهى هؤلاء عباد توجهوا الى ملكوت وحدانيتك وجبروت فردانيتك ٨٨١
واضطرمت نار محبتك بين الضلوع منهم والاحشاء وانجذبت قلوبهم الى
الى ملكوتك الابهى وقاموا على الذكر والثناء بين الورى واستمدوا من افقك
الاعلى وانتصروا من كلمتك العليا ودخلوا فى جنتك الغلبا واقتطفوا ثمرة
الوفاء من سدرتك المنتهى انى اتضرع بين يديك ان تؤيدهم بشديد القوى
وتجعلهم ناطقين بثنائك فى المحافل والاندية والمجامع الكبرى انك انت الكريم
القدير المتعال اى دوستان الهى از نفحات ميثاق شرق معطراست غرب
معنبر وفيوضات جمال قدم از ملكوت غيب ابهى روحى لاحبائه الفدآء
متتابع ومترادف ومتواتر ومتوالى پس بجان ودل بكوشيد واز بحر
خلق وخوى مبارك استفاضه نمائيد تامركز انوار توحيد گرديد ومطلع
آيات تجريد وبانفسى پاك ومقدس وبانفسى طيب وطاهر ومنزه وقلبى
فارغ از ماسوى الله وروحى مستبشر ببشارات الله برخد عرش قيام نمائيد
سليل جليل اقا محمد حسن جناب محمد حسين واتكبير وتحيت ابدع ابهى ابلاغ نمائيد والبهآء عليكم ع ع

٨٨٣ بواسطهٔ خادم مشرق الاذکار سید ضیاء الدین

جناب میرزا حسین و جناب محسن خان و فرض علیخان و جناب غلام حسین
جناب علیمحمد فاروقی جناب احمد فاروقی جناب مشهدی ابوالقاسم
فاروقی جناب مصطفی فاروقی جناب مرتضی فاروقی علیهم بهاء الله الابهی

هو الله

ای یاران محبوبان لقب بعضی از شما فیروز است ولقب دیگران فاروقی این هر دو
بسیار مقبول ومحبوب یاران رحمانی فیروزی در چنین روزی البته فتح عظیم است
وانتصار وتشخیر شدید بسیار مبارک وپر میمنت زیرا هر زمانرا فیروزی باقتضای
آن زمانست امروز فیروزی شعلهٔ جهانسوز است که از نار محبت الله برخیزد وفاروق
نفسی است که فارق بین حق وباطل است دیگر چه موهبتی بهتر ونوشتر وشیرین تر
ودلکشتر ازاین پس از خدا بخواهید باین اوصاف که مفهوم این الفاظ است موفق
ومؤید گردید وعبد البهاء دعا نماید واز برای شما این موهبت کبری طلبد وعلیکم البهاء الابهی ع ع

٨٨٤ بواسطهٔ جناب بشیر الهی

جناب میرزا حسین فیروزی علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ای بندهٔ بها شکر از رب اعلی روحی له الفداء بنما که لسان بگشا ومناجات نما وبگو لک الحمد
یا الهی بما انعمت واکرمت وعطیت واولیت ورفقت وایدت انک انت المعطی المقتدر العزیز
الکریم الرحمن الرحیم ع ع

٨٨٥ بواسطهٔ جناب آقا محمد حسن علیه بهاء الله الابهی

۴۹۹
۲۶۰

جناب محسن خان فیروزی علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ای منجذب بنفحات الله نامهٔ فیروز در بهترین روز وصول یافت هرچند مدتی بود که با تو گفتگوئی ننمودم حال الحمدلله درهای بسته گشوده وراههای مسدود مفتوح شد وبنهایت روح وریحان با جناب خان مکاتبه مینمایم وازراز درون وسر مکنون مینگارم راز وآواز دل وجان انجذاب ومحبت جانانست ورمز مصون وسر مکنون معرفت حضرت رحمن انیست رابطه محکم متین درمیان امید چنان که من بعد مخابره استمرار یابد ویاران بنفحات رحمن باهتزاز آیند بامة الله المنجذبه همشیره زهرا سلطان تحیت ابدع ابهی ابلاغ دار وعلیک وعلیها البهاء الابهی عبدالبهاء عباس ۴ جمادی الثانی ۱۳۳۷

۸۸۵

شیراز آقا محسن خان فیروزی علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ای بندهٔ حق نامهٔ شما رسید فی الحقیقه تصدی آنقضیه بنفس خویش جائز نبود ولی حکومت حق آن دارد که بوسائطی دیگر دون وارث قصاص اجرا دارد باوجود این بدرگاه فضل والطاف الهی تضرع وزاری گردید که عفو وغفران شامل گردد والطاف بی پایان احاطه کند فرصت بیش ازاین نیست وعلیک البهاء الابهی ع ع

بواسطه آقا میرزا هادی افنان

شیراز جناب میرزا محمد اسمعیل جهرمی اخوان صفا علیه بهاء الله الابهی

Provided by the Afnan Library

هو الله

ای مظلوم سبیل الهی نامهٔ مفصل شما با وجود عدم فرصت بدقت ملاحظه گردید عبدالبهاء در این ایام در دریای رسائل غرقست هر نامه مهمی را اگر یک کلمه جواب بنگارد بهمت فوق العاده نموده است با وجود این نامهٔ شما را بقدر مقدور جواب مشروح مینگارد الحمدلله قریب بربع قرنست که در امر مبارک قسم بثبوت و رسوخ بودی و از شدت مصائب و بلایا خسته و ملول نگشتی برادر عزیز را جام شهادت لبریز دیدی و به تیر ظالم خونخواری عبدالوهاب را آغشته بخون و خاک یافتی با وجود این صبور بودی و وقور و ممتحن بودی و مشکور اموال بتاراج رفت و املاک بدست عوانان افتاد از الطاف حق امید وارم که در شیراز بهمت یاران راحت جان یابی و مسرت وجدانی جوئی از نسیم عبدالحسین لاری مرقوم نموده بودی ان لم یرجع عن الضلال المبین یأخذه الله بقهر عظیم لطف حق با تو مدارا نماید چونکه از حد بگذرد رسوا کند اشعار آبدار که مانند آب زلال در ماتم برادر بزرگوار از قریحه ات سیاله جاری شده بود ملاحظه گردید مضمون اثر طبع موزون بود البته در مستقبل بیشتر در منظوم منثور گردد مناجاتی در ذکر شهادت مشهد سبیل رب الارباب جناب عبدالوهاب اخوی انجناب بدرگاه احدیت گردید در ذیل است مطالعه فرمائید البهاء علیک ١٣ شوال ٣٧

الهی الهی قد ماج بحر البلاء وهاج ارياح القضاء واشتدت قواصف البأساء ووقعت الرزية الكبرى القاصمة لظهور الاحباب وهي مصيبة عبدالوهاب ربّ انه رجع وانا ب فی یوم الایاب وصدع بما امر به بصریح الخطاب یا ایتها النفس المطمئنة ارجعی الی ربک راضیة مرضیة شهیداً وطریحاً علی التراب وجریحاً بسهام وسنان ربّ انه انجذب قلبه بتجلیاتک فی یوم الظهور وفیوضاتک یوم الورود قد نار محبتک فی اعلی الشطور وشرب

وشرب من کاس کان مزاجها کافورا وترنح من صهباء العرفان بکل سرور وحبور
وقام علی خدمتک وخدمة احبائک فصوب الیه الرماح من اهل الشرور وهو یکبر
علی هذا الفضل الموفور وینادیک بقلب منجذب الی الرفیق الاعلی ویقول رب اغفر لی
الخطا واجزل العطاء وتقبل منی الفداء بهذا الدم المرشوش علی الثری رب
نبه الاعداء وایقظهم من الاستغراق فی رقدة الهوی ونور ابصارهم بنور الهدی واغفر
لهم واعف عنهم هذا الذنب الذی لایمحی واجعل قلوبهم مهبطة تجلیات قدسک
بین الوری رب لاتؤاخذهم بهذا الخوبة التی ترتعد منه الارض والسماء لانهم
جهلاء فاقدوا العقل والنهی واطفال مالبغوا الرشد فی الحیوة الدنیا ولم یطلعوا بالنشاة
الاخری وانی بکل خضوع وخشوع اشفع لهم بین یدیک ولورموا بسهام البغضاء رب
انک اثنیت علی نفسک وقلت وقولک الحق ان الله لایغفر ان یشرک به ویغفر مادون
ذلک ولوکان من عظم الخطیئات واسوء السیئات رب انی وثقت راجیا فی عفوک
وتوکلت علیک ورجعت الیک وافدا علی عتبة رحمانیتک وارداً علی مشریعة ربانیتک
انک انت الکریم انک انت البر الرؤف الرحیم وانک انت ذوفضل عظیم

۱۲ شوال ۳۷ حیف

عبدالبهاء عباس

بواسطهٔ جناب میرزا احمد زرقانی

جناب آقا استاد کاظم بنا علیه بهاء الله

هوالله

ای بنا بنائی نما که اساسش در ارض عبرا وشرفاتش در اوج سما وکنگره اش
متواصل ببرش اعلی از زبر حدید وپولاد شدید مرصوص ومشید ومخصوص ومؤید

اگر چنین بنائی نمائی مهندسی و معمار و بنائی در نهایت اقتدار والا بنیان بشر قاعاً صفصفاً گردد ولی اصداف امکان ظرف شوند مگر پرتو شمس حقیقت تابد و لطافت و برق و لمعان بخشد و علیک البهاء الابهی ع ع

بواسطه آقا میرزا هادی افنان

شیراز بواسطهٔ آقا محمد حسن بلور فروش علیه بهاء الله الابهی

جناب فتح الله حجار و احوان رزقانی علیهم بهاء الله الابهی

هوالله

ای بندهٔ الهی چه عنوان شریفی مرقوم نمودی و چه خطاب پرحلاوتی نگاشتی در مذاق این آواره خطاب یا عبد بهاء نهایت حلاوت دارد و ما دون آن تلخکام گرداند الحمدلله ایام فرقت منتهی شد و صبح مضاجره و تبادل انجذابات قلبیه و عواطف وجدانیه بدمید و باین موهبت موفق و مؤید یم اخبار خوش از فارس میرسد که یاران نهایت روح و ریحانند این خبر جانپرور بود امید چنانست که این شرذمه پیاپی برسد الهی الهی طیب قلوب احبائک بالصبیب ها طل من فیوضاتک و انعم علیهم برشحات سحاب رحمتک و اجعلهم ایات الهدی بین الوری انک انت رب الاخرة و الاولی ای یار حقیقی چون طریق مغشوش و سهولت سفر ممکن نه لذا صبر نمائید و نیت زیارت را بوقت دیگر مرهون نمائید و علیک البهاء الابهی ۱۲ شوال ۱۳۳۷ عبدالبهاء عباس

اعضای محفل روحانی و احبای الهی شیراز علیهم بهاء الله الابهی

جناب استاد ابوالمحمد جناب ملا عباس برزاز جناب مشهدی اصغر جناب آقا فتح الله
جناب سیف الله جناب ملا مشهدی کریم جناب استاد محمد کاظم نبا جناب آقا سید الله
جناب استاد محمد علی حداد جناب آقا فتح الله ابن مشهدی حسین جناب آقا قاسم جناب استاد عباس
جناب استاد حیدر جناب استاد رضا قلع جناب استاد فتح الله جناب آقا لطف الله
جناب ملا صفر جناب استاد حاجی علا جناب مشهدی عبدالله خادم جناب استاد حبیب الله
جناب آقا قنبر ابن مشهدی کریم جناب ملا گدای قابهن علیهم بهاء الله الابهی

۸۸۹

هُوالله

ای یاران عبدالبهاء نامهٔ شما رسید معانی احساس روحانی بود و مضمون مشحون باسرار
رحمانی زیرا دلیل جلیل بر توجه بملکوت ابهی بود و تمسک بملأ اعلی الحمدلله زرقان مروج و ریحان
یافته جمعی از یاران در نهایت ثبوت و استقامت ناطق بحجت و برهان گشتند انجمن
مبارکی تشکیل یافته و جمیع بموجب وصایا و نصایح الهی تمنای عبودیت آستان
مقدس نمایند و بخدمت پردازند لسان بتبلیغ گشایند و بیراع تبلیغ الطاف نامتناهی
جویند تا هر یک افق ایمان و ایقان را ستارهٔ درخشنده شوند و حدائق حقایق
و معانی را گل صدبرگ خندان گردند من بدرگاه اسم اعظم روحی لعتبته ترابة الفداء
بکمال عجز و نیاز تضرع و ابتهال کنم و شما را هریک عزت ابدیه و حیات سرمدیه
و توفیقات نامتناهیه و موهبت ربانیه طلبم و علیکم البهاء الابهی

اعانه مشرق الاذکار انشاء الله بار یکما در سال میگردد ع ع

بواسطهٔ افنان شجرهٔ ربانیه جناب آقا میرزا عبدالوهاب علیه بهاء الله الابهی

ورقه مبارکه شجره رحمانیه حضرت افنان سدره ربانیه
تا میرزا عبد الوهاب هویه خانم علیها بهاء الله الاسنی

هو الله

ای ورقه مبارکه شجره رحمانیه هرچند سیصد فرسنگ دوری ولی در خاک پاک
شیراز موطن حضرت نبی نیازی و بحقیقت در بقعه مبارکه همدم و همرازی و معاشر و دمساز
قرب و بعد جهان آب و گل را اهمیتی نه زیرا الفت و ارتباط بحقیقت کمان و دل
لهذا از فضل سند اوند یگانه مرغ خوشنوای امکان این خانه ویرانه را نه بیگانه و حمامه این
حدیقه انیقه را نه طیر غریب از این آشیانه پس بستایش و نیایش خداوند آفرینش
پرداز که چنین بخشایش مشتاقان در ایگان داشت و نام خویش را هویه گذارع ع

۸۹۱

مناجات والده مغفرت مآبت افنان سدره مبارکه
الفرع الرفیع حضرت میرزا آقای افنان

هو الله

ترانی یا من کیف یصعد منتی الشیاح والعویل الی ملکوتک الجلیل
اصیح وابکی بما سمعت الناعی ینعی الفرع الرفیع والاجل الرشید من نبت من
الشجرة الالهیة فی یوم البدیع رب قد سالت العبرات تحسرا فی هذا المصاب
الشدید وارتفع الزفرات فی هذا الماتم العظیم قد ناحت الورقات المقدسة
وارتفع منهن نحیب البکاء بفزع الیم رب انی اتضرع الیک وانوح وابکی بین یدیک
وامتثی الطافک التی لاتحصی وعفوک وغفرانک الذی لایتناهی لهذا الفرع المبارک

۵۰۲
۲۶۶

المبارک المنیب من هدیة الی السبیل وسلکت به الصراط المستقیم قد نبذت ملک فی یوم الوعید واستفاض من فیضک الجلیل فکشفت عنه الغطاء فرأی آیاتک الکبری رب اکرم مثوی هذا الضیف الکریم وادرعلیه الکاس الانیق القاطفة بالرحیق المختوم العابقة بالطیب المشموم واغرقه فی بحور الغفران وانزله فی نزل الرحمة والرضوان واجعله مؤانساً للجمال وانیساً فی ملکوت الجلال انک انت الکریم المتعال وانک انت الغافر العفو الکریم الوهاب ذی الحجة ۱۳۳۸ عبدالبهاء عباس

۸۹۳

ورقهٔ مبارکه خانم ضیا صبیهٔ حضرت افنان سدرهٔ مبارکه جناب حاجی میرزا محمد علیهما بهاء الله الابهی

یا صاحبی الامین

هوالله

ای ورقهٔ مبارکه شکر کن خدا را که از سلالهٔ طاهره ئی وازشدی محبت الله نوشیدی ودر محضر معرفت الله آرمیدی ودر آغوش موهبت الله پرورش نمودی حال وقت آنست که مانند نهال در ریاض هدایت الله نشو ونما نمائی وسبز وخرم شوی واز رشحات ابر الطاف طراوت ولطافت بیفزائی وبثناء شجرهٔ مبارکه پردازی وچنان نطقی بگشائی که مرغان چمن حقیقت را سرمست وحیران نمائی وعلیک التحیة والثناء

ع ع

سروستان بواسطهٔ جناب میرزا فتحعلیخان علیه بهاء الله الابهی

جناب آقا میرزا علیمحمد جناب آقا میرزا حسن فخار جناب آقا علینقی جناب محمد حسین خان جناب محمد علی فخار جناب آقا حیدر علی علیهم بهاء الله الابهی

Provided by the Afnan Library

هوالله

ای یاران عبدالبهاء نام مبارک شما در نامهٔ خان نمایشی عجیب داشت زیرا دلیل جلیل بر وحدت سبیل بود و برهان الفت و محبت و یگانگی آن جمع قلیل انشاءالله عنقریب جمع غفیر گردد و بمثابهٔ نجوم اثیر شیاطین غرور را شهاب ثاقب منیر شوند و ضعفای اهل فتور را قوهٔ قاهره گردند و اموات اهل قبور را حیات ابدیه شوند ای یاران الهی شکر بدرگاه حضرت نامتناهی نمائید که چنین موهبتی مختص شدید و چنین رحمتی موفق در چنین قرنی قرین الطاف گشتید و در چنین عصری نشینی بخلوتگاه حق پی بردید و محرم راز شدید و آغاز عجز و نیاز نمودید و در درگاه احدیت مقبول گشتید ذلک من فضل الله یؤتیه من یشاء والله ذو فضل عظیم ع ع

سروستان

اعضای محفل روحانی علیهم بهاء الله الابهی

هوالله ۸۹۴

ای یاران الهی نامهٔ شما رسید شکایت فرموده بودید که بجمیع آفاق مکاتبه و مراسله دارم ولی با احبای سروستان الی الآن متارکه و حال انکه دو مرتبه با احبای سروستان نامه نگاشتم و ارسال شده معلوم است نرسیده لهذا بنگارش این تحریر پرداختم تا بدانید که یاران سروستان عزیزند و در دل و جان شادمان میگردید در این ایام هر چند اهمیتی ندارد ولی را نحوهٔ نامناسبی مرور نمود قدری قلب مکدر شد زیرا

زیرا بمنصوص قاطعهٔ الهیه صریحه که ابداً تأویل قبول نمینماید و ثابت و محقق است
که هر نفسی هوسی نماید و در خویش تصور وجودی کند. بپایان پشیمان گردد مظاهر ظهور
تا هزار سال ظهورشان مستحیل و ممتنع و این از نصوص قاطعهٔ الهیه با وجود این چگونه
نفسی هوسی نماید و رائحهٔ وجود بمشام آرد و از این گذشته عبدالبهاء باین خضوع
و خشوع و فقر و فنا کل را تعلیم مینماید و بصریح عبارت فریاد میزند برمدعیان گردید عیان
عباس سگ کوی تو بود با وجود این آیا جائز است نفسی هوسی نماید کل بندهٔ
آن آستانیم و حقیر و پاسبان اگر عزتی هست در محویت و فنا و عبودیت آستان
مقدس است والا سلطنت دو جهان ذلت کبری من اعتنای سروستانرا
میشناسم و میدانم چون شوامخ جبال در رواسخ اوتاد در امر الله رزینند و رصین
و محکمند و متین اگر نفسی هوسی نمود عنقریب فراموش شود و علیکم البهاء الابهی عبدالبهاء عباس
۲۸ ع ۱۱ ۲۸ خیف

شیراز بواسطهٔ آقا میرزا هادی افنان توسط آقا محمد حسن بلورفروش
۸۹۵

سروستان جناب علی آقا علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ای ثابت بر پیمان نامهٔ نجم بشتان سنهٔ ۳۷ وصول یافت مضامین دلنشین بود زیرا
دلیل استقامت برامر نور مبین یاران سروستان همیشه مذکور و محبوب مرکز پیمان
و مشمول عواطف جلیلهٔ بی پایان از الطاف خداوند کریم امیدم چنین است
در نهایت استقامت و ثبات رحمانی منوّر نمایند و بعبودیت جمال مبارک شهیر

Provided by the Afnan Library

آفاق کردند و شریک و سهیم عبدالبهاء شوند و مانند کوه آهنین رزین و رصین باشند و مثل
حصن حصین محکم و متین نوهوسان تأثیری ننمایند و مخالف نقض کتاب مبین نفسی برنیارند
نصوص الهیه بهجت هدایت است و حکم قاطع کاشف حقیقت بدرگاه پروردگار عجز و
نیاز نمودم و جناب فتحعلی خان را عفو و مغفرت طلبیدم ای عفو غفور این بندهٔ
غیور را بیامرز و در حدیقهٔ سرور محشور فرما گناه ببخش پناه بده عطا بفرما بمقعد صدق
برسان جناب میرزا یحیی را مرحوم و مغفور فرما و کیشش را مشکور کن و جزای موفور
ده صبیهٔ مرحومهٔ او منجذب بود مؤمنه بود موقنه بود و مطمئنه بود در بارگاه احدیت
راضیه و مرضیه فرما حسینعلیخان و محمدعلیخان را دو سراج منور کن و براستهٔ تأیید
شام معطر فرما و جناب میرزا اسماعیل و عزیزالله و خلیل را جلیل کن و رویهای جمیل را
جباحت و ملاحت ملکوتی ببخش و امة الله شاهزاده بیگم را تأیید شدید فرما و جناب
نظام الدین را شهاب مبین کن مسلیل حیدرعلی را غریق دریای غفران فرما ای
جناب علی آقا نقض کتاب است که چون دختر نامزد گردد بیش از نود و پنج روز
تا خیر عروسی جائز نیست بیست و چهار نفر مختارین که در کتاب مقدس مذکور
و در مفاد رضات عبدالبهاء مزبور نوزده نفر آنان نقطهٔ حقیقت و حروف حیّ اند
که از پیش گذشت پنج دیگر اسامی الآن غیر مشهور انشاءالله من بعد تصریح خواهد شد
و علیک البهاء الابهی ۲۶ ذیقعده سنه ۳۷ عبدالبهاء عباس

۸۹۶

هو الابهی

ای یزدان دستان ایمان بجمال رحمن شب است ظلمت آفاق را فرا گرفته و ستم جهت احاطه نموده است این حیرت
ابلیسی را بنوار ذکر و فکر جمال رحمانی لانه و کاشانهٔ دل جویبار و روشن و منور نما ای الله

۵۰۹
۲۷۰

یاد جهرستان معنوی و خاصان درگاه حضرت سبحانی و در دقایق روح از شدت شوق شیرین تر است
از حلاوت و لذت اعظم نغمات جانفزا و لذیذ تر است شب و روز از ذکر آن جسبیان روحانی
و یاران الهی فارغ نیستیم طلبت تأیید فرمائیم و البهاء علیک ع ع

هوالابهی جناب آقا میرزا یوسف نقاش علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی

ای بنده درگاه الهی گوئیکه در بین نقاشان عالم در ایران مانی ماهر و در فرنگستان ۱۹۶
رفائیل مشهور بود مانی در این صنعت چنان اقتدار نمود و ارنمود که بقلم صنعت دایره
کشیدی و بهیچوجه نقصان مذاقی جای گیرد ان سرت جام است آنی در صنعت شاه رو مصوری
مهارت تامه جوید باید همتی فرماید که تا صورت ملائی در آئینه ملکوت افتد و ان نقوش ملکوت
در هر چیز ملموت پرده برانداز د الرحمن بان بر بینی جمعی موئید گردد آنوقت این
جهان جنت ابهی شود رتبه فوق عباد ک و این ممکن نگردد مگر بقوت روح بر عهد و میثاق ۱۹۸
بواسطه جناب شکوهی شیراز جناب آقا میرزا جمال الدین سلمه آقا میرزا یوسف علیه بهاء الله ع ع

هوالله

ای بنده آستان جمال مبارک جناب شکوهی شیراز زاید الوصف از انجناب بود که شعله نار محبت الله
است و سراج شبستان معرفت الله و در امر جمال قدم ثابت و مستقیم است و بر میثاق امم
اعظم راسخ و مستقیم از این خبر فرح پرور روح یاران را مسرور نمود که اگر چه در انقطاعی
نفوسی موجود که آیات توحید و نفحات ریاض تجرید متوجه بغیب ملکوت اند و منتهی کبریت
جبروت بنار محبت الله مشتعلند و در ذکر و ثنای جمال قدم ناطق و فائق بر دیگران
باری نا توانی جانفشانی کن و در سبیل عشق بقربانی کامرانی تا تو نیز سرت بسام است تو

۵۸۷
۲۷۱

در قصص کنان و در زبان عشق قصه ها خطوط بادیه ولایت قدیم علمون بنان است مرسیت کبری این آیات منقبت
عظمی و علیک التحیه والثناء ع ع

۸۹۹ هوالابی

ای مشتاق جمال ذوالجلال مشتمل بر عین الرحمانیه بلحظات الحانیه در جمیع صحایف آیه
ذکر نفاق منافقین بادی عبارت نکرد و حروف بعد از غروب شمس حقیقت بلند نمود و فرق کلمه
مخالف نص کتاب عهد الهی است که از جمیع بلایا آلهی گرفته شده است آن جمال را باز کنید و گوش را شنوا
این عهد آلهی عروة الوثقی است من تمسک بها نجی و من اعرض عنها ضل و غوی و البهاء علیک ع ع

هوالابهی ش جناب [illegible] هوالابهی جمهر هادی علیه بهاء الله الابهی

۹۱۰ ای بنده الهی هر چند هوا در نهایت است بعضی تمیز و تمیز و تمیز و التهاب جسد گرمی باد عواصف
از باده یاد حدیقه جام لبریز است بشرب کرما را ابدا حکم تأثیر نه پس بلا حظه فرما در محبت
یاران چه قسم طی بر جان و روان نمایم بجمال قدم روحی لاحبائه الفداء که دعا میکند کرما را و یاران را
نیاسایم و آنی آرام نگیرم از الطاف جمال قدم امیدوارم که ایشان نیز چنین بخواهند
ع ع

هوالابهی آباده جناب آقا سید میرزا علیه بهاء الله الابهی

هوالابهی

۹۱۱ ای بنده حق اگر سیادت حقیقی معنویت جمالی بخشد جوهر آزادگی بصیرت سرمدی بیاموزد
خواه از اولاد مصطفی باشد خواه از اولاد مرتضی اگر بر این صراط مستقیم بجد و در سبیل عشق حرکت کند
از بحر عنایت نصیب و بهره تمام یابد ع ع

۹۱۲ هوالابهی ش جناب [illegible] علیه بهاء الله الابهی

۵۰۸
۲۷۲

هوالابهی

ای مشتعل بنار محبة ربانیه هرچند در این جهان ترا بمرصه بی پناک است و
شهسواران میدان و علمای من لدنا بی محابا و محصور المقال مانند ای در بقاع مرصه
افهام خلق سخت تنگ آمد. ار در خلق حلق با وجود این زبان را بگشا و بسایش و محامد
و نعوت جمال بیهمتا مشغول شو ناخسته ها را جان بخش و جانها را بجان رسانی خزف را
صدف نمائی و سنگ سیاه را یاقوت و مرجان کنی و صخره صما را لعل بدخشان چه ذکر
حق اکسیر اعظم است و در یاق فاروق اکبر و صهبای جان پرور و شمع رحمان افروز انور
عبدالبهاء

هوالابهی ش جناب آقا میرزا نصرالله ابن من استشهد فی سبیلی آقا میرزا آقای شهید علیه بهاء الله

الابهی ۹۰۳

ای شاخ پربار آن شجره محبت الله بدرستی گوارت در خور داشت چون شمع افروخته و قابلیت
باش عشق روشن و چشمی داشت از غیر حق چشم پوشیده و جانی داشت در شکرستان الهی
زنده و خنده و ناطقی داشت از داستان معنوی آموخته بسی افروخته و برخاسته و زنده و خنده آموخته
بمیدان فداء در سبیل جمال ابهی شتافت و جان باخت و بشارت باعلم در ملکوت ابهی افراخت
تو که یادگار آن بزرگواری باید پیرو او گردی و بروش و سیرت او حرکت نمائی تا آیت حکمت نوری
و رایت عنایت بینی و ابواب و علیات علی کل ثابت علی المیثاق ع ع ۹۰۴

هوالابهی عارض جناب میرزا یوسف و میرزا عبدالحسین علیهما بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی

ای روح مشتاق ترا در جاده محبت الله انچه مرقوم شده بود مشروحا معلوم گردید و از نگه

Provided by the Afnan Library

مذکور بود و مفهوم شد. حمد خدا را که آیت آشنائی سازد محبت آشنا بود و نفحه حدیقه ایمان از بیابان
الله توجه بملکوت غیب و جبروت اعلی و لاهوت افق ابهی روحی و ما و هستی اسم لاجبابه الثابتین
الراسخین فدا منحصر این رشحات را بجوانید پاک یزدانا بی مثل و مانند ابهیما حداوندا ادعاک
لا شریک لک لا نظیر لک لا مثیل لک لا شبیه لک تفردت فی الوهیتک و تنزهت فی ربوبیتک
و تعززت بوحدانیتک و فردانیتک کل عباد تک و اماتک لایاتک الدالة علیک ملکوت
خلقک لیس لاحد حد دونک و لیس لاحد شهود حین ظهورک یوم یطوی السماء کطی السجل للکتب
فراقک حکما قلت فی محکم کتابک عبادک المکرمون لا یسبقونه بالقول بیده ملکوت کل شیء
علی دینک القویم و صراطک المستقیم و استقمنا علی العهد و المیثاق بحیث لا تزلزلنا
عبده البهاء ع

۹۰۵ هوالابهی

ای پرستندهٔ یزدان ... سالها چند در لباس تن بسر بردند و چون از قفس تن رستند بملکوت
بودی لب تشنه چشمهٔ حیات و پرنشانه بودی بثبات کشتی تا بعین تسنیم بی پیچی و از باده
سرمست لقای دوست و از نعمت وصلت گذشتی حال تو در صحرای محبت الهیه بیاد دوست
زمان مشغول صلا زن و بگو تا جمله سرگشته بسر گردانند تا چند بی سر و پا مانند تا چند
دشت و بیابانند وقت وصلت این هنگام وصلت این هنگام وصلت این آنچه
آنچه تو وقت بسر بی گذشت ... ما و ای گذشت دشت و بیابانی گذشت و آنچه تو آنچه
تمس حقیقت ز دعلم برلوه و دشت و صحرا بیم تقصود کل شاه قدم ماه ملاذ میرا بیم آنچه تو آنچه
وقت است حال آنست که درگاه احدیت را ملجأ و پناه کنیم و بدرگاه او پناه کردیم در جهان نور
افکنیم و جشن و سروری طرح اندازیم ای بنده ام که امسال در بیرمانه زمین کردی و بهار

ان یار دلنشین ای بنویس شکر حضرت احدیت را که در آستان مقدس وارد و در وادی ایمن ندای یا موسی را بگوش هوش شنیدی و طوف کنان و گریان و نالان و زان انهار آب حیوان نوشیدی و چشم بلبل ران را از سرشک دیدگان چون ابر بهاران نمودی و گلزار و ماحول بقعه مبارکه را بآب تازه و اب جویبار تشنه کردی و چنان طواف اعلی طواف نمودی از فضل الهی امیدم چنانست که بکلی گرفتار عشق گردی و بسرت جام سرشار او ما نسیب شوی آنست جمیع یاران را جمیع نمائی و ان یاد سامان را سرور سازی و البهاء علیک ع ع

۹۰۶

شیراز جناب سلیمان علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ای بنده آستان مقدس نامه شما رسید و از مضمون نهایت سرور حاصل ایدک الله علی ما یحب و یرضی موفق بآنچه آیات بینات و مرآت هدایت اهل الصفات از ملکوت الهی بجوئی رجا مینمایم که جنود ملأ اعلی نصرت نمایند و روز بروز بر توفیق بیفزایند تا علم تمیز در میان صفحات مرتفع گردد و جیش غیرت در ملک سینه ها بتازد و در آید جناب آقا سید احمد و آقا سید آلیه و آقا سید منصور و سایر سادات محترمه را از قبل عبد البهاء تحیت ابدع ابهی برسان و علیک البهاء الابهی عبد البهاء عباس

۹۰۷

شیراز جناب سلیمان علیه بهاء الله الابهی

هو الله ای ثابت بر پیمان نامه که بایشان مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید از جهت

Provided by the Afnan Library

نهایت روح و ریحان حاصل یافت زیرا دلالت بر استقامت و ثبوت ابرار بر طوع انوار
بحر اسرار جهتی و علیه علل حاصله با وجود صراحت نصوص الهی و تکرار این صراحت در الواح
چگونه این وقوعات واقع می‌شد جز این وقایع نمایند کف از قوت سیئات و
بی‌پایه و مایه و اما الزبد فیذهب جفاء و اما ما ینفع الناس فیمکث فی الارض و اینهمتی
نباید داد در خبری که رسیده است نفس کفش پژمرده و خشکیده گردد در صفحه نور مرئی
۱۹۰ صد و نود و در کتابیکه در هندوستان طبع و نشر شده ما خطه نمائیم حقیقت متمثل و واضح
و آشکار گردد لزومی باین ندارد که قلم بیشتر متعرض این مقامات شود ولکن ان بعض نفس
۲۲ از بیت و چهار نفر حالا بصریح اسماء حاضر نه من بعد خواهد شد لکن شخص معهود
از زمانیست زیرا آنان هر یک شعله نورانی بر شمع رحمانی الحمد لله شما
بحر تعالیم الهی حرکت نمائید ابواب فتوح گشوده شده که الزبان با مانت مذکوره در
کتاب قیام نماید چه قدر میشود و موفق می‌شود بجناب آقا سیف الله زرقانی نهایت صحت
و مهربانی ابلاغ دارید بلوت حیف را بجناب بیرزا عبدالحسین خان برسانید و علیک
البهاء الابهی عبدالبهاء عباس ۱۱ آذار ۱۹۱۹
۹۰۲
هوالله جناب عباسقلی حمدآبادی علیه بهاء الله الابهی
هوالابهی ای منجذب الی الحق قد جاء الحق و زهق الباطل ان الباطل کان زهوقا

نظر در بدایت نما عاقبت ملاحظه کنی حضرت روح مصلوب خصوصاً سید
شهید المقتدی مبشر و اهتزاز نور را ما حال ملاحظه نما که ان جوهر کوار چه
از افق اقتدار واضح و آشکار و بهیج و بزرگ خنی فخذول و منکوب و محقور و مذلول
و مهزول و در اشد عذاب و احتجاب ع ع

۹۰۹ جناب آقا علیه بهاء الابهی
بواسطه میرزا حیدر ع ع جناب بشیر علیه بهاء الله الاهی

هوالله ای حق است حقیقی نامه تو رسید و مقصد پدید گردید فتح و نصرت جدید
میطلبی و بر عون و عنایت میزند میجوئی همان است که مرقوم گردید انشاء آن نصرت بکمال
نصرت پی بری و بیاک و ارزی و بمطلوب فائز شوی نصرت حقیقی انست که انسان ظفر بر اعظم
اعالی یابد و نهایت آرزوی جان مشخص دانا انست که در ملکوت ابهی چهره بر افروزد و
فتح و نصرت ابدی خواهد و علیک البهاء الابهی ع ع

۹۱۰ بواسطه جناب آقا بشی جناب بشیر اصفهانی عکا و آبادی

هوالله ای مرغ چمنستان رحمانی مدتی است که بر افاق نطق بدیع بلبل و نغمه
و ترانه جدید آغاز کن و بالحان طیور قدس دمساز گرد و کلمات در این گلشن بزن
و اهنگ سبحان ربی الابهی بلند کن تا شرق و غرب را بوجد و طرب آری علیک البهاء الابهی ع ع

بواسطه حضرت افنان سدره مبارکه جناب آقا سید حسین

شیراز جناب نبیل جناب آقا میرزا هادی و جناب منیر آقا مهدی جناب نبیل آقا عبد الحسین

۹۱۱ و امة الله والده شان علیهم بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هو الله ای بندگان جمال ابهی بسا عنایتان در راه حق معلوم و محمود و نفحات

حبتان در آستان مقدس منشور و مشموم و نجدا تبان بجمال الهی مشهود و معروف و

نامتان در انجمن رحمانی مذکور و مسطور لله الحمد که بالطاف الهیه مؤید گشتید

و بخدمتی موفق شدید که آیت محبت آفرید و منشور معرفت آموخت علیکم التحیة والثناء

ع ع

هو الله بواسطه حضرت امین آقا جناب نبیل علیه بهاء الله الابهی

۹۱۲ هو الله ای ثابت بر پیمان مرتبه که در تعزیه نور مجسم روح مجسم لوکب لا مع ملأ

اعلی افتاب جهان بالا نقطه اولی روحی له الفدا مرقوم منصه بود ملاحظه گردد تا بتاثیر

ستایش در قلب این وحید فرید بسیار سلیس و فصیح و بلیغ است الحمد لله حقیقت

همواره باید بایمان بدیع برنشاخ محبت آراسته و تقدیس و تنزیه بساعی درشت نفحات الله

گردد چه مرتبه اعظم از این وجه الطاف الهی ندارد پس باید مانند طیور سکور بگشند

قناعت نمود در این گلستان روحانی بتسبیح و تقدیس و حمد و ثنوت الهیه پرداخت و قصائد

و مدایح گردد امانسبت باین عبد بجز کلمه عبد البهاء چیزی نه و آنچه تجاوز از این کند مخالف

اساس بنیان الهی و مباین رضای این بنده فانی است این نکته را در اشعار بسیار منظور

بدارید این است شأن من و این است مقام من و این است سیاستی من و این است بخشش من و علیکم التحیة والثناء ع ع

٩١٣

هوالابهی ش جناب عباسقلی عمادی علیه بهاء الله الابهی

هوالابهی یا من استقر من و ابن العطاء آلرچه از پیش جواب ارسال شد ولی باز نگاشته میشود تا واضح و مبرهن گردد که این قلب پر از ان چه قدر مهربان آباء و اجداد علی و تمامی امت کما یصاب بابائه که منظر و ان لقد و النعمة الا لتحصوا و این خامه نامه مکرر نگارد و این قلم دائما همدم رقم است اذن حضور شما مستمر خواسته بود این ایام امتحان و افتتان در ارض مقصود شدید است لهذا حضور شما را بوقت دیگر مرهون نمودم ولی بفضل و عنایت مطمئن باشید و از لوث بلاشئ طاهر و خاطر بادهٔ بموت و رستخیز بدور آورد تا حرف فتنه در میان حزب نیفتد و اصحاب استقامت بیشتر و بیشتر شوند ع ع ورقهٔ منتظره امة آمنت بالله را بگیر و ابلاغ الهی در ساحت بفضل قدیم ربکریم نثار نما تا قلب فرحناک گردد و روح مستبشر و البهاء علیک ع ع

٩١٤

جناب عبنیش علیه بهاء الله الابهی

هوالله ای جناب عبنیش گوهر فصاحت و بلاغت را که در اعوش صدف جان و دل پرورش دادی از آلیش تجرد و تنزه آزاد و ای عبد البهاء از روحانیت که در سبیل محبوبیت

جمال ابهی یابد بیش ما عدای ان خارج از حضوع و محکمات آنا تو انید بنقد نبوت و حی و هر
نیر آفاق زبان بلبت ثبت و الرست بشنای من خود ابهی بود یا علیها بهاء الله عباس القصوی
و رفرف الاعلی و غرفات الغمام و غرفات التی لا تتناهی علیک البهاء الابهی عبد البهاء عباس

910
بواسطه جناب بشیر آلهی جناب بشیر علیه بهاء الله الابهی

هوالله ای ثابت بر پیمان در نهایت وجد و سرور ما شی بشکرانه رب غفور بپرداز
که الحمد لله منظری و منصور و ناطق بثنای حضرت رب غفور و در تبلیغ صحبت و شور
و یدان که امروز بر تبلیغ از ملکوت ابهی بنام ابهی تبلیغ صادر انچه بنشت که موفق بری
و سبب هدایت جم غفیری گردی انشت بموهبت کبری انشت عزت ابدی انشت حیات
طوبی لک ثم طوبی لامه البهیه و رقه منیره والده محترمه را از قبل من تحیت
ابدع ابهی ابلاغ دار از الطاف حضرت احدیت امیدوارم که در بحر رحمت غفران
مستغرق گردد علیک و علیها البهاء الابهی عبد البهاء عباس

916
بواسطه جناب بشیر آلهی جناب بشیر عماد ابادی

هوالله ای بنده بها ملتوبیا یا قاسم بقدر مقدور نخفته بوده ملاحظه نشت از مضمون
اشعار آثار تضرع و ابتهال مشهود و بحر این نغمه روحانیه جاذبه حالت رحمانیه
و سبب تائیدات ربانیه شب و روز در فکر تبلیغ باش و بطراف حرکت کن در میان قبائل

ع ع
هوالله ای بنده نفحات قدس رب جلیل نمائی تائیدات کلیه مبذوله ملیک التحیة والثنا
ع ع
٩١٧ هوالله طهران جناب بنیش عمادابادی علیه بهاء الله
هوالله ای بنیش اسخره بلقب بصیرت و نهایت نامی در اسمان الهی روز بروز
بر اشتعال و رشد ابیفزای بیان فصیح و قلب صحیح و چشم بینا و گوش شنوا بیابی و بمحامد و نعوت
جمال ابهی پردازی مبین را روح حیات بخشی و ظرین را پند بیضا نمائی تا بندگی
کردگار کنی و مؤید بموهبت کبری علیک التحیة والثنا ع ع
خط مبارک
هوالله ای بنده الهی اگر تائیدات غیبیه بیابی و خواهی روش و سلوک بندگان یزدانی
جمال ابهی روحی لاحبائه الفداء گیر که هریک بقیعی منقطع از جمیع شئون این عالم فانی
گردیده و بربنه و تشنه و اسیر و در زیر زنجیر بیاد الهی گوی آفاق را گرفته اند و این مطلب
ع ع
٩١٨ شیراز جناب بنیش علیه بهاء الله الابهی
هوالله ای یار روحانی نامه شما رسید اگرچه از تاراج و تالان اندوه و حرمان
نمود ولی از حصول دران ابدا حزنی نیست روح و ریحان حاصل گشت امیدوارم که در این
موفق گردی و سعی نمائی تا بدیه ابدیه مجید گردی تخم باقی بیفشانی ثمر مرضیه گردد
و این اثر باقی ماند. در هر جا هستی منظر عنایت علیک البهاء الابهی ع ع
بواسطه محمد باقر خان علیه بهاء الله الابهی جناب بنیش علیه بهاء الله الابهی

Provided by the Afnan Library

هوالله ای ثابت بر پیمان نامه شما رسید از حضرت جواب مرقوم مسکرد و ملاحظه گردید
۹۱۹.
فرمودند بروی بسیار بجا و رفاقت و وفا و اطراف حرکت فرمودند بتبلیغ امر مشغول گردید این بسیار
درخصوص مصارفات بجناب امین مرقوم مسکرد و له از کلای شما نیز ارسال دارد و علیک

البهاء الابهی عبدالبهاء عباس ۲ جمادی (۲) ۱۳۳۸ حیفا

هوالله ای جناب میرزا عباس عمادآبادی علیه بهاءالله الابهی
۹۲۰.
هوالله ای بروانه شمع محبت الله آنچه از خامه ات جاری تلهاب سوزان و نار محبت الله
حمد خدا را جلوه شمع است و لمعه نور روشنی این عبودیت بجمع و جلالت محبت جمال
احدیت دلالت الیوم اعظم امور استقامت بر میثاق عزیز غفور است جناب استاد احمد
را بکمال روح و ریحان تبلیغ نمائید چون این ایام این ارض منقلب این عبد بالنیابه از
اینان زیارت نماید و بجهت جناب ملا محمد صادق علیه بهاءالله الابهی
درخواهش نموده طلب مغفرت میکرد فلله الشکر لک من هذا الوعد الذی تمنیاه
المؤمنون و جناب لبیب ملا اسدالله فتح آبادی علیه بهاءالله الابهی بکمال منتهای از رقائم نورانی
ابلاغ نمائید. میرزا بدیع را در خاطر داریم فراموش ننمائیم از کلای بهریک مکتوب مخصوص نوشتن
این ایام سجن عزیزان قسم حرکت نمیسر نه الروح کاتب حاضر از عهده جواب نامه ها بر نیاید
چه جای نفوس مذکوره در کمال ترتیب ولی این عبد در آن سعی نمیشد نمیگذارند مشغولم ع ع

۹۲۱
۲۹ / ۱۳۲۸ بواسطه حضرت حیدر قبل ع جناب بنیس علیه بهاء الله الابهی

هوالله ای بنده مقرب درگاه کبریا نامه شما رسید از قرائتش نهایت انبساط حاصل گردید زیرا دلیل جلیل بر ثبوت بر امر حضرت رحمن و رحیم بود الحمد لله آن یار موافق ناطق است و مستفیض از صبح صادق نور شهود ابصار جمیع البشر را بجذبات الهیه هدایت نماید و بر مورد عنایت جمال ابهی دلالت کند سبب هدایت ناس است و عزت ابدیه انسان حب عبد البهاء سرمایه ثابت عبودیت جمال ابهی نماید بتبتل و تضرع کند و کل را عون و عنایت طلبد و یقین که موفق گردی ولی شرط اینست که در حق عبد البهاء کلمه جز عبودیت صرفه روا ندارید جواب نامه فتح محترم مرقوم گردید در طی این نامه آنچه برسد کتاب مثنوی رسید انشاء الله آنچه طبع خواهد آمد بنزد گاه خداوندا گاه عجز و نیاز آرم و نصرت الملکات را عون عنایت خواهم تا در حین حیات حق محفوظ و مصون ماند و عزت ابدیه حاصل آید نامه سیلکه یا مریک مرقوم گردیده بعین ملاحظه گردید مضمون بدیع لطیف و معانی در نهایت حلاوت بر طبع طبع قریب و بعید از خدا خواهیم که تأثیر در قلوب نماید بسیب جنود و سپاه یاران الهی گردد

هوالله شیراز بواسطه حضرت افنان شد نامه که نیر را نزد جناب بنیس علیه بهاء الله الابهی ارسال نمود ای شاعر بدیع المعانی الرمذاق عبد البهاء را شیرین خواهی نظمی در ۹۲۲

هیبوط و تشبث بساحت مقدس آستان رحمانی باشتر و حبور بپایان وصلی نماید این شهد
و شکر کامش شیرین این نفحه مشامش را مشکین و عنبرین نماید قصاید و حی مادح
نعوت سزاوار آستان مقدس آیات و مابند و کهین چاکران عتبه مبارکه لهذا چون
وصف حقیقت جمال خویش را شنیدیم سرور و محظوظ گردیدیم ع ع
اذن حرکت بأطراف بجهت تبلیغ امر الله خواستید بشارت میدهیم ع ع
شیراز جناب بنیش علیه بهاء الله الاقدس
هوالله ای یار مهربان نامه شما رسید ولی از عدم فرصت جواب تأخیر افتاد ۹۲۴
ولی شما در جمیع مبارک تفتیش فرمائید ملاحظه میکنید که بیاد یار عزیز چه قدر نامه
نگاشته شده است اگر گاهی تأخیری گردد این از کثرت مشاغل است که بحد وصف
نیاید چنانکه حضرتعالی بهتر میدانید که مشغولیت چه بمشغولیت فکری و نگرانی
مختلفه و جلی مشکلات عظیمه و حفظ و صیانت احباء و هر لحظه و ساعت امور و مرا
بس فرین و رسیدن بعضای احبای ارض مقصود بدرجه ایست که فوق تصورات
باری سفارش شما بجناب امین کردم حال هم بتلگراف از طهران سفارش نامه در
چه فرست بایشان برسانند و مبادا بشخص محترم ارسال گردد و حال نیز نظر بخواهش
شما نامه مختصر تحریر میگردد دیر شد بخط خود نگاشته ارسال میگردد علیک البهاء الابهی
۱۵ ذی قعده ۱۳۲۸ عبد البهاء عباس

هوالله جناب رائز حضرت نبیش علیه بهاء الله الابهی

۹۲۴

هوالله ای جوینده حقیقت بجان و دل کوشیدی و بیا رسیدی تا خود را با رضی
مقدس انداختی و بآستان مبارک رسانیدی و بتربت مطهره مشرف شدی این نهایت
آرزو و علو اسحه است حاصل گردید و البته از رمز جانان گوی جانبات و مقصد مشتاقان نمر لقه
مقصود عالمیان اسحه بیان فائز گردیدی و در آنجا طیبه بوفق حقیقی را در آغوش گیرند
یافتی و بشام حور و قصور محظوظ خواهی شد بیار الهی رجوع نمائی و بنشر نفحات پردازی
و ترتیل آیات بینات کنی گریبان از عشق جانان بدری و بانفاق عزت قدیمه بر بری
و بداری ملایت عبد لی و بعوالم روحانی پروری زنگ دگرسانی روح بخشی مرآوری
تا نائیدات غیب لاریب گردد و فیض روح القدس جلوه نماید و بر تو نسیم حقیقت
بر آفاق بتابد و رشحات سحاب عنایت بیارد و گلشن توحید بیارآید جویبار
احدیت بنالد و بلبل کلزار عنایت بنالد انه هو المؤنس و رقه مطمئنه بضجیع محترمه
را از قبل عبد البهاء تحیت برسان و بنویسد ده و امید بخشش زیاد در درگاه احدیت
مقرب باش با بین ورقات بسیار مسرور و متوقر از خدا خواهم که انجمن آثار رحمن همواره بر حمت
یزدان پردازد و الطاف بی پایان حاصل آید و رقه منجذبه حقیقیه محترمه را نیز بلبرسان
و رعایت مهربانی مجرا دار و بمحبتش هم کنیز آنی هم خواهر ضجیع ملکه انه هو الکریم

دانه تبه قمر را تخبت غیابت ابلاغ دارا زخدا خواهم که کاری در سایه تجربه طلبی
بنهایت روح و ریحان بیاسایند و خصوص کتاب سئوال منحصر بوده اگرچه جواب آن
فرصت مطالعه نیافت با وجود این چند ورق خواندم ذکر جناب سبک تجدید نمودند
و طبع نمایند و علیک التحیة والثنا ع ع

بواسطه جناب فتح آباد احبای الهی علیهم بهاء الله الابهی

هوالله ای یاران روحانی شبانگاه است ولی دم صبحگاهی فیض الهی نزدیک بهاء ابهی
از جهان غیب افق اعلی منتشر بر جمیع آفاق و ندای روحانی جهان الهی از ملکوت
ابهی مرتفع است نسیم الهی وفا اهتزاز عظیمی یافته است و روح بخش یاران هوشمند ولی افسوس
که بسیوفایان را پیش گیرد بسر بپیش گیرد آنیه دارد پس شما آیندگان چنان صادق
و راسخ باشید باید هریک مانند باران سپید حسینید طوری توحید نمایید و چنان باغ بر
زاغان پلید زنید که هریک در حفره از گلخن جستن جان جایز گیرد و بگذارد بمیرد ولی
یاران الهی فیض نامتناهی محیط است و بخشش بر دانی و بی هر قریب و بعید دریای رحمت پر
بموج است و بجوم جنود ملأ اعلی فوج فوج وقت نشر نفحات است و هنگام تربیت انسانیت
از نفس سوی بگذرید و از لذات فانیه چشم پوشید باید بهجران بپیمائید تا بپیمانه پیمان درکشید
هریک روح مجسم گردید و صحبت مجسم جهانیان را بهره بخشید و همه عالمیان را استر

Provided by the Afnan Library

دل و جان و علیکم التحیة و الثناء ع ع

س ش ۹۲۶ ع ع آقا شیخ میرزا حسین علیه بهاء الله

هو الله ای زمان گلشن محبت الله یاد مهربان خواهش نگارش این نامه نمود ناقلم عبد البهاء بذکر تو در جولان آید و در ازای محبت تو ثنا نماید ولی چه گویم زبان از بیان عاجز و از تقریر در تحریر بیزار است و قلم در نهایت حیف و تغیر و بیزاری چون از قلت مشتاق بر دل اهل وفاق زند خبر از آن است که آفاق را بحرکت آورد و دماغ را بگفتگو

زهی قاعلم بحسن القول و علیک التحیة و الثناء ع ع

۹۲۷ س ش جناب آقا محمد حسین علیه بهاء الله الابهی

هو الله ای بنده حق دست نیاز بدرگاه حضرت بی نیاز بر آر و بگو ای پروردگار گنهکاریم عفو و مغفرت فرما خجالتیم از کرمت ملالت بخشش نما آوارگانیم در پناه لطفت ما را بخشش بیاموز ناتوانیم قوت و قدرت عنایت کن تو توانی فضلت تو را لایق کریم و توانا

ع ع

س ش ۹۲۸ بواسطه آقا میرزا حسین امة آخوند مرحوم میرزا مهدی علیه بهاء الله

هو الله ای امة آ اگرچه بظاهر از ارض مقدسه حیری ولی من حیث الروح حاضر در محفل حضور الله و عیانا خطاب میشود ای امة الله در این کور عظیم آ حکم رجال دارند که در امور جزئیه الهیه باید بهر یک قسمی مشغول گردند و سراج ایوان یعنی در انجمن آماده

جنان شعله بر فروزد که کلیه حجبات بشریه را بسوزند و دیده از غیر حق بدوزند و
بمقیدی و تیزنه طهارت و پاکی و عرفان و بینائی جلوه نماید که عقول از ادراک حیران ماند و علیک

التحیة والثناء ع ع

۹۳۹ هوالابهی ای خدا جناب آقا کوچک علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالابهی ای منجذب الی الله از حق میطلبم که ترا بنجاتی مبعوث نماید که بمقر اعلی راه یابی و ولی از صطبار
چون دریا بجوشی و بخروشی و چون نار در شعله و نور آئی در دکر و ثنای آن آستان نوحه و ناله کردن
ندای ترا بگوش شنوا بشنوم و بچشم بینا ببینم زیرا در خضرت بی نیاز دست نیاز کردن

و در سرحد فنا بملکوت بقا پی بردن از خواهی ع ع

۹۴۰ هوالابهی فتح آباد جناب میرزا مهدی خان علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هوالله ای ناظر بمنظر اکبر منظر مفارت بکلی نفس بمنظر اکبر شکن و دلبری بمنظر اکبر کن
یا منظر اکبر نفس ناسوت اذلی و دلبری منظر اکبر افق اعلی یا توجه باشی بزبر زمین چه کنم
همین و دلبری کن بسپهر برین اما تو نصیحت از من مشنو بمنظرت ملکوت الهی کن و
مرجعت را جبروت اعلی باقی عزت بطر کن و بسماء موهبت توجه نما جمیع از جماد و انجار
جهانست و ملکوت ابهی مقدس از جهات کل مطالع در یکسانست دران ملک قدم در لله
مکان هر اقلیم و مملکتی تمیز از ان ملک باقی مجرد و متمیز والبهاء علیک ع ع

۹۴۱ هوالله

جناب میرزا حسین فتح آبادی علیه بهاء الله الابهی

ای ثابت بر پیمان یوم خوش و نسیم دلکش که از ریاض صحبت آن روزنده بعید مشام یاران کلا معطر نمود زیرا این رائحه از کمال شگفته در گلشن آفرینش گردد اندار یاران روح و ریحان بخشد از فضل و موهبت یزدان امید چنان که خراسان را مرحمت بی پایان مبذول دارد و گنج شایگان را گیهان نمایدار بارگاه رحمانیش ملتمسم که در هر دمی بشنبهی از یم الطاف حدائق قلوب را طراوت و لطافت بخشد این فضل لا عدل له است زیرا فضل جوید و عالم امکان بیابد ولی موهبت لا مکان غیر منتهی بسی بلند است یاران الهی در نهایت طرب و سرور و جذب و حبور بکرانه رب غفور قیام کنید و چنین نخجیر مرزوق فرصه له امل موهبت جهان آفرینش علیک التحیه و الثناء ع ع

۹۴۲ طهران جناب امین هوالابهی

ای امین حقیقی نامه ای بتاریخ پنجم شعبان و دیگری بتاریخ یازدهم شعبان و دیگری بتاریخ چهاردهم شعبان ۱۳۲۹ رسید و از مضامین نهایت انبساط و انشراح و استبشار و تعلق باستان جمال ابهی حاصل گردید حمد کن خدا را که از غمدان جوانی ماتمسان بانوانی الحمدلله منجذب بنار محبت الله بوده و بخدمت آستان مقدس موفق امین عبدالبهائی بهمنشین در ملکوت ابهی خواهی بود عن قریب جمعا

Provided by the Afnan Library

باعث راحت و پیری ضعیف شما نوجوانی در الطاف حمایت مبارک استعلا یابیم خاتمه
حرکت بطواف فاتحه الطاف گردد من و تو هر دو بحسب خاتمه موفق نیم قرن السحقیقه
چنانست که مرقوم نموی نفس اماره جنان انسان را اسیر مجبور مینماید که میخواهد
چنین تاثیر نماید و بدتر از همه خود انسان ابدا احساس نمیکند که نفس شریر چنین
تاثیر میکند ملاحظه نمودی بقوسیکه نصایح عبد البهاء را بکرات جواب مینویسند
و مجری میدانستند حال تاثیرش را می بینند انه ابه الیزابت الحمد لله در حضن حمایت
الهیه و امان است جناب میرزا عبد الله باقراف از قبل من نهایت محبت و مهربانی
برسان در خصوص حضرت بنیش الرچنین است که خواهشان مرقوم نموده اند
مجری دارید و طلب حقوق نمایید بعضی اوقات حال انشاء الله استفسار نمائید
اگر جائیکه تنگ بتی دست دهد مبلغ معلومی از پایشان برسانید بجهت جناب
میرزا مهدی حاجی عمه مبلغ در نهایت تضرع بدرگاه احدیت کریم و نسخه از
ان ارسال طهران گشت حقیقه این شخص جلیل بر صراط مستقیم سالک و بجان و دل
در عبد مقدس مقیم بود و بازماندگان ایشان بی پدر گرفته در نهایت ثبوت
و رسوخ بعبودیت درگاه احدیت قیام دارند انه ابه المقربة المحرمة المنجذبة
المشتعلة بنار محبت الله خدیجه سلطان قرن السحقیقه نیز از الطاف بی پایان

جناب قدم آقا جناب حاجی غلام رضا فی الحقیقه از اولاد امین است که امین
امین عبدالبها گردد نامه ای شنین امین الهی است نامه ئیکه بخط خود شما بود بسیار
خوشنا بود خیلی از پیشتر بهتر نوشته بود همیشه محبت بشما کامل و ملاطفت ظاهر
و باطن بجهه و بهت بحضرات احبای زردشتی و کلیمی از قبل من نهایت اشتیاق
مهربانی برسان احبای زردشتی حضرت زردشت را راضی و شادمان نمودند
و حضرات کلیمی حضرت ابراهیم را در ملایت اعلی بوجد و سرور آوردند بفرداً
فرداً از آنان از قبل من سلام در نهایت روح و ریحان برسان جناب آقا میرزا لوقا
اگر لسه در سایه سدره منتهی نور مبین شد نه در ظل شجره بقطبین بیان حضرت
ادیب و حضرت ابن ابهر تعلیف نمایند و وجه بدهید تا قربان جه بزرگوار را بسازند
اگر چنانچه از عهده برنمیایند یک نفر از احبا را انتخاب کنید تا ان جه قبر محترم
نمودی بسازند عبدالبها عباس همچنین قبر منور حضرت رضا الروح را
نامه ئی بانان نوشته شده در جوف آن برسانند ۱۳۳۱ ع ۲۷ رمضان
شیراز بواسطه جناب میرزا علی نقی سیاح علیه بهاء الله ۹۳۳

حضرت قوام الملک علیه بهاء الله هو الله

اللهم یا محیی القلوب بنفحات روح القدس و نفحات ریاض الرحمن بنائم

حدائق الرضوان لک الحمد بما شرحت صدور آیات توحیدک و انعشت
النفوس بتجلیات تقدیسک و کشفت الغطاء عن بصائر اهل البهاء و ارتهم
طیور البقاء علی افنان سدرة المنتهی و اذقت اهل الوفاء حلاوة انسک بجمالک
الابهی فمطرت مشام المشتاقین برائحة طیبة ساطعة من حدیقة البقاء و اوردتهم
علی الورد المورود و جعلتهم منجذبین الی ملکوت الوجود فی الیوم المشهود اللهم ربی
الجلیل ایدهم بقدرتک علی نشر نفحات الجلیل و انصره نصراً عزیزاً بقوتک القاهرة
و قوته علی طاعتک بقدرتک الباهرة و لن معتنا له و ناصره و اجعله منجذباً الی
ملکوتک و خاضعاً خاشعاً لجبروتک و علماً بیناً فی مملکتک و بیقاً شاهراً علی
اعدائک فی سبیلک انک انت القوی المقتدر القدیر اللهم ایدهم بجنود
الجلیل و شتت ذلک الملأ الخبیث فی جمیع الشئون و اکشف له الستر
المکنون و الرمز المصون و اجعله آیة باهرة و رایة خافقة بالواح علومک
و صنوفک فی ملکک السموات و الارضین انک انت المقتدر القدیر بما کان و یکون
۱۹ ذی القعده ۱۳۳۷ عبدالبهاء عباس

۹۴۴
بواسطه جناب میرزا عبدالحسین جناب کریمی محمد کریم فتح آبادی

هوالله

ای مشتاق تیر آفاق غم مخور کریه مکن مویه مما مانه مستمرا نوحه مجو آنچه

بعد از ترک این طلسم خلم که در جهان الهی در رواق دلبر آفاق در آئی و در هر
را شهر لقا بندی نمائی و در خم خمار ابهم و فالیت تمام می از بادیه بعد
بساحل قرب شتابی و از گلخن فرقت رهائی جسته مانند فرعان چمن گلشن
وحدت بشکرانه خدمت حضرت اعلی علیک التحیة والثناء ع ع

بواسطه حضرت افنان سدره مبارکه جناب آقا سید حسین
شیراز جناب امین جناب آقا میرزا هادی جناب میرزا مهدی
جناب میرزا عبدالحسین دامت آیاتهم والده شان علیهم بهاء الله ملاحظه نمایند

هو الله

ای بندگان جمال ابهی یاران علیتان در راه حق معلوم و ممدوح و نفحات
حبتان در استانبول معطر منتشر و مشهود و انجذابتان بجمال ابهی مشهور
و معروف و نامتان در انجمن رحمانی مشهور و مذکور شکر کنید خدا را که از عنایات
درباره کبریا مقبول و محمود و بجان و دل بکوشید تا به آیت محبت الله گردید
منشور معرفت الله و علیکم التحیة والثناء ع ع

بواسطه جناب زائر حضرت امین

هو الله ۹۲۵

رقمان جناب آقا ملا عباس جناب آقا سید الله جناب آقا سید هادی و الوکیل جناب آقا

فتح آنسه جناب آقا سید حیدر و سایر احبا علیهم بهاء الله آنسه فارقی احباب آنسه
علیهم بهاء الله داریون جناب آقا بابا جان جناب آقا ابراهیم و احبای آنسه
کازرون جناب میرزا ابوطالب خان جناب میرزا هاشم فرزندان علیهما بهاء الله
جناب حاجی محمد ابراهیم علیه بهاء الله سروستان جناب میرزا فتح الله خان جناب
کربلائی باقر جناب آقا مرتضی و اخوان جناب حاجی علی نقی جناب نبیل اسد الله
جناب عوض آقا جناب کربلائی اسد الله آباده جناب آقا عبد الغفار شیرازی جناب غلام
حسین و آنباء ایشان جناب آقا سید حیدر علی جناب میرزا علی محمد جناب اسد الله
جناب ملا صفر شما و سایر احبای الهی علیهم بهاء الله آنسه احباب آباده
احبای فسخ آباد احبای شمس آباد احبای بیرنیز احبای جهرم علیهم بهاء الله آنسه

هو الله

سبحانک اللهم یا الهی ترانی ملتجأ بحبل عنایتک و آملا بذیل الطافک و آتیا الی ملکوت
الاعطاء و آتشوق الی مشاهد الکبریاء خاضعا لسلطنتک متضرعا الی حضرة
رحمانیتک متهللا الی ملکوت فردانیتک متقرا بلحظات عنایتک متیمنا للعطاء
للحظ بنظر الفیض سحاب رحمتک علی المعاهد و الربی رب فاحطت قدرتک
الاشیاء و ظهرت سلطنتک و عظمتک سلطانک ظهورا تخشع فیه

السماء و نفذت كلمتك في حقيقة الاكوان و ارتفع ندائك في قطب
الامكان و انتشر انوار اسم طلعة الفجر على مطالع الآفاق و اشتهرت
آثار ك البديعة الاشراق فحاربت من شاهد بها البصائر و الابصار
فهنيئا لارض الآشاع قربها صيت امرك الكريم و من اقليم الاوار ترتفع فيه علمك
المبين فاستقر ندائك كل الدرى و اهتز نسمة المنجذبين بنفحات تلك الطيبة
الشذا آن لك الحمد يا الهى على هذه الموهبة الكبرى على الاصفياء و لك الشكر
على هذه الرحمة العظمى على الاتقياء بما جعلتهم ايات التوحيد فى هذا العصر
المجيد و رايات التمجيد فى هذا القرن الحديد رتبت اماء الضعفاء
شديد القوى و اجريت الآلاء فى حدائق عزتك العظمى و اشجار ازرق تعرش
تظللت و جريهم بانوارك و تبهلت الشريهم بادراكك فى ثمائك و اجعلهم
اشجار حديقتك النوراء و ازهار شجرتك الطوبى و اوراق سدرتك
المنتهى و اوراد جنتك العليا انك انت الكريم الرفيع الوهاب رحب الفناء
و سيع الرحاب انك انت المعين المجير المغيث العظيم الكريم الوهاب.

ای یاران عبد البهاء این عبد را آرزو چنان که بهریک از یاران نامه مخصوص
بنگارد ولی چه توان نمود فرصت متفقود و مهلتی نیست و بنحو من غیر مانند

Provided by the Afnan Library

امواج وغوائل بمثابه اسطار دمی نیاسایم وآنی مهلت نیابم مرور اوقات
از جمیع آفاق آید وازده یک را جواب ممتنع ومحال باشد وچون این اوراق همه را جای
جز جواب نه وقضایا یار لازمه را جز ترویج وتسهیل نسپرد علی الخصوص که امید آنست
خواهیم ومعافیت طلبیم که نظر از قصور پوشند وبانچه ممکن است قناعت نمایند
ای یاران عبدالبهاء شما را مامور آفاق نموده است وجهان را جنبش جرئت ولوله
در آفاق افتاده ونزلزله بارکان عالم رسیده صیت بزرگواری کلمة الله
بگوش جهانیان رسیده واز آنه امر الله جهان گردیده وقت فرح وشادمانی
است وهنگام سرور وکامرانی باید بوصایا وتصایح حضرت مقدم قیام نمود و
واقعی اقدام کرد سبب نورانیت عالمست وظهور رحمانیت بین امم جمیع من
علی الارض یعنی کل قبائل وشعوب بمثابه یک تشنه در دشت گرفتار وبشه بلدیه
را قطع نمایند خون ریزند وفتنه انگیز تیز خنجر اند وبدانند شر هلاک بلدیه
خواهند واضمحلال همدیگر جویند ولی قدرت آسمانی وقوت نامتناهی
اقتدار الهی خیمه وحدت عالم انسانی در قطب امکان بلند نماید وعلم صلح
اعظم وصیت بین المللی برافراشته یاران خادم این خیمه اند ومروج این صلح
این علم بسی باید بانچه لایق وسزاوار است برخیزند وبکوشند وکوشش انگیزند

دربرشاخها مشک معطر بریزند و بمذاقها شهد و شکر بریزند آیات بدیعه گردند
و بشارات ملاء اعلی گردند و لشکر ملکوت ابهی نزاع و جدال را بنیاد برانداز
و حرب و ضرب را آثار از عالم امکان زائل نمایند شجره و بیگانگی از ریشه قطع نمایند
و در گلشن آفاق نهال یگانگی بنشانند تا بغض و عداوت محو و نابود گردد
و دریای الفت و محبت بجوش آید این نفاق از لوح آفاق نسخ نمایند بذر آیات
وفاق ثبت فرمایند خار و خس کره و عداوت را از مزرعه امکان برانداز
و گلبن دوستی و اتحاد و اتفاق بیارایند و تربیت نفوسش فرمایند و زبان بوصایا
و تعالیم جمال مبارک بگشایند ای یاران وقت بهجان جان و وجد و نشئه بی پایان
جولان در میدان جانفشانی کنید و مهربانی نمائید و بهدایت و تبلیغ امم
پردازید شمع روشن کنید گلشن بیارایید ایام بگذرد و زندگانی بی اثر و ثمر
ماند تا وقت است و تیر در شصت مختاری بیفکنید و صید بی همتا نمائید این
صید رضای الهی است و این شکار موهبت رحمانی یعنی عملی تعالیم نزدانی و علیکم
البهاء الابهی ع ع

از طرف حضرت افنان سدره مبارکه جناب میرزا بزرگ

۹۴۶

شیراز جناب میرزا یحیی المنشی الموسوی علیه بهاء الله

بوالله ای بنده الهی الحمدلله اگاهی و بر انتباهی و در بر صحنگاهی

تسبیح و تقدیس الهی قیام نمائی و شکرانه نمائی که چنین موهبتی شایان و چنین عنایتی
را ایشان گردیده موفق فرموده که مانند شمع در شبستان آفاق تا ابدالآباد روشن
در اینصورت اگر والد قدری اذیت فرماید باید تحمل نمود و صبر و شکیبائی شعار خویش
فرمود و از خدا خواهیم که او را نیز بیدار نماید تا بداند که این پسر بهوشیار مظهر الطاف
پروردگار است دیده بصیرتش بانوار هدایت کبری باز گشته میشاید ثمار محبت یزدان

۹۴۷ سفیر ماید علیک التحیة والثناء ع ع

هوالله شیراز در بسط جناب علیرضا جناب میرزا یحیی خان جناب میرزا علی محمد خان
علیهما بهاء الله الابهی هوالله ای دو برادر مانند دو پیکر فلکیان بر اوج
دو پیکر نامتناهی در صورت انسانیت بغیر مانند دو تن دست در آغوش یکدیگر
چنین تشبیه نمودند حال مقصد این است که مانند دو پیکر آثار روشن و نورانی
گردید و در اوج رحمانی بدرخشید آفتاب جهان در برج خود استراحت نماید و موسم
نشکیبائی نماید نهایت بهار است و بدایت تابستان از یکطرف گلهای بهاری رخ
از طرف دیگر نموده خوشگوار نسائم امید وارم که ان دو برادر نیز از فیوضات
شمس حقیقت چنان قلوب را گلشن و ریحان عرفان مزین نماید و بوستان نفوس را
ثمر رحلاوت محبت الهیه بار و ور فرماید علیکما التحیة والثناء ع ع

هو الله شیراز ٩٤٨

بواسطه جناب میرزا اکبر خان سلمه الله علیه بهاء الله ٨

هو الله ای شاخه تازه باغ الهی نسیم روح بخش میوزد تا سرسبز و زنده شوی شب و روز از عنایت بیرسد تر و تازه گردی نغمه روحانی بلند است خواننده شو بزم سرور آراسته بین ساز زنده کرد جشن جدید طرح بایست بازند شو انوار هدی ساطع است تابنده گردی از فضل الهی امیدوارم که نهال بهجت ابهی شوی گلزار محبت الله پرورش یابی و در این جلسه تقدیس نشود نمانی علیک التحیة والثناء ع ع

شیراز جناب میرزا اکبر علیه بهاء الله ٩٣٩

هو الله ای بنده صادق حق انچه نگاشتی ملاحظه گردید برایمان و ایقان دلیل واضح بود چون خواندم توجه مزید نمودم طلب تایید کردم و دعا برکن شدید کردم از رحمان خود و تالطاف بی مجید خواستم امیدوارم که هر دو موفق گردیم و در تراب یک حدیقه دگر بنشینیم بوضع جدید هر قوم مصروف بود که تقدیم بیت عزیز نمود بود تا آفتان باید جهان را روشن نماید و ناممکن است اثرش آشکار نگردد علیک التحیة والثناء ع ع

هو الله جناب آقا میرزا اکبر خان علیه بهاء الله الابهی ٩٤٠

هو الله یا من انجذب بنفحات الله نامه شما از آلمان رسید مضامین بجهان نورانی

خشنابند هرچند مقدس از شئون عالم جسمانی است ولکن باید ان فانی بداند
باوجود این بر کجا است نامی مکرم و محترم بهست چه که این جام زمانی لبریز از ان شراب الهی و این
رداء ایامی در بر ان قامت رعنا لهذا از هر جهت احترامش لازم انچه در یوم رجوع حضرت
افنان سدره مبارکه بملکوت اعلی مجری داشتند سبب روح و ریحان عبد البهاء است
وعلیک التحیة والثناء ع ع

۹۴۱ هوالله بواسطه جناب میرزا یحیی خان امة الله ضجیع محترمه بتول علیها بهاء الله
هوالله ای ورقه مطمئنه چون منجذب بملکوت ابهائی فخر نمائی و متوجه بملأ اعلائی
سر حلقه آمائی تا توانی بخدمت کبرای ان عزیز الهی پرداز و خود را فانی محض کن تا نوری
بتابد و روحی جدید زنده نماید وعلیک التحیة والثناء ع ع

هوالله شیراز بواسطه جناب آنکر جناب میرزا یحیی علیه بهاء الله
۹۴۲ هوالله ای بنده بها ملاحظه نما که یحیای حصور چه قدر غیور بود تا نفسی فرح
و سروری نیافت نمود و خون جوشش را بسیر کرد اما یحیای حصور چه قدر غیور بود که بعد
از شهادت حضرت اعلی روحی له الفدا از خوف فدا فرار نمود و به تپه پیش غرفه
در پیش پوشید و در انتظار راه مخفی محافظت جوشش در یوزه بپیش گرفت و مانند مورچه حضره
خرمن حضور را لانه خویش کرد بعد از ان شهادت کبری که ارض و سما گریستند ان بیوفا

مشغول بنماز گشت هر روز چنین کرد. عروسی در آمد هفت مکتوب بهجت سرمد
ارطلب
نوشت و از هر مکتوب سال بدری نمود چون مقصد حاصل نشد جرئت جواب نمود
بداعی عفت ام المؤمنین زد حرم ثانی حضرت اعلی را با وجود نصرت در کتاب استغراق
نمود و لفاظت نکرد بعد از ایام معدوده سید محمد مرد و بخشید و این واقعه مسلم و محقق در
نزد هر آشنا و بیگانه با وجود این جمعی از نادانان او پرستش نمایند و از جمال ابهی در
اخیان سنین مبارک هدف سهام اعدا نمود و در مقابل من علی الارض قیام فرمود
این بجهة ان اعراض کردند تبا لهم و سحقا لهم من هذا الحرم العظیم پس تو بچنان دل
مشاهدت بجنان حضور کن تا مظهر الطاف رب غفور گردی علیک التحیة و الثناء ع ع

۱۲۲ هو الله مدینه جناب درویش احمد علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هو الله ای احمد محمود سکر حضرت معبود را که در ظل محمود و در کشتی و در محفل
شهود وارد شدی و از انهار سدره وجود مرزوق آمدی بنیت زیارت نمودی و راه
طی کردی حکمت اقتضای حجت نمود ولی نیت زیارت مقبول واقع شد شکر کن خدا را
و بر توافق عبادت از اجتماع نور و نار است یعنی حقیقت موجود ع ع
الله الله بمشرق جان و ظهیر ناطقت بتوان گفت ای مستبشر ببشارات آیات و در قات سدره
و تی نسبت حقیقتشان ثابت و محقق گردد که از الطاف معنوی الهی در این جنت الهی

۹۴۴

کمال طراوت و لطافت ظاهر گردد و بآثار حقیقت مشهود گردند الی نسبت حقیقیه بریاض
احدیت جوئی ناطق باش تمام باش مزهر باش مخضر باش مثمر باش والبهاء علیک

٩٤٤ وعلی کل ورقة ثابتة ع ع

بهرام بیک هوالابهی ای رکب روشن از الطاف بی نهایت حضرت احدیت
امیدوارم که در افق جنوب ستاره صبح بدرخشد و چون اختر آسمان عرفان پرتو
افشانی از فضای حق امید عظیم دارم تا آنکه بنائید ملکوت ابهی احاطه کند و چنان قوتی از
تو ظاهر نماید که حیران گردند ع ع

جناب آقا
بواسطه میرزا حیدر علی جناب نصیر الملک علیه التحیة والثناء

٩٤٥ هوالله

الحمد لله الذی فتح باب الکنز المخفی و افاض بالفیض الجلی والخفی علی استعدادات
المودعة فیها آیة العرفان المستبنة عن فیض الرحمان المستمر بالتجلی الاقدس
اللائح من شمس القدم والاسم الاعظم علی آفاق الامم وباح به رب الکرم وفاح منه
نفحات القدس فی العالم فاهتزت منها اعراب الابرار الفائزون بجزیل النعم وا
المقدسة الطیبة المبارکة المنعوتة فی صحائف الله علی الاصل القدیم والنور
المبین والسر العظیم والکهف المنیع والملاذ الرفیع الحقیقة الکلیة والشجرة

الاولیه والارادة المطلقة والمشیة المشرقة وعلا من استفاض من فیضها و
استسقی من حوضها واقتبس من انوارها واستشرق من اشعتها الساطعة
الفجر علی الآفاق ایها النصیر المنصور والرفیق المقبول عند عتبة قدس ربک
الغفور ان نسائم اهل العرفان قد استنشق تنک رائحة طیبة الفائحة
معطرة الانفاس ویتبهلون الی الله ان یرتدک عرفاناً وایماناً وایقاناً حتی
ینطبع فی مرآت حقیقتک انوار موهبة ربک الکبری وتتوقد کالسراج الساطع
فی تلک البقعة البیضاء المنشرة الانوار والقیعة المزدانة الاثار لان فضل ربک
علیک عظیم عظیم الهی الهی هذا عبدک یستنصرک فانصره ویستنجدک فانجده و
یستمدک فامدده من مواهبک بجیش وارغد له العیش وادفع عنه البطش
بصونک وعونک وحمایتک وکلائتک الهی الهی سهل له الامور وذلل
له المعسور وابسط له الغیوث وانصره بفیوض فیاض قدرتک یا رب
الغفور رب نور سراجه وعجل منهاجه وارفع رایته وکثر حمایته واشرح
صدره واشدد ازره واجعله آیة من آیاتک بین خلقک انک انت الکریم
المقتدر العزیز الوهاب از بدو ظهور نور نبوت کبری سید الکون علیه
الصلاة والسلام الی یومنا هذا هزاران امیر بر سریر نشست وصدها هزاران

وزیر بر صدر جلال و مسند اجلال جلوس نمود و بر تمامی ممالک ایران بر کرسی
وزارت مستقر یافت و کوس لمن الملکش زد موجی از دریای خاک برخواست و جمیع
در طبقات تراب مخفی و پنهان شدند شاعر گستان چه خوش گفته از روی یار
خرگهی ایوان بمی بنیهم تهی دار قدان شهر سهی خالی بمی بنیم چمن بجای رطل
جام می کوران نهاد دستند بی بجای خنک و نای و نی آواز راغست و زغن
و کلن بنده درین ایام بسین علی بن یقطین الحسین مانند مه تابان روشن در افق اعلی
روشن و عیان عزت فانیه بموهبت باقیه منتهی شد و وزارت بلنبات ابدیت و سرمدیت
منتقل گشت سرافرازی و بزرگواریش در جهان جاودان ظاهر و عیان و نام نامیش
نیز در این عالم فانی تا باید باقی و ستوده اهل عرفان پس باید بچوگان همت چنین
گوئی از میدان عزت ابدیه ربود و چنین تاج و هاجی بر سر نهاد که جواهر زواهر
قرون و اعصار در روشن نماید علیک التحیة والثناء ع ع

۹۴۷

هوالله بواسطه جناب عندلیب هوالله ای سیراز جناب معمار باشی علیه بهاء الله
هوالله ای معمار بنیان رحمانی زیرا قلوب مسافرین را معمور و آباد و ان نمودی
و دلهای یاران را روح و ریحان بخشیدی در خدمت جهرستان شتافتی و
سر بهم عبدالبهاء کشتی و در عبودیت یاران رفیق و شفیق این عبد بی سر و پا گشتی

بحالت آن فرخنده وفرخ حال و مآل تو حدمت دستان کلیب صبری عبد البهاء
وعبودیت یاران اسم اعظم تاج چون سراج این اسیر فقر و فنا و علیک البهاء ع ع
شیراز بواسطه بشیر الهی مناجات طلب مغفرت بجهة من فاز من بالعروج الی
الله مقعد صدق حضرت معمار باشی علیه بهاء الله الابهی ۹۴۸

هو الله

آه آه الهی الهی ترانی خاضعا لعزة ربوبیتک خاشعا لعظمة ربوبیتک متبتلا الی
جبروت احدیتک متضرعا الی ملکوت رحمانیتک خافض الجناح لعبادک منقطعا بین
یدی ارباب بلادک خائفا من خشیتک راجیا من مرحمتک قد قضیت الایام و بهجت
اللیالی و انی متضرع الی عتبة احدیتک لیتسر لی امانی بسبل رحمانیتک و آمال الفداء فی
امرک و الفداء فی سبیلک القیام علی خدمتک و الدوام فی عبودیتک ربنا ایدنی
علی بذه المنحة الکبری و وفقنی علی هذه الموهبة العظمی و احفظنی من المحنة التی تورث الکبر یا
ارحم عبادک الضعفاء و ایدهم بسند القوی ربنا ان نفوسا زکیة ناطقة
بثنائک راضیة مرضیة مطمئنة بذکرک فی النشئة الاولی منجذبون الی النشئة الاخری
متضرعون الی ملکوتک الابهی مخلصون فی حبک بقلب طافح بالولاء و ما اخذتهم
لومة لائم و لا سطوة شاتم و لم یخشوا بائس الزمان و لم یخافوا شوکة الامراء

بل ثبتوا علی وثبک ثبوت الجبال الرسیات وتکلموا بین خلقک الایات البینات
وعرفوا تاویل کتابک من المحکمات وکتبت بنانک ولم یعجزوا فی امرک من تتابع ایزدی
والمصیبات تنطق السنتهم بثنائک وتطفح قلوبهم بحبک وعرفانک وتطیب نفوسهم
بالطافک تشرح صدورهم بمشاهدة آثارک وتنشرح افئدتهم بالوقوف علی اسرارک
ومنهم ما آلهی المعمار المعمر لبنیان امرک وقصر شیده بیدک فی بحبوحة الجنان والبسته
لصبح ضمر من قدیر العلم والعرفان الذی بنا مصانع آیاتک علی التلال واعلاء
ذکرک وتقرب الی المرکز الجلال ملکوت الجمال وما اطلع بذلک الا نفوس کشفت عن
اعینهم الغطاء واطلعوا بحقائق الاشیاء الی ان انبت اماهر الاشواق فی جنة
وطار الی محفل الوصال وزف بقوادم الانقطاع وخافق الانجذاب الی ملکوت
الاسرار رب اکرم له المثوی وتبیاله سوسبنک الکبری وادخله فی الجنة المأوی
واورده علی مهنی عفوک وغفرانک فی الافق الاعلی واغرقه فی بحار رحمتک واخلده
فی جنة لقائک وارزقه مشاهدة انوارک وتجل علیه بفضلک والطافک انک انت الکریم
انک انت الرحیم وانک انت التواب الغفور اللطیف الحلیم ع ع

۱۴۹

ابوالقاسم جناب حاجی محمود وزائر جناب سلطان محمد خان سرسنگ علیه بهاء الله الابهی
بهاء الله از سرسنگ سفر رضوان ملأ اعلی کرده وقاصد جنبش ملکوت ابهی از

جنود وحیش حمایتند نصیر ایمان وایقان وناصر فضل وعنایت آنهاین را بمثابه مدان
ذره را آفتاب باید وقطره را امواج دریا بخشد امنیت قدرت کلیه آسیه بسنگ
نهنگ بحر هدایت نشود وشیشه آبگون اعداء برآرد لهذا امیدوارم که در این عصر
مجدد که قرن خداوند جلیل است بمثابه موفق گردی که درخشنده ستاره صبحگاهی نوری و
آگاهی بحکمای براهین آلهی باشی وعلیک التحیة والثناء ع ع ۲۵۰

هوالله یا امة جناب سلطان محمد الورقاء الموقنة بآیات الله آنچه حرره مخمر شان

هوالله ای امة الله ملاحظه نمائی که چه موهبتی از برتو عنایت یافتی و بمظهر چه فضل و جودی
گشتی بعشق الهی گریان و بدی و مانند طیور در این فضای جانفزا پریدی ندای خضوع
رتب غفور شنیدی و از بیگانه بریدی و بخداوند یگانه پیوستی شکر کن که چنین
افقی بر تو نهادی و چنین نعمتی بدست آوردی وعلیک التحیة والثناء ع ع

هوالله یا شهر جناب سلطان محمد خان علیه بهاء الله الابهی ۲۵۱

هوالله یا من ثبت علی المیثاق انی رتلت آیات شکرک بما مدک جعلک الله آیة
الی الافق المبین وقدرک المقام الرفیع وعبدت لفضله العظیم حتی اقتنعت
ان تتصول بافواه النار به وتهجم علی الضعفاء بلبرات النار اتبغا احطام الدنیا اسئل
الله ان ینور قلبک بنور سراج الفضل ویسلک بک فی منهاج العدل والانصاف

ان هذا استه الاصفياء جعلة المقربين في العلية العليا فلا تحزن اذا شاهدت
غلك الامور وتبدل باشدة الزمان فسوف يرتفع عليك باب الفتوح بشرح صدرك
بالاثار وسعة الرزق بين الورى ان ربك يبسط من يشاء ان ربي لعلى صراط
مستقيم يا حبيب عليك بالسلوك في منهج المنهج الملاك وازل الشكوك وتوراق
القرب بانوار ساطعة من ملكوت ملك الملوك ثم تحفة ذلك الطالبون قدوة الهدى
وتكون لهم اسوة حسنة في خشية الله التقوى ان ربك يهديك على هذا السبيل المستقيم
وبلغ تحيتي بهائي واشواقي وتنبئ الى احبائي فرد اك القطر السجين عليك التحية والثناء
ع ع

٩٥٢ هوالله احبای الهی علیهم بهاء الله الابهی

هوالله الهی الهی ترى حالی وضری وبلائی وذلتی وتضرعی وابتهالی
بث بان ارحم المذنبین واغفر جمیع عبادک المخلصین واعفهم عن سیئات اعمالهم
واصبوا الیهم انوار رحمتک واصطفهم لخدمتک وعبودیتک انک انت الغفور الرحیم
الهی الهی ان الخطایا قد احاطت بی واحاطت عقاب عبادک المذنبین
احدقت بی عذاب العبودیة تضرعا الیک واتیت بابک المنیف راجیا سبیل
وترکت بابک المنیف فقد طرقت بیتک العرفان فقد طرقت بیتک العرفان وجئت الجنان صبوا
الیک یا من بیدک ملکوت الامکان وقاموس الجود والاحسان وانت الغفور الرحیم

الی ملکوتک الجلیل وعصبة الجفاء وثلة البغضاء الذین نقضت المیثاق وقد قامت لعلی
نفاق واقوا الشبهات وارجفوا فی کل البلاد ونشروا اوراق الشقاق فی الآفاق
وسبوا عبدک الکلیم فضیحة بین العباد وحرفوا الواحک وغیروا کلماتک الا بتغییر بیانک
وتبدیل عهدک الی ان سعوا فی سفک دمی بکل قوة واجتهاد ونزوروا عن لسانی کلمات
مفتریات وسعوا بها عند اولیاء الامور والولات فهیجوا الجهات حتی یرمونی فی بئر
لا قرار لها وانک لعالم بکل هذا فکیف ترکتنی بین ایدی عدوک وعدتی سخطت لسلطان
البغضاء ولم ترفنی الیک فی جوار رحمتک الکبری ربّ قد ضاق الفضاء واشتد
البلاء وازمن الداء وصعب الیه واستصعب الشفاء فلا کاشف لهذا الضر الا انت
ولا محرر لهذا الاسیر الا انت رب ارحمنی بفضلک وجودک وخلصنی من هذه البحار بر
رحمتک وعنایتک حتی یستریح فؤادی فی مقعد الصدق عتبة ملکوتک وبرواح روحی فی ساحة
الغفران حضرة رحمانیتک فوعزتک ان هذا هو الموهبة العظمی لعبدک هذا مهما
الاثناء ربّ قد قربنی کأس الردی وسلخنی بصبا العدا وارمضنی الیک یا ربی
المقتدر الالهی انک انت العزیز الکریم الوهاب انک انت الرحمن الرحیم ای سیدی کان حضرة
برزان بلایای عبد البهاء دم بدم ودرتزاید مست وهجوم اهل البغضاء ودرتتابع هر دم بصورتی
رسند ودر هر آنی جام ستم تازه دهند ودر اوراق جدیده نشر کنند وقتی سائل اقرار

انتشار دهند نالهٔ فریاد و فغان برآرند بسر و اویلا بلند کنند کاری بخریت کلمات نمانید
و تیر در ترکش سعایت مجبر دارند عبد البهاء را مرکز فتنه و فساد نسبت دهند تا عنقریب فتوای
قتل دهند و در رئیس المنبر کلیسا نمانند و دم از دین مبین کوبند و شجرهٔ نفس خوانند خلاصه و نتیجه
ضر عبد البهاء قیام نمایند و این عبد ضعیف کثیف مظلوم را بسعایت این قوم عنود در سایه
تنفس نتواند و آنی بسلامتی راحت ننشیند چنانکه در این ایام شخصی از اهل جرم که از بدو ولادت
مستباق الی الآن با شقاق قیام مینمود و بجمیع ملل از خط خویش در حق مرکز میثاق مفتریاتی
چند انتشار داده بود و جمیع رسائل ایشان نقض را در هند و شام طبع نموده بود و باطراف منتشر
کرده بود با جناب حاجی محمود افندی عارض مجلس آمده که من با جناب حاجی محمود مخصص بخصوص
تفحص آمده ام و مقصودمان تحری حقیقت است باری با جناب ملا علی اکبر ملاقات نمود و سئوال جوابی
کرد حضرت حاجی محمود العهد لله مانند جبل راسخ ثابت بر میثاق فرمود و از آن شخص عنود خجلت
نمود که بکلی از نقض بیزار شده و جمیع شبهات را انگشته ولی یک دقیقه آزرمی ملاقات دارم
عبد البهاء در جواب قوم نمود که انچه این شخص میگوید بخلاف حقیقت است مقصود او مانند
مقصود آقاخان کرمانی است که از حضرت بهاء الله عارض مقدس داشت و اظهار اشتیاق
تشرف بحضرت اقدس نمود چون مراجعت کرد رسالهٔ منتشر نمود مضمون اینکه [illegible]

بارض مقدسه شتم و ملاقات نمودم و چنین و چنان دیدم و شنیدم و مسائل خویش را جواب
یافتم بعد بقبرس رفتم آنچه سئوال نمودم جواب شافی کافی شنیدم و مقربات چندی نسبت
بجمال مبارک که داد طبع نمود و منتشر کرد حال این شخص جرم را نیز معتقد خیانت لهذا
سزاوار تمکنات نیست ولی احباب بسیار اصرار نمودند نهایت چند دقیقه تمکنات شد حال ما شد
آقاخان کرمانی باری دوستانی تا قبرس رفت که عبارت از تألیف نمود و بسرعت تمام حاضر طبع
بهندوستان عزیمت نمود تا بحال سرعت ان مقربات بطبع نرسیده و الواح مبارک را تحریف
نموده اند نشر کنند بلکه سبب تزلزل ضعفا گردد حال ای احبای الهی بقوت رحمانی و قدرت ربانی
و تائیدی آسمانی و عون و عنایت نیروانی و ثبوت در روح و جدانی و الهامات الهی و نفحات قدسی
و انجذاب بصمدانی و تقرب بملکوت ربانی و روحی سبحانی مقاومت بهجوم شبهات نمائید خطاب کتاب
بر ناقض مرقوم را سبب ثبوت و رسوخ کنید زیرا اهل یقین از شبهات اهل ریب
بر ایمان و ایقان نیفزایند اعراض انها سبب شدت اقبال مؤمنان گردد و انکارشان
باعث تمکین و قرار موقنان شود باید چنان بثبوت در روح نمائید که مانند عصمت الهی
رمیدان عرفان جولان دهید در وجهان بنقض هر بابی بخفره یائس و خذلان و زاویه نومیدی
و حرمان فرار نماید تبا لهم و سحقا لهم الی یوم یبعثون سبحان الله با وجود آنکه
قوه میثاق را مشاهده نموده اند که علم عهد در جمیع آفاق بلند شده و پرچم پیمان بلند آمد

دامن نقض بنکبت دائمه وحسران مبین ذلت کبری مبتلا شده اند باز متنبه نمیشوند
ومتذکر نمیگردند این است قهر الهی این است غضب ربانی این است ذلت یهود این است شان
قوم عنود وفریبم فی خوضهم یلعبون ودعهم فی غمراتهم یخوضون الا انهم من ابناء الکفر ان الکفر
ترونهم ببصائر منبتا وبسیر لهم ذکر دلا اثر فی جمیع البلدان وعلیکم التحیة والثناء ع ع

بندر عباس بواسطه جناب عبدالله خان مرحمت انوار جناب رضا قلی خان جناب آقا غلامعلی
جناب سلطان محمد جناب حاجی محمود جناب مرتضی خان علیهم بهاء الله الابهی

٩٥٢

هوالله

ای واقفان اسرار وصحرمان جلوه انوار جناب سلطان محمد نامه نگاشته وتمام مبارکان یاران را
مذکور داشته چون عبدالبهاء نام های روحانیان را تلاوت نمود بدرگاه احدیت بابان
شکر انیت گشود که الحمدلله در انخطه ودیار نفحه مشکبار عبور آمد ونفوسی مبعوث
شدند که از تبلیغ آیات توحید ننشینند وبرکن شدید التجا نمودند ودر این عصر جدید
مظهر الطاف رب مجید شدند کاس عطا کردند وجام عطا نوشیدند ودیده از
ماسوی الله بستند وبافق ابهی پیوستند وازانوار محبت الله مانند نجوم درخشیدند لهذا امیدوارم
که نفحات روحانیان یاران آن کشور منتشر گردد وان اقلیم مشک ختن شود وبوی
تا نفوسی تربیت شوند که سزاوار درگاه حضرت احدیت باشند وبخلق وخوی

رحمانی جلوه کنند تا بر تو روی ان دلبر آسمانی عالم انسانی را روشن نماید الهی
الهی بتوّلا عبادک الضعفاء و انت القوی القدیر علی ما تشاء ، رب ارحم عجزنا
ضعفهم و ذلهم و انکسارهم و اسمع تضرعهم و انبهالهم و ضجیجهم فی خنج اللیال و
بطون الاسحار و اشرح صدورهم و قو از رهم و یسر امورهم و جمل سرورهم
بظهور ایاتک البینه و تموّج رایاتک القاهره و انتشار انوارک و اشتهار
اسرارک و انکشاف آثارک بین خلقک انک انت المؤید الموفق الکریم الرحیم العطوف
الرؤف الودود ع ع جناب آقا غلامعلی در سبیل الهی جام سرشاری از
ادی بغضا نوشیدند که مخمور ان باده الست از قرن قطره ای از ان را نیاشامند میادا قدر
این جام بلور شفق از کوثر کافور حق عکسش فکند بر غرب و شرق مستش چه
مخمور کند احبای باوفای جمال ابهی نصیبی از بلایای اندلیر بیهمتا خواهند داشت در
تیر جفا نمانند کوشند و تیر از پس قرن نشنیده دندان مبارک حضرت رسول
بسنگ جفا بی وفایان شکست جمیع دندان های خود را بکنند تا آنکه بمراره تنگ گر
و متأثر از شکست اندندان باشد حال جناب آقا غلامعلی نیز متأثر شوند که بلای جمال قدم
هو الله بندر عباس جناب سلطان محمد سرهنگ علیه بهاء الله ع ع ٩٥٤
هو الله ای بنده درگاه جمال ابهی انچه نگاشتی ملاحظه گردید حمد خدا را که

که یاران در آن بندر مشک و عنبر یافتند و شهد و شکر آمیختند عنبر تبت روح و ریحانی عجیب بخ دهد و در صفحات بندر بان و قرنفل و زعفران و جمن سرو و نمود چون انجهت لو شئی افتاده یا نوشته گشته مدتیست که جزری بنیت باید بکمال حکمت نفوس را بنصیحت فرستاد و تا چند نفر تر پژمرده تر و تازه کردند و سعدوی افسرده افروخته شوند علیک

التحیه والثناء از خامه عبدالبهاء ع ع

هوالله ای یاران حبی چندی پیش مکتوبی جمعاً ارسال گردید پیش از ان منفرداً و شمائل ان یاران جهران نیز ملاحظه گردید بسیار سبب روح و ریحان شد حال هر چند بهیچوجه فرصت نیست با وجود این بخط خوش بخبر یران نامه پرداختم باید که در این بساط چه قدر عزیز از جن تبطیلیم که در جمیع امور معین و ظهیرند و مجرد دستگیر و علیک التحیه والثناء ع ع یاران الهی را فرداً فرداً بمحبت و شفقت از قبل عبدالبهاء برسان و بگو خوبی کلم بما رعیتم الوفاء و اجتنبتم الجفاء و استقمتم علی امر ربکم الابهی ع ع

الابهی

بواسطه جناب درویش توانگر شیراز از جناب سلطان محمد خان علیه بهاء الله

هوالله ای سرباز لشکر عاشقان ابتلاء امتحان و فرهنگ اهل ملکوت ابهی تمنی از جنگ و جدال بگریز و بمیدان صلح و صلاح بیا و بنیروی روح حیات به انگیز و جهان

بر نقض عهد دان را بر بادبیزی و قدر شکر فاریزی را از نظری حباب بهر بیزی را بیت
بازگمای و بیاد و ج اعلی امر لزوم بکبری بر وارکنی و علیک التحیه والثناء ع ع

۹۵۷ هوالله بندر عباس جناب سلطان محمد علیه بهاء الله الابهی

هوالله ای بنده پیمان سرهنگ ناسوتی صف حرب و جنگ بیاراید ولی سرهنگ ملکوتی با هنگ تسبیح و تقدیس ملأ اعلی بیاراید جنگجو را حرص و آز باهنگ کرده و صلح جو را فرهنگ رباني نماند نهنگ الهی بخروشد آرد و تا یکصد عربده و غوغا و ضوضاء جنگ از جمیع آفاق زائل نماید هرچند جوشش و خروشش بیشتر گردد ولی عالمیان را نوشش شود و جهانیان را هوش بخشد و همراز سروش گرداند و دلالت براین بر نور مبین باذان اهل امکان رساند جناب آقا غلامعلی مورد توهین عاقلان شده و تحقیر جاهلان این ذلت عزت جاودان است و این حقارت موهبت بی پایان زیرا در ره جانان و سبیل حضرت رحمن است باید شکرانه این موفقیت بستری بندیان نماید و یاران اندیار را حیاتی تازه و وجدی بی اندازه بخشد تا آوازه ملکوت الله مجدداً در انحاء عالم بلند گردد و علیک التحیه والثناء ع ع

۹۵۸ هوالله بندر عباس جناب سلطان محمد سس جناب عبدالله جناب رضا
جناب حسین سس جناب عباس جناب مرتضی جناب عباس ابن عبدالله جناب محمود

جناب نبیل جناب آقا محمد علیهم بهاء الله الابهی

هوالله ای یاران عبدالبهاء در این دم که قلب و جان در نشاط و بشاشت و لگشت است از جمیع جهات منابع مادیه مقطوع محبت الله چنان شعله در قلب افاق زده که امکان را بحرکت آورده و نفحات روح القدس جمیع ارکان را بحرکت آورده در چنین وقت و چنین حالتی یاد شما افتادم و بذکر شما پرداختم الحمدلله انجمنی دارید رضای محض دارید مجتمعید روحانی هستید بشب و روز مشغول بنفث نار محبت الله عنقریب شعله عالم افروز گردد و این ملأ اعلا ترویج شود یاران الهی جنود ملأ اعلی اند کتائب ابهی صف بسته و صف کشته و آماده و حاضر و منتظر امر فرمان جولان نمایند فوراً بجنبند و بجنبند بنصرت الهی قیام نمایند این میدان بسیار وسیع است زیرا میدان عرفانست نهایت ندارد حضرات همین دو سه نفر و توانا زیرا این جنود بسیار قوی و توانا زیرا این جنود الهامات رحمانیه و فیوضات سبحانیه و افاضات جدیده و تأییدات ربانیه است این جنود روح بجنبد و زنده نماید دنیای جان را از ریشه براندازد و صلح و آشتی بخشد و محبت و راستی ببندد نماید علیکم التحیة والثناء ع ع

Provided by the African Library

Provided by the Afton Library

Provided by the Afnan Library

Provided by the Afton Library

سنت حضرت رسول علیه السلام را متابعت نمایند بعد از
عشاء فوراً بخوابند زیرا بیداری شب در این ناخوشی
بسیار مضر است بلکه سبب عظیم این مرض شب نشینی است
وعلاج ما دلشیر و قرص تباشیر است ع ع مقابله شد

هو الله

خط مبارک ظ سلیل حضرت شهید سبیل الهی جناب آقا عزیز الله علیه بهاء الله

هو الله

ای سلیل آن شهید سبیل الهی آنچه مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید از صدمات
وارده بعید البهاء آه و فغان نمودی و آرزوی رحلت از این جهان
کردی حال وقت رحلت نیست وقت خدمت است تا توانی
باحوال و اخلاق و گفتار و رفتار و تنزیه و تقدیس بجد نهمت
پروردگار پرداز و در امور کسب در کمال امانت و دیانت بکوشی
بکوش ع ع مقابله شد خط مبارک

هو الله

ط جناب ابن الشهید آقا عزیز الله علیه بهاء الله الابهی

هو الله

یا ابن الشهید ایدک الله علی نشر نفحات الله حال مشغول بکار

تجارت شو وازجهتی نیز تحصیل طب نما وآنچه حضرت
ادیب میفرمایند ومصلحت میدانند مجری دار مکتوب
بمنشی علیه بهاء الله الأبهی مرقوم کردید درجوف آن بفرمایید
آن عکس که مرقوم نموده اید عکس جمال مبارک نیست آن عکس جناب
کلیم علیه بهاء الله وسید محمد وحاجی میرزا احمد کاشی
بود که در اسلامبول گرفته اند ع ع مقابله شد

هوالله

طهران جناب آقا میرزا عزیز الله خان ابن شهید علیه بهاء الله الابهی

یا حبیبی السجن

هوالله

ای بنده متقرب درگاه کبریا مکتوب جوف را ملاحظه نمائید واز مقام معلوم
استیذان نمائید اگر موافق رأی مقام محترم است که باطلاع در آرند
علوم این مکتب دریزد گشوده شود خبر دهند تا آنچه لازمست مجری
گردد اگرچه صورت مکتوب جوف بمجلس روحانی طهران ارسال شده باوجود
این این نسخه ارسال میشود تا ملاحظه نمائید ومضمون را عرض کنید وآنچه
امر صادر شود مرقوم دارید ومکتوب جوف را اعاده کنید والسلام ع ع

هوالله

مقابله شد

خط مبارک

العزیز روحانی نامه رسید ومقصد پدید گردید آنچه در نامه نامی

سابق مرقوم شد همان صحیح و دستور العمل کل ست مقدار خردلی تجاوز
جائز نه قوّه کلمة الله نافذ وجنود ملکوت ابهی ناصر ومؤید علی ظاهر
عنقریب ملاحظه نمائید که ابرها تاریک از افق امکان متلاشی
وانوار عزّت ابدیه درخشنده وتابان ولی باید سرور کامکار
در نهایت ملایمت ومدارا ومهربانی با ملّت در مجلس معامله فرمایند
تا صیت نوشیروان عادل دوباره زنده گردد وحزب الله تمام قوّت
بخدمت پردازند تا در مدّتی قلیله ایران رشک اقالیم دیگر گردد ودولت
ابد مدّت چنان ترقّی نماید که باعث حیرت گردد زیرا فلاح ونجاح
دولت وملّت ایران امریست مقرّر ومسلّم اگر بآنچه باید وشاید تشبّث
شود این موهبت زود میسّر گردد وشاهد آمال شهریار جلوه نماید والّا
تأخیر افتد واز جمله اسباب سرعت حصول آن عنایات والطاف
اعلیحضرت تاجداری ملّت پرست باری در هر حال باید احبّای الهی
خیرخواه سلطنت سنیه باشند وبخدمت وصداقت وبالنشاط
پردازند وهریک اگر بمنصبی مختصّ گردند خواه جزئی وخواه
باید در نهایت عفّت واستقامت وصداقت وپاکی وآزادگی خدمت
نمایند وبدانند که ادنی خیانت بدولت وملّت خیانت بحضرت
وعدم راستی با اعلیحضرت شهریاری عصیان وطغیان بر حضرت
باری پس در نهایت تنزیه وتقدیس آنی فاحدمت کنند وابدا خود را

برشوه وغرض ومرض میالایند بمواجب قناعت کنند وبراستی
ودرستی وفضائل وخصائل انسانی عزّت طلبند زیرا عزّت
مالی سزاوار دونانست وشرف زخارف لائق بی خردان
فخر ومباهات انسان بعدل وانصاف واجتناب
از اعتساف وخدمت بدولت وخیرخواهی ملّت است ومن
یتبغی ورآء ذلک فهو فی خسران مبین ع ع

مقابله شد

هوالله

ایعزیز عبدالبهآء مدّتیست که ازشما خبری نرسید باوجود انکه مسئله مهمه بخط مبارک
درمیانست که باید متّصل خبر برسد باری شما باید که بواسطهٔ سیّد رضا
خان تبلیغات آنچه ازاینجا نگاشته میشود بنمائید مکاتیب عمومی
وخصوصی متّصلاً ارسال میگردد وبجمیع یاران بموجب نصوص قاطعه
امرو دلالت میشود که درصداقت واطاعت وخیرخواهی سریر سلطنت
وجانفشانی درخدمات اعلیحضرت جهانبانی نهایت همّت وغیرت
بنمایند حتّی درنامهٔ ازنامه ها مفصّل مرقوم گردید که سلطنت این
پادشاه بزرگوار درکتاب منصوص است که اغتشاش وهرج وهیجان
حاصل خواهد گشت بعد سریر تاجدار بشخص بزرگوار سزاوار
برازنده تزیین خواهد یافت حال مصداق این خبر خیر غیب
ظاهر شده است لهذا سلطنت این شهریار عادل منصوص کتاب

ومخبر عنه در فصل خطاب باری شما این نصوص را محرمانه بآن اشخاص
امین بنمائید وهم چنین مکاتیب عمومی وخصوصی صادر این
وبمهر این عبد مهور واین را نیز بیان کنید که ما با مر مبرم مأمور
بنهایت اطاعت وانقیاد دولت هستیم وبرهانی اعظم از این نه
که در این اجتماعها یکنفس از ما حاضر نشد در حمیتی که بخانهٔ سفارت
انگلیس رفتند آیا یک نفر بهائی بود با وجود انیکه انهمه صدمه
خورده بودند سبحان الله نفوسیکه همیشه از سلطنت سنیه
نهایت التفات وعنایت واکرام دیده بودند بخیالی بدر خانه
سفارت پناه بردند وانچنین رفتار کردند حال میگویند
که بهائیان کنهکارند وحال آنکه در یزد آن قتل غارت عظیمی شد
ویکنفس بدر خانه مأمور اجنبی پناه نبرد وتظلم نکرد حال انصاف
لازم است شصت وپنج سال است که بهائیان جمیع صدمات
وبلایا از قتل وغارت واسیری وبی سر وسامانی بسبب تعرض عموم
اهالی دیده اند با وجود این بیک سفارت از سفارات اجنبیه
در طهران اظهار شکایتی ننمودند بلکه تحمل کردند وراضی نشدند
که چنین کاری کنند در واقعهٔ یزد آنچه تلغراف زدند وتظلم
نمودند وشکایت کردند بصدارت وحضور خاقان مغفور

نمودند ابدًا بیک شخص اجنبی حکایت ننمودند تا چه رسد بشکایت
ولی حکومت سنیه لازم بود که بقوهٔ قاهره آن گرگان درنده را
از قتل و غارت رعیت صادقه حفظ فرماید امنیت که روز
بروز اشرار را جسارت تزاید یافت حال نیز احبّا خائفند
که مبادا اهالی سائره جمهور بناسن بهانه ئی نمایند و غنام آهیر امانند
گرگ خونخوار بدرند اگر این نمیبود ملاحظه می شد که بهائیان چه قدر در حدمت
و بندگی دولت ابد مدت باهمت و غیرتند و عنقریب ظاهر
خواهد شد باری لهذا بسته مکاتیب عمومی که از پیش یعنی دو سه ماه پیش
ارسال شده است و کل را باطاعت و انقیاد صمیمی دلالت
نمودیم ببعضی خواص که مطمئن هستید بنمائید والبهآء علیکم ع ع

مقابله شد

طهران

سلیل شهید مجید لامیرزا عزیزالله خان علیه بهاء الله

یاصاحبی لتحزن

هوالله

العزیز عبدالبهآء نامه شما رسید و نهایت تذلل و انکسار و خشوع
و خضوع و عجز و نیاز بدرگاه کبریا بود و باید چنین باشی دو قطعه عکس
آن دو بزرگوار سرمست جام سرشار شهادت کبری حضرت پدر
و رقا و حضرت برادر روح الله روحی لهما الفدا بسیار مقبول
افتاد و محبوب آمد اگر جمیع ما فی الارض را ارجوا هستم ثمینه و خزائن

Provided by the Afnan Library

دفینه میفرستادی البته مانند این هدیه قبول نمیشد چرا جواهر
وخزائن ومعادن کریمه ارض از عالم جماد حکایت نماید اما این عکس
از جوهر روح وباده صبوح وانوار فتوح حکایت میکرد لهذا
ازان دو عکس را بتربت مقدسه برده در انجا میگذارم
همتی که درخصوص خراسان نموده اید البته نتائج عظیمه خواهد داد شخص
معهود که باحضرت ورقا در اصفهان محبوس بود اگر بخدمت امرالله
قیام نماید یعنی معاونت مظلومین کند وستمکار را بجزای
خویش رساند یقین است درجمیع امور مؤید وموفق گردد
وهذا وعد غیر مکذوب
اشیا بت برپیمان اگر یاران در طهران مریضخانه ئی تاسیس نمایند
وهمت بگمارند وشباب واستقامت بنمایند نتائج عظیمه ببخشد
درخصوص درس تبلیغ خوب همتی نمودید والبته باید احباب
این همت را بانجام برسانند وامیدوارم که درجمیع امور مؤید وموفق
باشی وعلیک البهاء الأبهی ع ع

درتشویق وتبلیغ جمیع احبا باید جان فشانی نمایند ع ع

مقابله شد

طهران
جناب میرزا عزیزالله خان ابن شهید علیه بهاء الله الأبهی

یا صاحبی الحسنا هو الله

الیعیزر عبد البهاء ورقه تبریک وتهنیت عید نوروز وصول یافت واز قرائت نهایت مسرت حاصل گردید زیرا اشارات بشارات فرح وسرور بالطاف حضرت رب غفور بود وامید من چنین که هر عید بر سلیل شهید مبارک وسعید باشد

وعلیک البهاء الابهی ع ع مقابله شد

هو الله

الیعیزر من مکاتیب شما ملاحظه گردید سبحان من ایدک علی هذا الفضل العظیم بخط مبارک اسرار شخص شخیص را مکتوم بدار لایجوز ان یطلع علیه احدا الا الله قلوب الابرار اودعیة الاسرار محل راز آن بزرگوار باش وبدرگاه سرور آگاه عرض کن حصن ملک مصونست وسریر در صون حمایت رب قدیر دیهیم تاجداری کشور افروز گردد وتخت شهریاری نهایت شوکت وقرار یابد این اضطراب وطوفان حکم امواج دارد بیاید وبگذرد دنیا عاقبت سکون وقرار یابد بگذرد این روزگار تلخ از زهر بارد گر روزگار چون شکر آید فسوف تری المفسدین فی خسران مبین ان ینصرکم الله فلا غالب لکم ومن یتوکل علی الله فهو حسبه در آنچه واقع حکمت الهیه مکنوز ومندرج تا مفسد

از مصلح و بدخواه از خیرخواه واضح و معلوم گردد و اذا قیل لهم لا تفسدوا
فی الأرض قالوا انّما نحن مصلحون الا انّهم هم المفسدون
شصت سال در محافل و بر منابر فریاد میزدند که بهائیان
مفسدند الحمدلله عاقبت مفسدان پرده برانداختند و واضح
و مشهود گشتند ما شب و روز بدرگاه احدیت عجز و لابه نمائیم
و طلب تأیید سریر تاجداری نمائیم و مطمئن هستیم که در صون
الطاف حق محفوظ و مصون است و عنقریب این ابر اضلال و
اختلاف متلاشی شود و آفتاب شرق از خاور عزت
پایدار بتابد و تأیید و توفیق الهی چون رفیق گردد معجزه بنماید
باری این اسرار را مکتوم بدار حتّی از محرم و یار تا ظاهر
و آشکار گردد رب ایّد سریر السلطنة القدمیة العظمی
و انصر عبدک الجالس علی السدة الملوکانیة الکبری انّک انت
المقتدر علی ما تشاء و انّک انت القوی القدیر

ع ع مقابله شد

طهران جناب لاعزیزالله علیه بهاءالله

هوالله

العزیز عبدالبهاء این قدر بدان که بسیار عزیزی امیدوار الطاف
الهی چنانست که موفق بخدمات عظمی گردی موفقیت منوط برضای

عبدالبهاء و تسلیم صرف است الحمدلله بآن موفقی مطمئن باش
که با وجود تسلیم و رضا مؤیّد بتأییدات کبری خواهی شد
عنقریب خواهی دید که توفیقات از جمیع جهات ا[لهی] نمایند
اینست موهبت حقیقی اینست عزت ابدی از خودی خود
هیچ خواهشی مدار زیرا اینست شرط تسلیم و رضا و علیک
البهاء الابهی مقابله شد

نقطه مبارک هو الله

ای یاد کار حضرت ورقاء کبریاء نامهٔ اخیر قرائت گردید و
بر تفاصیل اطلاع حاصل شد که آن شخص محترم چه احترامی در حق
شما مجری داشتند شما اگر در ادارهٔ بنک بمانید و با آن
عنوان نزد آن شخص معهود بروید البتّه بحکمت موافقتر است
و کار بهتر پیش میرود زیرا میگویند که بجهت امور بنک
مراجعت میشود و بسیار ملاحظه نمائید که انگلیسها از شما
کمتر نشوند و توهّم ننمایند که شما مروّج مقاصد روس هستید
و بدانند و یقین کنند که شما در امور پولتیک ابداً مداخله ندارید
بلکه بنص جمال مبارک ممنوعید آیات کتاب اقدس که در جواب
ترجمه نموده بکسی که مرقوم نموده بودید برسانید لازم است
که معلوم گردد لارطب و لایابس الّا فی کتاب مبین در چهل و سه

پیش حال قدم خبر از حرکت جمهور در طهران فرمودند سوف تتناسب
الامور و تحکم علیک جمهور بعد میفرماید سوف
یأخذک الاطمینان بعد الاضطراب خبر از تسکین امور
میفرمایند و پیش میفرمایند لو شاء یبارک
سریرک بالذی یحکم بالعدل و یجمع اغنام الله تحت
من الذآب انه یواجه اهل البهاء بالفرح و الانبساط الا انه من
جوهر خلق لدی الحق علیه بهاء الله و بهاء من فی ملکوت الامر
فیکل حین ملاحظه نمائید بچه تصریح بیان فرموده اند این را
درست بنمائید تا مطلع گردند ع ع
این نامه را محرمانه بجناب امین بنمائید
ع ع مقابله شد

یا الهی الهی
خط مبارک

محرمانه
هو الله

الیسر ترعبد البهاء این مکاتیب جوف را برسانید مخلص آستان
آقا علی اصغر شما را مرقوم کردید و بعضی را حباء الهی بکبیر دام شیاده
افتاده اند البته انا نزا اخلاص نمائید و بزودی ازان دام
رهائی دهید والا سرایت نماید و فساد اخلاق و افکار

Provided by the Afnan Library

حاصل گردد ملتفت اشاره باشید جناب میرزا عباس خان
و آقا علی اصغر را دریابید آن شیاد نفوس را باستعمال
اوزال اشیاء دلالت نماید ع ع مقابله شد

طهران جناب لا عزیز الله خان علیه بهاء الله الأبهی
حاجی محمد تقی

هو الله

الهی الهی عبدالبهاء جناب حمشید خداداد نفر یاد آمده زیرا
شخصی او را بدام انداخته و فرار نموده حال ایشان مدیون
و شخص سرکشته کوه و هامون است اگر از مال مخدوم جناب حمشید بود
قابل نبود حلش آسان بود ولی مشکلات اینجاست که شخص
مکار پیشانی از مدیون دیگران نموده و غیبت کرده ولی اگر
دوستان همت نمایند شاید از اموال مدیون چیزی تحصیل
شود که بدیون داده شود و رسوائی رخ ندهد این قضیه
بیاد همتیت دارد البته بتمام قوت بکوشید و علیک
البهاء الأبهی ع ع مقابله شد

خط مبارک

جناب آقا میرزا عزیز خان ابن شهید هو الله علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

الهی الهی عبدالبهاء مدتیست که از شما خبری و اثری نیست

Provided by the Aman Library